

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

14 februari 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1523
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1523
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	1529
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1537
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1544
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1546
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	1559
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	1571
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	1579
Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden	1594
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1596
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	1596
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1642
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	1643

Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden 1643

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1645

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 11
van 17 januari 2003
van mevrouw ISABEL VERTRIEEST**

Resoluties houtgebruik – Opvolging

In 1998 werd de resolutie betreffende de instelling van een certificaat voor duurzaam bosbeheer in het kader van het invoeren van een ecolabel voor hout (Stuk 913 (1997-1998) goedgekeurd en op 8 mei 2002 de resolutie betreffende de maatregelen tegen illegale houtkap. In beide resoluties wordt gevraagd aan de Vlaamse regering om zich te engageren om zelf zoveel mogelijk duurzaam hout te gebruiken.

Ik citeer uit de resolutie van 1998:

"dat zij zich engageert, wat het eigen houtgebruik betreft bij voorrang gebruik te maken van gecertificeerd hout door dit expliciet op te nemen in alle overheidsbestekken en in die zin ook een omzendbrief te maken naar de eigen diensten en naar de lokale besturen."

En ik vul aan met een citaat uit de resolutie van 2002:

"werk te maken van een duidelijke aankooppolitiek wat betreft gebruik van hout in openbare werken. In deze aankooppolitiek zijn volgende zaken ingesloten:

- a) dat de resolutie betreffende een ecolabel voor hout wordt gevolgd, wat het gebruik van gecertificeerd hout in openbare werken betreft;
- b) dat indien er geen gecertificeerd hout kan worden gevonden, de leverancier van hout minstens de gedetailleerde herkomst en legaliteit van het hout kan documenteren."

1. Op welke manier werd opvolging gegeven aan deze resoluties wat de eigen aankooppolitiek betreft van de departementen waarvoor de minister bevoegd is ?

Deze aankooppolitiek betreft niet alleen gebouwen en infrastructuur, maar bijvoorbeeld ook aankleding, meubilair, papier.

2. Zijn deze bekommernissen opgenomen in alle bestekken die de betrokken departementen opstellen? Sinds wanneer ?

Waar wel, waar niet ?

3. In hoeveel gevallen is effectief gebruikgemaakt van FSC-gelabeld hout, sedert 1 januari 2000 ? Hoeveel procent van de aankopen betekent dit?

Indien geen FSC-gelabeld hout voorhanden is, bekijkt de overheid sedert mei 2002 nu ook de herkomst en legaliteit?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael vraag nr. 11, Stevaert nr. 170, Vogels nr. 84, Vanderpoorten nr. 48, Landuyt nr. 35, Dua nr. 88, Van Mechelen nr. 69, Van Grembergen nr. 52, Gabriels nr. 48, Vanhengel nr. 13).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

**Vraag nr. 146
van 13 december 2002
van de heer MARC VAN DEN ABELEN**

Kreukelpalen – Subsidiëring

Jaarlijks sterven er gemiddeld negentig mensen door aanrijdingen met verlichtingspalen. Dit zijn negentig doden te veel. Dit hoge sterftcijfer is te verklaren doordat de klassieke verlichtingspalen

bij een aanrijding niet plooiën, waardoor de wagen vaak tot schroot wordt herleid.

Scandinavische studies tonen evenwel aan dat het plaatsen van kreukelpalen de kans op dodelijke ongevallen drastisch kan verminderen. Deze palen zijn namelijk zo geconstrueerd dat zij zich rond de auto plooiën, waardoor de passagierskooi nagevoeg onbeschadigd blijft.

Een aantal gemeenten zijn reeds overgegaan tot het plaatsen van deze verkeersvriendelijke verlichtingspalen. Sommige gemeenten willen deze wel plaatsen op gevaarlijke kruispunten, maar kunnen dit om budgettaire redenen niet aan.

1. Wordt er op alle "zwarte punten" overgegaan tot het vervangen van de klassieke verlichtingspalen door kreukelpalen ?
2. Kunnen gemeenten financiële steun genieten als zij beslissen om kreukelpalen te plaatsen?

Antwoord

Het is niet de bedoeling om alle bestaande verlichtingspalen langs de gewestwegen systematisch te vervangen door kreukelpalen. De kreukelpalen zullen geleidelijk aan ingevoerd worden naar aanleiding van de plaatsing van nieuwe verlichtingsinstallaties of de vernieuwing van versleten verlichtingsinstallaties.

Het betreft dezelfde werkwijze als voor de geleidelijke vervanging van vetuste betonnen verlichtingspalen door metalen verlichtingspalen. Alle verlichtingspalen onmiddellijk door kreukelpalen vervangen is voor het Vlaamse Gewest evenmin financieel haalbaar en zelfs niet nodig (bijv. daar waar verlichtingspalen achter metalen of betonnen stootbanden opgesteld zijn).

Het Vlaamse Gewest verleent geen subsidies voor de plaatsing van verlichtingsinstallaties langs gemeentewegen aangezien dit een gemeentelijke opdracht is. Er bestaat dan ook geen specifieke financiële tegemoetkoming voor de vervanging van klassieke verlichtingspalen door kreukelpalen langs gemeentewegen.

Vraag nr. 147
van 13 december 2002
van de heer LUDWIG CALUWE

Haven Antwerpen – Fietsontsluiting

Na het doortrekken van de Leugenbergbocht en het afschaffen van de verkeerslichten aan het vliegveld in Hoevenen, zijn alle fietsontsluitingen vanuit het woongebied naar de haven van Antwerpen afgesneden. Alleen het zeer drukke en fietsgevaarlijke afrittencomplex in Stabroek en de ontsluiting langs en door het rangeerstation Antwerpen-Noord resten nog.

Daarom stelde ik aan minister Durant de vraag of er door dit rangeerstation een volwaardig fietspad zou kunnen worden aangelegd. Zij wijst dit in haar antwoord af, maar suggereert wel als alternatief. "een mogelijke oplossing kan erin bestaan dat de fietsers een route volgen vanuit Hoevenen, via de Edisonwijk, onder de sporen via het 'oude' tracé van de A12 om vervolgens via het domein Muisbroek de Noorderlaan te bereiken. Dit vereist echter ingrepen, uit te voeren door de wegbeheerder van de A12."

Heeft de minister, als wegbeheerder van de A12, reeds beslist om op dit alternatieve voorstel in te gaan en deze ingrepen uit te voeren?

Antwoord

Het voorstel van minister Durant als alternatief voor een volwaardig fietspad door het rangeerstation Antwerpen-Noord - "een mogelijke oplossing kan erin bestaan dat de fietsers een route volgen vanuit Hoevenen, via de Edisonwijk, onder de sporen via het 'oude' tracé van de A 12 om vervolgens via het domein Muisbroek de Noorderlaan te bereiken" wordt op dit ogenblik bekeken in het kader van een ruimer mobiliteitsonderzoek.

Volgende streefbeeldstudies zijn inmiddels opgestart :

- de streefbeeldstudie van de A12-noord (tussen de Nederlandse grens en de aansluiting met de E19/R1). Deze studie bestudeert ook de dwarsrelaties over de A12 (en dit voor alle modi, dus ook fietsverkeer) ;
- de streefbeeldstudie van de Scheldelaan en de Noorderlaan.

Al deze streefbeeldstudies zijn multimodaal opgezet en bekijken dus ook het fietsverkeer in dit havengebied. De gesuggereerde mogelijkheid is één van de alternatieven die in het onderzoek meegenomen wordt.

Vraag nr. 148
van 13 december 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Bedrijventerreinen – Verkeersoverlast

Op 2 december 2002 vond in Antwerpen een economisch forum plaats georganiseerd door het provinciebestuur van Antwerpen en de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij met als thema "geef bedrijven de ruimte".

Tijdens dit forum werd gesteld dat er zich meermaals problemen voordoen met betrekking tot de creatie van nieuwe bedrijventerreinen, omdat er te veel afstand is tussen de op- en afritten van de autosnelwegen. Die afstand is vastgelegd op 8 km en dat is naar verluidt een Europese afstandsregel. Een vermindering van de afstand tussen de op- of afritten zou de verkeersoverlast kunnen beperken.

1. Gaat het hier inderdaad om een Europese norm?
2. Is het verkleinen van de afstand tussen op- en afritcomplexen in grootstedelijke gebieden, om zo de verkeersoverlast van bedrijventerreinen te beperken, een beleids optie?

Antwoord

1. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd vooropgesteld dat op hoofdwegen het aantal aansluitingen het best beperkt worden gehouden. Er werd een afstand tussen de aansluitingen van tenminste 8 à 10 km vooropgesteld.

Dit is een richtinggevende bepaling van het Ruimtelijk Structuurplan ; geen bindende bepaling, en deze is niet gebaseerd op een Europese norm.

2. Uit het oogpunt van mobiliteit zijn er een aantal factoren die van belang zijn voor de optimale inplanting van bedrijventerreinen.

Er moet inderdaad rekening gehouden worden met verschillende soorten verkeer dat dergelijke terreinen aandoen :

- aan- en afvoer grondstoffen, afgewerkte en andere producten : veelal interessant om een goede en snelle verbinding te hebben met vooral het net van hoofdwegen en primaire wegen ; liefst niet door woonkernen van se-

cundaire wegen en zeker niet via lokale wegen ;

- bereikbaarheid voor werknemers met verschillende vervoerswijzen : vooral openbaar vervoer, maar ook met de fiets.

Bij een optimale inplanting dient rekening te worden gehouden met alle voorgaande elementen. Zeker voor grotere bedrijventerreinen is de voorafgaande mobiliteitsstudie ten zeerste aangewezen (Mober = mobiliteitseffectenrapport).

Vraag nr. 19
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Migrantenbeleid – Doelgroep

Zie :
 Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 59
 van 13 december 2002
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1601

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 150
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling

Decretaal is bepaald dat én alle raden van bestuur én alle adviesorganen tegen 1 januari 2002 een minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen moesten hebben.

Ik stel vast dat volgende organen die onder de bevoegdheid van de minister vallen hieraan niet voldoen:

- Technisch-wetenschappelijke adviesraad energie ;

- Technisch-wetenschappelijke adviesraad grondstoffen/materialen
- Vlaams Interdepartementaal Comité voor Energie (VICO)
- Comité van advies van de zeediensten van de Schelde
- Vlaams Comité van advies voor de taxi's.

Los van het feit dat dit decreet meer democratie beoogde en mogelijke problemen door een gebrek aan participatie van mannen/vrouwen wou voorkomen en dat decreten ook door de overheid uitgevoerd moeten worden, zijn er mogelijk juridische gevolgen voor beheersdaden en/of beslissingen en/of adviezen die gesteld/genomen/gegeven werden.

1. Welke stappen zette de minister concreet voor elk van deze organen/instellingen om aan het betrokken decreet te voldoen ?
2. Werd er een beroep gedaan op de Pluspuntbank ? Met welk gevolg ?
3. Werden er vervangingen doorgevoerd in de samenstelling van het orgaan/instelling sinds het aantreden van de minister ?

Zo ja, werd een "vacature" kenbaar gemaakt ? Waar ? Werd de vervanging specifiek aangevend om de doelstelling van het decreet te bereiken ?

4. Welke adviezen/beslissingen werden door deze organen gegeven/genomen na 1 januari 2002 ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 150), Vogels (nr. 61), Vanderpoorten (nr. 37), Landuyt (nr. 26), Dua (nr. 66), Van Mechelen (nr. 54), Van Grambergen (nr. 42), Gabriels (nr. 33) en Vanhengel (nr. 9).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 1609 – red.)

Vraag nr. 151 van 13 december 2002 van de heer JAN LAURYS

N3 Tienen – Verkeersveiligheid

Op de Kleine Ring in Tienen gebeurden de voorbije jaren meerdere ongevallen op oversteekplaatsen, waarbij telkens voetgangers zwaar gewond werden. In twee gevallen ging het om dodelijke ongevallen met voetgangers die overstaken op het zebrapad.

De Kleine Ring blijkt duidelijk een "zwart punt" inzake verkeersveiligheid.

Onlangs heeft de minister vice-president verklaard versneld werk te zullen maken van het wegwerken van "zwarte" punten, om de verkeersveiligheid in het algemeen en de veiligheid van zwakke weggebruikers in het bijzonder, te verbeteren.

1. Wanneer starten de werken om de veiligheid op de Kleine Ring in Tienen te verhogen ?
2. Zijn er concrete plannen om de N3 in het centrum van Tienen terug te brengen tot één rijvak in elke richting ?

Zo ja, tegen wanneer zijn die werken gerealiseerd ?

In welke mate zijn deze plannen in overeenstemming met het vorig jaar ingevoerde verkeerscirculatieplan, dat net via een lussensysteem het autoverkeer systematisch naar de Ring afleidt ?

Antwoord

1. Door de administratie Wegen en Verkeer werd een studie bureau aangesteld met de opdracht tot het versneld wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen.

In de eerste helft van 2003 zal dit studie bureau een screening van de gevaarlijke punten uitvoeren. Hieruit zal een prioriteitenlijst in verband met te nemen maatregelen ontstaan.

Volgens de vooropgestelde planning zullen de eerste projecten reeds in 2003 ontworpen worden. Waar en wanneer gebeurlijk werken op de N3 Kleine Ring in Tienen zullen uitgevoerd worden zal dus pas midden 2003 bekend zijn.

2. Fase 3 van het mobiliteitsplan Tienen wordt opgesteld. In deze fase wordt het beleidsplan uitgewerkt.

Volgens het trendbreukscenario wordt er de optie genomen om de vesten te versmallen naar één enkele rijstrook in beide richtingen om de leefbaarheid en veiligheid te verbeteren.

Definitieve plannen dienaangaande dienen nog opgesteld te worden. Deze plannen dienen uiteraard uitgewerkt te worden, rekening houdend met de mobiliteit in gans Tienen. Op het meerjarenprogramma zijn deze werken nog niet opgenomen.

Vraag nr. 152
van 13 december 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 63
 van 13 december 2002
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1635

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 153
van 20 december 2002
van de heer ROBERT VOORHAMME

Turnhoutsebaan Antwerpen – Onteigeningsplannen d.d. 1910

Op de hoek van de Stenenbrug-Turnhoutsebaan tot aan de Statielei bevinden zich een reeks panden die door de stad Antwerpen werden aangekocht in uitvoering van één van de zogenaamde "conventies" met de Belgische staat : voor de verbreding/heraanleg van een staatsbaan sloot de staat een overeenkomst af met de gemeente, waardoor die gemeente de nodige onteigeningen moest doen van de panden gelegen op haar grondgebied, met geld

van de staat (cfr. Conventie Grotesteenweg, Conventie Sint-Bernardsesteenweg, ...).

Het onteigeningsplan voor de Turnhoutsebaan dateert van 1910, de conventie met de gemeente Borgerhout van 1911. Het probleem (met al die conventies) is dat de staat al snel in gebreke bleef om de nodige middelen ter beschikking van de gemeente te stellen en blijkbaar verwachtte dat de gemeente de nodige sommen wel zou voorschieten. De gemeente had met haar beperkte financiële middelen echter steevast andere prioriteiten dan de heraanleg van een staatsbaan, zodat die onteigeningen haperden.

In de loop der jaren kon desondanks toch een aantal panden aangekocht worden.

Deze panden stonden te verkommeren en boden een weinig proper beeld, maar ze konden niet afgebroken worden, omdat de stabiliteit van de nog niet verworven panden dan in het gedrang zou komen (advies van dienst Techniek en Logistiek stad Antwerpen).

Stilaan werd de verwerving van de laatste resterende panden daardoor dan toch een prioriteit voor de gemeente Borgerhout/stad Antwerpen. Tot voor kort restten er nog twee, waarvan de eigenaars echter weigerden te verkopen. Eén ervan is onlangs dan toch overstag gegaan; de andere vraagt een voor de stad onmogelijke prijs.

Om korte metten te maken met deze laatste hinderpaal, werd door het college van burgemeester en schepenen aan de juridische cel van de stafdienst van de stad Antwerpen opdracht gegeven om tot gerechtelijke onteigening over te gaan. De stadsadvocaat meldde echter dat de onteigeningsbesluit dateert van 1910 en de procedure om te kunnen onteigenen "bij hoogdringendheid" pas werd opgenomen in de wet van maart 1962. Hij stelde daarom voor om een nieuw ministerieel onteigeningsbesluit te vragen. Dat is vervolgens gebeurd.

Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap reageerde men echter verbaasd, want de Vlaamse Gemeenschap is wel rechtsopvolger van de Belgische Staat, maar wist niets af van de conventies (en dus ook niet van de afrekening die de stad na afronding van elke conventie zal voorleggen). In een brief van 28 augustus 2002 meldt het ministerie aan het college van burgemeester en schepenen : "Tenslotte vragen we u onmiddellijk verdere onteigeningen in het kader van dergelijke conventie aan

de Turnhoutsebaan te staken tot er uitsluitel hierover gegeven is door de administratie Wegen en Verkeer".

Wanneer mag dit uitsluitel worden verwacht, zodat de stad Antwerpen in het kader van haar grond- en pandenbeleid zo spoedig mogelijk deze stadskanker kan vervangen door de ontwikkeling van een nieuw project ?

Antwoord

De volle inhoud van de zogenaamde Conventie met de stad Antwerpen van bijna honderd jaar geleden, was op de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen tot voor kort inderdaad niet meer bekend.

Met enige verwondering heeft de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen kennis gekregen van oteigeningen voor plannen waarvoor het Vlaams Gewest geen vragende partij was en die het Vlaams Gewest dan ook niet financierde. De vroegere oteigeningsplannen voor de Turnhoutsebaan die dateren van ca. 1910, zijn in de huidige context immers niet meer relevant. De huidige eisen voor wegenaanleg verschillen immers zodanig van deze van 1910, dat het weinig zin heeft deze oteigeningsplannen nog verder uit te voeren.

Gezien het voorgaande, heeft de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen inmiddels aan de stad Antwerpen gevraagd om geen oteigeningen meer aan de Turnhoutsebaan uit te voeren in het kader van deze Conventie. Er werd aan de stad Antwerpen ook een overzicht gevraagd van de huidige stand van zaken en een lijst van de uitgevoerde en nog lopende acties. Er zal verder overleg gepleegd worden met de stad Antwerpen om na te gaan welke stappen nodig zijn om deze reeds zeer oude Conventie om te buigen tot hedendaagse afspraken en in te passen in de huidige regelgeving.

Desnoods moet overwogen worden of het mogelijk is om bepaalde oteigeningen in te passen in andere beleidsdoelstellingen zoals het grond- en pandenbeleid en de stadsvernieuwing.

Vraag nr. 154 van 20 december 2002 van de heer JAN VERFAILLIE

Zandvoordebrug Oudenburg – Vervanging

De Zandvoordebrug over het kanaal Plassendale-Nieuwpoort wordt weldra honderd jaar oud.

Het schamele ophaalbruggetje is totaal voorbijgestreefd en beantwoordt niet meer aan de huidige normen. Deze oude brug wordt veelvuldig gebruikt door verkeersstromen van het ene gedeelte van Oudenburg naar het andere en vormt tevens een belangrijke doorsteek voor de as Oudenburg-Zandvoorde-Oostende.

Het stadsbestuur plant een grondige renovatie van de aanpalende omgeving van deze brug. Oorspronkelijk was de vervanging van de brug opgenomen in de ontwerpbegroting van 2003.

1. Is deze schamele brug niet dringend aan vervanging toe ? Zo ja, wanneer wordt ze vervangen ? Zo neen, waarom niet ?
2. Wordt eraan gedacht om een eventuele vervanging te laten samenvallen met het tijdstip van renovatie van de omgeving ?
3. Waarom werd de brug geschrapt van de ontwerpbegroting 2003 ?

Antwoord

1. De Zandvoordebrug is inderdaad aan vervanging toe. Omtrent het tijdstip zie punt 3.
2. Het zou inderdaad aangewezen zijn dat de vernieuwing van de brug kan uitgevoerd worden samen met de renovatie van de omgeving uit te voeren door de stad Oudenburg.

Mijn diensten plegen dan ook regelmatig overleg met het stadsbestuur voor de afstemming inzake uitvoering van werken.

3. De voorstellen van de verschillende afdelingen voor het vernieuwen van bruggen over onze waterwegen overtreffen ruimschoots de budgettaire mogelijkheden zodat keuzes dienen gemaakt te worden. Op basis van de jaarlijkse inspecties worden de prioritair te vervangen bruggen bepaald in functie van de veiligheidstoestand van de brug. Op de Zandvoordebrug dienen voorsnog geen gewichtsbeperkingen opgelegd.

Ik heb mijn diensten de opdracht gegeven om de studie voor de vervanging van deze brug aan te vatten. De uitvoering van de technische studie en nadien het verkrijgen van de nodige vergunningen, laten vermoeden dat de bouw van deze brug pas in 2004 kan gestart worden. Indien er zich geen onvoorziene omstandigheden voordoen, zal mede rekening houdend met de

budgettaire mogelijkheden, deze brug vermoedelijk kunnen uitgevoerd worden op het programma 2004 of 2005.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 60
van 13 december 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Parkeergarages – Toegankelijkheid voor gehandicapten

In veel steden, onder meer in Leuven, werd in de aanleg van een ondergrondse openbare parkeergarage geïnvesteerd. De parking Ladeuze werd via een erfpachtovereenkomst voor 99 jaar in concessie gegeven aan een naamloze vennootschap.

Voor personen met een handicap blijkt deze parkeergarage moeilijk toegankelijk te zijn. Er werd weliswaar een aangepaste lift voor rolstoelgebruikers aangebracht, die mits grote acrobatie bruikbaar is, maar in de parkeergarage zelf blijken de gereserveerde plaatsen slecht aangeduid te zijn. Met een blauwe vloer, wat niet meer zichtbaar is als er een andere wagen geparkeerd staat. In de praktijk blijken al deze gereserveerde plaatsen ook veelal ingenomen te worden door valide bestuurders en de ruimte van de parkeerplaats is zo klein dat een bestuurder met een elektronische rolwagen onmogelijk in of uit kan stappen.

Aangezien dit een in concessie gegeven parkeergarage is, kan de lokale politie niet optreden tegen foutparkeerders.

Valt de toegankelijkheid voor mindervaliden van openbare in concessie gegeven parkings onder de bestaande wet/decreetgeving inzake toegankelijkheid ?

Zo ja, houdt dat ook concreet toezicht in op de (kwaliteit van de) naleving (cf. voorbeeld Leuven) ? Op welke wijze ?

Zo neen, wordt er gewerkt aan een uitbreiding van de bestaande regelgeving ? In welke zin ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 60) en Van Mechelen (nr. 53).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

(Gecoördineerd antwoord : blz. 1561 – red.)

Vraag nr. 64
van 20 december 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Persoonlijk assistentiebudget – Overeenkomst met instelling

Binnen het persoonlijk assistentiebudget werd de mogelijkheid gecreëerd voor de persoon met een handicap om een beroep te doen op een voorziening of instelling en daar een assistent in te huren.

Uit de regelgeving blijkt dat de budgethouder in deze situatie een overeenkomst dient aan te gaan met deze voorziening of instelling. In de feiten zal het in deze situatie veeleer de voorziening zijn die een assistent kiest en heeft de budgethouder minder gezag over zijn persoonlijke assistent.

1. Hoeveel contracten werden reeds door budgethouders met voorzieningen afgesloten ?
2. Op welke wijze wordt gecontroleerd of de inhoud van de persoonlijke assistentie gerespecteerd wordt ?
3. Kan een budgethouder zelf een einde stellen aan deze overeenkomst, of moet hij hiervoor naar de rechtbank stappen ?

Antwoord

1. Momenteel ontving de PAB-cel van het Vlaams Fonds zo'n 50 contracten tussen budgethouders en voorzieningen. Soms sluit 1 persoon verschillende contracten af met verschillende voorzieningen. Soms sluit 1 persoon contracten af met éénzelfde voorziening.

In totaal zijn er :

- 31 verschillende personen met een handicap die 1 of meerdere overeenkomsten afsloot met een of meerdere voorzieningen ;

- 11 verschillende voorzieningen die 1 of meerdere contracten afsloot met 1 of meerdere budgethouders.
2. De overeenkomst die afgesloten wordt, is een overeenkomst tussen de budgethouder en de voorziening of instelling. Het Vlaams Fonds is geen partij bij deze overeenkomst.

De administratie van het Vlaams Fonds gaat na of in de overeenkomst volgende gegevens terug te vinden zijn :

- de identiteit van de verschillende partijen ;
- de duur van de overeenkomst ;
- de taakomschrijving van de persoonlijke assistent ;
- de gemiddelde wekelijkse prestatieduur ;
- de kostprijs van de persoonlijke assistentie ;
- de betalingsbepalingen.

De administratie van het Vlaams Fonds controleert deze gegevens omdat dit een voorwaarde is van het PAB-besluit¹.

¹ Artikelen 10, § 2 en 13 van het besluit van 15.12.00 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget aan personen met een handicap, gewijzigd bij besluiten van 30.11.01 (BS 18.01.02) en 19.07.02 (inwerkingtreding 31.08.2002).

In de toekomst wordt in inspectie door de inspectiedienst van het Vlaams Fonds voorzien. De inspectie zal zowel van toepassing zijn op budgethouders, budgethoudersverenigingen als voorzieningen en instellingen.

3. In elke situatie moeten verschillende partijen de contractuele clausules omtrent de beëindiging van de overeenkomst respecteren. Zij moeten de toepassing van de wetgeving terzake naleven.

De ervaring leert dat de meeste afgesloten overeenkomsten in een duidelijke opzegregeling voorzien.

Vraag nr. 65
van 20 december 2002
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Zorgverzekering – Aansluiting bij Vlaamse Zorgkas

De datum van 31 december 2002 nadert met rasse schreden. In artikel 4 van het decreet betreffende de zorgverzekering staat dat iedereen die op 31 december 2002 niet is aangesloten bij een zorgkas naar keuze, automatisch bij de Vlaamse zorgkas wordt aangesloten.

1. Hoe zal deze automatische aansluiting bij de Vlaamse Zorgkas verlopen ?
2. Hoe kunnen niet-aangesloten inwoners van Vlaanderen verplicht worden vooralsnog hun bijdrage te betalen ?
3. Zijn er veel mensen die tot op heden niet vrijwillig hun bijdrage hebben betaald ?

Antwoord

1. De personen die niet tijdig aansloten bij een zorgkas naar keuze door betaling van de eerste ledenbijdrage zijn vanaf 1 januari 2003 ambtshalve aangesloten bij de Vlaamse Zorgkas.

De Vlaamse Zorgkas zal deze personen zo spoedig mogelijk schriftelijk op de hoogte brengen van deze ambtshalve aansluiting met de vraag de verschuldigde bijdrage te betalen. In deze brief zal ook gewezen worden op de mogelijkheid alsnog aan te sluiten bij een zorgkas naar keuze, waardoor de ambtshalve aansluiting komt te vervallen.

2. Indien iemand niet voldoet aan de bijdrageplicht geld een schorsing van 4 maanden per jaar dat men zijn bijdrage niet betaalt.

Deze boodschap zal ook expliciet worden opgenomen in de brief van de Vlaamse Zorgkas met betrekking tot de ambtshalve aansluiting.

3. Dit aantal wordt voorlopig geschat op ongeveer 200.000 personen.

Het is nog even wachten op de ledenbestanden van de zorgkassen van de toestand op 31 december 2002 om hier een definitief aantal te kunnen op plakken.

Vraag nr. 66
van 20 december 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Adoptiediensten – Overnameregeling

Artikel 80 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 mei 2002 betreffende interlandelijke adoptie voorziet in de verplichting voor elke adoptiedienst om te beschikken "over een schriftelijke regeling met een andere erkende adoptiedienst voor de overname van de dossiers die in behandeling zijn en van de wachtlijsten bij opheffing of bij intrekking van de erkenning van de adoptiedienst".

Bij de beslissing tot intrekking van de erkenning van de adoptiedienst Ray of Hope kwam men tot de vaststelling dat deze dienst niet beschikte over een dergelijke schriftelijke regeling, ofschoon die bij besluit is opgelegd.

1. Beschikken de andere interlandelijke adoptiediensten (De Vreugdezaaiers, Adoptiewerk Vlaanderen en Interadoptie) over een dergelijke schriftelijke regeling met een andere adoptiedienst ?
2. Zo niet, wat zal de minister doen opdat deze adoptiediensten het besluit van de Vlaamse regering zouden respecteren en hoeveel tijd zal de minister hen geven om de regelgeving toe te passen ?

Antwoord

1. Artikel 80 van het BVR van 19 april 2002 betreffende interlandelijke adoptie (verschenen in het Belgisch Staatsblad van 7 juni) voorziet in de verplichting voor elke adoptiedienst om te beschikken over een schriftelijke regeling met een andere erkende adoptiedienst met betrekking tot de overname van de dossiers die in behandeling zijn en van de wachtlijsten bij opheffing of bij intrekking van de erkenning van de adoptiedienst.

Dit artikel is een wijziging van het artikel 33 § 4 van het BVR van 20 oktober 1998 (BS 19 december 1998) dat stelt dat :

- a) bij opheffing of intrekking van de erkenning van de adoptiedienst de afgehandelde dossiers en de nog in behandeling zijnde dossiers worden overgedragen aan de Vlaamse Centrale Autoriteit ;
- b) de adoptiedienst beschikt over een schriftelijke regeling voor de in behandeling zijnde dossiers en wachtlijsten bij opheffing van de adoptiedienst.

Artikel 104 §1 van het besluit van 19 april 2002 stelt dat de reeds erkende diensten op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit 3 jaar de tijd hebben om te voldoen aan de nieuwe voorwaarden. Concreet betekent dat 1 januari 2005.

Ondertussen behouden de diensten hun erkenning op basis van de voorwaarden waarop ze erkend waren.

In het kader van de verlenging van de erkenning van de 5 interlandelijke adoptiediensten werd aan deze diensten een inspectiebezoek gebracht. Het gaat daarbij niet alleen om De Vreugdezaaiers, Adoptiewerk Vlaanderen en Interadoptie, maar ook om Horizon (naast Ray of Hope uiteraard).

De notulering in de inspectieverslagen met betrekking tot de schriftelijke regeling voor de overheveling van dossiers was de volgende :

- voor De Vreugdezaaiers: de adoptiedienst beschikt niet over een schriftelijke regeling voor de overheveling van dossiers bij een stopzetting van de dienst en voldoet niet aan de geldende regelgeving.

De mondelinge afspraak werd gemaakt te voorzien in een schriftelijke regeling voor de overheveling van dossiers bij een eventuele stopzetting van de dienst ;

- voor Interadoptie (Hogar Para Todos Inter - Adoptie): de regeling is momenteel nog niet voorhanden maar wordt opgemaakt in samenwerking met Adoptiewerk Vlaanderen ;
- voor Adoptiewerk Vlaanderen: de adoptiedienst is niet conform de regelgeving betreffende de regelgeving van dossiers bij een eventuele stopzetting van de dienst. Deze regeling is evenwel in opmaak samen met Interadoptie. De afspraak wordt gemaakt te voorzien in een schriftelijke overeenkomst ;
- voor Horizon: zolang het volgens de regelgeving mogelijk is, worden de dossiers aan Kind en Gezin overgedragen (het inspectiebezoek was in 2001, vóór het BVR van 2002). Vanaf het moment dat er nieuwe voorwaarden komen, zal een overeenkomst worden gesloten.

Bovenstaande elementen geven aan dat de overeenkomsten in kwestie een bijzonder aandachtspunt waren bij de inspecties.

In de opvolgingsbrieven aan de diensten werden deze mondelinge afspraken geconfirmeerd met het oog op het uitwerken van een schriftelijke regeling.

2. Om een herhaling te voorkomen van de moeilijkheden die zich, wat betreft de continuïteit van dossierbehandeling, met Ray of Hope hebben voorgedaan naar aanleiding van de intrekking van hun erkenning, werden alle diensten opnieuw aangeschreven om ze op dat punt aan te sporen de regeling snel uit te werken en dit op basis van artikel 80 van het BVR van 19 april 2002.

Vraag nr. 71
van 10 januari 2003
van de heer ROBERT VOORHAMME

Kinderdagverblijven – Directiefunctie

Inleiding

Kind en Gezin erkent en subsidieert kinderdagverblijven. De normen op basis waarvan deze subsidies worden toegekend, worden vastgelegd door de Vlaamse regering, en eventueel aangevuld door ministeriële besluiten. Kind en Gezin ontvangt daarvoor een enveloppe vastgelegd door de Vlaamse regering.

Invoering directiefunctie in kinderdagverblijven

Met de omzendbrief van 29 november 2001 (ref. FW – KMEDB026 – zie **bijlage**) deelt Kind en Gezin aan de organiserende besturen van de erkende kinderdagverblijven en de diensten voor opvanggezinnen volgende besluiten mee en licht ze tevens toe:

- twee besluiten van de Vlaamse regering van 10 juli 2001 ter verwijzing van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen ;
- het ministerieel besluit van 13 december 2001 tot wijziging van het ministerieel besluit van 9 juli 2001 betreffende de bepaling van de forfaitaire subsidiebedragen voor het basisaanbod

van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen.

Het betrokken dispuut betreft de toewijzing van het aantal directiefuncties bij de kinderdagverblijven.

Op blz. 2 van voornoemde omzendbrief wordt vermeld :

"de directiefunctie :

Een directiefunctie kan vanaf 1 januari 2003 worden toegevoegd aan het personeelskader van kinderdagverblijven. In een halftijdse functie is voorzien wanneer de capaciteit tussen de 50 en 99 opvangplaatsen ligt; in een voltijdse functie bij een capaciteit vanaf 100 plaatsen. Ter bepaling van deze capaciteit kunnen alle erkende en gesubsidieerde opvangplaatsen in kinderdagverblijven van hetzelfde organiserend bestuur worden samengeteld.

Ter financiering wordt in één forfaitair subsidiebedrag voorzien bovenop de subsidies die het organiserend bestuur in kwestie voor haar kinderdagverblijven reeds ontvangt. Dit bedrag is, in tegenstelling tot de basis- en aanvullende subsidiebedragen voor het basisaanbod niet samengesteld uit twee componenten (gemiddelde leeftijd personeel; gemiddelde bezetting).

Noch de leeftijd van het personeel, noch de gemiddelde bezetting heeft directe invloed op de hoogte van dit subsidiebedrag. Het bedrag wordt wel elk jaar op 1 januari verhoogd met de procentuele stijging van de index der consumptieprijzen tussen 1 november van het vorige kalenderjaar en 1 november van het voorafgaande kalenderjaar".

Knelpunt

Zoals reeds gesteld, is Kind en Gezin afhankelijk van de Vlaamse regering inzake het toekennen van subsidies.

Uit het antwoord op schriftelijke vraag nr. 274 van 5 september 2001 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen (Bulletin nr. 3-4-5 van november/december 2001, blz. 440 – zie **bijlage**) citeer ik volgend fragment :

"Aangezien één organiserend bestuur meer vestigingsplaatsen kan hebben, betekent deze maatregel voor heel wat kinderdagverblijven een forse ondersteuning."

Daaruit leid ik af dat het de intentie is van de Vlaamse regering om wel degelijk de kinderdagverblijven te ondersteunen en met de organiserende besturen zelf.

Uit contacten met Kind en Gezin blijkt nu dat voor grote organiserende besturen de interpretatie van het betrokken besluit van de Vlaamse regering nadelig uitvalt.

Ik licht dit toe.

Een organiserend bestuur mag het aantal plaatsen per vestigingsplaats samentellen. Een voorbeeld: een organiserend bestuur heeft drie kinderdagverblijven met elk 40 plaatsen. Zonder samentelling hebben de kinderdagverblijven geen recht op een directiefunctie. Rekening houdende met de samentelling (totaal 120 plaatsen) kan in één voltijdse directiefunctie worden voorzien.

Wegens budgettaire beperkingen (of misrekening?) blijkt dat voor enkele grote organiserende besturen (Antwerpen, Brussel, Gent, KV Leuven) het maximaal aantal directiefuncties beperkt blijft tot één. Zodra een organiserend bestuur, door samentelling, de grens van 100 plaatsen heeft overschreden, wordt met de bovenliggende capaciteit verder geen rekening meer gehouden.

De stad Antwerpen is organiserend bestuur van 35 erkende en gesubsidieerde kinderdagverblijven, met in het totaal 1.231 plaatsen. Door voormelde interpretatie heeft de stad Antwerpen in de praktijk slechts recht op één directiefunctie. Dus evenveel als een organiserend bestuur dat de kaap van 100 plaatsen net kan overschrijden.

Principieel of budgettair dispuut

Uit antwoord van Kind en Gezin van 9 juli 2002 kan inderdaad worden afgeleid dat het probleem niet schuilt in een betwistbare interpretatie van de regelgeving op zich, maar dat het hier een onvolledige budgettaire inschatting van de ermee gepaarde extra budgetten betreft.

Vraag

Gaat de administratie zich inderdaad houden aan de huidige strikte interpretatie, die duidelijk nadelig is voor de grote organiserende besturen, of wordt deze aangelegenheid budgettair uitgeklaard voor het volgende begrotingsjaar ?

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Antwoord

Het feit dat in de sector van de kinderdagverblijven een directiefunctie kan worden toegekend, hangt samen met de uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord (VIA). Eén van de elementen van dit akkoord houdt immers de regeling in dat kinderdagverblijven met een capaciteit tussen 50 en 99 plaatsen een halftijdse directiefunctie betaald kunnen krijgen. Vanaf 100 plaatsen is een voltijdse functie mogelijk. Deze mogelijkheid tot het subsidiëren van een directiefunctie geldt vanaf 1 januari 2003.

Het Vlaams Intersectoraal Akkoord bevat uiteraard meer maatregelen dan deze met betrekking tot de directiefunctie. Ook de loonharmonisering is er een essentieel bestanddeel van. Omdat de Vlaamse regering de hele sector op eenzelfde manier wil laten participeren aan de mogelijkheden van het Akkoord, gelden de nieuwe en verhoogde subsidiebedragen die samenhangen met de uitvoering ervan niet enkel voor de organiserende besturen die opereren als een VZW en die er rechtstreeks door gevat worden, maar ook voor deze die als OCMW of gemeente voor het uitbaten van een kinderdagverblijf of een dienst voor opvanggezinnen verantwoordelijk zijn.

Het feit dat de directiefunctie op dit moment is geconcipieerd met een maximum dat is bepaald voor organiserende besturen met een aanbod vanaf 100 plaatsen, is eigen aan het Vlaams Intersectoraal Akkoord. Het heeft niets te maken met een budgettaire vergissing of met een verkeerde inschatting.

Ondanks deze structurele verankering in de VIA-context heb ik onderzocht of er met name voor grote openbare organiserende besturen geen bijkomende inspanning kan worden geleverd. Ik heb daartoe zowel voor het begrotingsjaar 2002 als voor het begrotingsjaar 2003 een begrotingsfiche ingediend. Ik had daarbij niet de lineaire doortrekking van het VIA-systeem voor ogen, maar wel een verdere modulering die zou toelaten dat een aantal grotere organiserende besturen, veelal steden, een beperkt aantal bijkomende directiefuncties zouden kunnen opnemen. Ik heb deze optie, binnen de middelen die voor het implementeren van het beleidsplan kinderopvang (zoals goedgekeurd door

de Vlaamse regering op 3 maart 2 ter beschikking zijn gesteld, evenwel niet kunnen verkrijgen.

Ik zal vraag voor het begrotingsjaar 2004 opnieuw indienen. Het zal evenwel opnieuw afhangen van de middelen die ik verwerf voor de verdere uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen of dit deelaspect van het globale kinderopvangdossier, met heel wat uitdagingen, ook daadwerkelijk kan worden gerealiseerd.

Vraag nr. 73
van 10 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Kind en Gezin – Statuut consultatieartsen

Uit het jaarrapport van Kind en Gezin blijkt dat de consultatiebureaus goed werk leveren.

Er zouden 20 % meer consulten plaatsvinden.

Dit schept naar verluidt wel problemen. Er zouden onvoldoende artsen zijn die de preventieve taak in de consultatiebureaus op zich willen nemen.

Werken met een aantrekkelijker statuut is daarom noodzakelijk.

1. Op welke wijze wordt getracht het beroep van consultatiearts aantrekkelijker te maken ?
2. Zijn hiervoor extra financiële middelen ingeschreven in de begroting 2003 ?
3. Kan een vergelijking worden gemaakt tussen het statuut van de artsen (zowel financieel als wat andere familiale of sociale voordelen betreft) werkzaam bij de consultatiebureaus en deze bij de centra voor leerlingenbegeleiding ?

Antwoord

1. De werving van CB-artsen in sinds enige tijd inderdaad een probleem. Enerzijds zijn er door de toename van de consulten meer artsen nodig voor de consultatiebureau's. Anderzijds vormt de minder aantrekkelijke remuneratie een hindernis voor het aantrekken van artsen.

Daarom werd door de Raad van Bestuur van Kind en Gezin in haar vergadering van 29 mei 2002 een consultancyopdracht goedgekeurd inzake de beloning van de artsen in de preventie-

ve zorg, met als uiterste uitvoeringsdatum december 2002.

Deze opdracht is intussen uitgevoerd en de resultaten hadden een eerste bespreking op het directiecomité van Kind en Gezin van 14 januari 2003. op basis van de resultaten van de studie wordt nu een voorstel uitgewerkt dat in februari aan de Raad van Bestuur van Kind en Gezin zal worden voorgelegd. Dat zal resulteren in een beleidsadvies.

2. Voor 2003 zijn geen bijkomende financiële middelen vastgelegd, mede in afwachting van de resultaten van de vermelde studie.
3. In de studie is eveneens een benchmark-gedeelte opgenomen waarbij het statuut en de verloning van de consultatiebureauartsen wordt vergeleken met de artsen werkzaam bij CLB.

Vraag nr. 78
van 17 januari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

OPZ Rekem – Structurele financiering forensisch project

Het forensisch project van het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem is opgestart binnen een samenwerkingsverband van de federale ministers van Justitie en Volksgezondheid. De federale overheid zorgt voor de financiering, de Vlaamse voor de infrastructuur.

In overleg met de minister van Justitie is in juli 2001 een project voor 32 bedden opgestart. De financiering voor de jaren 2001 en 2002 gebeurt met subsidiebesluiten van de federale overheid. Vanaf 2003 zou er een akkoord over een structurele financiering via het Ministerie van Volksgezondheid van kracht worden.

Is het akkoord over een structurele financiering inmiddels afgesloten ?

Wat houdt dit akkoord concreet in ?

Antwoord

Het forensisch project Justitie (32 bedden) in het OPZ Rekem werd in 2001 gefinancierd via een subsidiebesluit.

Voor 2002 ligt het subsidiebesluit op dit ogenblik ter ondertekening bij de Koning.

Voor 2003 zal de financiering eveneens via een subsidiebesluit verlopen. De instelling krijgt wel de kans om de hoegrootheid van de bedragen aan te passen aan de reële personeelskost, hetgeen nodig is wegens indexeringen. OPZ heeft zich geëngageerd om een nieuwe, geactualiseerde rekening op te maken tegen eind januari. Dit is inmiddels gebeurd. Het is de bedoeling dit subsidiebesluit nog voor het eind van de legislatuur af te ronden.

De stand van zaken rond de reële afhandeling van de betalingen werd reeds via een vroegere parlementaire vraag beantwoord en is tot hiertoe niet gewijzigd. Dit wil zeggen dat in het project Justitie 2001 volledig werd afgerekend ;

- voor 2002 is er nog geen afrekening gebeurd;
- er is tot op heden geen akkoord over een structurele financiering van het forensisch project Justitie.

**Vraag nr. 83
van 17 januari 2003
van mevrouw SONJA BECQ**

Werkwinkels en sociaal huis – Samenwerking of integratie

Op 6 december jongstleden werd een voorontwerp van decreet inzake werkwinkels in de regering goedgekeurd. Er ligt ook een ontwerpdecreet lokaal sociaal beleid ter tafel, waarin onder meer een "scenario" voor een sociaal huis voorhanden is.

Wat zo'n sociaal huis betreft, lijkt het aangewezen dat, indien men de dienstverlening wil optimaliseren, ook huisvesting en werkgelegenheid, naast dienstverlening inzake sociale uitkeringen, aan bod zouden moeten komen.

Het is echter niet duidelijk of dit de optie van de regering is, en of er stimulansen naar gemeenten/OCMW's worden uitgewerkt om een dergelijke samenwerking van in het begin op te zetten en uit te bouwen.

1. In welke mate beoogt de regeling inzake werkwinkels een structurele samenwerking, dan wel een inbedding in de regeling rond het sociaal huis ?

2. Waar werden reeds werkwinkels geïnstalleerd en hielden zij rekening met een structurele samenwerking, dan wel inbedding in het sociaal huis ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 83) en Landuyt (nr. 34).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

**Vraag nr. 84
van 17 januari 2003
van mevrouw ISABEL VERTRIEST**

Resoluties houtgebruik – Opvolging

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 11
van 17 januari 2003
van mevrouw Isabel Vertriest
Blz. 1523

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 85
van 17 januari 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT**

Pokkenepidemie – Preventie

"Rijke landen wapenen zich tegen bio-chemische terreur", "Pokken de meest angstaanjagende ziekte op deze planeet", "Vrees voor pokkenepidemie", "Bush belooft Amerikanen vaccinatie tegen pokken", ... zomaar een greep uit de vele persartikels van 12 en 13 december laatstleden. Feit is dat de zeven rijkste industrielanden (de G7) hun voorraden pokkenvaccins versterken en een grootscheeps vaccinatieprogramma opzetten. In Groot-Brittannië laat de regering 120.000 beschermende pakken en zelfs 5.000 lijkzakken aanrukken. In de loop van 2003 wordt de alertheid getest met een internationale oefening.

Ondanks het bestaan van twee vaccins (met neven-effecten) lopen jaarlijks toch nog vijftig miljoen mensen deze gevreesde ziekte op. De meeste getroffen overleven, maar houden er zeer zware littekens aan over of worden blind. Slechts twee laboratoria in de wereld mochten het pokkenvirus houden. Vooral het verdwijnen van pokkenvirus uit de Vektor-fabriek in Siberië baart de internationale gemeenschap grote zorgen. Door onderzoek zijn de betrokken overheden tot de vaststelling gekomen dat ze absoluut niet voorbereid zijn op bio-chemische aanvallen. De regeringen van de G7 evenals Nederland – kopen alle nodige materialen en materieel aan en slaan deze op strategische plaatsen op, teneinde ze zeer snel te kunnen uitdelen.

Op een eerder gestelde vraag om uitleg antwoordde de minister op 24 januari 2002 dat bio-terrorisme en chemische terreur militaire en dus federale bevoegdheid zijn, evenals het voorzien in en het aanmaken van de nodige medicatie. De bewaking van infectieziekten, het epidemische verloop ervan, het organiseren van vaccinatie en vooral de noodzakelijke preventie behoren evenwel volgens haar tot de bevoegdheid van de gemeenschappen (Handelingen C 100 van 24 januari 2002, blz. 1-3).

In het kader van de aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie houdt Vlaanderen rekening met de adviezen van de Hogere Gezondheidsraad en van de Werkgroep Bioterrorisme en Chimioterreur.

De bevolking maakt zich echter zeer terecht grote zorgen, omdat ook zij dag na dag geconfronteerd wordt met de niets aan de verbeelding overlatende media-interesse voor het probleem. In de VS vragen twee inwoners op drie om een dringende vaccinatie en de helft van de bevolking voelt zich onbeschermd tegen een aanval met biowapens. Aangezien de Vlaamse regering wettelijk voor de preventie dient in te staan, is het dan ook dringend dat hiervoor het nodige wordt gedaan, teneinde onnodige paniek te vermijden en tegelijkertijd toch de gepaste maatregelen te treffen.

1. Op welke wijze volgt de Vlaamse regering de steeds prangender wordende problematiek van een mogelijke pokkenepidemie op ?

Op welke wijze houdt ze terzake via overleg contact met de federale, Europese en mondiale gezondheidsstructuren ?

2. En vooral, op welke wijze licht de Vlaamse regering de bevolking preventief in en welke

maatregelen werden terzake reeds getroffen of worden in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

Verduidelijking

De inleidende tekst bij de vraag vermeldt :

"Ondanks het bestaan van 2 vaccins (met neveneffecten) lopen jaarlijks toch nog vijftig miljoen mensen deze gevreesde ziekte op. De meeste getroffen overleven, maar blijven achter met zeer zware littekens of worden blind."

Dit is onjuist. Vaccinatie tegen pokken werd internationaal stopgezet nadat men er zeker van was dat de ziekte niet meer voorkwam. Het laatste geval van natuurlijk verworven pokken dateert van oktober 1977 in Somalië.

1. De problematiek van een mogelijke pokkenepidemie wordt gevolgd door de administratie Gezondheidszorg, meer bepaald door de Gezondheidsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit gebeurt door de internationale medische literatuur, documenten en adviezen op te volgen en deel te nemen aan overlegstructuren in dit kader. Op vraag van de werkgroep bioterrorisme en chimioterreur werd door de Hoge Gezondheidsraad, afdeling II,2 Vaccinaties een advies over deze problematiek bestudeerd. Deze vergaderingen worden ook steeds bijgewoond door een vertegenwoordiger van mijn administratie.

Vaccins tegen pokken hebben heel wat bijwerkingen, waarvan een aantal potentieel gevaarlijke niet zo uitzonderlijk zijn. Daarom wordt niet geopteerd om te vaccineren met een potentieel gevaarlijk vaccin tegen een ziekte die in feite uitgeroeid is, zolang infecties met pokken niet meer voorkomen. Wel heeft de federale overheid een aantal vaccins aangekocht om onmiddellijk te kunnen ingrijpen in geval zich een incident zou voordoen.

Het spreekt voor zich dat het hier gaat om een problematiek die in gezamenlijk overleg tussen de gemeenschappen en de federale overheid moet aangepakt worden, waarbij ook militaire aspecten aan bod komen. De vroegere verplichting tot pokkenvaccinatie werd opgelegd door een federale wetgeving en deze vaccinatie kan binnen hetzelfde kader opnieuw verplicht gesteld worden, net zoals poliovaccinatie nog

steeds verplicht is op basis van federale wetgeving.

Voor pokken bestaat een onmiddellijke aangifteplicht wereldwijd en natuurlijk ook in Vlaanderen op basis van het decreet van 5 april 1995 betreffende de profylaxe van besmettelijke ziekten.

2. Preventief inlichten van de bevolking

Momenteel werden nog geen specifieke stappen ondernomen naar het inlichten van de bevolking op zich door de Vlaamse regering. Er wordt gewacht op het concretiseren van het advies van de Hoge Gezondheidsraad in overleg met de federale instanties.

Vanwege de aard van de problematiek lijkt het ons dan ook het best dat een eenvormige communicatie naar de bevolking afgesproken en gerealiseerd wordt voor heel België, zodra een strategisch plan voor de aanpak van een eventueel pokkenincident definitief bepaald zal zijn.

Vraag nr. 100 van 24 januari 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Tewerkstelling gehandicapten – Actiekit

In 2001 wees een onderzoek op de grote behoefte bij lijnmanagers aan informatie over de tewerkstelling van personen met een handicap. Er heerste immers veel onwetendheid over bestaande mogelijkheden, zoals aanpassingen van de werkplek voor personen met een handicap en de mogelijkheid van extra coaching. Ook zijn er onzekerheden over de mogelijkheden en beperkingen van handicaps. Uit "voorzichtigheid" neemt men dan maar geen persoon met een handicap in dienst.

In het door de Vlaamse regering goedgekeurde positieve-actieplan stond dat in 2002 de dienst Emancipatiezaken een "actiekkit" zou opstellen : een volledig informatiepakket over de aanwerving van en het werken met personen met een handicap.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. het opstellen van deze "actiekkit" ?
2. Wat houdt deze actiekkit concreet in ?

Hoe en waar werd deze verspreid ?

Hoe wordt het gebruik ervan opgevolgd ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 35 van 13 december 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Uitwisselingsprogramma's – Vierdegraadsonderwijs

Het vierdegraadsonderwijs richt zich tot +18-jarigen.

In praktijk lijkt het voor deze studenten moeilijk om aan een uitwisselingsprogramma met buitenlandse studenten deel te nemen, aangezien zij niet behoren tot het hoger onderwijs en dus moeten aansluiten op de programma's van het secundair onderwijs, met merkelijk jongere studenten.

Zeker nu aan het vierdegraadsonderwijs via tewerkstellingsprojecten een groot aantal oudere studenten participeren, kan dit tot niet-realistische uitwisselingen leiden.

1. Welke kansen hebben studenten van het vierdegraadsonderwijs om met leeftijdsgenoten aan een uitwisselingsprogramma deel te nemen ?
2. Welke vierdegraadsscholen gingen de laatste drie jaar in op welke mogelijkheden ? Hoeveel studenten ? Hoeveel leerkrachten ?

Antwoord

De diverse internationale samenwerkings- en/of uitwisselingsprojecten die voor leerlingen van het secundair onderwijs lopen, leggen geen leeftijdslimiet op en staan dus ook open voor leerlingen van de vierde graad van het beroepssecundair onderwijs. De vierde graad, hoewel bevolkt door niet-leerplachtigen die mogelijks hun studie met tewerkstelling of gezinstaken combineren, behoort onverkort tot het voltijds gewoon secundair onder-

wijs en valt dan ook onder de overeenkomstige regelgeving en projectwerking.

Bedoelde internationale projecten zijn :

1. De Comenius-schoolpartnerschappen : scholen uit verscheidene landen werken samen rond een Europees onderwijsproject. Doelstellingen zijn : versterken van internationale contacten en van de Europese dimensie in het onderwijs respectievelijk het bevorderen van de mobiliteit van leraars en van de kennis van andere talen en culturen. Het betreft hier geen uitwisseling van leerlingen.

In het schooljaar 1999-2000 hebben 4 leraars + 23 leerlingen van één instelling met vierde graad verpleegkunde aan dergelijk partnerschap deelgenomen ; in het schooljaar 2000-2001 ging het terug om één (andere) instelling, waarbij 7 leraars + 43 leerlingen waren betrokken. Sindsdien is er geen deelname meer geweest.

2. De Euroklassen : op basis van wederkerigheid (bij voorkeur tijdens hetzelfde schooljaar) vinden uitwisselingen plaats van klassen of groepen van leerlingen vanaf het vierde leerjaar secundair onderwijs.

De organisatie past in een project met een Europese dimensie tussen de eigen school en een buitenlandse school die behoort tot een land dat in aanmerking komt voor deelname aan Europese onderwijsprogramma's. Voor deze uitwisselingen hebben zich tot hiertoe nooit vierdegraadsscholen opgegeven.

3. De grensoverschrijdende onderwijssamenwerking Vlaanderen-Nederland (GROS) : is een programma dat beoogt nieuwe langdurige en intensieve samenwerking tussen scholen, leraars en leerlingen uit Vlaanderen en Nederland op te bouwen rond een gemeenschappelijk onderwijskundig project en op grond van uitwisseling. Tot hiertoe hebben zich hiervoor evenmin vierdegraadsscholen kandidaat gesteld.

Vraag nr. 36
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Migrantenbeleid – Doelgroep

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking

Vraag nr. 59
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1601

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 37
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling

Decretaal is bepaald dat én alle raden van bestuur én alle adviesorganen tegen 1 januari 2002 een minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen moesten hebben.

Ik stel vast dat volgende organen die onder de bevoegdheid van de minister vallen hieraan niet voldoen :

- Adviescommissie projecten en instituten hoger kunstonderwijs ;
- Adviescommissie universitaire steunpunten ;
- Beoordelingscommissie van nascholingsprojecten ;
- Beoordelingscommissie van vormingsprojecten voor ouders ;
- Afdeling voor het buitengewoon secundair onderwijs (VLOR) ;
- Afdeling voor het kunstsecundair onderwijs (VLOR) ;
- Kern(stuur)groep ter opvolging/begeleiding van de edufora.

Los van het feit dat dit decreet meer democratie beoogde en mogelijke problemen door een gebrek aan participatie van mannen/vrouwen wou voorkomen en dat decreten ook door de overheid uitgevoerd moeten worden, zijn er mogelijk juridische gevolgen voor beheersdaden en/of beslissingen

en/of adviezen die gesteld/genomen/gegeven werden.

1. Welke stappen zette de minister concreet voor elk van deze organen/instellingen om aan het betrokken decreet te voldoen ?
2. Werd er een beroep gedaan op de Pluspuntbank ? Met welk gevolg ?
3. Werden er vervangingen doorgevoerd in de samenstelling van het orgaan/instelling sinds het aantreden van de minister ?

Zo ja, werd een "vacature" kenbaar gemaakt ? Waar ? Werd de vervanging specifiek aangevend om de doelstelling van het decreet te bereiken ?

4. Welke adviezen/beslissingen werden door deze organen gegeven/genomen na 1 januari 2002 ?

NB. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 150), Vogels (nr. 61), Vanderpoorten (nr. 37), Landuyt (nr. 26), Dua (nr. 66), Van Mechelen (nr. 54), Van Grembergen (nr. 42), Gabriëls (nr. 33) en Vanhengel (nr. 9).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 1609 – red.)

Vraag nr. 38
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Positieve-actieplan allochtonen en gehandicapten – Doelgroep

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 62
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1633

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 39
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 63
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1635

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 40
van 20 december 2002
van de heer MARC VAN DEN ABEELLEN

Beroepsprocedure oriënteringsattesten – Initiatiefrecht

Met betrekking tot de werking van de klassenraad, zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991, wens ik volgend probleem aan de orde te stellen.

De delibererende klassenraad beslist door middel van een oriënteringsattest of een student het volgende studiejaar mag aanvangen of niet (respectievelijk A- en C-attest). In sommige gevallen kan hij beslissen dat de student het volgende studiejaar wel mag beginnen, maar dat bepaalde studierichtingen en/of onderverdelingen zijn uitgesloten (het zogenaamde B-attest). De autonomie en de beslissingsmacht van de delibererende klassenraad bij het opmaken van de oriënteringsattesten is zeer groot. Geen enkel orgaan kan interveniëren in zijn

beoordelingsvrijheid, ook de minister van Onderwijs niet.

Om de grote macht van de delibererende klassenraad te temperen, heeft de decreetgever de mogelijkheid gecreëerd om tegen de beslissingen ervan een georganiseerd administratief beroep in te stellen dat in twee duidelijke fasen verloopt. In de eerste fase, de overlegfase, zullen de actoren door middel van overleg proberen om tot een oplossing te komen. Indien de beslissing negatief blijft voor de student, dan kan hij beroep aantekenen bij de beroepscommissie, waardoor men automatisch in de tweede fase terecht komt. Enkel en alleen als deze twee fasen doorlopen zijn, kan de benadeelde naar de Raad van State stappen. Men spreekt dan ook van een "georganiseerd" administratief beroep. De beroepsprocedure kan enkel rechtsgeldig worden ingesteld door degene die het ouderlijk gezag uitoefent, of in rechte of in feite de leerplichtige onder zijn bewaring heeft. Ook de meerderjarige leerling kan deze beroepsprocedure instellen.

Het onheuse aan de huidige regelgeving is dat de minderjarige – wiens toekomst sterk kan worden gehypothekeerd door de beslissing van de klassenraad – op geen enkel ogenblik zelf het initiatief kan nemen om de beroepsprocedure in te stellen.

1. Waarom kunnen minderjarigen, die steeds mondiger en assertiever worden, niet zelf de beroepsprocedure aanvatten als de ouders dit weigeren of nalaten ?
2. Kan de inspraak van de student op enige andere manier worden gegarandeerd ?

Antwoord

In overeenstemming met het Bugarlijk Wetboek worden beslissingen inzake belangrijke onderwijskwesties ten aanzien van minderjarigen, waaronder de studiekeuze maar ook het in beroep gaan tegen omstreden eindbeslissingen van delibererende klassenraden, genomen door de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen. Dit zijn de ouders of de personen die de minderjarige leerling in rechte of in feite onder hun bewaring hebben.

In die zin is het wettelijk niet mogelijk in te gaan op het voorstel om de beslissing tot gebruikmaking van het verhaalrecht, zoals opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 op de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (dat in de plaats is gekomen van het besluit van 13

maart 1991), over te laten aan de minderjarige leerling zelf.

Dat in een zekere vorm van inspraak van de betrokken leerling wordt voorzien, vind ik anderzijds geenszins onlogisch. Een belangrijke aanzet hier toe is trouwens gegeven in het decreet van 28 juni 2002 betreffende de gelijke onderwijskansen 1, meer bepaald in artikel III.1, § 1, dat bepaalt dat de schoolkeuze door de ouders in samenspraak met de leerling moet gebeuren, indien deze laatste 12 jaar of ouder is. In § 2 van datzelfde artikel wordt daarenboven expliciet gesteld dat de inrichtende macht van de school het schoolreglement en het pedagogisch project ter kennis moet brengen van de ouders én de leerling.

Binnen het raam van de voorbereiding van een nieuw decreet op het leerlingenstatuut, wordt daarom onderzocht welke maatregelen de rechtsbescherming van de leerling kunnen versterken. Onderhavige parlementaire vraag zal in deze context in beschouwing worden genomen.

Vraag nr. 41 van 20 december 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalig onderwijs Brussel – Overleg

Op 12 december maakte de minister in de marge van haar antwoord op een interpellatie gewag van een gesprek dat ze gehad heeft met de schooldirecties van de Nederlandstalige scholen in Brussel.

Kan zij terzake meer bijzonderheden verstrekken ?

Antwoord

Het doel van het gesprek met de directies van de scholen van Brussel op 11 december 2002 was het in kaart brengen van de verschillende knelpunten waarmee deze scholen geconfronteerd worden en het luisteren naar voorstellen van de directies om die knelpunten op te lossen. Met die voorstellen kan rekening gehouden worden bij het tot stand komen van een "Brusseldecreeet", een decreet dat een oplossing zou bieden voor de specifieke problemen waar deze scholen mee te maken hebben.

De vragen en opmerkingen die door de directies naar voren gebracht werden, zijn zeer uiteenlopend van aard. Het was niet de bedoeling op elke vraag een pasklaar antwoord te formuleren, maar wel om

te luisteren naar nuttige suggesties en opmerkingen.

De meeste Brusselse scholen wijzen op het hoge aantal anderstaligen in hun school. Het taalvaardigheidsniveau van vele anderstalige leerlingen is minder hoog dan in Vlaanderen. Dit wegens de dominante Franstalige context en het feit dat het Nederlands voor die leerlingen vaak maar de derde of vierde taal is, en in de school- en thuisomgeving niet of onvoldoende aan bod komt.

Sommige scholen wensen, ook in de toekomst, een specifiek inschrijvingsbeleid te voeren en stelden vragen rond het inschrijvingsrecht en het gewicht van de indicator "de taal die gebruikt wordt voor gangbare communicatie in het gezin is niet het Nederlands". Daarnaast kwam ook de invloed van de taalwetgeving op het lestijdenpakket aan bod.

Ik erken dat er specifieke problemen zijn waarmee de Brusselse scholen worden geconfronteerd. Er zal een grondig debat over de situatie van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel gevoerd moeten worden. Bij mijn inleiding tot het gesprek heb ik uitdrukkelijk gewezen op mijn voorstel voor een "Brusseldecreeet". Gezien de massale belangstelling en het groot aantal opmerkingen en voorstellen vanuit de directies, lijkt dat voorstel me dan ook gerechtvaardigd.

Vraag nr. 42
van 20 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalig onderwijs Rand en taalgrens – Overleg

In haar antwoord op mijn interpellatie van 12 december aangaande de niet-agendering van het dossier "onderwijsfaciliteiten" op het Overlegcomité, verwees de minister naar een gesprek dat ze gehad heeft met de schooldirecties van scholen uit de Vlaamse Rand en langs de taalgrens.

De minister leek erop te wijzen dat ze hieruit een aantal nieuwe elementen had geput die het dossier van de faciliteiten zouden aandikken.

Kan zij terzake meer bijzonderheden verstrekken ?

Antwoord

Het doel van de gesprekken met de directies van de scholen van de rand- en taalgrensgemeenten op

10 december 2002 was het in kaart brengen van de verschillende knelpunten waarmee deze scholen geconfronteerd worden en het luisteren naar voorstellen van de directies om die knelpunten op te lossen. Met die voorstellen kan rekening gehouden worden bij het tot stand komen van een "Brusseldecreeet", een decreet dat een oplossing zou bieden voor de specifieke problemen waar deze scholen mee te maken hebben.

De bijeenkomst gaf mij een beter inzicht in de specificiteit van de scholen in de rand- en taalgrensgemeenten. Niet alleen de problematiek van de taalinspectie, maar ook de extra werkdruk die de taalwetgeving met zich meebrengt en de effecten van het inschrijvingsrecht op sommige van deze scholen kwamen aan bod. De Franstalige scholen drongen aan op een herziening van de bestaande regelgeving, zodat ze meer uren Nederlands kunnen organiseren.

Omtrent een eventuele wijziging van de onderwijstaalwetgeving wil ik wél eerst een gesprek voeren met mijn Franstalige collega's. Het is de bedoeling om ook dit probleem zo snel als mogelijk te agenderen op het Overlegcomité.

Vraag nr. 43
van 20 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kraamzorg – Opleiding

Vorig jaar telde Vlaanderen slechts 120 kraamverzorgenden. Er bestaat daarvoor trouwens geen specifieke opleiding.

De Vlaamse Federatie van Kraamcentra pleit reeds jarenlang voor meer duidelijkheid omtrent de kraamzorg. Ze wil niet alleen dat de kraamzorg apart erkend wordt, maar vraagt eveneens een gepaste schoolopleiding.

In juni 2001 liet het kabinet van minister Vogels weten dat de erkenning van kraamverzorgenden op de agenda stond en dat men in het onderwijs ook meer aandacht aan kraamzorg zou besteden : het lessenpakket zou worden uitgebreid met vakken voor kraamzorg. De minister kon toen nog geen einddatum vastleggen.

Welke aanpassingen werden sinds juni 2001 in de betrokken opleidingen doorgevoerd om geschoolde kraamverzorgenden te kunnen afleveren ?

Antwoord

Noch de structuur noch de organisatie van het voltijds secundair onderwijs in de sector personenzorg werd gewijzigd in het licht van een eventuele opleiding tot kraamverzorgende (opleiding die momenteel uitsluitend verstrekt wordt door diensten die ressorteren onder het departement VVVC). Er werd mij trouwens tot op heden nooit enige vraag in die zin gesteld.

Los van de opportuniteit van een dergelijke opleiding binnen het secundair onderwijs, hoeft de oprichting van een nieuwe studierichting niet noodzakelijkerwijze de invoering van nieuwe vakbenamingen te betekenen. Een nieuwe studierichting vergt anderzijds wel een bijsturing van de vigerende regelgeving op het secundair onderwijsaanbod (besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999), terwijl voorafgaandelijk aan de opstart ook goedgekeurde leerplannen moeten beschikbaar zijn.

In het verlengde van onderhavige parlementaire vraag, laat ik niet na terzake een advies in te winnen van zowel de dienst voor onderwijsontwikkeling (DVO) als de dienstberoepsopleiding (DBO). De DVO is namelijk decretaal bevoegd voor het uittekenen van de globale opleidingsstructuur, terwijl de DBO zich inlaat met deconciëring en begeleiding van het experiment "modulair beroepssecundair onderwijs", zijnde een onderwijsproject waarin afgelijnde leerstofpakketten van relatief kortere duur in aparte modules mét overeenkomstige certificering worden ondergebracht.

Beide diensten zullen uiteraard de beroepssector bevragen en peilen naar mogelijke beroepsprofielen.

Vraag nr. 44
van 20 december 2002
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Boekentassen – Gewicht

Artsen bevestigen mij dat steeds meer schoolkinderen klachten hebben door het meesleuren van te zware boekentassen.

Die klachten omvatten onder meer rugpijn. Maar in een aantal gevallen is een te zware boekentas zelfs de oorzaak van een foute ontwikkeling. Een aantal jongeren – vaak in volle ontwikkeling – gaat er zelfs helemaal scheef door lopen. Het gemiddelde gewicht van de Vlaamse boekentas be-

draagt maar liefst 7 kilogram. Het probleem van te zware boekentassen komt vooral voor bij jongeren tussen 12 en 15 jaar. In die leeftijdsgroep bedraagt het gewicht van de boekentas tussen 14 en 24 % van het lichaamsgewicht. Een goede schooltas weegt minder dan 10 % van het lichaamsgewicht.

Bovendien – en dit is zo mogelijk nog belangrijker – blijkt dat overladen boekentassen vaak aan de basis liggen van onveilige situaties op de weg. Te zware bagage heeft tot gevolg dat jongeren (vooral op de fiets) hun evenwicht verliezen. Bovendien blijkt ook dat kinderen die veel meesleuren, veel vaker met de wagen naar school worden gebracht.

Er is dus een aantal duidelijke redenen om de Vlaamse boekentas zo snel mogelijk op dieet te plaatsen.

1. Heeft de minister – naar Oostenrijks en Nederlands voorbeeld – plannen om het gewicht van de boekentas in te perken ?

In Oostenrijk is een regel ingesteld die bepaalt dat de boekentas maximum 10 % van het lichaamsgewicht mag bedragen. Leerkrachten, uitgeverij en fabrikanten van schoolmateriaal moeten daar rekening mee houden.

In Nederland werd enkele jaren geleden de "Commissie Boekentas" opgericht. Er werd overleg gepleegd met onder meer uitgeverijen, schooldirecties, leerlingen, leerkrachten, ... Het overleg resulteerde in een aantal concrete aanbevelingen en een uitgebreide preventiecampagne.

Zijn er Vlaamse plannen in die richting ?

2. Bestaat er in Vlaanderen enige richtnorm over het gewicht van een boekentas ? Is er al overleg geweest met de uitgeverijen van schoolboeken en producenten van schoolmaterialen ?

Vaak blijkt dat de schooltas op zich al 2 tot 3 kilogram weegt. Ook schoolboeken wegen ontzettend veel. Daarnaast verlangen leerkrachten ook steeds meer van de leerlingen. Ze moeten niet alleen hun schoolboeken, maar ook een agenda, een woordenboek, een atlas, turn- of zwemgerief en lunchpakketten mee naar school nemen.

3. Plant de minister overleg met directies en leerkrachten over het probleem ?

Afsluitbare kastjes op school zou al heel wat oplossen. In Nederland kent de overheid subsidies toe aan scholen die ruimte en geld vrijmaken voor kastjes waarin de leerlingen hun materiaal kunnen achterlaten. De respons van de scholen is zeer groot.

Zijn er plannen voor een gelijkaardig initiatief bij ons ?

Leerkrachten moeten ook zelf gesensibiliseerd worden voor de problematiek. Nu worden leerlingen nog te vaak gestraft omdat ze onvoldoende schoolmateriaal bij zich hebben.

Antwoord

Als minister van Onderwijs en Vorming erken ik dit probleem en ben ik overtuigd van de noodzaak om maatregelen te nemen inzake sensibilisering van alle betrokkenen : ouders, leerkrachten, directie en niet te vergeten de leerlingen zelf.

Via de eindtermen gezondheidseducatie dienen leerlingen uit de lagere school besef te hebben van gezonde levensgewoonten en een gezonde levensstijl. Het leidt geen twijfel dat het voortdurend dragen van een te zware last ongunstige gevolgen kan hebben op de gezondheid. De vakoverschrijdende eindtermen gezondheidseducatie voor de eerste graad secundair onderwijs vermelden expliciet dat leerlingen "een goede sta-, zit- en tilhouding moeten kunnen demonstreren en voorbeelden kunnen geven van mogelijke klachten bij verkeerde houdingen en bewegingen".

Het bereiken van de eindtermen is een opdracht van de school en bijgevolg dient zij consequent te zijn wat het probleem van de zware boekentassen betreft.

1. Ondanks het belang van dit probleem, ben ik niet van mening dat de weg van de regelgeving de meest geschikte weg is om tot een concrete oplossing te komen. De efficiëntste aanpak ligt mijns inziens op lokaal vlak en in een schoolgebonden context. De participatieraden, de leerlingenraden en de ouderverenigingen zijn organen die dergelijke onderwerpen kunnen bespreken en die oplossingen, op maat van de school, kunnen uitwerken. Men kan daarbij denken aan het installeren van opbergkastjes voor schoolmateriaal en leerlingen leren alleen het meest noodzakelijke naar school mee te nemen.

Dat deze plaatselijke raden en organisaties het probleem kennen en aanpakken, bewijzen de vele boekentasacties die de laatste jaren zijn opgestart. Aan de schoolpoort werd een weegschaal geplaatst waarop de boekentassen van leerlingen uit alle jaren werden gewogen en eventueel lichter gemaakt.

Het Dynamo2 project kan ook voor een extra stimulans zorgen inzake gezondheidseducatie op school. Onder de rubriek "het gezonde werkveld" kunnen scholen projecten ontwikkelen rond o.m. "houding". Organisaties die terzake expertise hebben opgebouwd, kunnen in de Canon-databank hun initiatief aan scholen kenbaar maken. Wanneer een school specifiek rond gezondheidseducatie wil werken, kan ze samenwerken met dergelijke organisaties om een eigen project op poten te zetten.

Ook het onderwijstijdschrift Klasse zet zich ten volle in voor het sensibiliseren van ouders, leerkrachten en leerlingen. In de voorbije jaren werd het probleem meermaals aangekaart in Klasse voor Leerkrachten, Klasse voor Ouders en in Maks, het jongerentijdschrift.

De lokale initiatieven van ouders of andere betrokkenen worden meestal uitgewerkt in samspraak met het CLB en de schoolarts. Hij of zij is, samen met de huisarts, dé persoon bij uitstek die rugklachten ten gevolge van het dragen van een te zware boekentas detecteert en die tips kan geven om dit te voorkomen. Het CLB en de schoolarts spelen in de oplossing van deze problematiek een sleutelrol.

Daarom zal ik in de eerste plaats de CLB's aanspreken over de extra aandacht die de overheid aan het probleem wil besteden en over de belangrijke rol van de CLB's.

Een tweede stap die ik wil zetten inzake sensibilisering, is het aanschrijven van koepelorganisaties van leerlingenraden en ouderverenigingen. Op deze manier kunnen ze hun leden van het probleem van te zware boekentassen op de hoogte stellen en misschien mogelijke oplossingen suggereren.

Ik stel bijgevolg voor om, wat het probleem van de zware boekentassen betreft, de klemtoon te leggen op de sensibilisering van alle betrokkenen en de erkenning van de belangrijke rol van schoolgebonden organisaties in het oplossen van dit probleem.

2. Informeel geldt de norm dat een boekentas niet meer dan 10% van het lichaamsgewicht mag dragen. Deze norm is bij mijn weten nergens officieel vastgelegd.

Is er al overleg geweest met de uitgeverijen van schoolboeken en producenten van schoolmaterialen ?

Er is hieromtrent nog geen overleg geweest. Deze doelgroep kan evenwel betrokken worden in een sensibiliseringscampagne (zie hoger).

3. Het meest aangewezen orgaan om overleg over deze problematiek te organiseren is mijns inziens de Commissie gezondheidsbevordering van de VLOR.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 25
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Migrantenbeleid – Doelgroep

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 59
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1601

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 27
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Positieve-actieplan allochtonen en gehandicapten – Doelgroep

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 62
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1633

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 28
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 63
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1635

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 29
van 20 december 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Openluchtrecreatieve verblijven – Exploitatievergunningen

Met het decreet van 3 maart 1993 werd een grondige sanering op verschillende vlakken doorgevoerd bij de openluchtrecreatieve verblijven, zoals onder meer op het vlak van brandveiligheid, hygiëne, comfort van de terreinen en het wettelijk verplicht maken van objectieve kwaliteitsnormen.

Uiterlijk tegen 31 december 1999 dienden de uitbaters van terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven over een exploitatievergunning te beschikken. Daarvoor moesten ze voldoen aan alle veertien opgesomde voorwaarden in het decreet. Twee voorwaarden zorgden voor opschudding : het verbod op permanente bewoning en de verplichting om juist "gezoneerd" te zijn.

Op 31 maart 1999 werd het decreet gewijzigd. Deze wijziging voorziet in een uitdoofscenario voor permanente bewoning op campings tot uiterlijk eind 2005. Uitbaters kunnen, ondanks de aanwezigheid van permanente bewoning op hun terrein, een voorlopige vergunning verkrijgen. Hiervoor moet het terrein evenwel voldoen aan de overige dertien voorwaarden van het decreet.

Na bijna drie jaar blijft een aantal fundamentele knelpunten het opzet van het uitdoofscenario belemmeren : tal van terreinen die niet aan de vergunningsvoorwaarden voldoen, hangt een sluiting boven het hoofd.

Hoeveel openluchtrecreatieve verblijven zijn er in Vlaanderen ?

Hoeveel ervan zijn tot op heden vergund ?

Hoeveel van deze vergunningen zijn voorlopig ?

Hoeveel zijn met sluiting bedreigd ?

Antwoord

Op 10 januari waren er 335 terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven in Vlaanderen. Een toestand die tot op vandaag ongewijzigd bleef.

Hiervan zijn 210 terreinen (62.7%) vergund volgens het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de openluchtrecreatieve verblijven.

Daarnaast bevinden 45 terreinen zich in de "overgangsmaatregel (deels) zonevreemde terreinen", die hun exploitatievergunning dienen te verkrijgen uiterlijk 30 juni 2003.

Op 26 van de 210 vergunde terreinen bevindt zich heden permanente bewoning. Deze terreinen liggen in een gemeente die beschikt over een goedgekeurd begeleidingsplan. Zij dienen hun permanente bewoning uiterlijk tegen eind 2005 afgebouwd te hebben om hun exploitatievergunning te kunnen behouden.

Van de 45 terreinen met een definitief vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan (overgangsmaatregel zonevreemde terreinen) zijn er 4 terreinen waarop zich heden permanente bewoning bevindt. Van deze 4 terreinen bevinden er zich 3 in een gemeente die beschikt over een goedgekeurd begeleidingsplan.

Het is niet mijn bevoegdheid een terrein te sluiten. Nochtans kan door de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen geoordeeld worden dat, indien een terrein niet meer voldoet aan de vooropgestelde normen van het kampeerdecreet, de verleende exploitatievergunning dient ingetrokken te worden. Indien nodig kunnen de gemachtigde inspecteurs van Toerisme Vlaanderen dan een proces-verbaal opmaken, dat bezorgd wordt aan de bevoegde parketten.

Het kampeerdecreet voorziet in een uitdoofscenario voor permanente bewoning op de terreinen die liggen in een gemeente met een goedgekeurd begeleidingsplan tot uiterlijk eind 2005. Deze terreinen kunnen, ondanks de aanwezigheid van permanente bewoning, een exploitatievergunning verkrijgen. Zij moeten echter wel voldoen aan alle andere voorwaarden vooropgesteld in het kampeerdecreet.

Er kan dus niet met zekerheid geantwoord worden op de vraag : "Hoeveel zijn met sluiting bedreigd ?".

Veel hangt immers af van de bereidheid van de exploitant om zich in orde te stellen met de regelgeving.

Vraag nr. 30 van 10 januari 2003 van de heer JAN VERFAILLIE

Project Westhoek Vredespark – Stand van zaken

De minister heeft op 6 november 2002 in Zonnebeke het project "Oorlog en Vrede in de Westhoek" voorgesteld. Bedoeling is de vele oorlogsrelicten die in het Westhoeklandschap nog bestaan, te inventariseren en op passende wijze te ontsluiten als Westhoek Vredespark.

Het idee is niet nieuw maar krijgt nu vorm. Het beleid rond Oorlog en Vrede in de Westhoek zal zich richten naar vijf werkvlakken : wetenschappelijk onderzoek, zorg en ontsluiting van erfgoed, cultuurtoeristische valorisatie, leren uit oorlog, en bekendmaking van Oorlog en Vrede in de Westhoek.

Om projecten een kans te geven, voorziet de minister in een "Vredesparkfonds" van minimaal 1 miljoen euro.

1. Heeft de minister een idee van de timing voor de realisatie van het voormelde project ?
2. Welke initiatieven werden reeds genomen om het project vorm te geven ?
3. Welke locaties komen in aanmerking voor dit project ?

Antwoord

1. De projectoproep werd eind december door mijzelf en door Toerisme Vlaanderen gelanceerd. De verschillende gemeenten van de Westhoek en de VZW's die erkend zijn door Toerisme Vlaanderen werden aangeschreven en kunnen projecten indienen voor Westhoek Vredespark.

Deze projecten moeten ingediend worden bij Toerisme Vlaanderen voor 14 maart 2003. Na deze datum zal een jury de ingediende projecten beoordelen en zal ik projecten goedkeuren.

2. Twee jaar geleden deed ik een oproep aan de regio om het project Westhoek Vredespark dringend concreet in te vullen. Intussen is reeds heel wat gebeurd.

Een projectmedewerkster werd aangesteld bij het provinciebestuur, een basisdocument op provinciaal niveau werd opgemaakt en een ruim overleg in de regio kreeg vorm. De basistekst "Oorlog en Vrede" zoals voorgesteld door het provinciebestuur West-Vlaanderen op 7 november jongstleden vormt als werkdocument de goede invalshoeken waarop ik wens verder te bouwen. Deze thema-oproep is dan ook mede geïnspireerd op dit basisdocument. Ook mijn talrijke werkbezoeken aan de regio tijdens het afgelopen jaar, gaven vorm aan de prioriteiten.

3. Er zijn geen specifieke locaties afgebakend die in aanmerking komen voor Westhoek Vredespark. De gemeenten en de door Toerisme Vlaanderen erkende VZW's kunnen projectvoorstellen indienen.

De thema-oproep strekt zich uit over de gemeenten Nieuwpoort, Veurne, Diksmuide, Koekelare, Kortemark, Houthulst, Lo-Reninge, Alveringem, Vleteren, Langemark-Poelkapelle,

Ieper, Zonnebeke, Poperinge, Heuvelland, Wer-
vik en Mesen.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 66
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling

Decretaal is bepaald dat én alle raden van bestuur én alle adviesorganen tegen 1 januari 2002 een minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen moesten hebben.

Ik stel vast dat volgende organen die onder de bevoegdheid van de minister vallen hieraan niet voldoen :

- Adviescommissie voor bosreservaten voor de provincie Antwerpen – houtvesterij Antwerpen ;
- Adviescommissie voor bosreservaten voor de provincie Antwerpen – houtvesterij Turnhout ;
- Adviescommissie voor bosreservaten voor de provincie Limburg – houtvesterij Bree ;
- Adviescommissie voor bosreservaten voor de provincie Limburg – houtvesterij Hasselt ;
- Adviescommissie voor bosreservaten voor de provincie Limburg – houtvesterij Hechtel ;
- Adviescommissie voor bosreservaten voor de provincie West-Vlaanderen – houtvesterij Brugge ;
- Bijzondere onderzoekscommissie inzake luchtverontreiniging door gevaarlijke stoffen ;
- Commissie voor de toepassing van het afschotplan voor reewild ;
- Commissie voor landinrichting ;
- Commissie voor permanente vorming in de landbouwsector ;

- Regionaal comité Limburg (VMW) ;
 - Regionaal comité Oost-Vlaanderen (VMW) ;
 - Regionaal comité Vlaams-Brabant (VMW) ;
 - Regionaal comité West-Vlaanderen (VMW) ;
 - Technisch-wetenschappelijke adviesraad leefmilieu ;
 - Commissie dierlijk afval (OVAM) ;
 - Grindcomité (Grindfonds) ;
 - Internationale Commissie voor de Bescherming van de Maas tegen Verontreiniging (ICBM) ;
 - Internationale Commissie voor de Bescherming van de Schelde tegen Verontreiniging (ICBS) ;
 - Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek (VLM) ;
 - Gemeenschappelijk opvolgingscomité dioxinecontaminatie ;
 - Natuurinrichtingsprojectcommissie voor het natuurinrichtingsproject : Bergerven, Dijlevallei ten zuiden van Leuven, Meetkerkse Moeren, Merelbeekse, Molse Nete, Oosthoekduinen, Stropers, Turnhouts, Uitkerkse polder, West-Vlaamse, Zwarte Beek ;
 - Geschillencommissie overheidsopdrachten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur ;
 - Natuurinrichtingsprojectcomité voor het natuurinrichtingsproject : Buitengoor-Meergoor, Dijlevallei, Molse Nete, Oosthoekduinen, Smeethof, Turnhouts, Uitkerkse polder, West-Vlaamse Scheldemeersen ;
 - Provinciale visserijcomité van Antwerpen ;
 - Provinciale visserijcomité van Limburg ;
 - Provinciale visserijcomité van Oost-Vlaanderen ;
 - Provinciale visserij comité van Vlaams-Brabant ;
 - Provinciale visserij comité van West-Vlaanderen ;
 - Vlaamse Hoge Jachtraad ;
 - Commissies van advies inzake ruilverkaveling (VLM) : 's Heerwillemskapelle, Bollebeek, Eg-gewaartskapelle, Eksaarde, Fortem, Hamme, Hoegaarden, Kolmont, Merksplas, Mettekoven, Poppel, Rijkhoven, Sint-Gillis-Waas, Stuivekenskerke, Vissenaken, Vliermaalroot, Weelde, Wontergem ;
 - Coördinatiecommissie inzake ruilverkaveling : Adinkerke – Oostduinkerke, Grootloon, Jesse- ren, Lokeren, Londerzeel, Rijkvorsel-Wortel, Scheldekant, Sinaai, Sint-Lievens-Houtem, Ste- kene, Veldhoven-Kreiel, Wellen, Willebringen, Zondereigen.
- Los van het feit dat dit decreet meer democratie beoogde en mogelijke problemen door een gebrek aan participatie van mannen/vrouwen wou voorkomen en dat decreten ook door de overheid uitgevoerd moeten worden, zijn er mogelijk juridische gevolgen voor beheersdaden en/of beslissingen en/of adviezen die gesteld/genomen/gegeven worden.
1. Welke stappen zette de minister concreet voor elk van deze organen/instellingen om aan het betrokken decreet te voldoen ?
 2. Werd er een beroep gedaan op de Pluspuntbank ? Met welk gevolg ?
 3. Werden er vervangingen doorgevoerd in de samenstelling van het orgaan/instelling sinds het aantreden van de minister ?
- Zo ja, werd een "vacature" kenbaar gemaakt ? Waar ? Werd de vervanging specifiek aangevend om de doelstelling van het decreet te bereiken ?
4. Welke adviezen/beslissingen werden door deze organen gegeven/genomen na 1 januari 2002 ?
- NB. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 150), Vogels (nr. 61), Vanderpoorten (nr. 37), Landuyt (nr. 26), Dua (nr. 66), Van Mechelen (nr. 54), Van Grembergen (nr. 42), Gabriels (nr. 33) en Vanhengel (nr. 9).
- Antwoord**
- Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.
- (Gecoördineerd antwoord : blz. 1609 – red.)*

Vraag nr. 67
van 13 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N305 Meulebeke – Rioleringen

Uit het Investeringsprogramma 2002 van Aquafin blijkt dat in 2002 ter hoogte van Meulebeke de aanleg van rioleringen door Aquafin gepland was.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

In Meulebeke zijn momenteel 2 Aquafin-projecten lopende : project 20.264 (moerriool Meulebeke centrum, langs Citroenbeek) en project 20.265 (moerriool Meulebeke centrum, langs Lapperbeek).

1. Het project 20.264 (moerriool Meulebeke centrum, langs Citroenbeek) werd aanbesteed op 26/04/2002. De werken zijn gestart op 2/09/2002 en zullen afgerond zijn tegen eind maart 2003.

De aanbesteding van project 20.265 (moerriool Meulebeke centrum, langs Lapperbeek) wordt gepland op 28/03/2003 waarna de werken, op voorwaarde van het tijdig verkrijgen van de nodige vergunningen, kunnen aangevat worden eind augustus 2003. Het einde der werken wordt gepland voor midden augustus 2004.

Dit project heeft een aantal maanden vertraging opgelopen wegens problemen met de grondverwerving t.h.v. 2 geplande verkavelingen (tussen

Kapellestraat en Steenstraat en tussen Astridlaan en Kasteelstraat), waarbij het tracé in overleg met de betrokken eigenaars, de gemeente en het Vlaams Gewest diende aangepast te worden aan de toekomstige wegenis.

2. De aanvang der werken wordt gepland eind augustus 2003, het einde der werken tegen midden augustus 2004. De uitvoeringstermijn bedraagt 155 werkdagen.
3. Het ontwerp van het project 20.265 is zo goed als afgerond zodat de aanbestedingsprocedure kan opgestart worden. De publicatiedatum is dan ook gepland op 21/02/2003 en de aanbesteding op 28/03/2003.

Indien de nodige vergunningen op tijd verkregen worden, kan het project gegund worden eind juli 2003 zodat de werken kunnen starten eind augustus 2003.

4. De voorgestelde wijzigingen t.o.v. het technisch plan werden door het Vlaams Gewest einde juni 2002 goedgekeurd en het nodige budget is beschikbaar om het project uit te voeren (2.071.738,60 euro).

Vraag nr. 71
van 20 december 2002
van de heer DIRK HOLEMANS

NV Grootaert Drogen – Bodemonderzoek

Op 1 februari 2001 stelde ik aan de minister een schriftelijke vraag over de vervuiling op de site van de voormalige verffabriek NV Grootaert in Drogen-Gent.

De minister antwoordde toen : "Voor de site "verffabriek Grootaert" in Drogen zijn er momenteel geen gegevens beschikbaar in het register van verontreinigde gronden bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM). Tot op heden is er nog geen oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd op deze terreinen. Gezien de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde elementen, zal ik aan de OVAM opdracht geven een oriënterend bodemonderzoek te laten uitvoeren" (vraag nr. 83 van 1 februari 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 30 maart 2001, blz. 1342).

1. Wat zijn de resultaten van het door de minister aangekondigde bodemonderzoek ? Is er vervuiling aangetroffen en zo ja, over welke vervuiling

gaat het (zware metalen, PAK, ...) ? In hoeverre worden de normen overschreden ?

2. Welke maatregelen worden genomen om de betrokken site te saneren ?
3. Is er reeds overgegaan tot een beschrijvend bodemonderzoek ? Zo ja, wat is de einddatum ervan ? Zijn er reeds tussentijdse resultaten bekend ?

Antwoord

1. Er werd reeds een oriënterend bodemonderzoek, een tussentijds rapport voor een beschrijvend bodemonderzoek en een beschrijvend bodemonderzoek opgesteld. Voor de laatst ontvangen fase werden door de OVAM aanvullende onderzoeksverrichtingen opgelegd.

Deze aanvullende onderzoeksverrichtingen werden nog niet aan de OVAM overgemaakt en hiervoor werd recent een herinneringsbrief gestuurd waarin wordt gesteld dat de aanvullingen ten laatste bij OVAM dienen te worden ingediend op 01.04.2003.

Op basis van de uitgevoerde bodemonderzoeken betreft het voornamelijk een verontreiniging met zware metalen (cadmium, chroom (III), koper, lood en zink) in bodem en grondwater. De geschatte volumes van verontreinigde bodem en grondwater worden hieronder (Tabel 1 en 2) weergegeven. Op basis van de reeds uitgevoerde risico-evaluatie kan geconcludeerd worden dat de verontreiniging geen onmiddellijk risico inhoudt voor mens en omgeving. Wel is er een potentieel verspreidingsrisico door uitloging van de bodemverontreiniging naar het grondwater.

Tabel 1. Schatting van de aanwezige bodemverontreiniging in m³

(BSN = bodemsaneringsnorm, A = achtergrondwaarde)

Parameter	>BSN	> A
Cadmium	500	3500
Chroom (III)	4000	8000
Koper	200	15000
Lood	4000	10000
Zink	2000	8800

Tabel 2. Schatting van de grondwaterverontreiniging in m³

(BSN = bodemsaneringsnorm, A = achtergrondwaarde)

Parameter	>BSN	> A
Chroom (III)	14000	25000
Zink	2000	9000

2. Het opstellen van een bodemsaneringsproject is noodzakelijk t.h.v. het voormalige lozingspunt van de kleurfabriek. Welke saneringstechniek dient aangewend te worden, dient te worden bekeken in het bodemsaneringsproject.

Vooraleer kan overgegaan worden tot het opstellen van het bodemsaneringsproject dient het beschrijvend bodemonderzoek conform verklaard te worden. OVAM heeft in het kader van het beschrijvend bodemonderzoek verdere aanvullingen gevraagd m.b.t. de afperking van de verontreiniging en de risico-evaluatie.

3. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, is er reeds een beschrijvend bodemonderzoek ingediend, doch dit werd door OVAM niet conform verklaard. Er werd recent een herinneringsbrief gestuurd waarin wordt gesteld dat de aanvullingen ten laatste bij OVAM dienen te worden ingediend op 01.04.2003.

Resultaten van het bodemonderzoek werden eveneens hierboven meegedeeld.

Vraag nr. 72 van 20 december 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Domein Graafschap Bornem – Bestemming

Op 3 oktober jongstleden werd er naar verluidt overleg gepleegd tussen de gemeente Bornem en de afdeling Natuur met betrekking tot de verdere ontwikkeling van het domein Graafschap, gelegen op het grondgebied van Bornem.

Zijn er inderdaad plannen vanwege de Vlaamse overheid voor de verwerving van dit domein ?

Antwoord

Er zijn sinds 1999 al discrete onderhandelingen aan de gang over een eventuele verwerving van het domein van Bornem.

Wegens financiële en vooral andere voorwaarden die door de eigenaar worden gesteld, is het tot op heden nog niet tot een akkoord gekomen.

Met de huidige stand van zaken en in afwachting van een akkoord kunnen – om de onderhandelingen niet te hypothekeren – hierover geen verdere details worden vrijgegeven.

**Vraag nr. 73
van 20 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaams Ecologisch Netwerk – Bezwaarschriften

Nu de periode van het openbaar onderzoek inzake de ontwerpafbakening van het Vlaams Ecologisch Netwerk afgesloten is, zou ik van de minister willen vernemen hoeveel bezwaarschriften per provincie ingediend werden.

Kan de minister tevens meedelen of iedere individuele indiener van zo'n bezwaarschrift op de hoogte gehouden zal worden van het gevolg dat aan zijn of haar bezwaarschrift wordt gegeven ?

Antwoord

1. De MINA-Raad ontving 9057 bezwaarschriften in het kader van het openbaar onderzoek eerste fase. Opgesplitst naar provincie betekent dit :

Provincie	aantal bezwaren	Percentage
Vlaams-Brabant	550	10
Antwerpen	1959	34
Limburg	1215	21
West-Vlaanderen	590	10
Oost-Vlaanderen	1013	18
Andere	451	8
Totaal	5778	100

Opmerking : de 3279 identieke bezwaarschriften van de gemeente Niel zijn meegenomen in het totaal aantal bezwaarschriften, maar niet in bovenstaande opsplitsing naar provincie. Bij de

opsplitsing naar provincie is uitgegaan van de woonplaats van de indiener van het bezwaarschrift. Onder "andere" zit : Brussel, Waals-Brabant, Nederland ...

2. De indiener van een bezwaarschrift zal niet persoonlijk antwoord ontvangen op zijn bezwaarschrift.

De MINA-Raad zal in zijn advies evenwel rekening houden met elk en voor elk bezwaar zal er ook een "adviesdeeltje" terug te vinden zijn in de vast te stellen adviezen – er zal een verband gelegd worden tussen enerzijds de tekstonderdelen in het advies en anderzijds de uniek genummerde bezwaren waarop deze slaan.

**Vraag nr. 74
van 20 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaams Ecologisch Netwerk – Heindonk (Willebroek)

Op de plannen voor het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) op het grondgebied van Willebroek valt op hoe in de afbakening op het grondgebied van de deelgemeente Heindonk ten zuiden van het terrein dat staat ingetekend als Boven Zanden, twee duidelijk afgelijnde gebieden buiten het VEN vallen.

Nochtans gaat het om terreinen die niet wezenlijk verschillen van de rest van het gebied.

Waarom werden die beide inkepingen buiten het Vlaams Ecologisch Netwerk gehouden ?

Antwoord

Bij de afbakening van het VEN eerste fase werd er uiteraard naar gestreefd "grote eenheden natuur" af te bakenen. In de praktijk werden echter een aantal voorwaarden opgelegd, waardoor een afbakening onlogisch zou kunnen lijken.

In de praktijk leverden volgende voorwaarden een VEN met een onregelmatige vorm op in de streek van Heindonk :

- enkel groengebieden (cfr. art. 20 decreet natuurbehoud) op de bestemmingsplannen worden opgenomen ;
- afbakeningen gebeuren op kadastraal niveau ;

- percelen die aan de periferie van een afbakening liggen en waarop bebouwing voorkomt, werden uit de afbakening gelicht.

Het is de bedoeling om de afbakening te finaliseren in een tweede fase in het kader van de ruimtelijke ordening waarbij bestemmingswijzigingen mogelijk zijn, waardoor de afbakening in de VEN-gebieden verder kan geoptimaliseerd worden.

**Vraag nr. 75
van 20 december 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

VLACO-kippenproject – Stand van zaken

De jongste jaren werden op initiatief van een aantal gemeenten, al dan niet ondersteund door hun intercommunales, gratis leghennen bedeed. Deze zouden in belangrijke mate mee moeten bijdragen om de afvalberg te verkleinen, wat het organisch afval betreft.

Na de bekendmaking van het Indaver-incident werd onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van dioxines in de eieren van kippen uit buurgemeenten van de Indaver-oven. Hierbij werd vastgesteld dat de hoeveelheid dioxines verontrustend was. Bovendien blijkt dat in meerdere buurgemeenten waar Verbrandingsinstallaties gevestigd zijn, verhoogde waarden werden aangetroffen van dioxines in de eieren van leghennen.

1. Is het derhalve wel verantwoord om het kippenproject voort te zetten in die gemeenten waar hoge dioxinewaarden werden vastgesteld in kippeneieren ?

Wordt hiervoor overleg gepleegd met het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) en andere betrokken diensten van de federale overheid ?

2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de uitvoering van het kippenproject van de Vlaamse Compostorganisatie (Vlaco) ?

Antwoord

In het nieuwe Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007, dat eind 2002 door de Vlaamse regering is vastgesteld, krijgen preventie en hergebruik opnieuw de hoogste prioriteit in het

Vlaamse afvalstoffenbeleid. In actie 6 van dit Uitvoeringsplan worden de kippen genoemd als een onderdeel van preventie van GFT-afval. Als afvalverwerkers dragen ze immers een belangrijk steentje bij. Uiteraard moeten de projecten worden ingebed in een globaal preventiebeleid. De kippenprojecten dienen grondig te worden voorbereid, zodat ook aspecten als dierenwelzijn en -gezondheid niet uit het oog worden verloren.

Sinds het door u aangehaalde Indaver-incident richt de aandacht zich ook op mogelijk verhoogde dioxineconcentraties in de eieren.

Uit het verslag dd. 27.09.02 van het Voedselagentschap blijkt dat, op basis van de dioxineprofielen, de oorzaak van de dioxineverontreiniging in de eieren hoogstwaarschijnlijk niet is gerelateerd aan Indaver. De congeneerpatronen van de verschillende analyses zijn immers in belangrijke mate verschillend van het dioxineprofiel van rookgasstalen van Indaver.

1. Het Vlaams Gewest zetelt via de VMM in een Stuurgroep Dioxines. Deze stuurgroep komt op driemaandelijke basis samen en wordt voorgezeten door het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid. Daarnaast zijn er ook afgevaardigden van de afdeling Milieu-Inspectie, het Federaal Voedselagentschap, de Eetwareninspectie en de Vito. Tevens worden er ook afgevaardigden van het Brussels en het Waals Gewest uitgenodigd. Op deze vergaderingen worden o.m. de beschikbare resultaten van de dioxine- en PCB-analyses in verschillende voedingscompartimenten zoals melk, kaas, kippeneieren en veevoeder besproken. De VMM deelt de meest recente resultaten van dioxine- en PCB depositiemetingen mee.

Deze overkoepelende vergaderingen hebben geleid tot een concrete samenwerking tussen het Vlaams Gewest en het FAVV. Zo heeft het FAVV, naar aanleiding van de verhoogde dioxine- en PCB-deposities in Menen, melkstalen laten analyseren van drie hoeses die de VMM op het grondgebied Menen heeft geselecteerd.

Daarnaast heeft het FAVV in 2002 contact opgenomen met de VMM omtrent een gepland project voor de bepaling van dioxines in kippeneieren. Op basis van de depositieresultaten heeft de VMM een lijst overgemaakt van gemeentes met een actuele dan wel historisch verhoogde dioxinedepositie.

Door het Voedselagentschap werd in oktober 2002 verder onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van dioxinen in de eieren van hennen met vrije uitloop. Tijdens dit onderzoek werden eieren onderzocht afkomstig van bedrijven met conventionele uitloop, van biobedrijven en van particulieren. Op bedrijfsniveau werden geen overschrijdingen vastgesteld van het maximaal toegelaten dioxinegehalte in de eieren. Bij de particulieren echter bleek bij 3 van de 4 staalnames de norm overschreden te zijn. Opvallend was dat de dioxineprofielen van alle eierstalen gelijkaardig zijn. Bij de particulieren zijn de dioxineconcentraties echter opvallend hoger. Dit wijst er op dat de dioxines in de eieren vermoedelijk niet afkomstig zijn van één enkele bron. In de nieuwsbrief van het Voedselagentschap (januari 2003) werd gesteld dat de bevindingen van dit onderzoek alsook een aantal vragen voor advies aan het Wetenschappelijk Comité worden voorgelegd.

Het onderzoek bij de particulieren was eerder beperkt. Er werden slechts vier monsters genomen, nl. in Stabroek, Menen, Schoten en Diksmuide. Enkel in Diksmuide werd de norm niet overschreden. Stabroek en Menen hebben een zware milieubelasting en worden beschouwd als een "zwart" punt. Bovendien is in het onderzoek geen rekening gehouden met specifieke omgevingsfactoren, zoals bijvoorbeeld de grootte van de uitloop, het stoken van vuurtjes in de omgeving, ...

Uit recente publicaties uit het buitenland blijkt immers dat lage dioxineconcentraties in de bodem reeds leiden tot hoge dioxineconcentraties in de eieren. Vermoedelijk treedt er een bioaccumulatie op waarbij wormen en insecten een belangrijke rol spelen. Er moet nog verder onderzocht worden of kippen met een grotere uitloop meer kans op eieren met verhoogde dioxineconcentraties hebben.

Zoals duidelijk in een campagne van de Vlaamse regering naar voren is gebracht midden 2002, veroorzaken de vuurtjes in open lucht 25 % van de dioxine-uitstoot. Terwijl het aandeel van de industriële bronnen afneemt, blijft het relatieve aandeel van de dioxine-uitstoot door de bevolking toenemen. Er is een hoge dioxine-uitstoot bij het verbranden in de open lucht van allerhande hout- en plasticafval. Recente metingen van de VITO tonen aan dat de dioxine-emissie bij verbranding van afval in open lucht de wettelijke normen voor huisvuilverbrandingsinstallaties tot 5.000 keer overschrijdt. Kippen in de

buurt van onze eigen stookplaatsen hebben vermoedelijk een hoger dioxinegehalte in de eieren.

Wegens de beperkte staalname en het ontbreken van gegevens aangaande de plaatsen van staalname kunnen geen algemene besluiten getrokken worden uit het onderzoek van het FAVV omtrent de aanwezigheid van dioxinen in de eieren van kippen gehouden door particulieren.

Vanuit deze optiek en gezien de bevoegdheden van het Voedselagentschap zich uitsluitend beperken tot voedselveiligheid in het commerciële circuit, heeft de OVAM het initiatief genomen om de dioxineproblematiek van de eieren van kippen gehouden door particulieren nader te onderzoeken.

In het onderzoek dat in januari 2003 van start is gegaan, zal in de eerste plaats een algemene situatieschets gemaakt worden. Hiervoor zullen mengstalen van eieren van kippen gehouden door particulieren in een aantal vooraf gekozen regio's onderzocht worden op dioxinen. De keuze van de regio's is gebaseerd op depositiemetingen die jaarlijks door de VMM worden uitgevoerd. Hierdoor wordt o.a. rekening gehouden met de historische en de huidige verontreinigingen van de regio's. Daarbij aansluitend zullen, door middel van een enquête, een aantal mogelijke invloedsfactoren onderzocht worden. Hierbij wordt gedacht aan het type en de grootte van de ren, het gebruik van behandeld afvalhout voor het hok, het stoken van vuurtjes, het kippenras, industrie, verkeer, ... Het onderzoek tracht dus een eerste aanzet te geven om verbanden te vinden met mogelijke oorzaken. De resultaten worden reeds op korte termijn verwacht, namelijk tegen april 2003.

Gezien het belang van een duidelijke, eenduidige communicatie en onderling overleg werd het Voedselagentschap in een brief op de hoogte gesteld van dit onderzoek. Er werd hen gevraagd het Wetenschappelijk Comité in te lichten van dit aanvullende onderzoek zodat geen voorbarige conclusies genomen worden op basis van het eerder beperkte onderzoek dat door het Voedselagentschap in oktober 2002 is uitgevoerd.

2. In april 2002 heeft Vlaco (Vlaamse Compostorganisatie VZW) de handleiding "Wat hebben kippen ons te bieden" gepubliceerd. Wat in 1999 in de gemeente Lichtervelde gelanceerd werd

als een eerder ludieke actie om de aandacht van de inwoners te trekken op het afvalprobleem, groeide in tientallen Vlaamse gemeenten en intercommunales uit tot een volwaardig onderdeel van het afvalpreventiebeleid : het promoten van kippen als verwerkers van keuken- en tuinafval. Deze Vlaco-brochure biedt een handleiding voor gemeenten en intercommunales die een gelijkaardige actie overwegen. Twee zaken worden voor ogen gehouden : de nodige randvoorwaarden om het project te laten slagen en het welzijn van de kippen. Er is een stappenplan met timing uitgewerkt voor wie een kippenproject in de steigers wil zetten.

Aanvullend heeft Vlaco zijn medewerking verleend aan een publieksbrochure van de OVAM die zich richt tot de kippenhouders zelf. Belangrijke aspecten als voeding, de inrichting van het hok, de leg en de gewoonten van de kip worden hierin toegelicht. Maar in een dergelijke brochure dient de dioxineproblematiek van de eieren van kippen, gehouden door particulieren, ook aan bod te komen. Vandaar dat de resultaten van het opgezette onderzoek werden afge wacht, vooraleer de brochure wordt uitgegeven.

**Vraag nr. 76
van 20 december 2002
van de heer JACKY MAES**

Bezoekerscentrum De Nachtegaal (De Panne) – Exploitatie

Bij de werking van het bezoekerscentrum De Nachtegaal in De Panne duiken reeds lang problemen op en het natuureducatief centrum wordt naar verluidt nog steeds niet gebruikt, ondanks de investering van vele miljoenen.

De Nachtegaal zou worden overgenomen door de provincie West-Vlaanderen. Hiervoor zou een contract worden afgesloten. Blijkbaar is dat nog niet gelukt. De reden hiervoor is dat de provincie zeer hoge financiële eisen zou stellen. Blijkbaar zijn de onderhandelingen nog steeds aan de gang. Naar verluidt heeft de minister de secretaris-generaal van de betrokken administratie belast met de opdracht om voor een aanvaardbaar bedrag de taak door te geven aan de provincie.

1. Heeft de minister al beslist om de exploitatie van het natuureducatief centrum toe te vertrouwen aan de provincie ?

2. Is er al een afsprakennota met het provinciebestuur en/of met het gemeentebestuur van De Panne ?

Zo ja, wat is de juiste inhoud en wat zijn de concrete afspraken ?

3. Wanneer gaat het natuureducatief centrum De Nachtegaal open ?

4. Wat is de stand van zaken rond de uitbouw van de tentoonstellingsruimte en de bezoekersruimte ?

Antwoord

Vooreerst wens ik te stellen dat het Vlaams bezoekerscentrum De Nachtegaal in De Panne wel degelijk in gebruik is. Het bezoekerscentrum wordt reeds geruime tijd gebruikt als trefplaats voor tal van activiteiten die uitgaan van zowel de plaatselijke natuurverenigingen als de Aminor – afdeling Natuur. Bovendien is ook de tentoonstellingsruimte open voor het breed publiek sinds de zomer 2002, zij het nog altijd maar met een voorlopige tentoonstelling. Die openstelling en de logistieke ondersteuning van de vergaderingen worden verzorgd door Aminor afdeling Natuur.

In antwoord op de vragen kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

1. Ik heb er inderdaad principieel voor geopteerd om de exploitatie van het Vlaams bezoekerscentrum De Nachtegaal, wat de uitgesproken natuureducatieve aspecten en de permanentie betreft, uit te besteden aan het provinciebestuur van West-Vlaanderen. De Nachtegaal is echter geen algemeen natuureducatief centrum, maar wel een bezoekerscentrum waarvan de werking toegespitst wordt op het informeren van de talrijke bezoekers (zowel toeristen als kustbewoners) van de natuurgebieden van de westkust over :

- het kustecosysteem, van kustbanken in de ondiepe zee over strand, schor en duin tot polders,
- het beheer van de Vlaamse natuurreservaten van De Panne tot en met Nieuwpoort en
- het voor de kustzone gebiedsgericht natuurbeleid van de Vlaamse regering.

Uiteraard is voor het verzorgen van de informatie omtrent het beheer van de Vlaamse natuurreservaten en het gebiedsgericht natuurbeleid van de Vlaamse regering niemand beter geplaatst dan de administratieve entiteit die instaat voor het beheer van die natuurreservaten en het voorbereiden en uitvoeren van dat gebiedsgericht natuurbeleid, namelijk AWW – afdeling Natuur. De afdeling Natuur zal ook bij het afsluiten van de concessie-overeenkomst een belangrijke rol blijven spelen in de leiding van De Nachtegaal.

2. Er is een ontwerp van concessieovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de provincie West-Vlaanderen dat door het provinciebestuur werd ontworpen en door een ambtelijke werkgroep onder leiding van de heer secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur werd aangepast.

Die concessieovereenkomst bepaalt dat voor een termijn van 9 jaar het provinciebestuur voor het openhouden van het bezoekerscentrum 1 niveau A-, 3 niveau B-, 2 niveau C- en 2 niveau D-personeelsleden zou inzetten tegen een door het Vlaams Gewest te betalen jaarlijkse forfaitaire bijdrage van ongeveer 240.000 euro en een jaarlijkse variabele bijdrage van ongeveer 120.000 euro.

Het bezoekerscentrum zou dan dagelijks open gehouden worden, behalve op maandag, vanaf de paasvakantie tot en met 30 juni en vanaf 1 september tot en met de herfstvakantie en ononderbroken tijdens de maanden juli en augustus. Het Vlaams Gewest blijft echter instaan voor het onderhoud, de instandhouding en de vernieuwing van o.a. de museologische inrichting en de natuurtuin.

3. Het Vlaams bezoekerscentrum De Nachtegaal, is reeds open, zij het met een voorlopige tentoonstelling en een beperkte personeelsbezetting.
4. De uitbouw van de tentoonstellingsruimte vordert trager dan ikzelf wenselijk acht.

Ik verwacht dat na het afsluiten van de overeenkomst met de provincie er meer personeelscapaciteit beschikbaar zal zijn, zodat de tijdelijke tentoonstelling plaats kan ruimen voor de permanente inrichting.

Ik heb de afdeling natuur van Aminal elk geval opdracht gegeven om de inrichting af te werken.

**Vraag nr. 77
van 20 december 2002
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY**

Biodiversiteit en dierentuinen – Europese richtlijnen

Om een aantal bedreigde diersoorten te beschermen, heeft de Europese Commissie een aantal richtlijnen opgesteld in verband met zorg en infrastructuur in dierentuinen en dierenparken.

Vandaar mijn volgende vragen.

1. Welke stappen heeft de minister al ondernomen om de richtlijnen in Vlaanderen toe te passen ?
2. Heeft de Milieu-inspectie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap reeds inspectieopdrachten terzake ?
3. Als er in de dierentuinen en dierenparken inspecties werden uitgevoerd door diensten onder het gezag van de minister, dan vernam ik graag :
 - het aantal inspecties voor de periode van 1999 tot vandaag ;
 - het aantal vaststellingen van overtredingen in die periode ;
 - de aard van overtreding en het gevolg dat eraan werd gegeven. Zowel door de diensten van de minister als door het parket.
4. Zijn er nog andere diensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, belast met inspectieopdrachten van en in dierentuinen en dierenparken gelegen in het Vlaamse gewest ?
5. Zijn de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die bevoegd zijn voor het behoud van de biodiversiteit, belast met controle in dierentuinen, dierenparken en dierenhandelszaken ?

Als de diensten bevoegd voor de biodiversiteit niet kunnen of mogen optreden in de voornoemde instellingen, is het dan niet aangewezen dat in het licht van de biodiversiteitsopdracht waartoe Vlaanderen zich evenzeer engageerde, deze diensten – gelet op hun mogelijke speci-

fieke opdrachten in het kader van het biodiversiteitsverdrag – ook belast zouden worden met toezichttaken ?

Antwoord

1. Richtlijn 1999/22/EG van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen is een zaak van dierenwelzijn en behoort als dusdanig tot de bevoegdheid van de federale overheid.
2. De afdeling Milieu-inspectie oefent in het kader van de Vlarew-wetgeving toezicht uit op de dierentuinen en de dierenparken.

De toezichthoudende ambtenaren controleren of deze inrichtingen over een milieuvergunning beschikken voor alle ingedeelde activiteiten en of de voorwaarden die vermeld staan in deze vergunning worden nageleefd.

3. Tijdens de periode van 1999 tot heden werden door de afdeling Milieu-inspectie 29 inspecties uitgevoerd bij dierentuinen en dierenparken. Op basis van deze vaststellingen werden vier processen-verbaal opgemaakt.

Als gevolg hiervan werd één dierenpark gesloten en werd aan een ander dierenpark een exploitatieverbod opgelegd.

- 4 en 5. De afdelingen Bos en Groen en Natuur zijn bevoegd om controles te verrichten in het kader van de toepassing van de vogelbeschermingsreggeving (koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest) en het koninklijk besluit van 22 september 1980 m.b.t. bepaalde beschermde inheemse diersoorten.

Deze controles kunnen overal worden uitgevoerd, dus ook in dierentuinen, of dierenhandelszaken.

Vraag nr. 78 van 10 januari 2003 van de heer CARL DECALUWE

Europees visserij-akkoord – Visdagen, quota en subsidies

Op 20 december laatstleden bereikten de EU-ministers van Visserij een akkoord over een hervor-

ming van de Europese visserij en over de vangst-quota voor 2003.

De Belgische vloot zou niet moeten worden afgebouwd en mag in 2003 in een beperkt aantal visdagen evenveel tong ophalen als in 2002. Ook voor schol blijven de Belgische quota gelijk. Op kabeljauw mag slechts negen dagen per maand worden gevestigd; voor andere vissoorten is dit vijftien dagen. Voor de dagen dat ze niet mogen uitvaren, zouden de Europese vissers worden vergoed. Europa zal de naleving van de afspraken beter controleren, onder meer met satelliet.

Wat de omvang van de vloot betreft, komt de verantwoordelijkheid voor een groot deel in handen van de lidstaten. Na 2004 is het in principe afgelopen met overheidssteun voor de bouw van nieuwe schepen.

Tijdens de bijeenkomst van de vertegenwoordigers van alle Europese visserij-organisaties op 27 november laatstleden, werd de wetenschappelijke evaluatie over de toestand van kabeljauw, wijting en schelvis verworpen. Deze zou gebaseerd zijn op onjuiste en oude gegevens en in tegenstelling zijn met wat vissers vaststellen op zee. Vissers worden daarenboven uitgesloten van het beheer van de bestanden.

1. De beperking van het aantal visdagen komt hard aan voor de Belgische vissers, alhoewel Europa compensaties belooft.

Wat houden deze compensaties concreet in ?

Hoe wordt dit praktisch ingevuld ?

2. Hoeveel Vlaamse subsidies werden er sedert 1995 geïnvesteerd in de vissersvloot en voor welke specifieke projecten ?

Zijn er nog subsidieprojecten gepland tot eind 2004 ? Zo ja, welke, volgens welke criteria en voor welke bedragen ?

3. De Europese visserij-organisaties betwisten de toestand van het visbestand en bepleiten de oprichting van regionale comités, waarin beroeps-mensen, wetenschappers en administraties zeten en die voor het beheer van de bestanden geschikte voorstellen kunnen formuleren.

Sluit de minister zich hierbij aan ?

Antwoord

1. De compensaties zijn enerzijds vervat in artikel 16 van Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector en anderzijds in Verordening (EG) nr. 2370/2002 van de Raad van 20 december 2002 tot vaststelling van een communautaire noodmaatregel voor de sloop van vissersvaartuigen.

Artikel 16 van Verordening (EG) nr. 2792/1999 bepaalt dat de lidstaat een vergoeding kan toekennen aan vissers en eigenaars van vaartuigen ingeval de Raad een herstel- of beheersplan heeft aangenomen of ingeval de Commissie of één of meer lidstaten noodmaatregelen hebben getroffen.

Verordening (EG) nr. 2370/2002 bepaalt voor de periode 2003 tot en met 2006 een communautaire noodmaatregel om de lidstaten te helpen om de aanvullende vermindering van de visserij-inspanning uit te voeren welke voortvloeit uit de door de Raad vastgestelde herstelplannen.

Vissersvaartuigen die betrokken zijn bij dergelijk herstelplan komen in aanmerking voor een verhoogde slooppremie op voorwaarde dat ze in aanmerking komen voor de gewone slooppremie en dat de visserij-inspanning van het vissersvaartuig als gevolg van het herstelplan met 25 % of meer diende te worden verminderd.

Bijlage XVII van Verordening (EG) nr. 2341/2002 van de Raad van 20 december 2002 tot vaststelling, voor 2003, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften bepaalt een herstelplan voor de kabeljauw- en heekbestanden dat ingaat vanaf 1 februari 2003.

Momenteel wordt gewerkt aan de reglementering die dit herstelplan moet omzetten in Vlaamse wetgeving. In de loop van 2003 zal een evaluatie gemaakt worden van wat de weerslag is op vaartuigniveau en of bedoelde compensaties moeten overwogen worden.

2. De Vlaamse subsidies voor de vissersvloot sedert 1995 betroffen steun aan investeringen (modernisering, vervangingsnieuwbouw), en steun voor de aankoop van vaartuigen, hetzij als vervanging van een vaartuig, hetzij als eerste installatie in de sector.

Tot 1995 werd de steun toegekend door Gimvindus, onder vorm van werfsteun. Vanaf 1996 gebeurde de steunverlening door de ALT, in 1996 en 1997 in het kader van een tijdelijke overgangsregeling, vanaf 1998 binnen het FIVA (Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij en Aquicultuursector).

De toegekende steunbedragen waren de volgende :

(euro)	Nieuwe investeringen	Bedrijfsovername/ 2de-handsvaartuigen
1996-overgangsregeling : subsidiebesluiten – ALT	1.104.414,61	-
1997-overgangsregeling : subsidiebesluiten – ALT	682.687,98	-
1998 – FIVA	1.673.928,74	2.079.457,01
1999 – FIVA	9.280.684,01	2.567.724,29
2000 – FIVA	687.752,72	524.391,33
2001 – FIVA	386.871,00	771.662,00
2002 – FIVA	645.140,23	-

In 2002 werden 20 projecten ingediend voor een totaal investeringsbedrag van 5.025.248,33 euro (nagenoeg één miljoen euro aan potentiële steun), die vooralsnog niet konden gesubsidieerd bij ontstentenis van een nieuwe regelgeving (o.m. ecobonus), sedert 18 juni 2002 in onderzoek bij de EU.

In acht genomen dat het FIVA een organiek reglement betreft, kunnen steeds projecten ingediend worden, op basis van de investeringsintenties van de betrokken rederijen. In het budget 2003 werd een machtiging vastgelegd voor het FIVA van 3.015.000 euro.

3. De regionale adviesraden werden opgericht ingevolge artikel 31 van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

De regionale adviesraden worden hoofdzakelijk samengesteld uit vissers en andere vertegenwoordigers van groepen die belang hebben bij het gemeenschappelijk visserijbeleid, zoals vertegenwoordigers van visserij en aquacultuur, milieu- en consumentenbelangen, en wetenschappelijke deskundigen uit alle lidstaten met visserijbelangen in het betrokken zeegebied of de betrokken visserijzone.

Vertegenwoordigers van nationale en regionale overheden met visserijbelangen in het betrokken zeegebied of de betrokken visserijzone hebben het recht om als lid of waarnemer deel te nemen aan de regionale adviesraden. De Commissie kan hun vergaderingen bijwonen.

De Commissie kan de regionale adviesraden raadplegen. Deze raadplegingen geschieden onverminderd de raadpleging van het WTECV (Wetenschappelijk Technisch Economisch Comité Visserij) en van het Comité voor de Visserij en de aquacultuur.

Ik ben de mening toegedaan dat de oprichting van deze regionale comités zeer zinvol is.

Vraag nr. 79
van 10 januari 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Erosiesubsidies – Westhoek

De provincie West-Vlaanderen zal in vijf gemeenten van de Westhoek de erosie bestrijden.

De erosie kan oplopen tot 2 à 5 ton per jaar per hectare. De landbouwers verliezen daardoor jong zaai- en plantgoed en de waterlopen slibben sneller dicht. Het probleem komt vooral voor in Ieper, Poperinge, Heuvelland, Mesen en Hooglede, gemeenten waar het landschap glooiend tot heuvelachtig is.

De Vlaamse overheid subsidieert voor 12,50 euro per hectare.

1. Welk budget wordt hiervoor vrijgemaakt ?
2. Over hoeveel hectare gaat het precies ?
3. Wat is de timing van de geplande erosiebestrijding ?
4. Welke concrete initiatieven worden daartoe genomen ?

Antwoord

1. De gemeenten Poperinge, Ieper, Heuvelland, Mesen, Hooglede en Diksmuide maken gezamenlijk erosiebestrijdingsplannen op. De provincie West-Vlaanderen heeft daarbij een coördinerende rol opgenomen. Het betreft dus een intergemeentelijke aanpak waarbij de voor erosie relevante gebieden werden opgenomen in het totale plangebied.

Het Vlaams Gewest verleende daarvoor een totale subsidie van 444.362,50 euro, voor een totale goedgekeurde oppervlakte van 35.549 ha.

2. De goedgekeurde oppervlakte van de plangebieden bedraagt per gemeente : Poperinge (11.193 ha), Ieper (9.426 ha), Heuvelland (9.320 ha), Mesen (357 ha), Hooglede (3.783 ha) en Diksmuide (1.470 ha).
3. De gemeentelijke erosiebestrijdingsplannen moeten ter goedkeuring voorgelegd worden aan de administratie binnen de twee jaar na betekening van de beslissing tot het verlenen van de subsidies.

Deze zes gemeenten moeten hun plan bij de afdeling Land van Aministratie indienen vóór 13 januari 2005.

4. De zes gemeenten hebben een studiebureau aangesteld als ontwerper. Ze worden nauw begeleid door Aminal afdeling Land en door een provinciale werkgroep.

Tijdens de planfase kunnen ook dossiers ingediend worden om kleinschalige erosiebestrijdingswerken te subsidiëren (75 % van de kosten van de werken en vergoedingen). Daarvoor moeten ze een principeaanvraag indienen om in aanmerking te komen voor opname in het eerstvolgende jaarlijkse investeringsprogramma.

Vraag nr. 80
van 10 januari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Vliet Puurs – Uitbaggering

Naar aanleiding van de overstromingen van de Molenbeek in Londerzeel en Puurs tijdens de laatste dagen van 2002, lees ik een verklaring van een lid van het polderbestuur "Vliet en Zielbeek", dat tevens de Molenbeek beheert, waarin wordt gepleit voor het ontslibben van de Vliet. Daardoor zou de opvangcapaciteit behoorlijk worden opgevoerd en kan de Molenbeek in tegenstelling tot vandaag, probleemloos overlopen.

De woordvoerder van het polderbestuur zegt tevergeefs te hebben aangeklopt bij het Vlaams Gewest.

1. Zijn er inzake het uitbaggeren van de Vliet al dan niet contacten geweest met het polderbestuur "Vliet en Zielbeek" ?
2. Wanneer werd de Vliet voor het laatst uitgebaggerd ?
3. Zijn er al concrete plannen voor de toekomst wat het baggeren van de Vliet betreft ?

Zo neen, vormen de recente overstromingen dan geen aanleiding om de behandeling van dit dossier te bespoedigen ?

Antwoord

1. De afdeling Water organiseert steeds "lokale wateroverlegvergaderingen" om de resultaten van de modelleringsstudies terug te koppelen en te bespreken met de gemeenten, de provin-

cie, polderbesturen, andere afdeling van Aminal, enz.

Bij de besprekingen van de modelleringen voor de Vliet-Molenbeek werd inderdaad door het polderbestuur aangevoerd dat het zinvol zou zijn om te ruimen (onder meer op de vergadering van 17 maart 2000). Dit is vervolgens ook in detail onderzocht. Zoals ik reeds mededeelde op 16 januari, wezen de resultaten van de studie uit dat kostelijke ruimingswerken hier vanuit economisch oogpunt – gelet op de geringe baten en de huidige visie – niet verantwoord zijn.

2. De Vliet werd zo'n 7 jaar geleden voor het laatst uitgebaggerd. De wachtboezem aan het pompstation in Puurs werd begin 2002 volledig geruimd.
3. Zoals reeds uiteengezet op 16 januari, worden in de toekomst geen grote baggerwerken in de Vliet gepland.

Wel zullen de oplossingsvoorstellen zoals die uit de modelleringsstudies komen, verder op het terrein worden geïmplementeerd. Vast staat dat er ook hier moet worden nagestreefd om de nodige ruimte vrij te maken voor water en dit door de aanleg van overstromingszones en wachtbekkens.

Vraag nr. 81
van 10 januari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kouterwijk St.-Amands – Sanering

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 239 van 30 mei 2002 aangaande de sanering van de Kouterwijk in Sint-Amands, verwijst de minister naar een aanvullende nota die op 5 juni 2002 door OVAM werd overgezonden en waarin onder meer werd voorgesteld om de casus Kouterwijk te beschouwen als een proefproject wat de herinrichting van de percelen betreft.

De minister deelde mee dat het advies van de Inspecteur van Financiën op die nota werd afgewacht (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 177).

1. Werd dit advies inmiddels ingediend ?

2. Kan de minister enige toelichting geven bij de inhoud ervan ?

Antwoord

1. De OVAM verkreeg het schriftelijk antwoord van de inspecteur van Financiën op 6 juni 2002, waarna er nog een interpretatiebevestiging gevraagd en verkregen werd op 31 juli 2002.
2. Inhoudelijk kan gesteld worden dat de heer inspecteur van Financiën geen bezwaar heeft tegen de voorgestelde opties om (in volgorde) :
 - 1e) een vergoeding uit te keren aan de betrokkenen
 - 2e) het laten herinrichten van de percelen door een gespecialiseerde aannemer waarbij de Kouterwijk te Sint-Amands als proefproject wordt beschouwd.

Enkele belangrijke toelichtingen hierbij

Vermits er geen enkele wettelijke verplichting is dat de OVAM de percelen opnieuw inricht na de ambtshalve sanering, dient deze herinrichting gesitueerd te worden binnen het principe van "behoorlijk bestuur" van de overheid, die deze regeling wenst toe te passen bij partijen die het statuut van "onschuldig eigenaar" hebben verworven (op basis van terugvordering van kosten). Immers kan verwacht worden dat door de toepassing van invasieve saneringstechnieken zoals afgraven de perceelsinrichting dient vernieuwd te worden, wat veelal voor de onschuldig eigenaar een aanzienlijke financiële inspanning betekent.

Na evaluatie van een aantal mogelijkheden werden volgende opties voor de heraanleg in aanmerking genomen :

- het uitkeren van een tegemoetkoming op basis van de inrichting van het perceel vóór de bodemsaneringswerken ;
- het in opdracht van de OVAM laten herinrichten van het perceel door een gespecialiseerd aannemer.

Vermits de eerste optie de grootste flexibiliteit (cfr. eigen wensen) biedt aan de betrokken onschuldig eigenaar om zijn perceel opnieuw in te richten wordt hieraan de voorkeur gegeven. Hierbij dient opgemerkt dat eventuele schade

ten gevolge van dit herinrichten ten laste is van de betrokken onschuldig eigenaar.

Praktisch betekent dit dat bij de tegensprekelijke beschrijving van de percelen en de waarde-inschatting een overeenkomst wordt aangeboden aan deze onschuldig eigenaars die de maximale vergoeding, de praktische regeling en voorwaarden omschrijft.

Deze werkwijze wordt tevens gehanteerd bij andere firma's zoals Aquafin en Fluxys (voormalig Distrigaz).

Daarnaast wordt tevens de tweede optie opengelaten voor de betrokken onschuldig eigenaars die de voorkeur geven dat hun perceel in opdracht van de OVAM wordt heringericht door een gespecialiseerd aannemer (cfr. ouderen, andersvaliden, ...).

Op basis van de inventarisatie en de beschrijving van de landmeter zal bekend zijn wie van deze optie wenst gebruik te maken en welke noodzakelijke herinrichtingswerken dienen uitgevoerd te worden.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 50
van 13 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

Handleiding RUP's – Stand van zaken

De ruimtelijke structuurplannen, die de Planningsdecreet van 1996 heeft ingevoerd, zijn in het nieuwe decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening opgenomen. Het bestaande stelsel van gewestplannen en gemeentelijke plannen van aanleg wordt hierbij vervangen door de ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP) die op provinciaal niveau opgemaakt kunnen worden als uitvoering van de provinciale ruimtelijke structuurplannen.

De uitvoeringsplannen bevatten voorschriften inzake bestemming, inrichting en beheer. De bestaande plannen van aanleg blijven behouden tot ze vervangen worden door een uitvoeringsplan, met uitzondering van de algemene en bijzondere

plannen van aanleg die dateren van voor het gewestplan waarin ze gelegen zijn.

De ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) zijn momenteel in een beginfase, waarbij eind oktober een offertevraag werd gelanceerd voor de opmaak van een handleiding voor RUP's.

1. De vooropgestelde datum om de houder voor deze opdracht te kennen, was eind november 2002. Is de opdrachthouder intussen aangewezen ?

Zo ja, wie maakt deze handleiding ?

2. Wat waren de criteria voor de keuze van een opdrachthouder ?

In welke mate primeert de technische ervaring ?

3. Wat is de kostprijs voor deze handleiding ?
4. Wanneer wordt deze handleiding gefinaliseerd ?

Is dit contractueel bepaald met de opdrachthouder ?

5. Wie bepaalt of deze handleiding voldoende aandacht besteedt aan de inhoudelijke en vormelijke aspecten ?

Antwoord

1. Op dit moment is de opdrachthouder voor de opmaak van de handleiding van de ruimtelijke uitvoeringsplannen nog niet aangewezen. Immers na het indienen van de offertes op 21 november 2002 volgde nog een administratieve procedure met de beoordeling van de offertes, de adviesgeving over de voorgestelde opdrachthouder door de Inspectie van Financiën en de vastlegging van de financiële middelen. Pas na deze formeel administratieve stappen kan ik overgaan tot gunning van de opdracht, wat op korte termijn ook zal gebeuren.
2. In het bestek werden de volgende criteria aangegeven.

In de eerste plaats spelen de selectiecriteria voor de opdrachthouder zelf, mee. Dit zijn de algemene betrouwbaarheid van de dienstverlener, de financiële en economische draagkracht van de dienstverlener en de bekwaamheid van de dienstverlener. Voor dit laatste criterium moeten de volgende referenties worden aangetoond :

- een opgave van de referenties en aantoonbare ervaring in de ruimtelijke structuurplanning.

De referenties omvatten meer theoretisch onderbouwde bijdragen voor studiedagen, vormingsessies, onderzoeken, tijdschriften en/of andere publicaties ;

- een opgave van de referenties en aantoonbare ervaring in de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen en verordenende plannen.

De referenties omvatten zowel eigen praktijkvoorbeelden als meer theoretisch onderbouwde bijdragen voor studiedagen, vormingsessies, onderzoeken, tijdschriften en/of andere publicaties ;

- een opgave van de referenties en aantoonbare ervaring in de opmaak van producten gericht naar professionele ruimtelijke planners en naar beleidsverantwoordelijken. De referenties omvatten zowel de producten als de redactionele aspecten ervan ;

- een opgave van de multidisciplinaire samenstelling van het team ;

- opgave van de beschikbaarheid en inzetbaarheid van de personen die ingezet worden voor deze opdracht in de periode tussen januari 2003 en juni 2003 voor stap 1 en de periode tussen februari 2004 en april 2004 voor stap 2

- opgave van de vervangbaarheid van de projectleider en medewerkers door andere personen met ten minste dezelfde capaciteiten (gelet op de noodzakelijke continuïteit van deze opdracht).

Uit deze selectiecriteria volgt duidelijk dat de technische ervaring een belangrijk element is.

In de tweede plaats wordt de opdracht zelf beoordeeld met de volgende gunningscriteria. De gunningscriteria zijn, in volgorde van afnemend belang :

- de kwaliteit van het voorstel inzake werkwijze en te leveren prestaties. De voorgestelde aanpak dient uitvoerig en op kwalitatieve wijze beschreven te worden, teneinde de verschillende offertes op een correcte wijze naar waarde te kunnen schatten. Een puntsgewij-

ze opsomming van activiteiten volstaat bijgevolg niet ;

- de aangetoonde meerwaarde van geleverde projecten voor de uitvoering van deze opdracht in verband met ruimtelijke structuurplanning in het algemeen, de ruimtelijke uitvoeringsplannen in het bijzonder en de opmaak van producten gericht naar professionele ruimtelijke planners en naar beleidsverantwoordelijken ;
- het bedrag van de offerte.

Ook uit het tweede gunningscriterium volgt duidelijk dat de technische ervaring een belangrijk aandachtspunt is.

3. Er zijn drie offertes ingediend, waarbij de prijs varieerde tussen de 125.000 en de 174.000 euro.
4. In het bestek is aangegeven dat de opdracht voor de opmaak van de handleiding wordt uitgevoerd in twee stappen ; de eerste stap neemt 6 maanden in beslag, de tweede stap 3 maanden.

De drie ingediende offertes respecteren de in het bestek vastgelegde uitvoeringstermijnen.

5. In het bestek zijn – zoals reeds gezegd is – de selectie- en de gunningscriteria aangegeven. Een daartoe op te richten toewijzingscommissie met gemengde samenstelling beoordeelt de ingediende offertes aan de hand van de opgegeven criteria. Op deze wijze is gegarandeerd dat voldoende aandacht gaat naar de inhoudelijke en de vormelijke aspecten.

In het bestek is aangegeven wie in deze toewijzingscommissie zit. De commissie was samengesteld met afgevaardigden van de afdeling Ruimtelijke Planning van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (waaronder de voorzitter), twee afgevaardigden van het college van gewestelijke planologische ambtenaren en een afgevaardigde van Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. De afgevaardigde van de Vereniging van Vlaamse Provincies was verontschuldigd.

**Vraag nr. 53
van 11 december 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Parkeergarages – Toegankelijkheid voor gehandicapten

In veel steden, onder meer in Leuven, werd in de aanleg van een ondergrondse openbare parkeergarage geïnvesteerd. De parking Ladeuze werd via een erfpachtovereenkomst voor 99 jaar in concessie gegeven aan een naamloze vennootschap.

Voor personen met een handicap blijkt deze parkeergarage moeilijk toegankelijk te zijn. Er werd weliswaar een aangepaste lift voor rolstoelgebruikers aangebracht, die mits grote acrobatie bruikbaar is, maar in de parkeergarage zelf blijken de gereserveerde plaatsen slecht aangeduid te zijn. Met een blauwe vloer, wat niet meer zichtbaar is als er een andere wagen geparkeerd staat. In de praktijk blijken al deze gereserveerde plaatsen ook veelal ingenomen te worden door valide bestuurders en de ruimte van de parkeerplaats is zo klein dat een bestuurder met een elektronische rolwagen onmogelijk in of uit kan stappen.

Aangezien dit een in concessie gegeven parkeergarage is, kan de lokale politie niet optreden tegen foutparkeerders.

Valt de toegankelijkheid voor mindervaliden van openbare in concessie gegeven parkings onder de bestaande wet/decreetgeving inzake toegankelijkheid ?

Zo ja, houdt dat ook concreet toezicht in op de (kwaliteit van de) naleving (cf. voorbeeld Leuven) ? Op welke wijze ?

Zo neen, wordt er gewerkt aan een uitbreiding van de bestaande regelgeving ? In welke zin ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 60) en Van Mechelen (nr. 53).

Antwoord

De toegankelijkheid van ondergrondse parkings wordt geregeld via de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek (BS 19 augustus 1975). In uitvoering van deze wet werd een koninklijk besluit genomen op 9 mei 1977 (BS 8 juni 1977). Deze regelgeving ressorteert onder de bevoegdheid Ruimtelijke Ordening.

De wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek bepaalt :

" Art 1. Ten behoeve van de gebouwen die toegankelijk zijn voor het publiek, wordt door de bevoeg-

de overheid slechts een bouwvergunning verleend mits die gebouwen voldoen aan de normen door de Koning vastgesteld terzake van hun toegankelijkheid voor gehandicapten."

Het koninklijk besluit van 9 mei 1977 genomen in uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek bepaalt :

"Art 2. De gebouwen bedoeld in artikel 1 van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek zijn :

7. niet gelijkvloerse parkeerruimten, dat zijn ondergrondse of op een verdieping gelegen parkeerruimten met meer dan 100 parkeerplaatsen ;

Art. 3. § 1. Wat betreft de gebouwen vermeld onder 1 tot 8 van artikel 2, wordt een bouwvergunning of een vergunning voor belangrijke verbouwwerken enkel afgegeven wanneer zij over hun gehele, voor het publiek toegankelijke oppervlakte, voldoen aan de normen vastgesteld in de artikelen 4 en 5. "

Verderop in het koninklijk besluit worden een aantal normen opgesomd.

Grote openbaar toegankelijke ondergrondse parkeergarages vallen onder het toepassingsgebied. Het feit dat de parking in kwestie in concessie is gegeven, verandert dit niet. Het koninklijk besluit voorziet echter in het toezicht op het ogenblik van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, en niet achteraf. De wetgeving voorziet overigens niet in sancties bij niet-naleving.

Indien in de vergunning de naleving van het koninklijk besluit als uitdrukkelijke voorwaarde is opgenomen, dan kan een overtreding ervan uiteraard wel gesanctioneerd worden overeenkomstig de strafbepalingen van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Voormelde wetgeving is echter verouderd. Niet alleen evolueerden de technologische mogelijkheden om toegankelijkheid te optimaliseren, ook kende de invulling van de term "toegankelijkheid" vanuit het gelijkekansen denken een belangrijke evolutie. Ik heb mij dan ook voorgenomen om – in overleg met collega Vogels – deze wetgeving te actualiseren en om te zetten in een Vlaamse verordening. Artikel 100, § 4 van het decreet van 18 mei 1999

houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening voorziet trouwens in deze mogelijkheid.

Daartoe wordt momenteel, door de administratie van collega Vogels, in casu de administratie Gelijke Kansen in Vlaanderen en meer bepaald het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid, advies voorbereid met betrekking tot de actualisering en bijsturing van de huidige wetgeving. Zowel de normen en criteria, als de controlemechanismen op de toepassing ervan worden hierin onder de loep genomen. Gezien de complexiteit van de materie, wordt dit advies voorbereid in samenwerking met verschillende gebruikersorganisaties en de technische adviesbureaus inzake toegankelijkheid die Vlaanderen rijk is.

Van het actualiseren van betrokken wetgeving zal tevens gebruik worden gemaakt om deze regelgeving een grotere bekendheid te geven. Vastgesteld wordt immers dat de huidige regelgeving terzake ten onrechte geen grote bekendheid geniet bij architecten en lokale besturen.

Vraag nr. 55
van 13 december 2002
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

GSM-antennes – Gemeentelijke bevoegdheden

In antwoord op een schriftelijke vraag (nr. 88 van 28 februari 2002) wordt gesteld dat er volgens het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 14 april 2000, geen stedenbouwkundige vergunning nodig is voor het plaatsen van een gsm-antenne op een pyloon van een hoogspanningslijn van Electrabel. Inderdaad, het besluit stelt vrij van vergunning : 15° de plaatsing op hoogspanningsmasten van een zend- en ontvangstinstallatie voor telecommunicatie, met inbegrip van de onder of bij de mast geplaatste technische installatie.

Echter het artikel 3 begint met volgende zinsnede : "Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de volgende werken, handelingen en wijzigingen, die uitgevoerd mogen worden voor zover ze niet strijdig zijn met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingverordeningen, ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingvergunningen, bouwvergunningen of stedenbouwkundige vergunningen, onverminderd de bepalingen van andere van toepassing zijnde regelgeving...".

De gemeente kan mijns inziens dus een bouwverordening afleveren die de plaatsing van gsm-mas-

ten op haar grondgebied regelt, waardoor punt 15 van artikel 3 van het BVR eventueel ondergeschikt is aan die gemeentelijke verordening.

In het bovenvermeld antwoord laat de minister evenwel uitschijnen dat de gemeente niet bevoegd is.

Kan de minister zijn antwoord op bovenvermelde vraag dan ook toelichten in dit verband ?

Antwoord

De gemeente kan in toepassing van artikel 55, § 2 een gemeentelijke stedenbouwkundige verordening opmaken, die bepaalde gsm-masten op haar grondgebied vergunningsplichtig maakt, ook al zijn ze in Vlaanderen normalerwijze vrijgesteld van vergunning. Ze kan ook stedenbouwkundige voorschriften voor de plaatsing van deze masten in een verordening vastleggen.

Ik leg er wel de nadruk op dat het moet gaan om stedenbouwkundige voorschriften. Het instrument "stedenbouwkundige verordening" kan niet gebruikt worden om de federale gezondheidsnormen te verstrengen of om de plaatsing van gsm-masten op het grondgebied van één gemeente simpelweg te verbieden.

Vraag nr. 58
van 20 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

Afbakening stedelijke gebieden – Stand van zaken

Via de afbakeningsprocessen van (groot)stedelijke gebieden wordt naast wonen en werken ook ruimte gecreëerd voor nieuwe noden zoals stadsbossen. Deze afbakening heeft geen bestuursimplicaties op lokaal vlak, maar wel op het gewestelijk beleid. Dit proces dient op een ruimtelijk logische wijze te gebeuren, zodat een aangepast gewestelijk beleid mogelijk is inzake huisvesting en mobiliteit.

Onder meer uit eerdere parlementaire vragen over de stand van zaken van het afbakeningsproces van (groot)stedelijke gebieden, blijkt dat er in sommige Vlaamse steden heuse discussies bestaan met de voorstedelijke gemeenten. Bij het afbakenen van de stedelijke gebieden is verdeeldheid in adviezen inderdaad heel goed mogelijk. Het gaat immers over meer dan een stad. Met dit nieuwe planningsinstrument is men duidelijk op problemen en weerstanden gestoten.

Daartegenover staat dan het reeds grote tijdsbestek, met tal van gehypothekeerde planologische processen als gevolg. Zo werd het afbakeningsproces van het gebied Kortrijk reeds gestart in maart 1998.

1. In welke steden is het afbakeningsproces definitief afgerond en sedert wanneer ?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle lopende afbakeningsprocessen, met de exacte stand van zaken per stad ?
3. Welke afbakeningsprocessen blijken momenteel geblokkeerd te zijn ? Om welke specifieke redenen ?
- Hoe worden die processen weer op gang gebracht ?
4. Rekening houdende met alle verzuchtingen en de nodige evenwichten : wat is het gemiddelde tijdsbestek voor de afbakening van een stedelijk gebied ?
5. Wat is de beleidsvisie inzake informatieverstrekking aan de bevolking over deze afbakeningsprocessen met belangrijke ruimtelijke implicaties ?
6. Specifiek over het afbakeningsproces van Kortrijk : waarom duurt dit zo lang ?

Welke procedures moeten nog worden doorlopen ?

Welke tijdsduur wordt hiervoor vooropgesteld ?

Antwoord

1. Het afbakeningsproces van een stedelijk gebied is afgerond wanneer de deelnemende gemeenten en provincies advies hebben gegeven. De externe opdracht is reeds vroeger afgerond. In sommige gevallen is er ook na de adviesronde nog overleg noodzakelijk gebleken om een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan te kunnen voorbereiden.

RSG Kortrijk	Najaar 000
RSG Aalst	Voorjaar 2001
RSG Turnhout	Midden 2002
RSG Mechelen	Op korte termijn verwacht
GSG Gent	Op korte termijn verwacht

2. Zie **bijlage**.
3. Er is slechts één afbakeningsproces formeel stopgezet, namelijk het afbakeningsproces van het regionaalstedelijk gebied Leuven.

Snel in het afbakeningsproces is gebleken dat het stedelijk gebied delen van meerdere gemeenten zou beslaan. De dialoog hierover verliep moeizaam. Het overleg met de stad Leuven over een gewenste invulling van het stedelijk gebied beleid verloopt momenteel verder, met name naar aanleiding van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplanningsproces.

4. De reeds afgeronde afbakeningsprocessen hebben gemiddeld zo'n 3,5 jaar gelopen (volgens de definitie van afronden uit 1).

Hierin is aldus het conceptuele werk van een ontwerper, de gesprekken in diverse groepen zoals projectteam en overleggroep, als de tijd die gemeenten en provincies nemen om een advies in gemeente- of provincieraad te formuleren, inbegrepen. Binnen het verloop van deze afbakeningsprocessen is er ook een gemeentelijke provincieraadsverkiezing geweest. Ongeveer gedurende een half jaar voorafgaand en enkele maanden na de verkiezingen heeft er weinig overleg plaatsgehad. Nieuwe bestuurders moesten zich inwerken.

5. De maatschappelijke partners zijn betrokken in de stuurgroep of overleggroep die is samengesteld op basis van het specifieke afbakeningsproces.

De bevolking wordt geïnformeerd via een nieuwsbrief, eventueel een website en via een informatieforum (per gemeente). In het projectteam wordt mee beslist of het dossier rijp is voor communicatie met de bevolking. Gemeentebesturen zelf geven ook in hun informatieblad en gedurende het gemeentelijk ruimtelijk structuurplanningsproces informatie over de afbakening.

6. Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van Kortrijk is, wat mij betreft, voor de korte termijn. Mijn houding is daar niet gewijzigd.

Zoals gezegd, is de volgende stap inderdaad het organiseren van een plenaire vergadering. Dat zal gebeuren zodra het dossier inhoudelijk gefinaliseerd is. Het gaat uiteindelijk toch om een complex dossier waar heel wat voorbereidingswerk aan is, ook op praktisch vlak. Bovendien is dit proces gevat door de problematiek van de uitbreiding van de LAR.

Bijlage**Afbakeningsprocessen groot- en regionaalstedelijke gebieden (stand van zaken januari 2003)**

Stedelijk gebied	Start en duur planning afbakeningsproces volgens bestek	Betrokken gemeenten	Verloop van het afbakeningsproces	Stand van zaken afbakeningsproces	Stand van zaken gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
RSG Aalst	Start : januari 1998 Planning : 14 maanden	RSV : Aalst, Denderleeuw	Verlening zomer 1998 op vraag van Stad Aalst Verlenging op basis van besluitvormingsproces	Adviezen van gemeenteraden (GR) Affligem, Erpe-Mere en Liedekerke en provincieraad geleverd in 2000 Advies van GR van Aalst en Dendermonde zijn gegeven in maart 2001	Plenaire vergadering : 10/10/2001 Voorlopige vaststelling : ontwerp : 14/06/2002
RSG Turnhout	Start : oktober 1998 Planning : 14 maanden	RSV : Turnhout, Beerse, Oud-Turnhout en Vosselaar	Uitstel mede door interactie gemeenteraadsverkiezingen en besluitvormingsproces Einde : februari 2002	De adviesronde bij gemeenteraden en provincieraden is afgerond half 2002	Plenaire vergadering : 12/11/2002 Ontwerp wordt opge- maakt
RSG Kortrijk	Start : maart 1998 Planning : 14 maanden	RSV : Kortrijk, Deertijk, Harelbeke, Kuurne, Wevelgem en Zwevegem Proces : Menen en Waregem	Verlenging op basis van besluitvormingsproces Einde : juni 2000	De adviezen van de GR zijn in het najaar van 2000 geleverd	Voorontwerp in voor- bereiding Plenaire vergadering op korte termijn
RSG Mechelen	Start : januari 1998 Planning : 14 maanden	RSV : Mechelen, Sint-Katelijne-Waver Proces : Bonheiden, Zemst, Willebroek	Verlenging op basis van besluitvormingsproces. Uitstel mede door interactie gemeenteraadsverkiezingen en besluitvormingsproces Einde opdracht : juli 2002	De adviesronde bij gemeenteraden en provincieraden wordt afgerond op korte termijn	Voorbereiding voor- ontwerp start op korte termijn

Stedelijk gebied	Start en duur planning afbakningsproces volgens bestek	Betrokken gemeenten	Verloop van het afbakningsproces	Stand van zaken afbakningsproces	Stand van zaken gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
GSG Gent	Start : april 1999 Planning : 14 maanden	RSV : Gent, Evergem, De Pinte, Destelbergen, Melle en Merelbeke Proces : Lochristi, Sint-Martens-Latem	Feitelijke start juli 1999 Uitstel mede door interactie gemeenteraadsverkiezingen en besluitvormingsproces. Verlenging op basis van besluitvormingsproces Einde opdracht : juli 2002	De adviesronde bij gemeenten en provincieraden is afgerond	Voorbereiding voorontwerp start op korte termijn (voor Mechelen)
RSG Sint-Niklaas	Start : mei 2000 Planning : 14 maanden	RSV : Sint-Niklaas Proces : Temse	Verlenging op basis van besluitvormingsproces Einde opdracht : midden 2003	Het einddocument wordt gefinaliseerd. Voor de opties voor bijkomende bedrijventerreinen is er geen eenduidig standpunt	
RSG Hasselt-Genk	Start mei 2000 Planning : 18 maanden	RSV : Hasselt, Genk, Diepenbeek en Zonhoven	Verlenging/opschorting op basis van besluitvormingsproces Einde opdracht : midden 2003	Een eerste voorstel van afbakening ligt voor verder overleg voor	
RSG Leuven	Start : september 2001 na bilateraal overleg Planning : 18 maanden	RSV : Leuven	Opgeschort half 2002	Opgeschort wegens de complexiteit van de onderhandeling	
RSG Oostende (in samenhang met de Zeehaven en de luchthaven)	Start : na bilateraal overleg in juli Planning : 18 maanden	RSV : Oostende, Bredene, Middelkerke	Einde : voorjaar 2003	De discussie over voorstel van afbakening loopt. Na een volgend projectteam wordt in een informatieforum voorzien	

Stedelijk gebied	Start en duur planning afbakeningsproces volgens bestek	Betrokken gemeenten	Verloop van het afbakeningsproces	Stand van zaken afbakeningsproces	Stand van zaken gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
RSG Roeselare	Start mei 2002 Planning : 18 maanden	RSV : Roeselare, Ingelmunster, Izegem	Einde : najaar 2003	Er wordt gewerkt met deelnota's op basis van een hypothese van gewenste ruimtelijke structuur en een actieprogramma Een volgend projectteam over de hypothese van gewenste ruimtelijke structuur wordt gepland eind februari.	
RSG Brugge	Start : mei 2002	RSV : Brugge, Damme, Jabbeke, Oostkamp en Zedelgem	Einde : najaar 2003	Er wordt gewerkt met deelnota's op basis van een hypothese van gewenste ruimtelijke structuur en een actieprogramma. Het projectteam komt hierover samen in de helft van januari.	
GSG Antwerpen		RSV : Antwerpen, Aartselaar, Boechout, Borsbeek, Edegem, Hemiksem, Hove, Kontich, Lint Mortsel, Niel, Schelle, Wijnegem, Wommelgem en Zwijndrecht		Gunningsprocedure is afgerond. Er wordt concreet gegund na een eerste informatieronde bij de partners.	
Vlaams stedelijk gebied rond Brussel		RSV : Asse, Beersel, Dilbeek, Drogenbos, Grimbergen, Kraainem, Linkebeek, Machelen, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw, Tervuren, Vilvoorde, Wemmel, Wezembeek-Oppem en Zaventem			

Vraag nr. 59
van 20 december 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Bedrijvenzone Meise (Westrode) – Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 78 van 8 februari 2002 werd m.b.t. de ontsluitingsproblematiek van de A12 aangekondigd dat de administratie Wegen Vlaams-Brabant de opmaak van een streefbeeld voor deze autosnelweg had opgestart.

In dit streefbeeld zou ook de ontwikkeling van de bedrijvenzone Westrode als één van de ontsluitingsscenario's worden bekeken (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1732).

In dit verband vernam ik graag wanneer de resultaten van alle studies en contacten bekend zullen zijn ?

Vond de overlegvergadering met alle betrokken actoren vermeld in het antwoord van de minister, reeds plaats en zo neen, wanneer zal ze plaatsvinden ?

Antwoord

In mijn antwoord op de parlementaire vraag nummer 13 van 11 oktober 2002 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 5 december 2002, blz. – red.*) en nummer 78 van 8 februari 2002 werd reeds de werkwijze voor de problematiek van dit bedrijventerrein uiteengezet. Met name gaat het over het streefbeeld voor de A12 en het overleg over het bedrijventerrein zelf.

Volgens gegevens van de administratie Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant is het streefbeeld voor de A12 opgestart in september 2002 en wordt finalisering verwacht in juli 2003.

Op mijn vraag heeft de afdeling Ruimtelijke Planning van de ArohM een eerste coördinatievergadering ingericht met de betrokkenen (provincie Vlaams-Brabant, GOM Vlaams-Brabant, gemeente Meise en de intercommunale Haviland). Basis voor dit overleg was het ontwikkelingsvoorstel van GOM en provincie Vlaams-Brabant. Het overleg heeft de diverse knelpunten opgelijst, teneinde een gedegen advisering mogelijk te maken. Op korte termijn zal bijkomend overleg plaatsvinden, waar-

na alle elementen voor de besluitvorming kunnen worden samengebracht.

Vraag nr. 60
van 10 januari 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Industriezone Hoge Mauw Arendonk – Uitbreiding

Dat er in Vlaanderen een tekort is aan industrieterreinen staat buiten kijf. Dat er op tal van niveaus initiatieven genomen worden om aan deze nood tegemoet te komen is dan ook lovenswaardig. Soms worden echter voordehandliggende oplossingen genegeerd terwijl anderzijds mensen in hun directe leefomgeving worden bedreigd.

Zo loopt momenteel in de gemeente Arendonk een dossier om de industriezone Hoge Mauw uit te breiden met 57 ha. Niet alleen moeten daarvoor een twintigtal woningen worden onteigend, maar zal de uitgebreide industriezone ook een extra belasting leggen op de woonzone Berendonk (honderd woningen). Het goedgekeurde ruimtelijk structuurplan van de provincie Antwerpen zegt daarentegen op bladzijde 191 : "Uitbreiding van woongebieden en van bedrijventerreinen wordt niet gestimuleerd in het rustig grensgebied". Het rustig grensgebied waarvan de gemeente Arendonk deel uitmaakt.

Ook de lokale bevolking gaat tegen deze uitbreiding in het verzet.

Enkele kilometers ten zuiden ervan liggen 9 km nucleaire zone. De gemeente Dessel is reeds jarenlang vragende partij om deze voor een gedeelte om te zetten in bedrijventerreinen. Dessel stuit echter op een niet-aflatend njet, omdat het in het buitengebied ligt. (Waarschijnlijk destijds slecht gelobbyd bij het provinciebestuur ...).

1. Wat is de stand van zaken van het dossier inzake de uitbreiding van de Hoge Mauw in Arendonk ? Welke instantie heeft dit dossier in handen ? Hoever staat men in de procedure ?
2. Is het niet veeleer logisch om eerst die gebieden aan te snijden waarover een lokale consensus bestaat en die maatschappelijk gedragen worden ?
3. Waarom blijft men zich verzetten tegen een versoepeling van de ruimtelijke draagkracht door

een nucleaire zone om te zetten in een ambachtelijke zone ?

Antwoord

De vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger handelen in hoofdzaak over twee vraagstukken inzake de uitbreiding van regionale bedrijventerreinen. Enerzijds wordt informatie gevraagd over het regionaal bedrijventerrein "Hoge Mauw" te Arendonk. Anderzijds wordt gepeild naar de mogelijkheden in de nucleaire zone te Dessel.

Beide zones vormen momenteel het onderwerp van overlegprocessen, geïnitieerd door de provincie. Deze overlegprocessen voor het economisch knooppunt Arendonk en de afbakening van het kleinstedelijk gebied Mol geven uitvoering aan de opties in het goedgekeurde ruimtelijk structuurplan van de provincie Antwerpen. Volgens het subsidiariteitsbeginsel betreffen beide aangelegenheden een provinciale bevoegdheid.

De beslissingen over het economisch knooppunt Arendonk en het kleinstedelijk gebied Mol worden bijgevolg genomen door de bestendige deputatie. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesuggereerde verschuivingen tussen Arendonk en het kleinstedelijk gebied Mol zijn aldus evenzeer een provinciale bevoegdheid.

In mijn antwoord beperk ik mij dan ook tot de opgave van een louter informatieve stand van zaken van het provinciaal planningswerk, zoals opgegeven door de ambtenaren van de provincie Antwerpen.

1. De uitbreiding van het bedrijventerrein Hoge Mauw kadert in de ontwikkeling van het economisch knooppunt Arendonk.

Na een eerste onderzoeksfase met zoekzones voor bijkomende bedrijventerreinen werd op provinciaal niveau beslist een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken voor de uitbreiding van Hoge Mauw. Het voorontwerp werd besproken met diverse instanties. Voor de start van de decretale procedure werden informatie-avonden georganiseerd voor de betrokken bewoners in december 2002.

2. Het provinciebestuur van Antwerpen zal bepalen welke bijkomende gebieden voor aansluiting in aanmerking komen.

De wijze waarop een maatschappelijk draagvlak wordt verkregen of rekening wordt gehouden

met een lokale consensus is eveneens een provinciale bevoegdheid.

3. Met betrekking tot de mogelijkheden voor de uitbreiding van het bedrijventerrein te Dessel in de nucleaire zone, kan worden vastgesteld dat deze optie ten gronde werd besproken in het afbakeningsproces voor het kleinstedelijk gebied Mol.

Ondanks adviezen pro en contra het voorstel te Dessel, heeft de bestendige deputatie beslist een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken voor het bedrijventerrein "Stenehei" te Dessel. Deze beslissing houdt rekening met het dringende karakter in het licht van de financiële middelen in het doelstelling-2 programma.

Ik wil beklemtonen dat dit antwoord louter informatief is, rekening houdende met het feit dat het in casu bevoegdheden van de provincie Antwerpen betreft.

Vraag nr. 63 van 10 januari 2003 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kabeldistributie – Zenderaanbod – Digitale tv

De kabeldistributie die ervoor zorgt dat de tv-signalen kunnen worden ontvangen van zowel binnen als buitenlandse zenders, verzekert niet aan elke abonnee dezelfde keuze van stations. Die keuze wordt voor hem bepaald door de kabelmaatschappij die in de betrokken gemeente of regio de distributie verzekert. Ik stel echter vast dat de gemengde intercommunales (met participatie van privé-partners) een ruimer aanbod hebben dan de zuivere intercommunales.

Tegen deze discriminatie hebben de abonnees geen verhaal. Zij moeten het stellen met een aantal zenders uit eigen land die beschikken over een "must carry"-statuut en andere bestempeld als "may carry", naast buitenlandse zenders. Onder deze laatste zijn er die de in België gebruikte talen hanteren, maar ook een aantal die in vreemde talen uitzenden.

De beslissing om bepaalde zenders niet door te seinen, berust volledig bij de kabelmaatschappijen, die zich beroepen op het al dan niet betalen van auteursrechten.

1. In welke mate kan aan de tv-kijkers in Vlaanderen een gelijke keuzemogelijkheid worden ge-

garandeerd aan televisiezenders langs de kabel ?

2. Een aantal zowel binnen- als buitenlandse zenders brengen muziekprogramma's specifiek gericht op een zeer jong tot jong publiek. Oudere kijkers hebben er weinig aan. De opkomst van de digitale tv zou hun keuze zeker ruimer maken. Sommige kabelmaatschappijen deden evenwel onvoldoende investeringen om de nieuwste ontwikkelingen aan hun abonnees te kunnen aanbieden.

Hoe wordt het aanbod van de nieuwste technologie voor iedere tv-kijker in Vlaanderen gegarandeerd ?

Antwoord

In antwoord op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger merk ik voorafgaand op dat het kabellandschap in de Vlaamse Gemeenschap momenteel uit zuivere kabelintercommunales en particuliere kabelmaatschappijen (Mixt ICS en UPC) bestaat.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media heeft immers op 13 december 2002 de overdracht goedgekeurd van de vergunning van 10 gemengde intercommunales kabelmaatschappijen aan de NV Mixt ICS (Telenet).

Wat zijn specifieke vragen betreft, kan ik het volgende antwoorden.

- 1.1. De kabelmaatschappijen zijn er enkel toe verplicht de omroepprogramma's bedoeld in artikel 112, § 1 van de gecoördineerde decreten, door te geven.

Deze verplicht door te geven omroepprogramma's, die in de gehele Vlaamse Gemeenschap via de kabel kunnen worden ontvangen, zijn :

- 1° alle radio- en televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het kabelnet voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;
- 2° televisieomroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere televisieomroepen, die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap zoals

bedoeld in artikel 41, 1°, voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;

- 3° televisieomroepprogramma's van door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden en rekening houdend met hun zendgebied ;
- 4° 2 radio- en 2 televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Franse Gemeenschap en het radio-omroepprogramma van de Duitstalige Gemeenschap ;
- 5° 2 radio-omroepprogramma's en de televisieomroepprogramma's van de Nederlandse openbare omroep ;

- 1.2. Voor de andere omroepprogramma's geldt de "may-carryregel" zoals bepaald in artikel 112, § 2 van de gecoördineerde mediadecreten.

Een voorafgaande toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media is enkel nodig voor het doorgeven van omroepprogramma's die onder de bevoegdheid vallen van een niet EU-land.

- 1.3. De Vlaamse must carryregel, zoals vastgelegd in bovenvermeld artikel 112, § 1, wordt door de Europese Commissie in vraag gesteld.

Momenteel wordt een aanpassing van Vlaamse mediaregelgeving aan de universele dienstrichtlijn van 7 maart 2002 voorbereid. In deze richtlijn wordt bepaald dat doorgifteverplichtingen alleen kunnen worden opgelegd indien zij noodzakelijk zijn om duidelijke omschreven doelstellingen van algemeen belang te verwezenlijken en daarenboven evenwichtig en transparant zijn.

Met de nieuwe richtlijn wordt ook gestreefd naar een grotere transparantie in het algemeen.

Uit de informatie die door Interkabel Vlaanderen (de koepel van de zuivere intercommunales) werd bezorgd, blijkt dat het kabelaanbod in "open net" van de zuivere intercommunales groter is dan dat van de meeste vroegere gemengde intercommunales, nu dus Mixt ICS. Verder is het aanbod grotendeels gelijklopend en zijn de verschillen beperkt. De verschillen

vinden hun oorzaak in de vrije keuze van de vroegere intercommunale kabelmaatschappijen.

De zuivere intercommunales hadden eerder reeds geïnvesteerd in de uitbreiding van de capaciteit van hun netten en hebben anderzijds geen overeenkomst gesloten met Canal Digitaal voor de uitbating van een digitaal platform.

2. Reeds in mijn beleidsbrief Media 2000 kwam de problematiek van het kabelaanbod en de nieuwe technologieën ruim aan bod. Ik heb er toen op gewezen dat op termijn de digitalisering van de infrastructuur de keuzevrijheid van de consument zal doen toenemen.

Mixt ICS, Interkabel Vlaanderen, de Vlaamse Media Maatschappij en de VRT werken vandaag aan een digitaal platform via de kabel voor heel Vlaanderen. De eerste tests zijn gepland voor eind van dit jaar en de commerciële introductie voor 2004.

Met de komst van de set top box en later de ingebouwde decoders in de tv-toestellen zullen het aanbod en de keuzemogelijkheden van elke Vlaamse kabelkijker nog sterk worden verhoogd.

Mag ik hierbij nog wel opmerken dat studies uitwijzen dat Vlamingen 80% van hun kijktijd besteden aan Nederlandstalig gesproken of ondertitelde programma's, inzonderheid afkomstig van Vlaamse omroepen.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 34
van 6 december 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Restauratie

Naar aanleiding van mijn schriftelijke parlementaire vraag nr. 133 van 18 juli 2002 in verband met de werkzaamheden aan het kasteel van Beaulieu in Machelen, antwoordde de minister dat de erfpachthouder heeft meegedeeld dat de werken zouden

starten op 19 augustus 2002. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 687 – red.*)

De VZW Beaulieu werd evenwel zelf nog niet in kennis gesteld van het begin van de werken. Van enige activiteit valt nog niets te merken in de nabijheid van het kasteel in Machelen.

Daarom vernam ik graag welke nieuwe problemen nogmaals een oponthoud hebben veroorzaakt bij de restauratie van het historisch gebouw.

Kan een nieuw tijdschema worden opgegeven voor de uitvoering van de restauratiewerkzaamheden ?

Antwoord

De graafwerken naar de grachtomwalling werden gestart en de stellingen werden aangezet. Het tijdelijk dak werd volgens de ontwerper in november nagekeken op waterdichtheid.

Eind januari (na de winterstop) zal volgens de ontwerper de dakwerker (aannemer Moreels) met het definitief herstel van het dak starten.

Vraag nr. 39
van 13 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Franstalige theatervoorstellingen

Uit een stukje in het tijdschrift De Zes blijkt dat er enkele maanden geleden in de faciliteitengemeenten Kraainem en Wezembeek-Oppem, maar ook in Tervuren, Franstalige theatervoorstellingen plaatsvonden die openlijk werden gesteund door de Franse Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie.

1. Is de minister hiervan op de hoogte ?
2. Zo ja, heeft hij gereageerd op die zoveelste aanfluiting van het territorialiteitsbeginsel ?

Antwoord

Vermoedelijk verwijst de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag naar de voorstellingen van "planète theatre" die plaatshadden in Wezembeek-Oppem en Kraainem. Daarnaast werden eveneens voorstellingen georganiseerd in een

aantal Brusselse gemeenten waaronder Oudergem en Sint-Pieters-Woluwe. Oorspronkelijk was ook een voorstelling aangekondigd in Tervuren doch deze heeft uiteindelijk niet plaatsgehad. Het college van burgemeester en schepenen van Tervuren besliste immers, na kennis te hebben genomen van het initiatief, geen toestemming te verlenen voor een voorstelling in het gemeentelijk cultureel centrum.

"Planète theatre" wordt georganiseerd door de ASBL "planète spectacle" met zetel in 1160 Brussel en wordt inderdaad gesteund door de Franse Gemeenschap en de Cocof, maar ook door de betrokken gemeentebesturen van Wezembeek-Oppem en Kraainem die deze voorstellingen aanbieden aan alle leerlingen van het gemeentelijk onderwijs. Zoals bekend is de Nederlandstalige school van Wezembeek-Oppem niet op dit aanbod ingegaan.

Strikt juridisch is het wellicht zeer moeilijk aan te tonen dat de Franse Gemeenschap en de Cocof hier hun boekje te buiten gaan en dat dit een overtreding van het territorialiteitsbeginsel inhoudt.

Ik heb desalniettemin mijn administratie gevraagd toch deze zaak juridisch van naderbij te onderzoeken en na te gaan hoe en op welke wijze hier tegen kan worden opgetreden.

Antwoord

1. Evolutie van de subsidies

De twee subsidiërende overheden zijn de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant.

	Vlaamse Gemeenschap	Provincie Vlaams-Brabant
1997	74.067.881 BEF	7.000.000 BEF
1998	87.898.500 BEF	7.060.000 BEF
1999	87.100.000 BEF	9.800.000 BEF
2000	94.681.995 BEF	13.350.000 BEF
2001	98.300.000 BEF	14.600.000 BEF
2002	3.012.866 euro	597.200 euro inclusief subsidie randkant en sport

De stijging van de kredieten heeft deels te maken met bijkomende opdrachten of project-subsidies, bijvoorbeeld wordt vanaf 2002 Randkrant ook uitgegeven door VZW De Rand.

Vraag nr. 40 van 13 december 2002 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

VZW De Rand – Werking

Sedert 1997 is de VZW De Rand werkzaam in de rand rond Brussel.

1. Wat is de evolutie van de kredieten die aan de VZW door de verschillende overheden worden gegeven ?
2. Hoeveel bedragen de inkomsten en uitgaven voor de socio-culturele activiteiten per gemeenschapscentrum in 2000-2001 en 2001-2002 ?
3. Hoeveel personeelsleden zijn er werkzaam in de VZW ?
4. Wat is het bedrag van de personeelsuitgaven en de werkingskosten voor rekening 2001 begroting 2002 ?
5. Welke sportverenigingen worden door de VZW De Rand gesteund ? Voor welke bedragen ?
6. Welke activiteiten voor jongeren worden er gesteund ? Voor welke bedragen ?

2. Inkomsten en uitgaven voor de socio-culturele activiteiten in 2000-2001 en 2001-2002.

		Kosten	Inkomsten
Boesdaalhoeve	2000	1.337.329 BEF	536.408 BEF
	2001	1.185.015 BEF	439.064 BEF
	2002	30.008 euro	13.695 euro volgens begroting
Bosuil	2000	1.774.550 BEF	587.084 BEF
	2001	1.657.967 BEF	448.192 BEF
	2002	61.734 euro	27.008 euro volgens begroting
Kam	2000	1.387.734 BEF	433.420 BEF
	2001	1.308.396 BEF	349.473 BEF
	2002	40.690 euro	11.105 euro volgens begroting
Lijsterbes	2000	1.423.294 BEF	376.563 BEF
	2001	1.144.914 BEF	470.504 BEF
	2002	42.843 euro	13.035 euro volgens begroting
Moelie	2000	675.129 BEF	192.050 BEF
	2001	1.057.414 BEF	351.420 BEF
	2002	34.131 euro	6.723 euro volgens begroting
Zandloper	2000	3.501.180 BEF	2.289.217 BEF
	2001	3.145.969 BEF	1.956.791 BEF
	2002	87.201 euro	56.250 euro volgens begroting

De cijfers worden gegeven per kalenderjaar, omdat we onze boekhouding ook per kalenderjaar voeren. Voor 2002 is er nog geen definitieve afrekening. Daar worden de cijfers gegeven van de goedgekeurde begroting.

De cijfers omvatten de kosten en opbrengsten van de sociaal-culturele activiteiten op centrumniveau, inclusief de ondersteuning van de plaatselijke culturele raden.

Dit zijn uiteraard niet alle activiteiten die "De Rand" organiseert. De uitgave van de Randkrant, de gemeenschapskranten, de uitgebreide opdrachten (taalloket, taalsensibilisatie, onthaal en integratie van anderstaligen) zitten er niet in vervat.

3. Personeelsleden

2002 47

Eind 2002 werkten er 47 mensen bij de Rand

4. Bedrag personeelsuitgaven en werkingskosten voor 2001 en 2002

	Personeelsuitgaven	Werkingskosten
2001	71.236.000 BEF	55.100.000 BEF
2002	1.767.810 euro	2.128.946 euro volgens begroting

5. Vanaf 2001 werd een projectsubsiëring aan "de Rand" toegekend door de minister van Sport om de Nederlandstalige sportclubs in de zes gemeenten met bijzonder taalstatuut te ondersteunen.

In 2001 werden met deze middelen geen individuele clubs gesteund.

In 2002 is er een ondersteuningsreglement goedgekeurd dat in tegemoetkomingen voorziet voor bijzondere projecten en reguliere activiteiten van clubs. Aangezien de dossiers van de clubs voor 2002 nog moeten ingediend worden, is de lijst van de gesteunde clubs nog niet beschikbaar.

6. Er worden geen jeugdverenigingen vanuit "De Rand" rechtstreeks gesteund. Wel wordt professionele begeleiding gegeven bij de opmaak en uitvoering van de jeugdwerkbeleidsplannen in de zes faciliteitengemeenten.

De opstart van het jeugdcentrum Villa 3's in Wemmel is ook door "De Rand" ondersteund.

**Vraag nr. 41
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Migrantenbeleid – Doelgroep

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 59
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1601

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

**Vraag nr. 42
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling

Decretaal is bepaald dat én alle raden van bestuur én alle adviesorganen tegen 1 januari 2002 een minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen moesten hebben.

Ik stel vast dat volgende organen die onder de bevoegdheid van de minister vallen hieraan niet voldoen :

- Raad van Beroep bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;
- Begeleidingscommissie voor de reorganisatie van het Vlaamse overheidsapparaat
- Beoordelingscommissie voor de muziek ;

- Vlaamse Audiovisuele Selectiecommissie (Fonds Film in Vlaanderen) ;
- Koninklijke Vlaamse Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving ;
- Provinciale commissie Antwerpen van de Koninklijke Vlaamse Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving ;
- Provinciale commissie Limburg van de Koninklijke Vlaamse Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving ;
- Provinciale commissie Oost-Vlaanderen van de Koninklijke Vlaamse Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving ;
- Provinciale commissie Vlaams-Brabant van de Koninklijke Vlaamse Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving ;
- Provinciale commissie West-Vlaanderen van de Koninklijke Vlaamse Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving ;
- Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap ;
- Provinciale commissie Antwerpen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ;
- Provinciale commissie Limburg van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ;
- Provinciale commissie Oost-Vlaanderen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ;
- Provinciale commissie Vlaams-Brabant van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ;
- Provinciale commissie West-Vlaanderen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ;
- Raad van de archief- en documentatiecentra ;
- Centrale Commissie van de Koninklijke Vlaamse Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving ;
- Auditcomité ;
- Vlaamse Heraldische Raad.

Los van het feit dat dit decreet meer democratie beoogde en mogelijke problemen door een gebrek aan participatie van mannen/vrouwen wou voorkomen en dat decreten ook door de overheid uitgevoerd moeten worden, zijn er mogelijk juridische gevolgen voor beheersdaden en/of beslissingen en/of adviezen die gesteld/genomen/gegeven werden.

1. Welke stappen zette de minister concreet voor elk van deze organen/instellingen om aan het betrokken decreet te voldoen ?
2. Werd er een beroep gedaan op de Pluspuntbank ? Met welk gevolg ?
3. Werden er vervangingen doorgevoerd in de samenstelling van het orgaan/instelling sinds het aantreden van de minister ?

Zo ja, werd een "vacature" kenbaar gemaakt ? Waar ? Werd de vervanging specifiek aangevend om de doelstelling van het decreet te bereiken ?

4. Welke adviezen/beslissingen werden door deze organen gegeven/genomen na 1 januari 2002 ?

NB. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 150), Vogels (nr. 61), Vanderpoorten (nr. 37), Landuyt (nr. 26), Dua (nr. 66), Van Mechelen (nr. 54), Van Grembergen (nr. 42), Gabriels (nr. 33) en Vanhengel (nr. 9).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord : blz. 1609 – red.)

Vraag nr. 43 van 13 december 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Positieve-actieplan allochtonen en gehandicapten – Doelgroep

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 62

van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1633

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 44 van 13 december 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 63
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1635

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 45 van 13 december 2002 van mevrouw NIKI DE GRYZE

Overheidsgebouwen – Asbest

Enkele jaren geleden heeft de federale regering haar gebouwen laten controleren op de aanwezigheid van asbest.

Is dit voor de gebouwen van de Vlaamse regering ook gebeurd ? Zo ja, wat was het resultaat ? Zo neen, waarom niet en gebeurt dit alsnog ?

Antwoord

De eerste stap betreffende de controle op aanwezigheid van asbest in de gebouwen van de Vlaamse overheid werd reeds gezet op 2 maart 1999. Toen

werd er, in samenspraak met het keuringsmechanisme NV SGS Depauw en Stoke, een informatie-dag rond het thema asbest georganiseerd.

Naast de stand van de wetgeving, de gevaren en de identificatie werd er die dag tevens ingegaan op de inventarisatie (fase 1) en het beheerprogramma (fase 2).

Fase 1, de asbestinventarisatie, werd opgestart in het kader van diverse KB's en MB's (o.a. KB 28/08/1986, KB 22/07/1991, KB 03/02/1998, MB 22/12/1993 en 27/12/1993), de wet van 16/09/1996 en het ARAB. In de loop van 1999 en 2000 werd in samenwerking met SGS voor een 70-tal gebouwen de asbestinventarisatie daadwerkelijk uitgevoerd. Uiteraard behelste deze inventarisatie niet alle gebouwen in het beheer van de Vlaamse overheid, maar vooral diegenen waarin de aanwezigheid van asbest werd vermoed.

De tweede fase, het opstellen en uitvoeren van een beheerplan voor gebouwen waarin asbest werd aangetroffen, omvat verschillende mogelijke maatregelen. Deze kunnen variëren van de volledige verwijdering van de asbest en dringende correctieve maatregelen zoals het inkapselen of de insluiting van de asbest tot het verder monitoren van de toestand. Concreet werd het beheerplan opgesteld voor 18 gebouwen, zodat ze een voorbeeld zouden kunnen vormen voor toekomstige beheerplannen van andere gebouwen.

Zoals hiervoor reeds werd vermeld, werden een 70-tal gebouwen opgenomen in de asbestinventarisatie, daar de inventarisatie van alle gebouwen in het beheer van de Vlaamse Gemeenschap (een 1000-tal) niet haalbaar is. Daar wij ons zeer bewust zijn van de problematiek zal echter steeds bij het minste vermoeden van de aanwezigheid van asbest in een gebouw, meteen grondig gecontroleerd worden op asbest. Indien nodig zal vervolgens een beheerplan worden opgesteld en overgegaan worden tot sanering.

Het is de bedoeling om vanaf 2003 een raamcontract aan te gaan met een gespecialiseerde firma, zodat de opmaak van een beheerplan (fase 2) en de eventuele sanering van een gebouw zeer vlot kunnen verlopen.

**Vraag nr. 46
van 20 december 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Gemeentelijke leninglast – Toezicht

Momenteel is de rentevoet laag en bijgevolg zeer gunstig voor het aangaan van leningen. Sommige gemeentebesturen zijn dan ook veeleer geneigd om leningen aan te gaan in plaats van te investeren met eigen middelen.

In de praktijk blijkt zelfs dat sommige gemeenten reeds een leninglast hebben van bijna 1 miljard frank of 25 miljoen euro.

1. Op welke manier houdt de Vlaamse overheid controle op de gemeentelijke leninglast ?
2. Staat er een limiet op het aangaan van leningen, met andere woorden : tot hoever mag de leninglast van een gemeente reiken ?

Antwoord

In antwoord op haar vragen met betrekking tot de gemeentelijke leninglast, maak ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger er attent op dat de gemeenten op financieel vlak een grote autonomie genieten.

Wat de (investerings)uitgaven betreft, kunnen ze dan ook zelf vrij bepalen op welke wijze ze deze willen financieren, hetzij met eigen middelen, al dan niet voortvloeiend uit opbrengsten uit vervreemdingen, hetzij met externe financiering, waaronder leningen.

De enige verplichting die de gemeenten hierbij hebben is dat zij de lasten van deze leningen opnemen in de begroting en in het financieel meerjarig beleidsplan, dat normalerwijze loopt over een tijdspanne van 4 jaar (eigen dienstjaar inclusief), elk jaar moet geactualiseerd worden en in evenwicht zijn gedurende elk van de jaren waarover het loopt. De lasten van leningen met een langere looptijd worden dan ook slechts gedeeltelijk binnen één en dezelfde legislatuur verwerkt in het meerjarig beleidsplan, maar blijven voor de verdere toekomst een last die de begroting blijft verzwaren.

In geen enkele wet is bepaald dat er een limiet is met betrekking tot het aangaan van leningen door de gemeenten, zodat gemeenten "in principe" alle investeringsuitgaven uitsluitend zouden kunnen financieren met leningen, zonder rekening te houden met de opbrengsten uit vervreemdingen, die eveneens moeten aangewend worden ter financiering van investeringsuitgaven.

Anderzijds spreekt het vanzelf dat de gemeentebesturen het zuinigheidsbeginsel moeten respecteren en hun financiën oordeelkundig beheren.

Ik acht het daarom niet verdedigbaar dat een gemeente een grote hoeveelheid eigen middelen zou aanhouden en beleggen, en ter zelfdertijd nageen alle investeringsuitgaven zou financieren met leningen, waarvan de rentevoet normalerwijze hoger ligt dan de opbrengst uit beleggingen.

In dat verband kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger eveneens verwijzen naar de publicatie van mijn administratie Binnenlandse Aangelegenheden "De Gemeentefinanciën 2002", en meer bepaald op p. 42 en 57, waar de begrippen "optimalisatiepotentieel en "autofinancieringsgroeipotentieel" worden verduidelijkt en worden geïllustreerd met cijfergegevens.

De Vlaamse overheid beschikt over de gegevens van de jaarrekeningen van de Vlaamse gemeenten (laatste 2000, weldra 2001).

**Vraag nr. 47
van 20 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Subsidiëring cultuurcentra – Adviescommissie

Recentelijk maakte de Vereniging Vlaamse Cultuurcentra (VVC) een aantal bemerkingen aangaande de onafhankelijke commissie die advies heeft uitgebracht over de verdeling van de variabele subsidies voor cultuurcentra.

Aan de hand van de beoordeling die een mij bekend cultuurcentrum heeft gekregen, lijken mij een aantal vragen van de VVC niet ongegrond.

1. Kan de minister verzekeren dat er leden zijn in de commissie die met kennis van zaken over de dagelijkse werking van cultuurcentra kunnen meepraten ?
2. Als ik het goed begrijp, is de beoordeling gebeurd op basis van een cijfermatig overzicht van de activiteiten. Cijfers en omschrijvingen behoeven evenwel ook commentaar en toelichting.

Kan de minister in dat verband meedelen of de commissie ook mondeling contact heeft gehad met de indieners van dossiers, dan wel of er schriftelijke bijkomende toelichting werd gevraagd ?

3. Op welke wijze kunnen de cultuurcentra ten slotte uitleg krijgen over hun beoordeling door de commissie ?

Kunnen zij, wanneer zij het niet eens zijn met de beoordeling, daartegen in beroep gaan ?

Antwoord

1. De beoordelingscommissie werd samengesteld uit onafhankelijke deskundigen, die vanuit diverse invalshoeken, inderdaad met kennis van zaken de dossiers konden beoordelen.
2. De commissieleden hadden als opdracht om een advies te formuleren op basis van de door de cultuurcentra ingediende aanvraagdossiers.

In nauwe samenwerking met de administratie hebben alle commissieleden de aanvraagdossiers grondig doorgenomen en besproken. Alle dossiers werden beoordeeld op basis van de gegevens die in elk dossier aanwezig waren ter concretisering van de negen parameters, vermeld in artikel 33 § 2 van het decreet van 13 juli 2001. Als de kwantitatieve gegevens in de dossiers onduidelijk of onvolledig waren vroeg de administratie bijkomende gegevens op of vroeg verduidelijkingen, waarmee bij de eindbeoordeling werd rekening gehouden. Het advies van de commissie werd bij volledige consensus genomen.

3. In het decreet lokaal cultuurbeleid is er geen beroepsprocedure vastgelegd.

Het spreekt vanzelf dat elk cultuurcentrum en gemeente, op eenvoudige vraag, bij de administratie uitleg kan krijgen over de beoordeling van hun dossier.

**Vraag nr. 48
van 10 januari 2003
van mevrouw NIKI DE GRYZE**

Vlaams-Nederlands Huis – Vlaamse Bouwmeester

In De Standaard van 22 november jongstleden werd vermeld dat het architectenbureau Bob van Reeth "aan de slag gaat" in de Wolvengracht waar het Vlaams-Nederlands Huis gevestigd zal worden.

Dit zou betekenen dat Van Reeth zelf de werken zou uitvoeren, althans een gedeelte ervan. Dit lijkt mij niet volledig overeen te stemmen met zijn bevoegdheid van Vlaamse Bouwmeester.

Kan de minister terzake enige toelichting verstrekken ?

Op welke basis gebeurde deze toewijzing ? Was er een aanbesteding en gebeurde deze conform de regels ?

Antwoord

De Standaard van 22 november zegt iets gans anders dan wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt.

Niet : " ...dat het architectenbureau Bob van Reeth 'aan de slag gaat' ..., maar : " Daar gaat het architectenteam van de Vlaamse Bouwmeester Bob Van Reeth aan de slag. We doen het deze keer zelf. De Vlaamse Bouwmeester heeft een cel jonge architecten onder zijn diensten. Onder zijn supervisie denken die na over een ontwerp"

Dat is wel een groot verschil.

De Vlaamse Bouwmeester heeft als taak het stimuleren en bewaken van de architecturale kwaliteit van overheidsgebouwen en projecten. Bij het opstarten van elke ontwerpopdracht wordt naast de opmaak van een projectdefinitie door de bouwheer in de eerste plaats een stedenbouwkundig-architecturaal onderzoek uitgewerkt op basis waarvan haalbaarheid, en uitgangspunten voor een ontwerp kunnen geformuleerd worden.

De opdracht voor dit architecturaal onderzoek werd voor dit project toevertrouwd aan het team van de Vlaamse Bouwmeester met name het atelier Ruimtelijk-architecturaal onderzoek dat in samenspraak met de afdeling gebouwen het onderzoek uitwerkt. Het is de Vlaamse Bouwmeester die over dit architecturaal vooronderzoek de supervisie waarneemt wat volledig past binnen zijn opdracht om de architecturale kwaliteit van overheidsgebouwen te maximaliseren.

De opdracht voor het ontwerpen zelf zal volgen uit dit architecturaal onderzoek en kan in overeenstemming met de Europese regelgeving terzake zowel extern toegekend worden via de Open Oproep of kan intern binnen de samenwerking tussen het team van de Vlaamse Bouwmeester en de afdeling gebouwen verder uitgewerkt worden. Zoals vastgelegd in het akkoord tussen de Vlaamse Bouwmeester en de Vlaamse regering kan de opdracht nooit toegekend of uitgevoerd worden door het architectenbureau Bob Van Reeth – AWG. Wel is het de opdracht van de Vlaamse Bouwmeester om de kwaliteitssupervisie van het project op te

volgen zonder hierbij in de hoedanigheid van bouwmeester zelf als ontwerper op te treden.

De mededeling in de pers was dus juist, maar de contactpersoon van de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft het niet enkel verkeerd geïnterpreteerd, maar ook verkeerd gelezen.

Vraag nr. 49 van 10 januari 2003 van de heer JOHAN DE ROO

Metaaldetectie – Regelgeving

Graag zou ik de aandacht van de minister willen vestigen op een probleem waarmee de Vlaamse detector-amateurs worden geconfronteerd. Vóór 1993 golden er in Vlaanderen vrijwel geen beperkingen op de metaaldetectie. In 1993 werd metaaldetectie per decreet geregeld.

De Vlaamse detector-amateurs meldden echter dat zij de afgelopen maanden in toenemende mate het slachtoffer werden van desinformatie. Men beweert dat detector-amateurs ten onrechte van akkers werden verjaagd door archeologen. Daarnaast werden hobbyisten die hun diensten aanboden bij opgravingen, onthaald op verbale agressie en desinformeerden archeologen in overheidsdienst de burger over de decretale bepalingen inzake metaaldetectie.

1. Is de minister op de hoogte van de moeilijkheden die de Vlaamse detector-amateurs ondervinden ?
2. Bevestigt de minister de verwarring met betrekking tot de regelgeving inzake metaaldetectie ?

Kan de minister verduidelijking geven over de mogelijkheden voor de Vlaamse detector-amateurs ?

3. Wordt er gedacht aan een totaalverbod op metaaldetectie voor amateurs ?

Antwoord

Ik ben inderdaad op de hoogte van de aanleiding van de vraagstelling, met name via een mailbericht.

Vooreerst wil ik duidelijk stellen dat de wetgeving rond het gebruik van een metaaldetector in een archeologische context niet voor interpretatie vatbaar is. Heeft men de intentie om via metaaldetectie archeologische vondsten of sites te zoeken, dan

wordt dit slechts toegestaan in het kader van een vergunde opgraving en/of van een vergunde prospectie met ingreep in de bodem¹. De vergunning dient aangevraagd te worden bij het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium.

¹ Artikel 9 van het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium van 30 juni 1993 – en artikels 18 & 19 van het uitvoeringsbesluit van 20 april 1994.

Zodra aan de specifieke vergunningsvoorwaarden voldaan is, kan zowel de professioneel als de amateur, het welomschreven terrein van een archeologische site met een metaaldetector aflopen.

Die wetgeving was een echte noodzaak. De impact van metaaldetectie binnen archeologische zones kan immers zeer ingrijpend zijn. Bij een ongecontroleerd of onoordeelkundig gebruik worden de antieke metalen uit de bodemlagen weggenomen zonder respect voor de archeologische context. De vondsten verliezen aldus hun wetenschappelijke waarde voor de kennis van ons verleden.

De gevolgen kunnen nog nefaster zijn. Het vinden van archeologische voorwerpen via de metaaldetector heeft in het verleden niet zelden geleid tot sluikopgravingen en schatgraverij. Het opgedolven archeologisch erfgoed komt dan mogelijk in verkeerde handen terecht en wordt in het slechtste geval clandestien versjacherd. Vandaar dat een controle- en vergunningspolitiek met betrekking tot het gebruik van metaaldetectoren ook wordt aanbevolen door het Europees Verdrag inzake de bescherming van het Archeologisch Erfgoed (La Valetta, 16 januari 1992). Het verdrag werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 12 oktober 2001 en door de federale regering ondertekend op 30 januari 2002.

In antwoord op uw derde deelvraag kan ik duidelijk stellen dat het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium niet streeft naar een totaalverbod op metaaldetectie in Vlaanderen. Wanneer de vergunningsplicht voor het opsporen van archeologische voorwerpen wordt nagevolgd, is er voor het IAP geen enkele reden om zich tegen het gebruik van metaaldetectoren te verzetten. Meer dan wie ook weet het Instituut hoe efficiënt metaaldetectie kan zijn bij het terugvinden van verloren voorwerpen, leidingen, oorlogsmateriaal en noem maar op. Trouwens, het IAP kan geen oordeel uitspreken over aanvragen voor het gebruik van metaaldetectoren voor andere doeleinden dan de archeologische.

Dat er personeelsleden van het IAP zich agressief zouden hebben misdragen t.o.v. detectoramateurs is bij de directie niet bekend. Wel schrijft de Deontologische Code, aanvaard op 27 januari 1999, voor dat archeologen de plicht hebben om onwettige handelingen, sluikhandel in archaeologica en schatgraverij te melden. De huidige directie heeft in dit verband nog geen meldingen gekregen.

Dat het IAP de burgers zou desinformereren over de juiste interpretatie van het decreet is volgens mijn inlichtingen evenzeer uit de lucht gegrepen. Wat zou hiervan trouwens het nut hiervan? Integendeel, op het terrein werken de archeologen van het IAP niet zelden samen met detectoramateurs. Ook voor de professioneel is het immers bijzonder nuttig dat opgravingsvlakken vooraf overlopen worden met een metaaldetector om precies de plaats te lokaliseren waar zich oudheidkundige metalen kunnen bevinden. Het gevaar dat men de voorwerpen beschadigt bij het uitgraven van de laag, wordt er danig mee verkleind. Metaaldetectie vraagt tijd en ervaring, iets waaraan goede detectoramateurs vaak perfect kunnen voldoen.

Tot slot kan ik stellen dat er vanuit het IAP geenszins stappen worden ondernomen om detectoramateurs het onmogelijk te maken hun hobby verder uit te voeren. Het enige wat deze instelling terecht beoogt is dat de vergunningsplicht voor het zoeken naar archeologische voorwerpen nageleefd wordt en dit in het belang van de zorg om en het behoud van het Vlaamse ondergrondse erfgoed.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 32
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Migrantenbeleid – Doelgroep

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 59
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1633

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 37
van 20 december 2002
van de heer MARC VAN DEN ABELEN

Europese O&O-subsidies – KMO 's

Het Zesde Europees Kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling (2003-2006) biedt aan Europese onderzoekscentra, instellingen en bedrijven, 17,5 miljard euro subsidies aan. Dit is ongeveer 4 % van de totale EU-begroting 2001. De hoofddoelstelling van dit kaderprogramma bestaat erin om in de toekomst een "Europese onderzoeksruimte" (EOR) te creëren, zodat er naast de economische interne markt ook een interne markt voor wetenschap en technologie tot stand zou komen. Die is dringend nodig om de technologische achterstand ten opzichte van Amerika te kunnen overbruggen. Zo besteedde Europa 1,9 % van zijn bruto binnenlands product in het jaar 2001 aan onderzoek en ontwikkeling, tegenover 2,7 % in de VS.

Deze Europese subsidiestroom is niet enkel gereserveerd voor grote nationale of internationale instellingen, maar staat ook open voor (Vlaamse) KMO's op voorwaarde dat zij over de landsgrenzen heen op zoek gaan naar partners. Veel innoverende Vlaamse KMO's hebben deze subsidiestroom nodig om hun hoogtechnologisch onderzoek ook in de toekomst voort te zetten.

Het probleem is echter dat veel Vlaamse KMO's – niettegenstaande het bestaan van een Vlaams Contactpunt dat alle informatie omtrent dit kaderprogramma centraliseert – moeilijkheden hebben om de weg naar "Brussel" te vinden. Zo was er vorige maand amper belangstelling vanuit het Vlaamse bedrijfsleven voor een Europese beurs in Brussel waar wetenschappers bijeenkwamen om te kijken hoe ze konden samenwerken om Europese fondsen te verkrijgen.

Naast het feit dat er bij veel KMO's een mentaliteitsprobleem heerst, kampen zij vaak met problemen bij het zoeken naar buitenlandse partners die noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van deze subsidies. Ook de lange en complexe subsidieprocedu-

res dragen er niet toe bij dat zij snel een dossier indienen.

Doordat Vlaamse KMO's in tegenstelling tot hun concurrenten in het buitenland – waarbij ook de nieuwe kandidaat-lidstaten horen – weinig interesse betonen voor deze Europese subsidies, is het gevaar niet denkbeeldig dat de concurrentiepositie van hoogtechnologische bedrijven sterk wordt aangetast.

1. Welke beleidsmaatregelen werden door de Vlaamse regering genomen om de Vlaamse KMO's te ondersteunen bij het verkrijgen van Europese subsidies en meer specifiek m.b.t. het Zesde Kaderprogramma ?
2. Gaat de minister ervan uit dat dit volstaat of worden er extra maatregelen in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

1. Het Zesde Kaderprogramma van de Europese Unie is een meerjarenprogramma voor onderzoek en ontwikkeling. Met het totale budget van 17.5 miljoen euro wil de Europese Unie met dat zesjarenprogramma een driedelige doelstelling nastreven. Het finale doel is de creatie en uitbouw van een Europese interne markt voor wetenschap en technologie. Het Zesde Kaderprogramma richt zich tot een specifieke groep van KMO's, meer bepaald de innovatieve en technologische KMO's. 15% van het budget van de thematische prioriteiten, zijnde 1,7 miljard euro, wordt immers uitgetrokken voor deelname van high-tech KMO's aan de geïntegreerde projecten en topnetwerken. Daarnaast zal 430 miljoen euro kunnen worden besteed voor specifieke maatregelen voor KMO's met weinig of geen onderzoekscapaciteit.

De Vlaamse regering heeft reeds een aantal acties ondernomen in het licht van het Zesde Kaderprogramma. Hierbij dient opgemerkt dat de uitvoering van het Zesde Kaderprogramma op Vlaams niveau alsook het Vlaams contactpunt Europees Kaderprogramma tot de bevoegdheid behoort van mijn collega Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

In de eerste plaats werd in april 2002 het Vlaams Contactpunt voor het Europees Kaderprogramma opgericht om de deelname van Vlaamse bedrijven en onderzoeksgroepen aan

het Zesde Europees Kaderprogramma (2002-2006) te stimuleren en te ondersteunen. Dit betreft een initiatief van minister Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Het Vlaams Contactpunt is een samenwerkingsverband tussen de administratie Wetenschap en Innovatie (AWI) van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen (IWT) en heeft de bedoeling om de beschikbare capaciteit efficiënt in te zetten. Het Vlaams Contactpunt wordt door de Europese Commissie erkend als uniek loket in Vlaanderen voor onderzoeksgroepen en bedrijven die wensen deel te nemen aan het Zesde Kaderprogramma.

De belangrijkste opdrachten van het contactpunt zijn het informeren van de Vlaamse onderzoeks- en bedrijfswereld over de opportuniteiten van het Zesde Kaderprogramma en het begeleiden van Vlaamse partners of coördinatoren bij het indienen van projectvoorstellen. Een belangrijk hulpmiddel daarbij is de website van het Vlaams Contactpunt (www.vlaanderen.be/6kp) die on-line is sinds juli 2002 en sindsdien een gestage groei kent van het aantal bezoekers op de site, met in december 2002 al meer dan 1000 hits. Op deze website kunnen onderzoekers, bedrijven en organisaties zich registreren met opgave van hun interesse profiel om dan vroegtijdig en langs elektronische weg die specifieke informatie over het Kaderprogramma te ontvangen die hen aanbelangt.

Via dezelfde website kunnen zij ook vragen om begeleiding bij het voorbereiden van een projectvoorstel en om geschikte partners te zoeken in het buitenland. Om deze dienstverlening waarvan in toenemende mate gebruik gemaakt wordt, optimaal te kunnen leveren is een informatica instrument in ontwikkeling dat deel uitmaakt van het e-government initiatief van collega Dirk Van Mechelen en dat dit voorjaar operationeel zal worden.

Voorts keurde de Vlaamse regering op 6 december 2002 het actieplan voor het Zesde Kaderprogramma van minister Van Mechelen goed. Voor de uitvoering van dit actieplan wordt, naast de oprichting van het hoger vermeldde Contactpunt, ook het aantal personeelsleden dat bij AWI wordt ingezet voor de werking van het Vlaams Contactpunt verhoogd met 50%. Dit gebeurt door de aanwerving van 2 navorsers en een adjunct van de directeur. Naast deze per-

soneelsuitbreiding zal ook een Vlaams commissaris voor het Europees Kaderprogramma worden aangeworven. Deze commissaris zal op hoog niveau, zowel binnen de Vlaamse onderzoeks- en bedrijfswereld als binnen de Europese Commissie, actief zijn om de Vlaamse belangen binnen het Kaderprogramma te verdedigen en de deelname aan het Kaderprogramma te bevorderen en te ondersteunen. Het actieplan voor het Kaderprogramma beschrijft tevens in detail welke nieuwe initiatieven zullen ontwikkeld worden door het Vlaams Contactpunt.

De Vlaamse KMO's zijn zoals gezegd bij al deze acties een erg belangrijke doelgroep. Het is dus van belang om deze specifieke doelgroepen te identificeren en gericht te benaderen, Het IWT beschikt door zijn taken op het vlak van financiering van technologische onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten, en liet beheer van het KMO-programma over een goede kennis van het Vlaams KMO-potentieel. Deze kennis zal ten behoeve van het Vlaams Contactpunt worden ingezet. Tevens werden door het Contactpunt voor de verschillende thematische prioriteiten van het Kaderprogramma werkgroepen opgestart, waarin intermediaire organisaties zowel van de onderzoekswereld als van de industrie (inclusief de KMO's) vertegenwoordigd zijn. Intermediaire organisaties (o.a. sectoriële federaties, regionale actoren zoals Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en Kamers van Handel en Nijverheid) spelen een belangrijke rol bij de identificatie en de pro-actieve benadering van nieuwe potentiële KMO-deelnemers aan projecten van het Kaderprogramma.

Het Vlaams Contactpunt zal dit voorjaar een informatiedag organiseren rond mobiliteitsbeurzen voor onderzoekers specifiek gericht naar het Vlaamse bedrijfsleven en de KMO's meer in het bijzonder. Uit analyses van de Vlaamse deelname aan vorige Kaderprogramma's is inderdaad gebleken dat Vlaamse bedrijven (in het bijzonder de KMO's) onvoldoende gebruik maken van de mogelijkheden die het Kaderprogramma biedt wat dat betreft.

Ondersteuning van Vlaamse bedrijven voor het verkrijgen van Europese subsidies is belangrijk. Reeds een tiental jaren bestaan er een aantal instrumenten om het Vlaams bedrijfsleven vertrouwd te maken met Europese subsidies, Zo brengt de administratie Economie van de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks een subsidiewegwijzer uit, waarin de steunmaatregelen op Europees, federaal en Vlaams niveau vermeld staan.

De ondernemers worden wegwijs gemaakt in de vele mogelijkheden voor steun aan bedrijven, in verschillende vormen en hoedanigheden. De subsidiewegwijzer, jaarlijks aangepast, is gratis verkrijgbaar.

Het Euro Info Centre van de Vlaamse Gemeenschap, gehuisvest bij de administratie Economie, afdeling Europa Economie, biedt advies en steun aan KMO's over tal van Europese onderwerpen. Ondernemers met vragen over subsidiemaatregelen kunnen bij deze dienst terecht voor de nodige ondersteuning.

Naast een advies op maat, organiseert het Euro Info Centre van de Vlaamse Gemeenschap regelmatig seminars over actuele Europese onderwerpen met als doelgroep de Vlaamse KMO's. Op 5 november 2002 vond in Brussel een seminarie plaats over het Zesde Kaderprogramma. Het programma bestond uit een algemene uiteenzetting over de doelstellingen van het Zesde Kaderprogramma met speciale aandacht voor KMO specifieke maatregelen en uitleg over de diensten van het Vlaams contactpunt Europees Kaderprogramma. Zowat 1000 ondernemingen werden voor dit initiatief geïnteresseerd. Een 80-tal geïnteresseerde bedrijven woonden dit seminarie over het Zesde Kaderprogramma bij.

2. Het actieplan voor het Kaderprogramma en de oprichting van het Vlaams Contactpunt betekenen als dusdanig een optimalisering van de activiteiten in Vlaanderen ter ondersteuning en stimulering van de deelname van de Vlaamse onderzoeks- en bedrijfs wereld aan het Europese Kaderprogramma. De Vlaamse KMO's zijn hierbij duidelijk een prioritaire doelgroep die actief zal bewerkt en ondersteund worden. Eind van 2002 zullen de werkzaamheden van het Vlaams Contactpunt en de eerste gegevens over de Vlaamse deelname aan het Zesde Kaderprogramma geëvalueerd worden en zal nagegaan worden of eventueel verdere steunmaatregelen o.a. voor de KMO's noodzakelijk zijn.

Wat de acties specifiek rond het Zesde Kaderprogramma betreft, verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger graag door naar mijn collega-minister Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Wat betreft het Euro Info Centre van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Economie, afdeling Europa Economie, zij gaat verder

met haar activiteiten om de Vlaamse KMO's vertrouwd te maken met Europese subsidieprogramma's en hen daarin te ondersteunen. De subsidiewegwijzer voor ondernemingen, met tal van Europese steunmaatregelen voor de Vlaamse KMO, wordt jaarlijks geactualiseerd. In 2003 zal er uiteraard een nieuwe, versie verschijnen die gratis toegankelijk is voor alle Vlaamse bedrijven.

Vraag nr. 38
van 20 december 2002
van de heer JOHAN SAUWENS

Nieuwbouwpremies – Stand van zaken

Van 1 maart 2001 tot eind september 2002 liep een impulsprogramma m.b.t. renovatie- en nieuwbouwpremies.

Onlangs verstreekte de minister antwoord op een schriftelijke vraag over renovatiepremies (vraag nr. 8). Kan hij dezelfde informatie verstrekken m.b.t. de nieuwbouwpremies ?

Met andere woorden : per provincie en afzonderlijk voor 2001 en 2002 :

- het aantal aanvragen, het aantal weigeringen en het aantal toezeggingen ;
- de toegezegde bedragen ?

Antwoord

In de tabellen als **bijlage** (Nieuwbouwpremie en Renovatiepremie) wordt een overzicht gegeven van :

- de cijfers voor 2001 (de premies zijn gestart in 2001)
- de cijfers voor 2002
- de gecumuleerde cijfers.

Het betreft :

- het aantal aanvragen
- het aantal toezeggingen met de overeenstemmende bedragen
- het aantal weigeringen
- het aantal dossiers nog in behandeling.

Bijlage**Nieuwbouwpremie**

2001

	Antwerpen	Vlaams- Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen	Vlaams Gewest
Aanvragen	67	75	51	148	146	487
Toezeggingen	15	16	20	70	61	182
Bedrag (EUR)	112.500,00	120.000,00	150.000,00	525.000,00	457.500,00	1.365.000,00
Weigeringen	18	17	10	39	27	111

2002

	Antwerpen	Vlaams- Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen	Vlaams Gewest
Aanvragen	287	247	226	480	501	1.741
Toezeggingen	158	148	137	301	285	1.029
Bedrag (EUR)	1.185.000,00	1.110.000,00	1.027.500,00	2.257.500,00	2.137.500,00	7.717.500,00
Weigeringen	149	134	104	210	112	709

2001/2002

	Antwerpen	Vlaams- Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen	Vlaams Gewest
Aanvragen	354	322	277	628	647	2.228
Toezeggingen	173	164	157	371	346	1.211
Bedrag (EUR)	1.297.500,00	1.230.000,00	1.177.500,00	2.782.500,00	2.595.000,00	9.082.500,00
Weigeringen	167	151	114	249	139	820
In behandeling*	14	7	6	8	162	197

* = Aanvragen – (Toezeggingen + Weigeringen)

Renovatiepremie

2001

	Antwerpen	Vlaams- Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen	Vlaams Gewest
Aanvragen	277	74	54	245	221	871
Toezeggingen	152	43	33	133	131	492
Bedrag (EUR)	1.140.000,00	322.500,00	247.500,00	997.500,00	982.500,00	3.690.000,00
Weigeringen	37	7	10	34	24	112

2002

	Antwerpen	Vlaams- Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen	Vlaams Gewest
Aanvragen	321	87	93	338	226	1.065
Toezeggingen	273	85	70	281	149	858
Bedrag (EUR)	2.047.500,00	637.500,00	525.000,00	2.107.500,00	1.117.500,00	6.435.000,00
Weigeringen	74	16	26	69	24	209

2001/2002

	Antwerpen	Vlaams- Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen	Vlaams Gewest
Aanvragen	598	161	147	583	447	1.936
Toezeggingen	425	128	103	414	280	1.350
Bedrag (EUR)	3.187.500,00	960.000,00	772.500,00	3.105.000,00	2.100.000,00	10.125.000,00
Weigeringen	111	23	36	103	48	321
In behandeling*	62	10	8	66	119	265

* = Aanvragen – (Toezeggingen + Weigeringen)

Vraag nr. 39
van 20 december 2002
van de heer DIRK HOLEMANS

Expansiesteun – Stand van zaken

Naar aanleiding van de sluiting van de Philips-vestiging in Hasselt kwam een debat op gang over de terugvordering van expansiesteun.

Om dit debat te kunnen situeren in het hele domein van de expansiesteun, zou ik van de minister het volgende willen vernemen.

1. Worden de jaarlijks toegekende bedragen, per bedrijf en soort expansiesteun, gepubliceerd in een openbaar rapport ?

Zo neen, kan de minister, per kalenderjaar van deze legislatuur, de toegekende en/of uitbetaalde bedragen, per ontvangend bedrijf en per type expansiesteun meedelen ?

2. Welke van de in deze legislatuur uitbetaalde expansiesteun-dossiers steunen op beslissingen genomen door de vorige regering, en over welk totaalbedrag gaat het ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering publiceert jaarlijks de toegekende economische expansiesteun in een verslag betreffende de werking en het beheer van de Fondsen voor Economische Expansie en Regionale Reconversie voor Kleine Ondernemingen en Middelgrote en Grote Ondernemingen, in 2002 vervangen door het Fonds voor het Flankerend Economisch Beleid.

Het beschikbare cijfermateriaal wordt statistisch verwerkt, zonder vermelding van de individueel toegekende steun aan bedrijven. De jaarverslagen bevatten o.m. tabellen betreffende investeringssteun, fiscale voordelen en adviespremies voor Kleine Ondernemingen en investeringssteun en fiscale voordelen voor Middelgrote en Grote Ondernemingen. De investeringssteun wordt opgesplitst per grootte van onderneming, per sector, geografisch, per toegepaste richtlijn. De evolutie van de dossiers en toegekende bedragen over de laatste 10 jaar wordt weergegeven.

Het is niet gebruikelijk dat de toegekende bedragen per bedrijf worden verspreid. Het jaarverslag in boekvorm van het jaar 2001 is te verkrijgen bij de afdeling Economisch Ondersteu-

ningsbeleid. Het kan ook geraadpleegd worden op de website www2.vlaanderen.be/ned/sites/economie/index.html.

2. Statistieken omtrent dossiers beslist in een rege­ringsperiode en uitbetaald in een volgende le­gislatuur zijn niet relevant voor de dossierbe­handeling, noch voor de beleidsevaluatie en worden daarom niet bijgehouden. De ordon­nanceringskredieten worden vastgesteld op basis van historisch vastgestelde uitbetalingsrit­mes. Deze uitbetalingsritmes worden beïnvloed door de vigerende richtlijnen ter uitvoering van de economische expansiewetgeving, maar gro­tendeels bepaald door de begunstigde onderne­mingen in de mate dat de gesubsidieerde inves­teringen planmatig worden uitgevoerd.

De expansiesteun aan Kleine Ondernemingen wordt uitbetaald voor 25% in het jaar van toe­kenning, 44% in het eerste jaar na toekenning, 20% in het tweede jaar, 4% in het derde jaar en de rest in het vierde jaar of later.

De expansiesteun aan Middelgrote en Grote Ondernemingen wordt uitbetaald voor 17% in het jaar van toekenning, 30% in het eerste jaar na toekenning, 29% in het tweede jaar, 11 % in het derde jaar en de rest in het vierde jaar of later.

Vraag nr. 40
van 20 december 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Renovatiepremies – Informatie – Inkomenscate­gorieën

Het aantal woningen van slechte kwaliteit ligt in Vlaanderen nog steeds zeer hoog. Het wordt ge­raamd op 700.000, en dit ondanks stimulerings­maatregelen. Renovatie wordt meestal gezien als een oplossing die op redelijk korte termijn in de bestaande toestand verandering kan brengen.

De onlangs door de federale regering aangekon­digde fiscale stimuli voor wie na 1 januari 2003 start met renovatie met het oog op energiebespa­ring, moeten nog nader omschreven worden.

Vele mogelijke kandidaten worden echter afge­schrikt door de verwarrende administratieve infor­matie die zij voorgeschoteld krijgen. Allerlei pre­mies worden voorgespiegeld, doch zeer vaak komen hiervoor enkel bepaalde inkomenscatego­rieën in aanmerking en juist deze moeten afzien

van renovatie wegens onvoldoende financiële draagkracht.

Renovatie-aannemers van hun kant worden gecon­fronteerd met allerlei milieuverplichtingen.

1. Worden er initiatieven genomen om meer uni­formiteit te brengen op het domein van de door diverse instanties (provincies, gewest, enz.) ver­leende renovatiepremies ?
2. Wordt bij de vaststelling van deze premies vol­doende aandacht geschonken aan de grotere in­teresse die kan groeien door een gunstigere pre­mieregeling, met als gevolg daarvan betere te­werkstelling in de bouw- en aanverwante secto­ren ?

Antwoord

1. Het Vlaams Gewest kent sinds 1 oktober 2002 geen nieuwe renovatiepremies meer toe. In de plaats daarvan zal gedurende vijf jaar een fis­caal voordeel worden toegekend in de onroe­rende voorheffing voor wat betreft de renovatie van geregistreerde verwaarloosde, ongeschikte, of onbewoonbare woningen.

De bestaande verbeterings- en aanpassingspre­mie wordt wel verder toegepast. Dat daarbij strikte inkomensgrenzen worden gehanteerd is logisch, aangezien het hier juist de inkomens­zwakste groepen zijn die de overheid wenst te bereiken. Een dergelijke maatregel vergroot net de doeltreffendheid van een dergelijke premie naar deze inkomensgroepen toe : de middelen die door de overheid ter beschikking worden gesteld, komen integraal ten gunste van deze la­gere inkomenscategorieën. De verbeterings- en aanpassingspremie is overigens heel populair bij zijn doelgroep, getuige daarvan het jaarlijks aantal aanvragen (ca. 10 000).

In veel gevallen stellen provincies en gemeen­ten hun premiereglementering, volledig af op de gewestelijke materie. Uniformiteit kan men ech­ter niet verwachten tussen premies toegekend door het Gewest, de provincies en de gemeen­ten. Integendeel, elke instantie moet steeds zijn eigen klemtonen kunnen leggen, ook voor wat betreft de voorwaarden die worden ingesteld. De renovatiebehoefte is immers niet overal de­zelfde in Vlaanderen, en verandert mettertijd.

Op informatief vlak geeft het Vlaams Gewest in haar brochure over premies en toelagen een

duidelijk overzicht van alle voordelen die zij toekent op het gebied van wonen. Die brochures zijn verkrijgbaar bij de gemeentebesturen, alsook bij de provinciale diensten van het Vlaams Gewest. Daarnaast wil de website "Wonen in Vlaanderen" (www.wonen.vlaanderen.be) de gebruiker een zo volledig mogelijk overzicht geven van alle aspecten omtrent wonen in Vlaanderen, met onder andere aandacht voor tegemoetkomingen, sociale leningen en de wetgeving terzake.

Het is echter praktisch gezien onmogelijk om in aanvulling op de voordelen vanwege het Vlaams Gewest een éénduidig overzicht te geven van alle provinciale en gemeentelijke initiatieven. Dergelijke initiatieven zijn te veel aan verandering onderhevig, en bovendien zou zo'n overzicht wegens de noodzakelijke klemtonen aanwezig bij elk initiatief inderdaad te verwarrend overkomen bij de burger.

Tot slot wil ik nog wijzen op de bevindingen van het onderzoek van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen uit de periode 1994/1995, waaruit blijkt dat ongeveer 300 000 woningen in Vlaanderen van slechte kwaliteit zijn, een stuk minder dus dan de 700 000 woningen die u aanhaalt, maar evenwel nog een groot aantal.

2. Bij het vaststellen van eender welke tegemoetkoming op het gebied van huisvesting wordt vooral aandacht geschonken aan de belangen van de rechtstreeks begunstigde, de particuliere eindgebruiker.

Een eventueel bijkomend voordeel voor andere betrokken partijen, zoals de bouwsector, is daarbij welkom, maar op zich geen doelstelling van de tegemoetkoming.

**Vraag nr. 41
van 10 januari 2003
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

Handelsrelaties – Libië

1. Kan de minister een overzicht geven van de export naar en import uit Libië ?
2. Op welke wijze ondervindt het Vlaamse bedrijfsleven hinder van het bestaande handelsembargo ?

3. Kunnen Vlaamse bedrijven die in Libië actief willen zijn, rekenen op begeleiding vanuit Export Vlaanderen ?

Antwoord

1. Voor het eerst sinds jaren gaat de Vlaamse uitvoer naar Libië in stijgende lijn. Met een exportbedrag van 92,77 miljoen euro werd een vooruitgang gerealiseerd van meer dan 45 %. De Vlaamse uitvoer blijft niettemin nog ver onder het peil van 1997, toen voor 140 miljoen werd afgezet in Libië. Daardoor stijgt Libië maar liefst 9 plaatsen in de ranglijst en komt op de 62e plaats als klant van Vlaanderen. Opmerkelijk is ook dat ondanks de forse exportgroei het Vlaamse aandeel in de Belgische uitvoer naar Libië teruzgakt van meer dan 80 % tot onder de 75 %.

Import uit Vlaanderen (2001) : € 92,77 miljoen (62e afzetmarkt).

Aandeel van Vlaanderen in de Belgische export naar Libië :

1997	69,21%
1998	71,00%
1999	69,77%
2000	80,59%
2001	74,22 %

De Vlaamse uitvoer naar Libië is ook tijdens de eerste zes maanden van 2002 flink blijven groeien (+ 11,15 %). Daarmee komt Libië op de 61e plaats als exportbestemming van Vlaanderen. Het aandeel van Vlaanderen in de Belgische uitvoer naar Libië is niettemin gezakt naar 65,83 %.

Bilaterale handelsbalans

Het overschot op de handelsbalans met Libië is in 2001 opnieuw opgelopen en bedraagt nu 95 miljoen euro.

De Belgische export volgt duidelijk de Vlaamse lijn en is er in 2001 fors op vooruit gegaan. De uitvoer bedroeg 125 miljoen euro, een stijging van meer dan 55 %. Hierdoor komt Libië op de 64e plaats als Belgische exportmarkt, met een aandeel van 0,06 % in de totale uitvoer.

In 2001 voerde België voornamelijk volgende producten uit :

- meelproducten (28,81 %)
- machines, en mechanische werktuigen (16,22 %)
- tapijten(7,06%)
- ijzer en staal (6,98 %)
- suiker en suikerwerk (5,97 %).

De invoer uit Libië daarentegen is fors teruggelopen (-40,02 %) tot een bedrag van 30 miljoen euro. Libië zakt daardoor naar de 94e plaats als leverancier van België.

Uit Libië betrekken we vooral (2001) :

- minerale brandstoffen (52,09 %)
- kunststof en toepassingen (24,75 %)
- organische chemische stoffen (22,02 %).

Ook in 2002 blijft onze export naar Libië toenemen. Volgens de recentste cijfers (acht maanden 2002) stijgt de Belgische uitvoer naar Libië met meer dan 16 %. De invoer neemt zelfs met meer dan 160 % toe.

2. De VN legde Libië sancties op sinds 1992. Deze sancties waren een gevolg van de weigering van de Libische overheid om de twee verdachten van het Lockerby-incident (1988) uit te leveren. De sanctie omvatte een lucht embargo, een ban op wapenverkoop en het reduceren van diplomatieke relaties. In 1993 werden de sancties uitgebreid in de hoop om de Libische regering nog meer onder druk te zetten. Een aantal buitenlandse Libische bezittingen werden bevroren en er kwam een verbod om bepaalde uitrusting voor de olieindustrie uit te voeren naar Libië. Maar de export van Libische olie en de aankoop van olieboormachines werden ongemoeid gelaten, ondanks sterke Amerikaanse druk, voornamelijk wegens het belang van Libische olie voor een aantal Europese landen.

In 1996 legde de VSA daarenboven unilateraal sancties op aan Libië onder de Iran-Libya Sanctions Act (ILSA). Daaronder vielen alle investeringen van meer dan 40 m. USD in de energiesector in Libië, door gelijk wel bedrijf, gevestigd in de VSA of niet. De VSA heeft deze sanc-

tie echter nooit ingeroepen en het was dan ook een verrassing dat de ILSA werden verlengd in 2001 voor een nieuwe termijn van vijf jaar. Nu Libië in het kader van de "war on terror" door de VSA nog steeds wordt beschouwd als één van de zeven landen waar de staat het terrorisme sponsort, lijkt de opheffing van deze sancties verder weg dan ooit.

De VN-sancties daarentegen werden in 1999 opgeschort toen de twee Lockerby-verdachten werden uitgeleverd aan een Schotse rechtbank in Nederland. Daardoor kende de buitenlandse handel van Libië een opleving. In de praktijk betekent het opschorten van de VN-sancties en het handhaven van de Amerikaanse sancties ook dat vooral Amerikaanse bedrijven het slachtoffer zijn van de sancties, terwijl hun Europese concurrenten vrij spel kregen.

Met de opschorting van de sancties in 1999 werd de basis gelegd voor een herstel van de export naar Libië. Er zijn een aantal Vlaamse bedrijven zeer sterk aanwezig op de Libische markt. Deze zijn voornamelijk actief in de industriële en hoogtechnologische sector, zoals bijvoorbeeld Pauwels, Siemens Industries, Newtec, Leievoeders, Vandamme en Petersime. Deze bedrijven hebben belangrijke contracten getekend met Libische partners, maar zijn niet erg geneigd die bedragen vrij te geven uit vrees dat die informatie hun concurrenten zou ten dienste komen.

Wel gevoelig zijn de voedingsproducten en textiel. Dat is echter geen gevolg van een embargo, maar vooral door de opschorting van de douanetarieven op die producten die worden ingevoerd uit andere Arabische landen. Dat effect liet zich ook gelden in andere Europese landen.

Om succesvol te zijn op de Libische markt is vooral de prijszetting belangrijk. En doordat de kostprijs van Belgische producten hoger ligt dan die van Aziatische – die weliswaar minder van kwaliteit zijn – gaat een deel mogelijk markt-aandeel verloren.

Het aantal aanvragen voor adressen en markt-onderzoeken dat Export Vlaanderen ontving in de periode 1996-2001 m.b.t. Libië evolueerde als volgt : 9 in 1996, 6 in 1997, 14 in 1998, 15 in 1999, 5 in 2000 en 17 in 2001.

3. Vlaamse bedrijfsleiders of exportmanagers kunnen met al hun vragen over buitenlandse mark-

ten, waaronder Libië, terecht bij de exportcentra van Export Vlaanderen.

In elke Vlaamse provincie is zo'n exportcentrum actief. Deze centra zijn stevig verankerd in het industrieel-economische weefsel van hun regio en onderhouden goede contacten met iedereen die er bij export en internationaal ondernemen betrokken is.

Jaarlijks helpen onze exportadviseurs in deze centra honderden Vlaamse bedrijven die met export willen starten of die steun of advies nodig hebben bij hun bestaande export.

De exportadviseurs verschaffen alle informatie die een bedrijf nodig heeft om daadwerkelijk tot export over te gaan. Ze geven een gepersonaliseerd advies en stellen samen met het bedrijf een exportstrategie op punt. Is export nieuw voor het bedrijf, dan kan men in het exportcentrum eerst een "exportmeter" afnemen. Dat is een audit die, via een zeventigtal vragen, de "exportvaardigheid" van een bedrijf meet. Die audit leidt tot een rapport met scores en adviezen, zodat het bedrijf te weten komt welke zaken eventueel dienen geremedieerd te worden. In bepaalde gevallen kan de exportadviseur een intensieve begeleiding door een exportbegeleider aanbevelen. De exportbegeleiders zijn gewezen exportmanagers met een ruime ervaring in de privé-sector. Ze nemen "in house" de werking van een bedrijf onder de loep en kijken waar bijsturing nodig is. Daarna helpen ze ook bij de eerste stappen op een nieuwe exportmarkt.

De provinciale exportcentra beschikken ook over adressenlijsten van mogelijke importeurs of partners wereldwijd. Adressen uit elektronische gegevensbestanden krijgt het bedrijf meteen mee. Daarnaast is het ook mogelijk om op maat geselecteerde adressen te verkrijgen. Hiervoor legt de exportadviseur de vraag voor aan de Vlaamse economische vertegenwoordiger(s) in het betrokken land. Export Vlaanderen beschikt over een wereldwijd netwerk van ongeveer tachtig economische vertegenwoordigers. Ze zijn de ambassadeurs van exporterend Vlaanderen in het buitenland.

Deze economische vertegenwoordigers kunnen voor de Vlaamse bedrijven ook een beperkt marktonderzoek uitvoeren of een afsprakenprogramma vastleggen voor een individuele

prospectiereis van het bedrijf. Ze keren jaarlijks terug naar Vlaanderen voor spreekdagen, waarop de Vlaamse bedrijven gratis de mogelijkheid krijgen om de stand van zaken van hun exportdossiers met hen te bespreken.

De economische vertegenwoordigers ondernemen ter plaatse ook actieve prospectie en verlenen hun medewerking aan de organisatie van promotionele acties, zoals economische missies of sectorale contactdagen.

Van 11 tot 15 oktober 2002 organiseerde Export Vlaanderen in samenwerking met AWEX en Brussels Export een multisectorale zakenreis naar Libië. Hieraan namen 12 Vlaamse bedrijven deel.

Export Vlaanderen verstrekt ook financiële steun voor exportgerichte initiatieven van Vlaamse ondernemingen". De voorwaarden en regels inzake de toekenning van subsidies werden vastgelegd door het besluit van de Vlaamse regering van 20 april 2001.

Conform artikel 2 van dit besluit kunnen de subsidies niet worden toegekend voor activiteiten in landen als uit een beslissing of handeling van de overheid blijkt dat de betrekkingen met het land waarop de activiteit gericht is, verboden, geschorst of ernstig in het gedrang zijn gekomen. In dit verband worden aanvragen tot financiële steun voor Irak en Noord-Korea door Export Vlaanderen voor advies voorgelegd aan de bevoegde minister.

Sinds maart 2002 beschikt Export Vlaanderen over een economische vertegenwoordiger in Tripoli, namelijk dhr. Kamel Abuturkia. Vlaamse bedrijven kunnen op hem een beroep doen voor dienstverlening op maat, zoals hierboven omschreven.

De contactgegevens van de heer Kamel Abuturkia zijn :

Flanders Economic Representation
Embassy of Belgium
Complexe Administratif de That Al-Imad
Tour n° 4, étage n° 5, Souk Ethulathah
PO Box 91650
Tripoli, Libie
Tel. : 00 218 21 33 50 115
Fax : 00 218 21 33 50 118
E-mail : vlev_ambabel_tripoli@yahoo.fr

Vraag nr. 42
van 10 januari 2003
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Handelsrelaties – Noord-Korea

1. Kan de minister een overzicht geven van de export naar en import uit Noord-Korea ?
2. Op welke wijze ondervindt het Vlaamse bedrijfsleven hinder van het bestaande handelsembargo ?
3. Kunnen Vlaamse bedrijven die in Noord-Korea actief willen zijn, rekenen op begeleiding vanuit Export Vlaanderen ?

Antwoord

1. Import uit Vlaanderen (2001) : € 5,88 miljoen (144ste exportmarkt)

Aandeel van Vlaanderen in de Belgische export naar Noord-Korea :

1997	86,98%
1998	82,12%
1999	90,10%
2000	86,61%
2001	73,78%

De Vlaamse uitvoer naar Noord-Korea moest in 2001 fors gas terugnemen (- 43,19 %) en bedroeg nog € 5,88 miljoen, het laagste exportcijfer in de laatste vijf jaar. Noord-Korea valt daardoor terug naar de 144ste plaats als exportbestemming van Vlaanderen. Het aandeel van Vlaanderen in de Belgische export naar Noord-Korea is bovendien gedaald naar 73,78.

Voor de eerste zes maanden van dit jaar kende de Vlaamse uitvoer naar Noord-Korea een groei van 10,73 %. Met een uitvoer van € 3,20 miljoen klimt Noord-Korea naar de 136ste plaats als exportbestemming van Vlaanderen. Het aandeel van Vlaanderen in de Belgische export is tijdens het eerste halfjaar overigens gestegen tot 96,39 %.

Bilaterale handelsbalans

Het overschot op de handelsbalans met Noord-Korea is in 2001 sterk gedaald tot amper een half miljoen euro.

Na een sterke groei in 2000 kreeg de Belgische export richting Noord-Korea in 2001 een flinke dreun (- 33,39 %). Daardoor komt onze uitvoer terug op het peil van het jaar 1999. Noord-Korea valt met een afzet van € 7,97 miljoen naar de 144ste plaats als exportmarkt van België.

Onze belangrijkste exportproducten naar Noord-Korea waren (2001) :

- edelstenen en edele metalen (55,50 %)
- kunststoffen (14,46 %)
- voedingsproducten (10,10 %)
- machines en mechanische werktuigen (4,76 %)
- chemische en farmaceutische producten (3,45 %).

De invoer uit Noord-Korea kwam in 2001 uit op € 7,40 miljoen, of een stijging met 32,33 % in vergelijking met het jaar 2000. Noord-Korea klimt hierdoor naar de 126ste plaats als leverancier van België.

Onze invoer uit Noord-Korea bestond voornamelijk uit (2001) :

- edelstenen en edele metalen (56,16 %)
- onedele metalen (32,92 %)
- chemische producten (4,96 %)
- vervoermaterieel (2,03 %)
- textiel (2,03 %).

De gegevens voor de eerste negen maanden van 2002 wijzen op een licht herstel (+ 2,6 %) van de Belgische export naar Noord-Korea. De invoer daarentegen gaat er met 37,1 % fors op achteruit. Het overschot op de handelsbalans is daardoor na negen maanden reeds opgelopen tot € 3,11 miljoen tegenover € 0,95 miljoen tijdens dezelfde periode van 2001.

2. In theorie is er geen embargo tegen Noord-Korea. Zie lijst betrokken landen : http://mineco.fgov.be/redirect.asp?loc=/organization_market/product_licences/home_nl.htm (Klik embargo's en dan betrokken landen).

In de praktijk echter krijgen de volgende producten geen uitvoervergunning voor Noord-Korea : het militair materieel en de "dual use" producten die zowel voor burgerlijk als voor militair gebruik kunnen aangewend worden ; bijvoorbeeld de producten van de chemische en de nucleaire sector. De laatste paragraaf van de weblink verklaart waarom.

"Dual use" producten : een dossier kan dus ingediend worden bij het Ministerie van Economische Zaken, waar men nagaat of het om de eerder vermelde en "geviseerde" producten gaat en wie de klant is. In geval van twijfel wordt het dossier naar het Ministerie van Buitenlandse Zaken doorgestuurd, dat dan de eindbeslissing neemt.

Producten die niet tot deze voornoemde categorieën behoren, kunnen in principe naar Noord-Korea geëxporteerd worden.

In 2001 exporteerde Vlaanderen voor 5,88 miljoen euro naar Noord-Korea.

3. Vlaamse bedrijfsleiders of exportmanagers kunnen met al hun vragen over buitenlandse markten, waaronder Noord-Korea, terecht bij de exportcentra van Export Vlaanderen.

In elke Vlaamse provincie is zo'n exportcentrum actief. Deze centra zijn stevig verankerd in het industrieel-economische weefsel van hun regio en onderhouden goede contacten met iedereen die er bij export en internationaal ondernemen betrokken is. Jaarlijks helpen onze exportadviseurs in deze centra honderden Vlaamse bedrijven die met export willen starten of die steun of advies nodig hebben bij hun bestaande export.

De exportadviseurs verschaffen alle informatie die een bedrijf nodig heeft om daadwerkelijk tot export over te gaan. Ze geven een gepersonaliseerd advies en stellen samen met het bedrijf een exportstrategie op punt. Is export nieuw voor het bedrijf, dan kan men in het exportcentrum eerst een "exportmeter" afnemen. Dat is een audit die, via een zeventigtal vragen, de "exportvaardigheid" van een bedrijf meet. Die audit leidt tot een rapport met scores en adviezen, zodat het bedrijf te weten komt welke zaken eventueel dienen geremedieerd te worden. In bepaalde gevallen kan de exportadviseur een intensieve begeleiding door een exportbegeleider aanbevelen. De exportbegeleiders zijn gewezen exportmanagers met een

ruime ervaring in de privé-sector. Ze nemen "in house" de werking van een bedrijf onder de loep en kijken waar bijsturing nodig is. Daarna helpen ze ook bij de eerste stappen op een nieuwe exportmarkt.

De provinciale exportcentra beschikken ook over adressenlijsten van mogelijke importeurs of partners wereldwijd. Adressen uit elektronische gegevensbestanden krijgt het bedrijf meteen mee. Daarnaast is het ook mogelijk om op maat geselecteerde adressen te verkrijgen. Hiervoor legt de exportadviseur de vraag voor aan de Vlaamse economische vertegenwoordiger(s) in het betrokken land. Export Vlaanderen beschikt over een wereldwijd netwerk van ongeveer tachtig economische vertegenwoordigers. Ze zijn de ambassadeurs van exporterend Vlaanderen in het buitenland. Deze economische vertegenwoordigers kunnen voor de Vlaamse bedrijven ook een beperkt marktonderzoek uitvoeren of een afsprakenprogramma vastleggen voor een individuele prospectie van het bedrijf. Ze keren jaarlijks terug naar Vlaanderen voor spreekdagen, waarop de Vlaamse bedrijven gratis de mogelijkheid krijgen om de stand van zaken van hun exportdossiers met hen te bespreken. De economische vertegenwoordigers ondernemen ter plaatse ook actieve prospectie en verlenen hun medewerking aan de organisatie van promotionele acties, zoals economische missies of sectorale contactdagen.

Export Vlaanderen verstrekt ook financiële steun voor exportgerichte initiatieven van Vlaamse ondernemingen. De voorwaarden en regels inzake de toekenning van subsidies werden vastgelegd door het besluit van de Vlaamse regering van 20 april 2001. Conform artikel 2 van dit besluit kunnen de subsidies niet worden toegekend voor activiteiten in landen als uit een beslissing of handeling van de overheid blijkt dat de betrekkingen met het land waarop de activiteit gericht is, verbroken, geschorst of ernstig in het gedrang zijn gekomen. In dit verband worden aanvragen tot financiële steun voor Irak en Noord-Korea door Export Vlaanderen voor advies voorgelegd aan de bevoegde minister.

De heer Cooleman is Vlaams economisch vertegenwoordiger voor Zuid-Korea en is sinds 23 januari 2001 eveneens geaccrediteerd in Noord-Korea. Vlaamse bedrijven kunnen op hem een beroep doen voor dienstverlening op maat, zoals hierboven omschreven.

De contactgegevens van de heer Hubert Cooleman zijn :

Flanders Economic Representation
c/o Embassy of Belgium
1-94, Dongbinggo-dong, Yongsan-ku
SEOUL 140-230
Republic of Korea
Tel : 00 82/2 790 2480
Fax : 00 82/2 790 2483
E-mail vlev.seoul@attglobal.net

Vraag nr. 43
van 10 januari 2003
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Handelsrelaties – Cuba

1. Kan de minister een overzicht geven van de export naar en import uit Cuba ?
2. Op welke wijze ondervindt het Vlaamse bedrijfsleven hinder van het bestaande handelsembargo en de wet Helms-Burton ?
3. Kunnen Vlaamse bedrijven die in Cuba actief willen zijn, rekenen op begeleiding vanuit Export Vlaanderen ?

Antwoord

1. De export van Vlaanderen naar Cuba, in 2000 nog gestegen met meer dan 40 %, nam in 2001 opnieuw af met 13,79 % en bedraagt nu nog 15 miljoen euro. Cuba zakt daardoor van de 107de naar de 114de plaats als exportmarkt van Vlaanderen. Ook het aandeel van Vlaanderen in de Belgische uitvoer naar Cuba is gezakt van 63,89 % in 2000 naar 55,01 % in 2001.

Vlaamse uitvoer naar Cuba in 2001 : € 15 miljoen (114de exportmarkt).

Aandeel van Vlaanderen in totale Belgische uitvoer naar Cuba

1997	57,29%
1998	74,84%
1999	48,55%
2000	63,89%
2001	55,01%

Ook voor 2002 ziet het er niet naar uit dat we aan een herleving van de Vlaamse export naar

Cuba toe zijn. Voor de eerste zes maanden van 2002 noteren we een terugval van bijna 13 %. Cuba stijgt niettemin 2 plaatsen en wordt de 112de exportmarkt van Vlaanderen. Het aandeel van Vlaanderen in de Belgische export naar Cuba blijft schommelen rond 5,5 %.

2. Vooreerst is er niet alleen de Helms-Burton-wet, maar zijn er nog andere wetten geweest zoals de Torricelli-wet, die eveneens hun belang hebben binnen de handelsrelaties met Cuba.

De Helms-Burton-wet (afgekort HB), behandelt in grote mate de aspecten van buitenlandse investeringen in "genationaliseerde" eigendommen in Cuba. Op dit vlak is er bitter weinig materiaal voorhanden met betrekking tot Vlaamse ondernemingen, aangezien er praktisch geen investeringen van dit type zijn. De enige uitzondering van betekenis is de groep Interbrew, die belangrijke investeringen doet in Cuba, weliswaar door middel van haar Canadese dochter Labatt.

Buiten dit alleenstaand geval zijn er volgens onze informatie geen andere investeringen gebeurd door Vlaamse bedrijven in Cuba.

3. Vlaamse bedrijfsleiders of exportmanagers kunnen met al hun vragen over buitenlandse markten, waaronder Cuba, terecht bij de exportcentra van Export Vlaanderen.

In elke Vlaamse provincie is zo'n exportcentrum actief. Deze centra zijn stevig verankerd in het industrieel-economische weefsel van hun regio en onderhouden goede contacten met iedereen die er bij export en internationaal ondernemen betrokken is. Jaarlijks helpen onze exportadviseurs in deze centra honderden Vlaamse bedrijven die met export willen starten of die steun of advies nodig hebben bij hun bestaande export.

De exportadviseurs verschaffen alle informatie die een bedrijf nodig heeft om daadwerkelijk tot export over te gaan. Ze geven een gepersonaliseerd advies en stellen samen met het bedrijf een exportstrategie op punt. Is export nieuw voor het bedrijf, dan kan men in het exportcentrum eerst een "exportmeter" afnemen. Dat is een audit die, via een zeventigtal vragen, de "exportvaardigheid" van een bedrijf meet. Die audit leidt tot een rapport met scores en adviezen, zodat het bedrijf te weten komt welke zaken eventueel dienen geredigeerd te worden. In bepaalde gevallen kan de exportadviseur een intensieve begeleiding door een ex-

portbegeleider aanbevelen. De exportbegeleiders zijn gewezen exportmanagers met een ruime ervaring in de privé-sector. Ze nemen "in house" de werking van een bedrijf onder de loep en kijken waar bijsturing nodig is. Daarna helpen ze ook bij de eerste stappen op een nieuwe exportmarkt.

De provinciale exportcentra beschikken ook over adressenlijsten van mogelijke importeurs of partners wereldwijd. Adressen uit elektronische gegevensbestanden krijgt het bedrijf meteen mee. Daarnaast is het ook mogelijk om op maat geselecteerde adressen te verkrijgen. Hiervoor legt de exportadviseur de vraag voor aan de Vlaamse economische vertegenwoordiger(s) in het betrokken land. Export Vlaanderen beschikt over een wereldwijd netwerk van ongeveer tachtig economische vertegenwoordigers. Ze zijn de ambassadeurs van exporterend Vlaanderen in het buitenland. Deze economische vertegenwoordigers kunnen voor de Vlaamse bedrijven ook een beperkt marktonderzoek uitvoeren of een afsprakenprogramma vastleggen voor een individuele prospectiereis van het bedrijf. Ze keren jaarlijks terug naar Vlaanderen voor spreekdagen, waarop de Vlaamse bedrijven gratis de mogelijkheid krijgen om de stand van zaken van hun exportdossiers met hen te bespreken. De economische vertegenwoordigers ondernemen ter plaatse ook actieve prospectie en verlenen hun medewerking aan de organisatie van promotionele acties, zoals economische missies of sectorale contactdagen.

Van 3 tot 7 december 2001 organiseerde Export Vlaanderen een multisectorale zakenreis naar Mexico en Cuba. Hieraan namen 17 bedrijven deel.

Export Vlaanderen verstrekt ook financiële steun voor exportgerichte initiatieven van Vlaamse ondernemingen.

De heer Rudi Mertens is economisch vertegenwoordiger van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in Cuba. In het kader van de intergewestelijke samenwerkingsakkoorden kunnen ook Vlaamse bedrijven op hem een beroep doen voor dienstverlening op maat, zoals hierboven omschreven.

De contactgegevens van de heer Rudi Mertens zijn :

Rudi MERTENS, Handelsattaché Brussels Hoofdstedelijk Gewest
Oficina Comercial de la Embajada de Belgica,
calle 8 # 309
e/ 5ra y 3 a
Miramar Playa
Ciudad de la Habana
Cuba
Tel. : 53 7 204.46.88 Fax. : 53 7 204.46.86
Brucuba@ceniai.inf.cu

Daarnaast de heer Ludo Aerts, aangesteld als Vlaams technologisch-commercieel vertegenwoordiger :

Oficina Comercial de la Embajada de Belgica,
calle 8# 309
e/ 5ra y 5ta
Miramar Playa
Ciudad de la Habana
Cuba
Tel. : 53 7 264 05 92
Ludo@aerts.info

**Vraag nr. 45
van 10 januari 2003
van de heer JOHAN DE ROO**

KMO's – Liberalisering energiemarkt

Een recent onderzoek van de Unie van Zelfstandige Ondernemers (Unizo) over de liberalisering van de energiemarkt bij de Vlaamse KMO's beweert dat de meerderheid van de KMO's daarover onvoldoende geïnformeerd is.

Het onderzoek toont tevens aan dat 55 % van de Vlaamse KMO's nog niet van plan is om actief op zoek te gaan naar een andere stroomleverancier en dat 46 % van de Vlaamse KMO's verwacht dat de liberalisering in 2003 lagere stroomprijzen zal te weegbrengen.

1. Op welke manier worden de Vlaamse KMO's geïnformeerd over de liberalisering van de energiemarkt ?
2. Gezien het grote belang van de energiekosten in een onderneming zou men een grotere respons mogen verwachten in de zoektocht naar een geschikte stroomleverancier.

Hoe verklaart de minister deze lage respons ?

Antwoord

Algemeen gesteld is de VREG – als regulator van de Vlaamse energiemarkt – binnen de Vlaamse overheid het best geplaatst om informatie te verstrekken m.b.t. de vrijmaking van de Vlaamse energiemarkt.

Op welke manier worden de Vlaamse KMO's geïnformeerd over de liberalisering van de energiemarkt?

De VREG heeft zich tot doel gesteld om de afnemers van elektriciteit en gas objectieve informatie aan te bieden over de vrijmaking van de Vlaamse energiemarkt. Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld de vrijmaking van de mobiele telefonie waar de overheid zich ertoe beperkte een regulator aan te stellen, maar de communicatie over de vrijmaking overliet aan de commerciële spelers. De VREG zette in het najaar dan ook een communicatiecampagne op, met volgende instrumenten: via radiospots de VREG bekend te maken en de luisteraars aan te zetten om de VREG-website te bezoeken, via organisaties als Unizo, VEV, Nelectra en andere bedrijvenkoepels informatie te verspreiden door in hun vakbladen advertenties te plaatsen, redactionele artikels te publiceren en in te gaan op uitnodigingen voor presentaties op door hen georganiseerde meetings, een folder te verspreiden en zo open mogelijk te communiceren. Met deze strategie probeert de VREG objectief te informeren over de vrijmaking van de energiemarkt.

De VREG-website wordt vaak geciteerd als de beste informatiebron i.v.m. de vrijmaking. Deze website wordt op het ogenblik volledig vernieuwd, met de bedoeling om zo doelmatig mogelijk de verschillende verbruikersgroepen (bedrijven, particulieren, openbare besturen) en de energiesector te informeren.

Naast informatie biedt de VREG ook het bedrijvenforum aan. Dit onderdeel van de website heeft tot doel de bedrijven, in de eerste plaats de KMO's, en de energieleveranciers met elkaar in contact brengen. Daarmee wil de VREG bijdragen aan het tot stand komen van een concurrentiële Vlaamse energiemarkt.

De bevraging die de VREG zelf organiseerde bij de bedrijven die zich aangemeld hebben op het VREG bedrijvenforum, komt tot genuanceerdere bevindingen dan de Unizo-enquête. Zo motiveren slechts 13% van de bedrijven die geen keuze van elektriciteitsleverancier maakten dit door te vermelden dat ze onvoldoende geïnformeerd waren.

Ruim 2/3 verwijst naar het feit dat ze onvoldoende offertes hadden ontvangen in de loop van november. 50 % meldt dat de offertes die ze ontvingen onvoldoende duidelijk waren.

In de gasmarkt was er een belangrijker probleem i.v.m. informatie. Daar motiveert inderdaad 27% van de onbesliste bedrijven dit met de stelling dat ze onvoldoende geïnformeerd waren. Dit hangt allicht samen met het feit dat de uitvoeringsbesluiten van het Aardgasdecreet pas op 28 oktober 2002 van kracht werden. Toch is ook het gebrek aan voldoende offertes hier veruit de belangrijkste oorzaak van niet-beslissing. Daarentegen beklagt slechts 9% van de KMO's zich over onduidelijke offertes.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat de resultaten van de Unizo-enquête op misleidende, zometert foutieve wijze in de pers weergegeven werden. Deze enquête was zowel gericht aan KMO's die op 1 januari in aanmerking komende afnemer werden, als aan bedrijven die pas op 1 juli 2003 een leverancier zullen kunnen kiezen. Dit verklaart het feit dat bijna 30% van de bedrijven zegt geen informatiebrief van hun netbeheerder (intercommunale) te hebben ontvangen. De wettelijk vastgelegde procedure die gevolgd moest worden legt immers op dat toekomstige in aanmerking komende afnemers geïnformeerd moesten worden via een brief vanwege de netbeheerder. De eindafnemers die op 1 januari vrij kwamen ontvingen deze brief ten laatste op 30 oktober 2002. Ze moesten dan vóór 30 november 2002 aan de netbeheerders de naam van hun leverancier meedelen indien ze van leverancier wilden veranderen op 1 januari 2003.

In de loop van het voorjaar zal de VREG een nieuwe campagne lanceren, met radiospots, weekblad-advertenties, webvertising, enz. Deze heeft tot doel vooral de laatste groep van afnemers te bereiken die nog geen ervaring met de vrijmaking hebben, de kleinste verbruikers van elektriciteit onder de ondernemingen en de KMO's voor wat gasafnemers betreft en natuurlijk de particuliere gas- en elektriciteitsafnemers. Deze campagne zal ook bijdragen tot het bewustwordingsproces van de KMO's die op 1 januari in aanmerking komend werden, maar tot nog toe geen actieve leverancierskeuze maakten,

Hoe is de lage respons van de KMO's op het zoeken naar een energieleverancier te verklaren?

Het is onwaarschijnlijk dat dit in de eerste plaats te wijten is aan het ontbreken van concurrentie op distributieniveau. Wat de elektriciteitsmarkt betreft

is dit geen knelpunt. Van de 16 op het ogenblik vergunde elektriciteitsleveranciers zijn er weliswaar een aantal niet actief of hebben een erg beperkt doelpubliek voor ogen, maar het valt niet te ontkennen dat er reële concurrentie is op de Vlaamse elektriciteitsmarkt. Het feit dat een aantal afnemers weinig offertes kregen, is veeleer te wijten aan de concentratie van een belangrijk deel van de prospectie en contractonderhandeling op slechts één maand tijd (de maand november).

In de aardgasmarkt waren er de afgelopen maanden meer redenen om te twifelen aan het bestaan van voldoende en reële concurrentie. Zo waren er op het ogenblik dat de afnemers een contract dienden af te sluiten om zeker te zijn dat ze vanaf 1/1/'03 door een zelfgekozen leverancier beleverd worden, nog geen andere dan de standaardleveranciers (Luminus en Electrabel Customer Solutions) vergund. Dit zijn de voornaamste vaststellingen i.v.m. de aardgasmarkt op het ogenblik. In de periode tussen 1 en 20 december werden leveringsvergunningen afgeleverd aan Gaz de France, Distrigas en Wingas. Deze leveranciers hadden contracten afgesloten met eindafnemers met ingang op 1 januari 2003. Door de inspanning van de VREG om het afleveren van leveringsvergunningen mogelijk te maken, konden al deze contracten gehonoreerd worden.

Vergelijken we de toestand van de Vlaamse aardgasmarkt op 30 november 2002 met deze van de Vlaamse elektriciteitsmarkt op 30 november 2001, dan zien we echter zeker geen ongunstiger toestand. Op een aantal vlakken (zoals het ontbreken van alternatieve leveranciers met vergunning om te leveren) is de toestand ongunstig, maar zeker niet ongunstiger. Op een aantal vlakken is de toestand beter (bv. het feit dat het technisch reglement bekend was en dus geen factor van onzekerheid vormde). De eerste fase van liberalisering van de elektriciteitsmarkt is dus in ongunstiger omstandigheden verlopen dan de komende eerste fase van de gasliberalisering.

Het voorlopige karakter van de distributietarieven (zowel in de elektriciteits- als in de aardgasmarkt is dit het geval) en het ontbreken van een tariefstructuur voor aardgas creëert onzekerheid bij zowel leveranciers als afnemers en leidt tot een gebrek aan transparantie.

Het uitblijven van een definitieve goedkeuring van de tarieven veroorzaakt een onmogelijkheid voor eindafnemers om de zuivere energieprijzen te vergelijken op all-in aanbiedingen en offertes. Leveranciers kunnen geen coherente en volledige offertes

aanbieden. Dit wordt – zoals hoger aangehaald – als een veel belangrijkere reden voor het niet kiezen van een leverancier genoemd door de bedrijven. Het leidt dan ook weinig twijfel dat in de eerste maanden van dit jaar nog heel wat KMO's een elektriciteits- en/of gasleverancier zullen kiezen, zodra meer duidelijkheid over de distributietarieven heerst.

De oplossing van dit knelpunt ligt volledig in handen van de federale regulator CREG, die als enige bevoegd is voor de transport- en distributietarieven.

Vraag nr. 48
van 17 januari 2003
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Resoluties houtgebruik – Opvolging

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 11
van 17 januari 2003
van mevrouw Isabel Vertriest
Blz. 1523

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

GUY VANHENGEL
VLAAMS MINISTER
VAN SPORT EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 9
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling

Decretaal is bepaald dat én alle raden van bestuur én alle adviesorganen tegen 1 januari 2002 een minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen moesten hebben.

Ik stel vast dat de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden die onder de bevoegdheid van de minister valt hieraan niet voldoet.

Los van het feit dat dit decreet meer democratie beoogde en mogelijke problemen door een gebrek aan participatie van mannen/vrouwen wou voorkomen en dat decreten ook door de overheid uitgevoerd moeten worden, zijn er mogelijk juridische gevolgen voor beheersdaden en/of beslissingen en/of adviezen die gesteld/genomen/gegeven werden.

1. Welke stappen zette de minister concreet voor elk van deze organen/instellingen om aan het betrokken decreet te voldoen?
2. Werd er een beroep gedaan op de Pluspuntbank ? Met welk gevolg?
3. Werden er vervangingen doorgevoerd in de samenstelling van het orgaan/instelling sinds het aantreden van de minister?

Zo ja, werd een "vacature" kenbaar gemaakt? Waar? Werd de vervanging specifiek aangewend om de doelstelling van het decreet te bereiken?

4. Welke adviezen/beslissingen werden door deze organen gegeven/genomen na 1 januari 2002?

NB. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 150), Vogels (nr. 61), Vanderpoorten (nr. 37), Landuyt (nr. 26), Dua (nr. 66), Van Mechelen (nr. 54), Van Grembergen (nr. 42), Gabriels (nr. 33) en Vanhengel (nr. 9).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 1609 – red.)

Vraag nr. 10 van 13 december 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 63
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1635

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 11 van 20 december 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse verenigingen in Brussel – Subsidiëring

Kan de minister een overzicht geven van de Vlaamse verenigingen in Brussel die in deze legislatuur niet langer door de Vlaamse regering gesubsidieerd worden ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap-Brusselse Aangelegenheden subsidieerde op het einde van de vorige legislatuur vier organisaties op een nominatieve wijze : TV-Brussel, het Kunstenfestival des Arts, het Contact- en Cultuurcentrum en De Stadskrant. Op de begroting 2003 staan vier organisaties nominatim vermeld : TV-Brussel, de Stadskrant, Onthaal en Promotie Brussel en Quartier Latin.

Bijgevolg worden twee organisaties niet langer nominatim vanuit de Vlaamse Gemeenschap-Brusselse Aangelegenheden gesubsidieerd : het Kunstenfestival des Arts, waarvan de subsidiëring werd overgenomen door de minister bevoegd voor Cultuur en het Contact- en Cultuurcentrum, dat ophield te bestaan en waarvan de werkzaamheden in aangepaste vorm werden voortgezet door enerzijds De Stadskrant en anderzijds Onthaal en Promotie Brussel.

Daarnaast beschikt de Vlaamse Gemeenschap-Brusselse Aangelegenheden ook over een budget voor projectsubsidies. In 1999 bedroeg dat 90,3 miljoen fr. of 2.238.478,5 euro; in 2003 is dat 1.894.000 euro (of 76.403.771 fr.). Criterium van toekenning is hier niet de doelstelling of werking van een hele

organisatie, maar de inhoudelijke omschrijving en te verwachten kwaliteit van een welbepaald in tijd gelimiteerd project. De toekenningscriteria staan opgesomd in een subsidiegids.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 9 van 20 december 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik Brusselse ziekenhuizen – Overleg met de Donnée

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 8 oktober 2002 deelde de minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden mee dat het dossier inzake het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen en bij de hulpdiensten, in tegenstelling tot wat destijds nog door minister Anciaux was aangekondigd, niet aan bod was gekomen op de samenkomst met de Brusselse Hoofdstedelijke regering die op 9 juli 2002 geprogrammeerd stond, om de eenvoudige reden dat die vergadering wegens agendaproblemen niet had plaatsgevonden. Hij achtte het mogelijk dat de samenkomst alsnog in november zou plaatsvinden (Handelingen Commissievergadering nr. 12 van 8 oktober 2002, blz. 5-12).

Kan de minister-president bevestigen dat hij in november effectief overleg heeft gepleegd met zijn collega van de Brusselse Hoofdstedelijke regering?

Is het bovengenoemde dossier daarbij aan bod gekomen?

Antwoord

Het overleg met de Brusselse Hoofdstedelijke regering heeft tot op heden (eind januari 2003) nog niet plaats gevonden.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 46 van 29 november 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Artsentekort – Maatregelen

De problematiek van het tekort aan gespecialiseerde artsen rijst steeds meer. Het tekort aan (kinder)psychiaters in psychiatrische ziekenhuizen, bij geïnterneerden, in de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG), is bekend. Nu komen ook de problemen van artsen bij Kind en Gezin duidelijk naar buiten.

Oorzaken zijn blijkbaar:

- de te lage instroom van kandidaat-artsen in de opleiding geneeskunde in het algemeen en in de specialisaties in het bijzonder;
- de werkomstandigheden ('s avonds werken, het aantal te presteren uren, ...
- de concurrentie tussen de verschillende diensten en de verschillen in verloning
- de aantrekkingskracht van Nederland, zowel wat de inhoud van het werk betreft als inzake statuut, uurregeling en verloning.

De contingentering van het aantal artsen zal de volgende jaren nog tot een groter tekort leiden in de specialisatierichtingen waar nu reeds problemen zijn. De evolutie in de maatschappij is trouwens van die aard dat er meer en meer (kinder)psychiaters en preventieartsen nodig zijn. Vlaanderen heeft bovendien in zijn regelgeving vastgelegd dat men in de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen over bepaalde artsen moet beschikken.

1. Gebeurde er reeds onderzoek naar het nodige aantal artsen nu en voor de eerstvolgende tien jaar in Vlaanderen? Gebeurde dit ook voor de gespecialiseerde artsen?

2. Werd er reeds een vergelijking gemaakt tussen de verschillende materiële verloningssystemen en werkomstandigheden van de artsen rechtstreeks of onrechtstreeks betaald door de Vlaamse Gemeenschap (Kind & Gezin), CLB's, CGG's, Vlaams Fonds, Vlaamse administratie, bijzondere jeugdzorg, gehandicapten, ...) ?
3. Is er terzake geen actieplan nodig ? Hoe wordt dit voorbereid ?

Antwoord

1. Bij het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu werd in uitvoering van de wet houdende sociale bepalingen van 29/04/96 een Planningscommissie-Medisch Aanbod ingesteld (artikel 35octies koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidsberoepen).

Het bepalen van de behoefte aan artsen gebeurt in ons land door deze federale Planningscommissie. Zij adviseert ook over het globaal aantal kandidaten, opgesplitst per gemeenschap, dat jaarlijks na het behalen van het diploma toegang krijgt tot het verkrijgen van de bijzondere beroepstitels.

De drie gemeenschappen hebben elk één vertegenwoordiger in de Planningscommissie. De Vlaamse Gemeenschap wordt in deze commissie vertegenwoordigd door de directeur-generaal van de administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek.

Deze administratie ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming.

De meest recente gegevens over het medisch aanbod werden in de Planningscommissie voorgesteld. Het betrokken onderzoek was opgesplitst per gemeenschap.

Op grond van deze gegevens heeft de planningscommissie de uiteindelijke discussies gevoerd die hebben geleid tot het koninklijk besluit van 30 mei 2002 betreffende de planning van het medisch aanbod.

In dit koninklijk besluit wordt het aantal kandidaten dat jaarlijks toegang heeft tot de opleiding voor een titel van huisarts of geneesheer-specialist per gemeenschap vastgelegd voor de jaren 2004 t.e.m. 2011. Hierbij werd

uitgegaan van het op peil houden van het aanbod en van de hypothese dat de behoefte aan artsen in de toekomst niet zal stijgen. Voor Vlaanderen worden jaarlijks 420 artsen toegelaten in 2004 tot en met 2011. Voor de jaren 2004 tot en met 2006 is het maximum aan artsen-specialisten vastgelegd op 240 en het maximum aantal huisartsen op 180.

In dit koninklijk besluit wordt rekening gehouden met de tekorten aan artsen van een bepaalde discipline. Zo werden bepaalde specialisaties uit de contingentering gehouden (o.a. kinder- en jeugdpsychiatrie, arbeidsgeneeskunde, ...).

Als zou beslist worden om de contingentering na 2011 in stand te houden, dan is een nieuw initiatief van de federale regering vereist.

2. Door de administratie Gezondheidszorg werd een nota opgesteld in verband met de knelpuntfuncties van arts en psychiater, waarin heel wat vergelijkende gegevens zijn opgenomen. Dit gebeurde in het kader van het nieuwe beloningsbeleid. Ook binnen Kind en Gezin werden dergelijke analyses gemaakt.

Op 13/12/2002 besliste de Vlaamse regering om in het kader van haar vernieuwd beloningsbeleid een kenniscel op te richten. Deze cel zal oplossingen zoeken voor de knelpuntfuncties, waaronder die van de artsen.

3. De situatie is van dien aard dat er inderdaad maatregelen noodzakelijk zijn. De beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot het vernieuwd verloningsbeleid is reeds een eerste stap.

Naar disciplines waar mogelijk een tekort dreigt, zoals huisartsen, preventieartsen en kinderpsychiaters kunnen meer specifieke acties nodig zijn. Zo is de federale overheid recent gestart met een campagne die het beroep van huisarts in een positiever daglicht stelt.

Meer in het algemeen moet onderzocht worden of het niet nodig is om de werking van de bovengenoemde Planningscommissie bij te sturen. Het gewicht van de gemeenschappen en de opleidingscentra zou in deze kunnen verhoogd worden.

Tevens moet op basis van de recentste cijfergegevens nagegaan worden of we in Vlaanderen de toegang tot het beroep van arts niet te streng aan het normeren zijn.

Vraag nr. 53
van 6 december 2002
van de heer KOEN HELSEN

Preventie van geweld – VZW Refleks

Een samenleving kan pas goed functioneren als er respect is voor elkaar.

Uit een studie van het Limburgs Universitair Centrum blijkt dat 68 % van alle vrouwen en 73 % van alle mannen in dit land met een vorm van fysiek en/of seksueel geweld geconfronteerd worden, meestal in de jeugdijaren. De gevolgen van niet-verwerkte trauma's zijn gigantisch. Toch besteedt de Vlaamse overheid weinig middelen aan het voorkomen van geweld!

De VZW Refleks is voor de minister zeker geen onbekende. Laat mij deze opmerkelijke VZW even voorstellen en haar situatie schetsen.

De VZW "Refleks Weerbaarheidscentrum" is een vormingscentrum dat al sedert 1983 baanbrekend en professioneel werk levert op het vlak van preventie van geweld. Hier kan men terecht voor cursussen en trainingen rond preventie van geweld, agressie en grensoverschrijdend gedrag. Het centrum is er voor iedereen – vrouwen en mannen, leerlingen en leerkrachten, patiënten en verpleegkundigen, cliënten en welzijnswerkers – die behoefte heeft aan informatie, ondersteuning, tips, adviezen, vaardigheden rond de vervelende, lastige, moeilijke en gevaarlijke kanten van het leven.

Binnenkort zal Refleks noodgedwongen haar deuren moeten sluiten. Nauwelijks twee jaar nadat de dochterorganisatie Refleks Junior haar preventieactiviteiten voor jongeren – wegens gebrek aan subsidiëring – moest opdoeken, roept dit toch ernstige vragen op over de inhoudelijke visie die er in dit land rond preventie van geweld, misbruik en grensoverschrijdend gedrag gehanteerd wordt.

In onze samenleving worden we spijtig genoeg dagelijks geconfronteerd met ongewenst gedrag, psychologisch en seksueel geweld, mishandeling, verkrachting, verkeersagressie, straatgeweld, enzovoort. De voornaamste bekommernis van VZW Refleks is dat mensen minder gekwetst, misbruikt, mishandeld of beschadigd worden.

Refleks is een professionele organisatie die werkt met een team van gespecialiseerde medewerkers, zoals vormingswerkers en pedagogen. Deze organisatie werd meermaals voor diverse projecten genomineerd door de Koning Boudewijnstichting.

Refleks maakt deel uit van het samenwerkingsverband Impuls-Refleks-Oris, dat in 2001 werd gesubsidieerd op basis van 3.000 uren, waarvan 550 uren voor Refleks. Zo zijn ze in het decreet opgenomen. Sindsdien beschouwt het decreet Refleks niet meer als een afzonderlijke organisatie, maar gebeurt dossiervorming en subsidiëring op basis van het samenwerkingsverband. Voor 2001 ontving het samenwerkingsverband een subsidie van 13.446.862 frank. Op basis van het ingediende dossier betekent dit voor Refleks 24,5 % van de totale subsidie.

Door de sluiting wil het Refleksteam een signaal geven. Zij vinden dat er te weinig overheidsmiddelen besteed worden aan preventie van geweld, agressie en grensoverschrijdend gedrag. Jongeren blijven in de kou staan. De vluchthuizen voor vrouwen zitten vol, de vertrouwenscentra voor kindermishandeling kunnen de aanvragen niet aan, dagelijks worden we geconfronteerd met seksueel geweld tegenover kinderen en ga zo maar door. Maar toch spreken we dagelijks over veiligheid.

Refleks is de enige organisatie in Vlaanderen die begaan is met geweld. Hier worden niet louter verdedigingscursussen gegeven, maar men leert ook de emotionele kant van de situatie te bekijken. Men probeert hier om iedereen en vooral jongeren meer assertiviteit bij te brengen. Ondanks het jarenlange, structurele tekort aan middelen is de organisatie er toch in geslaagd om in binnen- en buitenland een stevige reputatie op te bouwen als professionele instelling. Preventie en hulpverlening mogen niet alleen gedragen worden door vrijwilligers op basis van idealisme, maar moeten door de overheid gesubsidieerd worden met gemeenschapsgeld.

Kortom, een eventuele sluiting van deze organisatie is in deze tijden niet verantwoord en zou een zeer spijtige zaak zijn. Ik ben ervan overtuigd dat het werk dat de VZW Refleks levert, een grote maatschappelijke waarde heeft en dat de overheid haar verantwoordelijkheid in deze zaak dan ook moet durven opnemen

1. De minister zal het met mij eens zijn dat het voeren van een efficiënt preventiebeleid de verantwoordelijkheid is van een overheid.

Hoe wordt zo'n beleid concreet ingevuld ?

2. Er wordt aandacht besteed aan preventie door middel van losse acties. Maar gaat de minister er niet van uit dat een organisatie als Refleks een meer omvattende en coherente visie en aanpak kan bieden ?

3. Waarom heeft onze samenleving niet méér geld over om te werken rond preventie van geweld en agressie ? Het thema "onveiligheid" is toch een acuut maatschappelijk probleem !
4. Verdient het geen aanbeveling om meer geld vrij te maken om te voorkomen dat er zoveel slachtoffers vallen van seksueel en fysiek geweld, veeleer dan geld te steken in het behandelen van de gevolgen, de trauma's ? Vergeten we daarbij niet het spreekwoord "Beter voorkomen, dan genezen" .

Antwoord

1. Ik ben het inderdaad met de Vlaamse volksvertegenwoordiger eens als hij stelt dat het voeren van een efficiënt preventiebeleid de verantwoordelijkheid is van een overheid. Ik verwijs hierbij naar mijn beleidsnota 2000-2004 en citeer er graag nog eens uit :

"De minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen wordt vaak als eerste geconfronteerd met "onwelzijn", "ongezondheid" en "ongelijke kansen", in de Vlaamse samenleving. De alarmerende berichten uit de welzijns- en gezondheidssector liegen er niet om. Schrijnende gevallen van kindermishandeling en van geweld binnen het gezin. Steeds meer mensen die het persoonlijk en maatschappelijk moeilijk hebben en onverbiddelijk worden uitgesloten. En dat ondanks het vrij hoge welvaartspeil in Vlaanderen.

De media hebben het vrijwel dagelijks over hooliganisme, stijgende criminaliteit, autobestuurders die elkaar te lijf gaan, incidenten op tram en bus of geweld op school. Het is duidelijk dat steeds meer burgers te maken krijgen met agressie en andere uitingen van onbegrip en onverdraagzaamheid. Dat wijst op toenemende bitterheid, verbeterheid en bekrompenheid.

We kunnen proberen daar iets aan te doen door méér hulpverlening uit te bouwen. Maar waarschijnlijk bereiken we meer als we de bestaande hulpverlening beter organiseren. Een goede analyse van de scherpe kanten van onze samenleving, geeft ons de hefboomen om een ander, minder bitter en verbeterd, minder agressief Vlaanderen te betrachten en te realiseren. (...)"

En wat verder :

"Beter voorkomen dan genezen": een aloude volkswijsheid. Bij het begin van een nieuw mil-

lennium geven wij ze opnieuw een zeer prominente plaats in het welzijns-, gezondheids- en gelijkheidsbeleid. Vroeger kon dat niet. Nu wel. Voor het eerst horen welzijn, gezondheid en gelijke kansen immers beleidsmatig bij dezelfde minister. Dat is een ideale gelegenheid om de menselijke harmonie tussen deze sectoren te beklemtonen en een warme symfonie van de juiste zorg te componeren. (...)"

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vraagt mij hoe ik zo een preventiebeleid concreet invul. Ik verwijs hier weer naar mijn beleidsnota, waar de vraag beantwoord wordt. Een preventiebeleid schreeuwt om een inclusieve aanpak. Daarbij slaan verantwoordelijken uit verschillende deelsectoren van de samenleving (zoals onderwijs, tewerkstelling of huisvesting), elk vanuit hun bevoegdheid, de handen in elkaar om hetzelfde doel te bereiken. In een land met een complexe staatsstructuur, zo leert ons de realiteit, is dat echter helemaal niet vanzelfsprekend. Wat we wel kunnen doen is de diverse instrumenten van onze overlegdemocratie (zoals Europese Commissie, interministeriële conferenties of interdepartementale werkgroepen) maximaal benutten om het inclusief beleid gestalte te geven. Tegelijkertijd proberen we binnen het eigen beleidsdomein een krachtig preventiebeleid uit te bouwen.

In de administratie Gezondheidszorg van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kreeg de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg een belangrijker taak. Deze afdeling zal de internationale ontwikkelingen inzake preventie intensiever opvolgen en de huidige gezondheidsdoelstellingen verfijnen. Tevens zal ze samenwerken met de milieu-administratie en de wetenschappelijke wereld om te komen tot een instrumentarium van indicatoren om de relatie tussen milieu en gezondheid te meten en te analyseren. Zo kunnen er systematisch gegevens worden verzameld. Deze worden dan bijeen gebracht en geanalyseerd zodat we ons snel een preciezer beeld kunnen vormen van de toestand van milieu en gezondheid in Vlaanderen. Deze gegevens worden een handig instrument voor de milieu- en gezondheidsinspectiediensten die op het terrein zullen samenwerken en het beleid zullen sturen en vertalen naar de regio's.

Ook in de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn werd er een preventiecel uitgebouwd. Deze preventiecel houdt zich bezig met algemene preventie ten aanzien van de jeugd

(minderjarigen) en brengt de verantwoordelijke ambtenaren van verschillende departementen en actoren samen teneinde in overleg en samenwerking de nu versnipperde preventieve activiteiten op het terrein beter te organiseren, centraal te coördineren en methodisch en wetenschappelijk te (laten) ondersteunen.

Aangezien de vraag over Refleks Junior gaat, wil ik wat langer blijven stilstaan bij de preventiecel binnen de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

De preventiecel heeft de opportuniteit onderzocht van een raamdecreet voor algemene preventie met betrekking tot de jeugd en kwam tot de conclusie dat een alternatieve aanpak met concrete resultaten op korte termijn meer aangewezen is dan verdere regulering. Het onderzoek "Algemene preventie met betrekking tot de jeugd" leidde tot het formuleren van een aantal indicatoren voor wenselijke preventie. Deze indicatoren zullen vanaf dit jaar geleidelijk als referentiekader verwerkt worden in de convenanten met de diverse actoren die zich inschakelen in de preventie binnen welzijn en gezondheid, onder meer in de bijzondere jeugdzorg en het lokaal sociaal beleid.

Verder wil ik mijn campagne "Laat je geen geweld aandoen. Trek je grens" nog even onder de aandacht brengen. op de website (<http://www.wvc.vlaanderen.be/relaties>) en via publicaties in jongerenmagazines wordt de jeugd aangemoedigd om de grenzen van anderen te respecteren en zichzelf weerbaar op te stellen.

Wat betreft het intrafamiliaal- en partnergeweld heb ik de Beleidscel Samenleving en Criminaliteit van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn gevraagd heb om de inventaris te maken van wat de Vlaamse Gemeenschap op dit moment doet in de strijd tegen het intrafamiliaal- en partnergeweld en waar zich de lacunes en hiaten bevinden. Tot op heden was er geen coördinerend aanspreekpunt binnen de Vlaamse overheid voor deze problematiek.

2. Bovenstaande uitleg geeft weer dat preventie niet louter een verzameling van losse acties is. Samen met de preventieve opdracht die praktisch in elke dienst in de welzijns- en gezondheidssector is ingeschreven (van CAW tot CLB's), maken we werk van een degelijk preventiebeleid.

De samenwerkingsverbanden die er groeien, ook mee onder impuls van onze engagementen in het nationale actieplan tegen geweld op vrouwen, maken dat de geweld thematiek breed gedragen wordt door meerdere actoren in onze maatschappij.

De essentie is dat een preventiebeleid een inclusieve aanpak vereist.

Gedurende deze legislatuur merk ik dat mijn collega's er terdege werk van maken. Onderwijs bv heeft naar aanleiding van de pestproblematiek werk gemaakt van preventieplannen. Die preventie ligt voornamelijk in het werken aan sociale vaardigheden, aan een goeie seksuele en relationele vorming. Zo kunnen scholen via een steunpunt (met VZW Limits als partner) ondersteuning vragen voor het opzetten van pestactieplannen.

Tot mijn vreugde merk ik ook dat tal van andere organisaties initiatieven opzetten en aanbieden die passen in de doelstelling van preventie van geweld (bv. Jeugd en Vrede).

In deze context past wat verduidelijking rond de VZW Refleks, de aanleiding van de schriftelijke vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger. Daarin wordt terecht gesteld dat Refleks Weerbaarheidscentrum een vormingscentrum is. Ik heb bij de opmaak van het ontwerpdecreet sociaal-cultureel werk steeds de stelling ingenomen dat het welzijnsgelieerd vormingswerk hierin een plaats moet blijven krijgen, net omdat er binnen het sociaal-culturele werk een positionering mogelijk is, op basis van een geëigende sociaal-culturele methodiek.

In uitgebreid en regelmatig overleg met mijn collega, Bert Anciaux, en nadien collega Paul Van Grembergen, die als ministers van Cultuur achtereenvolgens bevoegd werden voor het sociaal-cultureel werk, zijn we, vanuit mijn grote bezorgdheid over het veld dat inhoudelijk gelinkt is aan mijn beleidsdomein, overeengekomen dat dit deel van het vormingswerk dat niet voldoet aan de definitie van niet-formele educatie, toch gesubsidieerd zal blijven vanuit Cultuur tot 2007. Refleks blijft in deze periode dus zeker van haar subsidiëring vanuit Cultuur, ook voor dat deel van haar werking dat aangeboden wordt in gesloten aanbod en beroepsgericht is. Slechts na 2007 rijst ogenschijnlijk een probleem.

Ik kan hierbij echter meegeven dat mijn collega's in de Vlaamse regering het maatschappelijk belang van de werking van vormingsinstellingen als Refleks niet in vraag stellen. We zijn dan ook overeengekomen dat de minister van Cultuur de politieke verantwoordelijkheid blijft nemen om deze legislatuur, in overleg met collega-ministers van formele educatie (dit is Onderwijs, Tewerkstelling en Economie) en Welzijn, een oplossing uit te werken voor deelwerkingen die niet voldoen aan de definitie van niet-formele educatie. Deze lijn wordt ook duidelijk naar voor geschoven in de Beleidsbrief Cultuur 2003.

Dat Refleks de deuren sluit, en dit ondanks perspectief van behoud van subsidies, vind ik dan ook ten zeerste te betreuren.

- 3 en 4. Het thema "onveiligheid" is een complex concept. Zo hoort naast de angst voor crimineel gedrag ook verkeersonveiligheid in dat thema. Het beleid erkent die noden wel en investeerde de voorbije jaren op verschillende domeinen. Dit gaat dan van initiatieven op het politionele-juridische vlak (denk aan de politiehervorming) maar ook over verkeer, onderwijs én welzijn.

Het is echter duidelijk dat de aanpak geen makkelijke maatschappelijk opdracht is, en dat de verantwoordelijkheid ook ligt bij ieder van ons. In een samenleving waar burgers betrokken zijn bij wat er met de burens gebeurt, over wat er in hun omgeving beweegt en actief mee-leven, is er minder ruimte voor geweld.

Een hecht sociaal netwerk waar onder andere de buurt, de school en het verenigingsleven deel van uitmaken, is een garantie voor een veilige omgeving.

Vraag nr. 54
van 6 december 2002
van de heer KRIS VAN DIJCK

Parkeerplaatsen voor gehandicapten – Gemeentelijke reglementeringen

Mindervaliden kunnen gebruikmaken van de speciale parkeerkaart.

Op de 589 gemeenten in België zijn er ongeveer 80 die parkeergeld innen. Van deze gemeenten zijn er vijf waar houders van een speciale parkeerkaart overal moeten betalen en zes waar ze niet moeten betalen op de gereserveerde plaatsen, maar wel op

de andere betalende plaatsen (situatie op 31 oktober 2002).

Meestal int men parkeergeld om de automobilisten ertoe aan te zetten gebruik te maken van het openbaar vervoer, de fiets, of te voet te komen, dus om het autogebruik af te remmen. Mindervaliden daarentegen krijgen juist een speciale parkeerkaart, omdat zij zich anders niet kunnen verplaatsen. Door hen te laten betalen, wordt hun deelname aan het sociale leven, hun integratie in de maatschappij, nog meer beperkt.

De overheid moet al het mogelijke doen om voor hen "gelijke kansen" te garanderen.

1. Zijn er reeds initiatieven genomen om tot een gelijkvormig reglement te komen voor alle gemeenten ?
2. Zijn er reeds initiatieven genomen om alle parkeerplaatsen, overal, gratis ter beschikking te stellen van mindervaliden ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 59
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Migrantenbeleid – Doelgroep

Nu er hoe langer hoe meer "migranten" genaturaliseerd zijn, is het niet eenvoudig om hen administratief te herkennen. Dit is nochtans nodig om de engagementen van de Vlaamse regering in het kader van het minderhedenbeleid te kunnen uitvoeren.

Sommige beleidsmaatregelen zijn immers zowel op de oorspronkelijke migrant, als op de tweede- of derdegeneratiemigranten gericht, en dus eventueel op genaturaliseerde Belgen.

1. Welke concrete invulling van het begrip "migrant" geeft de minister als hij/zij specifieke maatregelen neemt met betrekking tot zijn/haar bevoegdheden naar deze doelgroep ?

2. Hoe kan de minister of zijn/haar administratie de eventuele genaturaliseerden die onder de doelgroep vallen onderscheiden ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers: Dewael nr. 7, Stevaert nr. 149, Vogels nr. 59, Vanderpoorten nr. 36, Landuyt nr. 25, Dua nr. 65, Van Mechelen nr. 52, Van Grembergen nr. 41, Gabriëls nr. 32, Vanhengel nr. 8).

Gecoördineerd antwoord

Inleiding

Bij uw vraag omtrent de concrete invulling van het begrip "migrant" en het onderscheiden van de doelgroep genaturaliseerden binnen de totale doelgroep wil ik ter inleiding het volgende stellen.

1. Bij de concrete invulling van het begrip "migrant" zijn er verklaarbare verschillen tussen de verschillende departementen. Dit heeft te maken met het feit dat de invulling van de begrip altijd in functie staat van de doelstellingen van beleidsmaatregelen.
2. In het kader van de opmaak van een nieuw strategisch plan voor minderheden zal gepoogd worden om vanuit het belang van inclusief en gecoördineerd beleid, de definiëring van "migrant"/"allochtoon"/"etnisch-culturele minderheden" binnen de verschillende departementen maximaal op elkaar af stemmen, rekening houdende met de bemerking zoals geformuleerd in punt 1.

Gelieve hierbij het antwoord te vinden van de verschillende ministers aan wie de vraag werd gesteld.

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking

De vraag naar het administratief herkennen van "migranten" is niet nieuw. Zo werd in het Jaarrapport 1997 van ICEM op meerdere plaatsen gewezen op het probleem om de doelgroep allochtonen adequaat af te bakenen en statistisch te vatten en te registreren. Om te vermijden dat elke sector voor zich hiervoor een oplossing zou zoeken, werkte ICEM in 1998 aan de voorbereiding van een advies terzake. Bij gebrek aan consensus, slaagde ICEM er uiteindelijk niet in een volwaardig advies uit te brengen.

Wel werd binnen ICEM in juni 1999 de interne afspraak gemaakt om allochtonen als doelgroep van het emancipatiebeleid over alle sectoren heen te omschrijven conform artikel 2, 1° van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid t.a.v. etnisch-culturele minderheden. Deze omschrijving luidt als volgt:

"Allochtonen zijn personen die zich legaal in België bevinden, ongeacht of zij de Belgische nationaliteit hebben, en die tegelijkertijd aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) minstens één van hun ouders of grootouders is geboren buiten België
- b) zij bevinden zich in een achterstandspositie vanwege hun etnische afkomst of hun zwakke sociaal-economische situatie."

Wel werd er binnen ICEM voor gepleit om deze omschrijving te beschouwen als een raamdefinitie die elke sector verder zou kunnen aanvullen of verfijnen in het licht van het vooropgestelde sectorale minderhedenbeleid.

Verder was er consensus over het standpunt dat het realiseren van de doelstellingen van het emancipatiebeleid veronderstelt dat er accuraat cijfermateriaal voorhanden is over de deelname van allochtonen aan de maatschappelijke voorzieningen, wat inhoudt dat de sectoren de maatschappelijke plicht hebben om gegevens te verzamelen over de mate waarin allochtonen aan de voorzieningen in hun beleidsdomein participeren teneinde eventuele ongelijke participatiegraden zichtbaar te maken. De verzamelde gegevens moeten de sectoren toelaten om te beslissen over de noodzaak van het voeren van een emancipatiebeleid, om streefcijfers en opvolgingscijfers te verkrijgen die rekening houden met de etniciteit, om de dienstverlening aan het doelpubliek te beoordelen en om de inplanting van categoriale voorzieningen af te stemmen op de aanwezigheid van de doelgroep. Dit standpunt werd gezien als een intentieverklaring die elk lid van ICEM kon opnemen.

Wat het operationaliseren van deze intentieverklaring betreft, werd afgesproken om het beslissen over het bijhouden van individuele etnische gegevens aan de diensten en voorzieningen over te laten. Het bewaken dat voorzieningen en diensten enkel individuele etnische gegevens bijhouden voor zover het gelijkheidsbeginsel geschonden wordt en met respect voor de wet op de privacy, werd aan de sectoren overgelaten.

In opvolging van deze afspraak gebeurt de concrete invulling van het begrip "migrant" in de eigen beleidsdomeinen nog steeds conform artikel 2, 1° van het minderhedendecreet. Zo wordt de definitie "allochtonen" van het minderhedendecreet gehanteerd door de welzijnsvoorzieningen bij de codering allochtoon/niet allochtoon bij de registratie van cliëntgegevens binnen de welzijnsregistratie.

Minister president van de Vlaamse regering

Met betrekking tot de bevoegdheden van de minister-president van de Vlaamse regering worden er geen specifieke maatregelen genomen naar de betreffende doelgroep waarbij het begrip "migrant" concreet wordt ingevuld.

Het tweede deel van de vraag is derhalve zonder voorwerp.

Minister vice-president van de Vlaamse regering Vlaams minister van Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

Administratie LIN

1. Binnen het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt de term "migrant" niet meer gebruikt, maar wel de term "allochtoon", die als volgt gedefinieerd wordt :

Als allochtoon wordt beschouwd :

- iedereen die een niet-Belgische nationaliteit heeft
- iedereen met Belgische nationaliteit die zichzelf in het kader van de vrijwillige registratie opgeeft als van andere dan Belgische afkomst.

Deze definitie geldt voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, voor wat betreft het personeelsbeleid. De definities, gehanteerd binnen de Vlaamse Openbare Instellingen of binnen de andere beleidsdomeinen (onderwijs...), komen hier niet noodzakelijk mee overeen.

2. Om de genaturaliseerde Belgen van buitenlandse afkomst te kunnen onderscheiden werd binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de mogelijkheid tot vrijwillige registratie van afkomst in het leven geroepen.

Alle personeelsleden met Belgische afkomst kunnen antwoorden op volgende vraag: "Ik ben Belg van ... afkomst", waarbij zij dan hun afkomst kunnen invullen.

Dit systeem maakt het mogelijk het beleid statistisch op te volgen. De voorwaarden van deze registratie zijn vrijwilligheid, aanpasbaarheid en zelf-identificatie. De gegevens worden enkel gebruikt voor statistische verwerking, waarbij de rapportage zo is opgesteld dat men er geen individuen in kan herkennen.

De Lijn

- Als definitie van het begrip "allochtoon" of "migrant" hanteert De Lijn de formulering zoals opgenomen in het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de criteria, de voorwaarden en de nadere regelen volgens welke subsidies worden verleend met betrekking tot het Vesoc-actieplan 2002 "evenredige arbeidsdeelname en diversiteit" :

"legaal in België verblijvende burgers met een socio-culturele herkomst, teruggaand op een ander land, die al dan niet Belg geworden zijn en ofwel in het kader van gastarbeid en volmigratie naar ons land gekomen zijn, ofwel het statuut van ontvankelijk verklaarde asielzoeker of van vluchteling hebben verkregen, ofwel door regularisatie recht op verblijf in België hebben verworven, of elke als allochtoon geregistreerde persoon binnen een door het Vesoc goedgekeurde registratiemethode".

- In het diversiteitsplan dat De Lijn onlangs ondertekende zijn twee acties opgenomen met betrekking tot deze problematiek :

bij indiensttreding een registratie op vrijwillige basis aan de hand van de methodologie die het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hanteert; een analyse van de namen in het personeelsbestand van De Lijn via daartoe ontworpen software, in overeenstemming met de wettelijke bepalingen inzake de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

1. In het personeelsbeleid van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen wordt onder migrant verstaan: alle personen die niet over de Belgische Nationaliteit beschikken en niet afkomstig zijn van een land behorend tot de Europese Unie.

Wanneer er nu speciale maatregelen getroffen worden voor de "doelgroep Migranten", dan gelden deze bijgevolg voor al deze personen.

2. Er worden binnen de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer geen onderscheid gemaakt tussen personen die Belg zijn door geboorte of door naturalisatie. Het lijkt ons ethisch onaanvaardbaar om bij de aanwerving van een persoon na te gaan of deze in het verleden een andere nationaliteit bezat, aangezien dit tot de privé-sfeer van deze personen behoort.

Dit heeft tot gevolg dat genaturaliseerde personen enkel in aanmerking kunnen komen voor specifieke maatregelen voor migranten indien zij er expliciet zelf om vragen.

Dienst voor de Scheepvaart

1. De Dienst voor de Scheepvaart volgt in zijn personeelsbeleid de wettelijke bepalingen en de richtlijnen van de Vlaamse regering. De Dienst neemt bijkomend geen initiatieven ten gunste van een bepaalde doelgroep.
2. Op dit ogenblik bestaat er geen sluitend systeem om binnen de administratie genaturaliseerde migranten te kunnen onderscheiden.

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Ik wens in deze concreet twee maatregelen aan te halen : de regeling omtrent de opvang van anderstalige nieuwkomers en de voorziene ondersteuning voor kansarme leerlingen in het Gelijkekansende-creet :

1. Het beleid met betrekking tot onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers geeft scholen bijkomende middelen, zodat zij leerlingen met een onvoldoende kennis van het Nederlands op korte termijn kunnen doen instromen in het reguliere leerplichtonderwijs.

In het basisonderwijs¹ zijn "anderstalige nieuwkomers" leerlingen die op de datum van hun inschrijving gelijktijdig aan al de volgende voorwaarden voldoen :

- de leeftijd van 5 jaar of ouder hebben ;
- niet het Nederlands als moedertaal hebben ;
- onvoldoende de onderwijstaal beheersen om met goed gevolg de lessen te kunnen volgen ;
- niet de Belgische of Nederlandse nationaliteit bezitten ;

- nog geen volledig schooljaar onderwijs hebben gevolgd in een school met Nederlands als onderwijstaal.

¹ Omzendbrief BaO/2001/19 : Onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers

Op de laatste twee voorwaarden kan op individuele basis een afwijking worden toegestaan.

In het secundair onderwijs² zijn "anderstalige nieuwkomers" leerlingen die voldoen aan de volgende voorwaarden :

- niet in het bezit zijn van de Belgische of Nederlandse nationaliteit;
- het Nederlands niet als moedertaal hebben;
- geen volledig schooljaar onderwijs gevolgd hebben in een onderwijsinstelling met het Nederlands als onderwijstaal;
- de onderwijstaal onvoldoende beheersen om met goed gevolg de lessen bij te wonen in een instelling met het Nederlands als onderwijstaal ;
- uiterlijk op 31 december volgend op de aanvang van het schooljaar enerzijds minstens 12 jaar zijn en anderzijds geen 18 jaar geworden zijn.

² Artikel 2, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 2002 inzake de organisatie van onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers in het gewoon voltijds secundair onderwijs

Op de eerste, derde en vijfde voorwaarde kan op individuele basis een afwijking worden toegestaan.

2. Het gelijke onderwijskansenbeleid geeft bepaalde scholen bijkomende ondersteuning in de vorm van extra lestijden (basisonderwijs) of bijkomende uren-leraar (secundair onderwijs). Wij gaan ervan uit dat een school, die in haar populatie veel kansarme kinderen telt, een opdracht moet verwezenlijken die veel moeilijker is dan de opdracht van een doorsnee school. Daarom creëert de overheid voor deze scholen extra ruimte naast hun basisfinanciering, zodat ook zij hun opdracht blijvend kunnen waarmaken.

Belangrijk daarbij is niet de vaststelling van de nationaliteit van de betrokken leerlingen, maar wel of er een reële kans is dat de schoolloop-

baan van een bepaalde leerling bedreigd is. Om vast te stellen hoe groot dergelijke groep leerlingen in een bepaalde school is, worden dan ook kenmerken gebruikt die statistisch een voorspellende kracht hebben op het voorkomen van problemen in de schoolloopbaan.

Deze zijn voor het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs³ :

- het gezin leeft van een vervangingsinkomen ;
- de leerling is tijdelijk of permanent buiten het eigen gezinsverband opgenomen door een gezin of persoon, een voorziening of een sociale dienst, bedoeld in de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand, met uitzondering van de internaten gefinancierd of gesubsidieerd door het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;
- de moeder is niet in het bezit van een diploma van het secundair onderwijs, een studiegetuigschrift van het tweede leerjaar van de derde graad van het beroepssecundair onderwijs of van een daarmee gelijkwaardig studiebewijs ;
- de taal die gebruikt wordt voor de gangbare communicatie in het gezin is niet het Nederlands.

³ Artikel VI.2, § 1 van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I

Voor de tweede en derde graad van het secundair onderwijs⁴ zijn deze :

- de leerling heeft een schoolse achterstand van ten minste twee jaar ;
- de leerling is een neveninstromer ;
- de leerling volgde het voorafgaande schooljaar onthaalonderwijs.

⁴ Artikel VI.11, § 1 van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I

De aangehaalde indicatoren beogen aldus de ondersteuning van kansarme leerlingen, waaronder heel wat, maar niet uitsluitend, migranten worden geteld. Het onderscheid wordt hier enkel gemaakt tussen kansarm en kansrijk, niet tussen autochtoon en allochtoon.

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

1. In de Vesoc-actieplannen "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit" 2001 en 2002 werd volgende omschrijving van de kansengroep allochtonen gehanteerd: legaal in België verblijvende burgers met een socio-culturele herkomst, teruggaand op een ander land, die al dan niet Belg geworden zijn en ofwel in het kader van gastarbeid en volgmigratie naar ons land gekomen zijn, ofwel het statuut van ontvankelijk verklaarde asielzoeker of van vluchteling hebben verkregen, ofwel door regularisatie recht op verblijf in België hebben verworven, of elke door het Vesoc erkende of als allochtoon geregistreerde persoon binnen een door het Vesoc goedgekeurde registratiemethode.

In het kader van de in ontwikkeling zijnde uitvoeringsbesluiten bij het decreet van 8 mei 2002, houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt, wordt deze omschrijving aangepast om meer afstemming te realiseren met andere beleidsdomeinen en om nauw aan te sluiten bij de registratiemethode die in de toekomst zal gehanteerd worden binnen de diversiteitsplannen in ondernemingen en instellingen. De nieuwe omschrijving van allochtonen wordt:

a) personen die zich legaal in België bevinden, ongeacht of zij de Belgische nationaliteit hebben, en die tegelijkertijd aan de volgende voorwaarden voldoen :

- minstens één van hun ouders of grootouders is geboren buiten België;
- zij bevinden zich in een achterstandspositie vanwege hun etnische afkomst of hun zwakke sociaal economische situatie;

b) personen die zich in België bevinden en die aan één van de volgende voorwaarden voldoen

- zij zijn door België als vluchteling erkend op basis van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend in Genève op 28 juli 1951 ;
- zij hebben in België asiel aangevraagd en hun aanvraag werd niet definitief afgewezen ;
- zij zijn slachtoffer van mensenhandel met een voorlopige of in duur onbepaalde verblijfsvergunning ;

- zij zijn geregulariseerd op basis van een samenlevingscontract of kregen een eerste inschrijving in BIVR op basis van een aanvraag in die zin.

2. Momenteel is het alleen mogelijk om genaturaliseerde allochtonen te onderscheiden voorzover zij werkzoekend zijn. De VDAB hanteert daartoe een instrument voor vrijwillige registratie en heeft ook een programma voor naamherkenning ontworpen.

De eerste methode staat of valt met de bereidheid van de betrokkenen om zich te laten registreren, de laatste methode is op dit ogenblik niet echt geschikt om genaturaliseerden uit de "nieuwe migraties" (uit het voormalig Oostblok, voormalige Sovjet-Unie, Afrika e.d.) te onderscheiden.

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

Het is inderdaad niet gemakkelijk om een definitie te geven van het begrip migrant. Er zijn, binnen en buiten de Vlaamse Gemeenschap herhaaldelijke pogingen toe ondernomen, die telkens tot een andere definitie leidden.

Deze definities losten echter niet veel op: migranten kunnen onder de definitie vallen en zich perfect geïntegreerd voelen, of er niet onder vallen, en nog steeds problemen hebben.

Binnen Aminal werd een poging gedaan om het begrip te bepalen en in dialoog te gaan met de personen die er aan beantwoorden. Niemand voelde zich echter geroepen om als migrant te spreken, en bovendien heerste er de irritatie dat, nu ze in de Vlaamse Gemeenschap waren opgenomen, men het nog persé nodig vond om een onderscheid te blijven maken, m.a.w. de bijzondere aandacht was voor hen integratiehinderend.

Het is dus zeer moeilijk om de doelgroep af te bakenen, en wat van hogerhand als definitie wordt opgelegd, wordt daarom niet ondersteund door de allochtonen zelf.

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

Voor het beleidsdomein wetenschaps- en technologisch innovatiebeleid wordt de parlementaire vraag als volgt beantwoord.

1. Deze vraag kan niet als dusdanig beantwoord worden ;

In zijn Rapport "Bevordering van Gelijke Kansen aan Vlaamse Universiteiten" formuleert de VLIR-werkgroep het als volgt :

"Het voeren van een gelijkekansenbeleid voor allochtonen veronderstelt een definiëring en bevraging van de doelgroep. De werkgroep is zich echter bewust van de moeilijkheid en gevoeligheid om de doelgroep af te bakenen en de individuen te identificeren".

2. Zie het antwoord op vraag 1.

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

1. Binnen het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt de term "migrant" niet meer gebruikt, maar wel de term "allochtoon", die als volgt gedefinieerd wordt

Als allochtoon wordt beschouwd :

- iedereen die een niet-Belgische nationaliteit heeft
- iedereen met Belgische nationaliteit die zichzelf in het kader van de vrijwillige registratie (opgeeft als van anders dan Belgische afkomst.

Deze definitie geldt nu voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, voor wat betreft het personeelsbeleid. De definities, gehanteerd binnen de Vlaamse Openbare Instellingen of binnen de andere beleidsdomeinen (onderwijs ...), komen hier niet noodzakelijk mee overeen.

De definitie van allochtoon kan, in overleg met Vesoc, worden aangepast met het oog op de conformiteit van de gebruikte terminologie binnen de Vlaamse Gemeenschap.

2. Om de genaturaliseerde Belgen van buitenlandse afkomst te kunnen onderscheiden werd binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de mogelijkheid tot vrijwillige registratie van afkomst in het leven geroepen. Alle personeelsleden met Belgische afkomst kunnen antwoorden op volgende vraag: "Ik ben Belg van ... afkomst", waarbij zij dan hun afkomst kunnen invullen.

Dit systeem maakt het mogelijk het beleid statistisch op te volgen. De voorwaarden van deze registratie zijn vrijwilligheid, aanpasbaarheid en zelf-identificatie. De gegevens worden enkel ge-

bruikt voor statistische verwerking, waarbij de rapportage zo is opgesteld dat men er geen individuen in kan herkennen.

Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

Buitenlands Beleid

1. Het Algemeen Buitenlands Beleid heeft in zijn prioritaire doelstellingen als actieterrein het Buitenland (de Europese Unie, de bilaterale samenwerking en de multilaterale samenwerking) en niet zozeer het Binnenland. De krachtlijnen van het Vlaams Algemeen Buitenlands Beleid zijn derhalve niet direct gefocust op "migranten" als doelgroep.

De Vlaamse regering besliste op 14 december 2001 evenwel om de samenwerking met Marokko geleidelijk en gevoelig te versterken, alsook Marokko te beschouwen als een prioritaire partner van het Vlaams buitenlands beleid. Tevens is er het voornemen om met hulp vanuit Marokko – initiatieven uit te bouwen die tegemoetkomen aan de noden van de grote Marokkaanse gemeenschap in Vlaanderen.

2. Met betrekking tot de samenwerking met Marokko is momenteel het begrip "Marokkaanse migrant" nog niet gedefinieerd, evenmin de afgeleide begrippen "oorspronkelijke migrant", "migrant van de tweede- of derde generatie" of "tot Belg genaturaliseerde migrant".

Buitenlandse Handel

Export Vlaanderen heeft nood aan diverse culturen, gezien de internationale dimensie van haar opdrachten.

Bij werving wordt geen onderscheid gemaakt: bij het laatste wervingsexamen voor Vlaams economische vertegenwoordiger namen verschillende genaturaliseerde Belgen, (allochtone Belgen van de 2e of 3e generatie) aan het examen deel.

De eventuele genaturaliseerde Belgen die onder de doelgroep vallen kunnen onderscheiden worden op basis van de informatie die door de personeelsdienst kan worden aangeleverd, op grond van het sollicitatiedossier met CV e.d.m.

Economie

Binnen het beleidsdomein economie zijn er geen beleidsmaatregelen met als specifieke doelgroep de migranten.

Huisvesting

Het fundamentele uitgangspunt van het Vlaams woonbeleid is het recht op menswaardig wonen voor iedereen (artikel 3 van de Vlaamse wooncode). Het Vlaams woonbeleid wil de beschikking over een aangepaste woning, van goede kwaliteit, in een behoorlijke woonomgeving, tegen een betaalbare prijs en met woonzekerheid bevorderen voor iedereen.

Er gaat in het bijzonder aandacht naar de meest behoeftige gezinnen en alleenstaanden in Vlaanderen. De toekenning van huisvestingsmaatregelen gaat in het algemeen uit van de sociaal-economisch zwakke of kwetsbare positie van de betrokkenen en de moeilijkheden die hij/zij ondervindt op de woningmarkt. Een deel van de migranten of allochtonen, met name diegenen die zich in een sociaal-economisch zwakke of kwetsbare positie bevinden, kunnen uiteraard eveneens een beroep doen op deze algemene huisvestingsmaatregelen. De nationaliteit of afkomst van de betrokkene vormt hierbij geen onderscheidend criterium.

Er worden geen specifieke maatregelen genomen en dus ook geen onderscheid gemaakt tussen genaturaliseerde en niet-genaturaliseerde migranten.

Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden

Sport

Wat de tewerkstelling van gewone personeelsleden bij het Bloso betreft wordt op het inlichtingsblad dat door elke nieuwe werknemer dient te worden ingevuld en ondertekend, expliciet gevraagd naar de geboorteplaats en naar de nationaliteit van de betrokkene. Hieruit kan worden afgeleid of hij/zij al dan niet genaturaliseerd is. Er wordt evenwel niet gepeild naar het feit of de migrant oorspronkelijk is, dan wel of hij/zij tot de tweede of derde generatie behoort.

De afdeling Jeugd en Sport volgt de procedure die door de personeelsdienst van de Vlaamse overheid dient gevolgd te worden in het kader van tewerkstellingen.

Wat de specifieke tewerkstelling bij het Bloso betreft wordt bv. in het kader van het project startbanen, dat onder meer de tewerkstelling van laaggeschoolde allochtonen beoogt, waar de kandidaten een inlichtingsblad dienen in te vullen, een aantal bijkomende gegevens opgevraagd betreffende geboorteplaats en nationaliteit.

Wat is jouw geboorteland ?

0 België

0 een ander land, namelijk

Wat is het geboorteland van je vader ?

0 België

0 een ander land, namelijk

Wat is het geboorteland van je moeder ?

0 België

0 een ander land, namelijk

Zie jij jezelf als...

0 Autochtoon (namelijk Belg)

0 Allochtoon (namelijk niet-Belg)

Hieruit kan worden afgeleid of de betrokkene genaturaliseerd is en of hij/zij minimaal tot de tweede generatie behoort.

Binnen de afdeling Jeugd en Sport wordt er in het kader van tewerkstellingsprojecten voor topsporters, geen onderscheid gemaakt tussen autochtone en allochtone Belgen (Vlamingen). Beide groepen moeten aan dezelfde criteria voldoen om in aanmerking te komen.

Brusselse Aangelegenheden

Binnen het beleidsdomein Brusselse Aangelegenheden zijn er geen specifieke acties of beleidsbeslissingen die betrekking hebben op de bijzondere doelgroep van migranten.

De minister van Brusselse Aangelegenheden heeft bij uitstek een coördinerende en sturende rol bij de toetsing van beleidsvoorstellen van de Vlaamse regeringsleden op hun toepasbaarheid voor Brussel.

De internationalisering, de demografische ontwikkelingen in de samenstelling van de Brusselse bevolking maar ook de gewijzigde verhouding tussen Nederlandstalige en Franstalige taalgroepen, leiden tot het uitgesproken multiculturele karakter van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dit heeft tot gevolg dat de Vlaamse voorzieningen in Brussel geconfronteerd worden met een divers, vaak anderstalig publiek. Er zijn heel wat inspanningen gebeurd om deze voorzieningen nog meer open te stellen naar alle bewoners van de stad en haar de gebruikers.

Om deze evolutie te ondersteunen hanteert de Vlaamse regering in haar beleid voor de hoofdstad het uitgangspunt én de norm dat één derde van de Brusselse bevolking – of 300.000 mensen – de doelgroep van dit beleid uitmaakt. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt naar origine van het doelpubliek.

In het kader van het communicatiebeleid van de Vlaamse Gemeenschap, wordt regelmatig wel een doelgroepenbeleid gevoerd. In Brussel is dat doelgroepenbeleid voornamelijk gericht naar de anderstalige bevolking, die vaak van allochtone origine is. Ook hier wordt echter geen onderscheid gemaakt naar nationaliteit.

Vraag nr. 61 van 13 december 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling

Decretaal is bepaald dat én alle raden van bestuur én alle adviesorganen tegen 1 januari 2002 een minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen moesten hebben.

Ik stel vast dat volgende organen die onder de bevoegdheid van de minister vallen hieraan niet voldoen :

- Commissie zorg bij de gezins- en welzijnsraad ;
- Commissie ad hoc "voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding" ;
- Provinciaal comité Vlaams-Brabant en Brussel (K&G) ;
- Medische Raad (UZ Gent – OPZ Rekem) ;
- Medische Raad (OPZ Geel) ;
- Pedagogische commissie voor de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand ;
- Vlaamse adviesraad voor erkenning van verzorgingsinstellingen ;
- Adviescommissie inzake het verlenen van een beginseltoestemming tot interlandelijke adoptie ;
- Commissie ziekenhuishygiëne (UZ Gent) ;

- Commissie ad hoc "programmatie en erkenningsvoorwaarden".

Los van het feit dat dit decreet meer democratie beoogde en mogelijke problemen door een gebrek aan participatie van mannen/vrouwen wou voorkomen en dat decreten ook door de overheid uitgevoerd moeten worden, zijn er mogelijk juridische gevolgen voor beheersdaden en/of beslissingen en/of adviezen die gesteld/genomen/gegeven werden.

1. Welke stappen zette de minister concreet voor elk van deze organen/instellingen om aan het betrokken decreet te voldoen ?
2. Werd er een beroep gedaan op de Pluspuntbank ? Met welk gevolg ?
3. Werden er vervangingen doorgevoerd in de samenstelling van het orgaan/instelling sinds het aantreden van de minister ?

Zo ja, werd een "vacature" kenbaar gemaakt ? Waar ? Werd de vervanging specifiek aangevend om de doelstelling van het decreet te bereiken ?

4. Welke adviezen/beslissingen werden door deze organen gegeven/genomen na 1 januari 2002 ?

NB. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 150), Vogels (nr. 61), Vanderpoorten (nr. 37), Landuyt (nr. 26), Dua (nr. 66), Van Mechelen (nr. 54), Van Grumbergen (nr. 42), Gabriëls (nr. 33) en Vanhengel (nr. 9).

Gecoördineerd antwoord

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking

1. Een brief (dd. 22/4/02) met betrekking tot de evenwichtige vertegenwoordiging in de Vlaamse beheers- en bestuursorganen, gericht aan alle ministers van de Vlaamse regering had twee doelen. De nog sterke ondervertegenwoordiging van vrouwen in besluitvorming aankaarten en hen te herinneren aan het betreffende decreet van 18 mei 1999. De praktijk wees uit dat evenwichtige vertegenwoordiging nog maar in beperkt aantal gevallen een feit was. Daarnaast werd in datzelfde schrijven "Pluspunt. Gegevens- en adviesbank voor vrouwen met bestuurstantent", nog eens voorgesteld als inspira-

tiebron om werk te kunnen maken van een evenwichtige vertegenwoordiging. De antwoorden die ik op dat schrijven kreeg bevestigden de signalen die we opvangen; er is wel degelijk een mentaliteitsverandering aanwijsbaar, het decreet blijkt een belangrijk instrument om werk te maken van een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen. Op verschillende niveau's wordt mijn vraag herhaald en versterkt. In verscheidene afdelingshoofden en emancipatieambtenaren vond ik hierin partners.

Ook nu, uit de antwoorden van mijn collega's, kan ik opmaken dat er wel degelijke inspanningen worden gedaan om meer vrouwen/mannen aan te trekken voor de advies- en beheerraden. Ik ben dan ook verheugd dat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde lijst van organen die niet zouden voldoen aan het decreet niet meer correct is.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan merken, zijn ondertussen grote adviesorganen zoals bijv. het VIZO, de Jeugdraad of de Vlaamse sportraad in regel. Maar ook kleinere, meestal eerder specialistische/technische raden stellen alles in het werk om uiteindelijk te komen tot een evenwichtige samenstelling.

2. De organen die de Vlaamse volksvertegenwoordiger opsomt en onder mijn bevoegdheid vallen, deden voorlopig geen beroep op de Pluspunt databank.

In het kader van de reorganisatie van het vlaamse adviesstelsel vanuit Beter Bestuurlijk Beleid zal Pluspunt zich in eerste instantie toespitsen op het bewaken van het genderevenwicht in die adviesraden die na de reorganisatie zullen blijven bestaan of met de nieuwe structuur zullen worden opgericht.

- 3 en 4. Hieronder volgt een gedetailleerde opsomming van de organen waarin de ledensamenstelling geduid wordt. De ontbrekende worden in addendum toegezonden.

- a) Commissie zorg bij de gezins- en welzijnsraad

De noodzakelijke samenstelling is 13 leden (12 en een voorzitter). Op basis van de benoemingen zijn er 10 mannen en 3 vrouwen. Ondertussen is er echter het ontslag van een man. Alle mandaten van de Raad eindigen op 1/2/2003. Bij de nieuwe samenstelling van de gezins- en welzijnsraad alsook van de

commissies zal de decretale verplichting worden ingevuld.

Bij haar werkzaamheden behoren vraaggestuurd beleid in de zorg en adviesvorming inzake BVR van 13.7.01 tot vaststelling van criteria, voorwaarden en refertebedragen van tegemoetkoming in individuele materiële bijstand voor Sociale Integratie van een Personen met een Handicap

b) Provinciaal Comité Vlaams-Brabant en Brussel (Kind en Gezin)

De Provinciale Comités van Kind en Gezin zijn in 2001 opnieuw samengesteld. Bij deze samenstelling is er veel aandacht geweest voor diversiteit onder de leden, niet enkel wat de verhouding man-vrouw betreft. Ook de verhouding autochtonen-allochtonen en de aanwezigheid van de verschillende gebruikers van het aanbod van Kind en Gezin werden voor ogen gehouden. Aan de basis van de samenstelling van de nieuwe Provinciale Comités lag het uitschrijven van een heuse vacature en een gedegen werving van de kandidaten.

Deze doordachte aanpak heeft geresulteerd in een situatie waarbij in de meeste Provinciale Comités de vereiste man-vrouwverhouding is gerespecteerd. Dat is wat de Kind en Gezin-sector betreft geen bevoegdheidsdomein impliceert dat er een overaanbod aan vrouwelijke kandidaten was en is. Desondanks zijn de mannen voldoende vertegenwoordigd, met uitzondering van het Provinciaal Comité Vlaams-Brabant en Brussel. Maar dit is, zoals aangegeven, onvermijdbaar gebleken ondanks de vele gerichte inspanningen die zijn geleverd.

c) Medische raden (UZ Gent – OPZ Rekem)

De medische Raad is een overleg- en adviesorgaan, opgericht binnen de ziekenhuiswet volgens KB van 10/08/87. De samenstelling van deze medische raden gebeurt via verkiezingen door het ganse medische korps. Volgens activiteitengraad heeft iedere geneesheer stemrecht. De procedure is vastgelegd in de ziekenhuiswet en valt uiteraard buiten de bevoegdheid van de directie.

Wat het OPZ Rekem betreft, bestaat de huidige samenstelling van de raad, na de verkiezingen van 22 november 2002, uit vier man-

nen en één vrouw. Op dat ogenblik was volgens de regelgeving slechts één vrouwelijke arts verkiesbaar.

Wat het OPZ Geel betreft, bestaat de huidige samenstelling, na de verkiezingen van 12 december 2000, uit 5 effectieve mannelijke leden, 1 effectief vrouwelijk lid en 1 plaatsvervangend vrouwelijk lid (intussen overleden). Er waren op dat ogenblik ook geen andere vrouwelijke artsen verkiesbaar omdat de andere vrouwelijke artsen in de instelling niet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden voldeden (bv. nog niet lang genoeg in dienst, ...)

d) Adviescommissie inzake verlenen van een beginseltoestemming tot interlandelijke adoptie

De Adviescommissie die het dossier beoordeelt van kandidaat-adoptanten die in eerste instantie geen beginseltoestemming tot interlandelijke adoptie konden verwerven, is geïnstalleerd in 2001. Deze installatie ging samen met een verplaatsing van het secretariaat van de Adviescommissie van Kind en Gezin naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De adviescommissie telt 4 leden, waaronder 1 vrouw. Bij de samenstelling is rekening gehouden met de continuïteit en de ervaring in de Adviescommissie. Om tegemoet te komen aan de vereisten van het decreet zal bij ontslag van een man een vervanging gerealiseerd worden door een vrouw.

Indien dit niet spontaan gebeurt, zal de samenstelling per 1.5.2004 in overeenstemming worden gebracht.

e) Pedagogische commissie voor gemeenschapsinstellingen bijzondere jeugdbijstand.

De mandaten zijn afgelopen en niet meer vernieuwd in afwachting van de ontwikkeling van de strategische adviesraden in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid.

Indien alsnog zou geoordeeld worden dat het noodzakelijk is toch deze commissie samen te stellen, dan zal bij de aanwijzing van leden rekening gehouden worden met de voorschriften van het decreet.

- f) Commissie ad hoc "voorzieningen voor opvang, behandeling, en begeleiding" en "programmatische en erkenningsvoorwaarden"

Enkel de eerste commissie, waar 3 vrouwen van de 13 leden een minderheid vormen, voldoet niet aan de verhouding van één derde mannen/vrouwen. De 4 andere ad hoc-commissies resulterend onder het Vlaams Fonds voldoen wel.

**Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare Werken, Mobiliteit en Energie**

Mobiliteit en Openbare Werken

1. In 2001 worden de raden van advies van de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) opnieuw samengesteld. Bij de oproep tot de kandidaten is uitdrukkelijk de voorwaarde gesteld met betrekking tot de vrouwelijke vertegenwoordiging.

Voor de materie "havens" bestaat er sinds 5 december 1989 een adviesorgaan dat het havenbeleid moet voorbereiden, nl. de Vlaamse Havencommissie (VHC). Een besluit van de Vlaamse regering van 15 november 1989 regelt haar samenstelling, werking en opdrachten. Naar aanleiding van de goedkeuring van het havendecreet dd. 2.3.1999 werd het oprichtingsbesluit echter aangepast waarmee van de gelegenheid gebruik wordt gemaakt om de adviesorganen aan te passen aan de eenderderegeling.

2. Er was geen weigering van erkenning.
3. De raden van advies van de Vlaamse Vervoermaatschappij brengen advies uit over alle vraagstukken met betrekking tot de aangeboden diensten van de VVM.

De milieucommissies van de luchthavens brengen advies uit over alle milieuaspecten met betrekking tot de exploitatie van de luchthavens. Zij hebben als minimale doelstelling de klachten van de omwonenden te inventariseren, mogelijkheden ter oplossing voor te stellen en de omwonenden en de overheden in te lichten over de reeds gevoerde en te voeren milieupolitiek.

Er dient een register van alle klachten bijgehouden te worden.

4. Er werden geen stappen ondernomen.

5. De raden van advies van de VVM worden per provincie samengesteld en hebben de volgende vertegenwoordiging :

- voorzitter, vertegenwoordiger van het gewest
- ondervoorzitter, afdelingshoofd "Personenvervoer en Luchthavens"
- een vertegenwoordiger van de GOM
- twee vertegenwoordigers van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten
- twee vertegenwoordigers van de gebruikers voorgedragen door de representatieve organisaties van werknemers vertegenwoordigd in de SERV
- twee vertegenwoordigers van de gebruikers voorgedragen door de representatieve organisaties van werknemers vertegenwoordigd in de SERV
- een vertegenwoordiger van de VZW Komi-no, comité Milieu en Mobiliteit
- een vertegenwoordiger van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen
- een vertegenwoordiger van de NMBS
- een vertegenwoordiger van de adviesraad Senioren en Verkeer
- een vertegenwoordiger van de Gezins- en Welzijnsraad.
- een vertegenwoordiger van de provincie.

De milieucommissie van de luchthaven Oostende is als volgt samengesteld :

- maximaal twee vertegenwoordigers van de stad
- maximaal twee vertegenwoordigers van de gemeente Middelkerke
- maximaal twee vertegenwoordigers van de Bestendige Deputatie
- maximaal vier vertegenwoordigers van de omwonenden, hiertoe uitdrukkelijk gemandateerd door milieu- en natuurraden van de respectieve gemeenten

- maximaal vier vertegenwoordigers van de exploitant
- eventueel kunnen erkende geluidsdeskundigen of betrokken afdelingen van Aminoal op vergaderingen van deze commissie uitgenodigd worden.

In Oostende is de commissie (effectieven en plaatsvervangers) samengesteld uit 14 mannen en drie vrouwen.

De milieucmissie van de luchthaven Antwerpen is als volgt samengesteld :

- maximaal twee vertegenwoordigers per gemeente: Antwerpen (districten Deurne en Berchem), Borsbeek, Boechout en Mortsel
- maximaal twee vertegenwoordigers van de Bestendige Deputatie
- maximaal één vertegenwoordiger van de omwonenden per betrokken gemeente (Antwerpen, Borsbeek, Boechout en Mortsel) hiertoe uitdrukkelijk gemandateerd door milieu- en natuurraden van de respectieve gemeenten
- één vertegenwoordiger van de Bond Beter Leefmilieu
- maximaal vier vertegenwoordigers van de exploitant
- eventueel kunnen erkende geluidsdeskundigen of betrokken afdelingen van Aminoal op vergaderingen van deze commissie uitgenodigd worden.

In Antwerpen is de commissie (effectieven en plaatsvervangers) samengesteld uit 28 mannen en 6 vrouwen.

Energie

Voor het bevoegdheidsdomein Energie werd in de beschouwde periode geen adviesraad aangepast.

Voor het bevoegdheidsdomein Energie is enkel het Vlaams Interdepartementaal Comité voor Energie (VICO) actief als overleg- en adviesorgaan.

De hoofdopdracht van het VICO is overleg plegen tussen de betrokken departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap inzake de toepassing van het besluit van de Vlaamse regering

van 16 december 1992 houdende aanmoedigingsmaatregelen voor het rationeel energiegebruik. Daarnaast is het advies van het VICO vereist voor alle reglementaire besluiten die nodig zijn voor de uitvoering van dit besluit van de Vlaamse regering.

In de beschouwde periode werd geen ontwerp van reglementair besluit voor voorafgaand advies aan het VICO voorgelegd. Het VICO heeft wel op eigen initiatief subsidievoorstellen voor de ondersteuning van de marktintroductie van energiezuinige technologieën voorgelegd.

Het VICO is samengesteld uit één vertegenwoordiger van 6 departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De samenstelling van het VICO is momenteel niet in overeenstemming met het streefdoel van het decreet houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen. Gelet op het feit dat in het kader van het in uitwerking zijnde CO₂-decreet, het VICO wordt afgeschaft, zal de huidige samenstelling niet meer worden gewijzigd.

In het VICO is er sprake van diversiteit tussen ouderen en jongeren.

(nieuw antwoordonderdeel – red.)

Ik verwijs naar de antwoorden op uw vroegere schriftelijke vragen dd. 16/11/1999, 28/06/2000 en 23/05/2001 (*resp. gecoördineerd antwoord van Mieke Vogels, Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 795 ; gecoördineerd antwoord van mevrouw Mieke Vogels, BVA nr. 1 van 6 oktober 2000, blz. 13 en aanvullend gecoördineerd antwoord van mevrouw Mieke Vogels, BVA nr. 3 van 17 november 2000 ; en gecoördineerd antwoord van de heer Patrick Dewael, BVA nr. 1 van 5 oktober 2001, blz. 163 – red.*)

Voor de administratie Waterwegen en Zeewezen is er maar één van deze adviesraden relevant, met name het Comité van advies voor de Zeediensten van de Schelde. Dit adviescomité kent thans een sluimerend bestaan. Bovendien staat het onder het voorzitterschap van de gouverneur van de provincie Antwerpen.

Wat de Vlaamse Havencommissie en het Subregionaal Overlegorgaan Gent betreft, is steeds aan de vereiste 1/3-samenstelling voldaan. Bij wijzigingen van de vertegenwoordigers in de Vlaamse Havencommissie wordt nauwgezet deze situatie aangehouden.

Voor de administratie Wegen en Verkeer werden buiten de aanbeveling om bij de oproep tot kandidaten uitdrukkelijk de voorwaarde te stellen met betrekking tot de vrouwelijke vertegenwoordiging, geen verdere stappen ondernomen.

Departement LIN

1. AWZ

Binnen AWZ bestaan er 2 adviesorganen, namelijk de Vlaamse Havencommissie en het Comité van advies voor de Zeediensten van de Schelde.

De Vlaamse Havencommissie

De Vlaamse Havencommissie is als adviesorgaan voor de materie "havens" bestaat sinds 5 oktober 1989 bij de SERV en is een commissie die het havenbeleid moet voorbereiden. De oprichting en samenstelling gebeurden op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 15 november 1989.

Het adviesorgaan is op dit ogenblik niet samengesteld overeenkomstig de eenderdereg.

Het Comité van advies voor de Zeediensten van de Schelde

Het Comité van advies voor de Zeediensten van de Schelde, opgericht bij KB van 10 mei 1929 gewijzigd door het KB van 20 juli 1967 bracht advies uit over de toenmalige knelpunten i.v.m. de uitvoering van de verdieping van de Westerschelde, de beloodsingproblematiek de geplande reorganisatie van het Zeewezen.

AWV

AWV laat weten dat de adviesorganen binnen haar organisatie nog geen advies uitbrachten betreffende één van mijn beleidsmateries.

De samenstelling van de adviesorganen is op dit ogenblik niet overeenkomstig de eenderdereg. Bij vacatures zal hiervoor het nodige worden gedaan.

AOSO

Binnen AOSO zijn geen adviesraden opgericht.

AAAD

Binnen AAAD zijn geen adviesraden opgericht.

2. De Vlaamse Havencommissie

Naar aanleiding van de goedkeuring van het havendecreet dd. 2 maart 1999 wordt het oprichtingsbesluit echter aangepast waarmee van de gelegenheid gebruik wordt gemaakt om de adviesorganen aan te passen aan de eenderdereg.

Het uitvoeringsbesluit op het Havendecreet inzake de samenstelling, werking en opdrachten van de Vlaamse Havencommissie heeft de volledige procedure doorlopen en wordt eerlang ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Het Comité van advies voor de Zeediensten van de Schelde

De toepassing van de eenderdereg is voor dit comité zo goed als onmogelijk omdat het is samengesteld uit députés, schepenen met havenbevoegdheden, leidinggevende ambtenaren van de verschillende bij de problematiek betrokken instanties.

De meest recente vergadering die plaats had op 25 februari 1997, was samengesteld uit afgevaardigden van de bestendige deputatie, de stad Antwerpen, de stad Gent, de Kamer van Koophandel, de Antwerpse Scheepvaartvereniging, de Algemeen Aktiekomiteit der Belgische Binnenscheepvaartorganisatie, de administratie Waterwegen en Zeewezen. De vergadering wordt steeds voorgezeten door de gouverneur van de provincie Antwerpen. Bovendien wordt de samenstelling van dit comité jaarlijks herzien op basis van de titularissen van de verschillende ambten.

De Lijn

1. In elk van de vijf exploitatie-entiteiten van de Vlaamse Vervoermaatschappij bestaat een raad van advies. Deze raden van advies vergaderen regelmatig en bespreken alle vraagstukken met betrekking tot de aangeboden diensten.

De raden van advies oefenen hun bevoegdheid uit overeenkomstig de bepalingen van artikel 22 van het decreet van 31.7.1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij, en van artikel 33 van de statuten van de Vlaamse Vervoermaatschappij, gevoegd bij het besluit van de Vlaamse executieve van 24.10.1990, houdende goedkeuring ervan.

De leden van de huidige raden van advies werden benoemd bij ministerieel besluit van 6.6.1996 overeenkomstig de samenstelling, zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering van 5.3.1996. De vernieuwing van de mandaten van de raden van advies zal gebeuren overeenkomstig een gewijzigde samenstelling, zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 23.6.1998.

2. Betreft niet de Vlaamse Vervoermaatschappij.

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

1. Bij NV Zeekanaal zijn geen adviesraden actief.
2. Niet van toepassing.

Dienst voor de Scheepvaart

1. Bij de Dienst voor de Scheepvaart zijn geen adviesraden actief. Er werden dus ook geen adviezen uitgebracht betreffende beleidsmateries waarvoor ik bevoegd ben.

De raad van bestuur van de Dienst voor de Scheepvaart, die geen adviesorgaan maar een bestuursorgaan is, is samengesteld volgens de decretale bepalingen inzake de samenstelling van adviesorganen.

2. Niet van toepassing.

Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen NV (MBZ)

1. Bij MBZ zijn geen adviesraden actief.
2. Niet van toepassing.

(nieuw antwoordonderdeel – red.)

1. Volgende adviesraden, die onder mijn bevoegdheid ressorteren, voldoen nog niet aan het decreet :

Comité van advies voor de Zeediensten van de Schelde

Vlaams comité van advies voor de taxi's

Raden van advies van de Exploitatie eenheid (VVM) : 1 per provincie

Subregionaal overlegorgaan van het Havengebied

Geschillencommissie overheidsopdrachten

Vlaamse Havencommissie

- 2 en 3. Reeds op 10 september 1997 heeft mijn administratie een schrijven gericht aan de verschillende adviesorganen bevoegd voor materies van LIN waarbij hun aandacht werd gevestigd op de brochure "Evenwichtige vertegenwoordiging: een uitdaging voor mannen en vrouwen".

Tevens werden begin juli 1999 en midden oktober 1999 de adviesorganen, ter gelegenheid van de aanmaak van een databank met relevante gegevens over de samenstelling van ieder adviesorgaan, gewezen op de toepassing van het decreet van 15/7/1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen en de impact ervan op de rechtsgeldigheid van de genomen adviezen.

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

1. Adviescommissie projecten en instituten hoger kunstonderwijs
 - Het besluit van de Vlaamse regering van 6 september 2002 benoemt 9 personen als lid van de adviescommissie projecten hoger kunstonderwijs. Drie leden van deze commissie zijn vrouwen. De samenstelling van deze commissie voldoet dus aan de bepalingen van het decreet van 15 juli 1997.
 - Bij de samenstelling van deze commissie deed de Vlaamse regering geen beroep op de Pluspuntbank.
 - Het besluit van 6 september 2002 wijzigde het vorige besluit, met de bedoeling de commissie af te stemmen op de wijzigingen in het hogescholendecreet en om tot een evenwichtige samenstelling te komen. De vacatures werden niet kenbaar gemaakt.
 - In haar huidige vorm en samenstelling leverde de commissie slechts 1 keer advies, met name in verband met de toekenning van de financiering van uitzonderlijke projecten in het kader van hoger kunstonderwijs, in uitvoering van artikels 340ter, 340quater en 340quinquies van het hogescholendecreet.

2. Adviescommissie universitaire steunpunten

- De samenstelling van de adviescommissie universitaire steunpunten ziet er op dit ogenblik als volgt uit: Ludy Van Buyten, Theo Mardulier, Jean-Marie Marchand, Pieter Batelaan, M. Bolhuis, Jo De Ro, Sjaak Kroon, Ria Baldewijns, Patrice Caremans, Hilde Coucke, Chris Deloof, Els Exter – zijnde 12 personen waarvan 7 mannen en 5 vrouwen. De samenstelling van deze commissie voldoet bijgevolg aan de bepalingen van het decreet van 15 juli 1997.
- De adviescommissie universitaire steunpunten heeft slechts 1 advies uitgebracht in 2002, namelijk over de planning voor 2003 voor de steunpunten NT2 en ICO.

3. Beoordelingscommissie van nascholingsprojecten

Deze beoordelingscommissie wordt gevormd door de leden van de departementale directieraad, de leden van het college van inspecteurs-generaal en de directeur van de dienst voor onderwijsontwikkeling (besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de procedure voor de toewijzing van nascholingsprojecten op initiatief van de Vlaamse regering – 22 oktober 1996).

Deze personen zijn in hoofde van hun functie aan de commissie toegewezen. Hierdoor bestaat de commissie uit 9 mannen en 1 vrouw.

4. Beoordelingscommissie van vormingsprojecten voor ouders

Deze commissie bestaat uit drie leden van de departementale directieraad, twee leden van het college van inspecteurs-generaal en twee externe deskundigen (besluit van de Vlaamse regering tot vastlegging van de beoordelingsprocedure van de vormingsprojecten voor ouders – 20 juni 1996).

Deze personen worden eveneens in hoofde van hun functie aan de commissie toegewezen. Hierbij wil ik opmerken dat steeds wordt geprobeerd een vrouwelijke deskundige aan te trekken.

5. Afdeling voor het buitengewoon secundair onderwijs (VLOR)

- Sinds september 2002 zijn de afdelingen van de VLOR niet langer actief. Enkel de raden zijn nog actief. Deze beantwoorden allemaal aan de decretale bepalingen in verband met de man-vrouwsamenstelling.
- Deze afdeling heeft nog één advies uitgebracht, meer bepaald over de ontwikkelingsdoelen OV3 op 17 mei 2002. De VLOR deelt mee dat de afdeling op dat moment volledig beantwoordde aan de decretale bepalingen.

6. Afdeling voor het kunstsecundair onderwijs (VLOR)

- Sinds september 2002 zijn de afdelingen van de VLOR niet langer actief. Enkel de raden zijn nog actief en deze beantwoorden allemaal aan de decretale bepalingen in verband met de man-vrouwsamenstelling.
- Deze afdeling heeft in 2002 geen adviezen uitgebracht.

7. Kern(stuur)groep ter opvolging/begeleiding van de edufora

Eerst en vooral wil ik opmerken dat de kern- en stuurgroep geen adviezen geven. De werking van de Edufora is geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 (VR/98/2307/doc/0625/Ter) waarin onder andere de contouren van de Centrale Eduforabeleidsceel worden geschetst. Met de mededeling aan de Vlaamse regering van 30 maart 1999 werden de kern- en stuurgroep geïnstalleerd en werd Dirk Van Damme als voorzitter van de kernen stuurgroep voorgesteld. De leden worden in hoofde van hun functie in de organisatie die zij vertegenwoordigen aan de kerngroep toegewezen. In 2002 werd Wim Nimmegeers (VLOR) vervangen door Monique De Ridder (VLOR).

De leden van de stuurgroep zijn naast de kern-groepleden ook de voorzitters van de verschillende Edufora. Dit zijn vrijwilligers die onbezoldigd deze functie uitoefenen. De Edufora bestaan naast de voorzitter ook uit de directeurs van de verschillende opleidingsinstanties in de regio's, die vanwege hun functie deel uitmaken

van het regionaal overlegorgaan, Op 1 maart 2003 houden de Edufora op te bestaan en worden ze geïntegreerd in de Interface.

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

Adviescommissie invoegbedrijven/adviescommissie sociale economie.

Eind december 2002 bestaan de effectieve leden uit 9 mannen en 7 vrouwen. De plaatsvervangende leden bestaan uit 6 mannen en 10 vrouwen.

Dit orgaan voldoet hiermee wel degelijk aan de decretale bepaling tot minimale vertegenwoordiging van een derde man/vrouw.

Brussels Nederlandstalig comité voor tewerkstelling en opleiding

Behoort tot het Brussels Gewest. Derhalve is het decreet inzake evenredige man/vrouw vertegenwoordiging niet van toepassing op dit orgaan.

Sectoriële commissie toerisme

Kan door de minister niet worden beantwoord. Valt onder de bevoegdheid van de heer Jaak Gabriëls, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting.

Gent-Eeklo, Leuven, Limburg, Mechelen, Oostende-Ieper, Sint Niklaas-Dendermonde, Turnhout

De STC's zijn eind 1998 samengesteld en dit voor een periode van 4 jaar. Het zijn de SERV-partners die instaan voor de aanwijzing van de effectieve en plaatsvervangende leden van het STC. De waarnemende leden worden voorgedragen door de lokale besturen en de derden-organisaties. Bij de samenstelling eind 1998 is gewaakt over de evenredige participatie van mannen en vrouwen.

Tijdens deze 4-jarige periode zijn er heel wat vervangingen doorgevoerd. Het is de administratie Werkgelegenheid die instaat voor de administratieve aanpassingen van deze vertegenwoordigingen. Hierbij werd, op vraag van de minister, gewaakt over de vervangingen van een vrouw door een vrouw. Niettegenstaande een opvolging hiervan, heeft dit naar het einde van deze 4-jarige periode geleid tot een aantal afwijkingen van de decretale bepalingen. omdat thans de STC's opnieuw samengesteld worden, schept dit de mogelijkheid om de aanpassingen aan de man-vrouwverhouding in deze operatie mee op te nemen.

Dit is dan ook het moment om het decreet terug onder de aandacht te brengen van de organisaties. Vandaar dat dit punt geagendeerd is op de eerstvolgende vergadering van de STC-Stuurgroep.

op basis van voorliggende parlementaire vraag is de actuele samenstelling opnieuw gecheckt. De regio's Antwerpen, Brugge en Gent voldoen inmiddels aan de bepalingen van het decreet.

Toch voldoen volgende regio's niet aan de bepalingen van het decreet inzake evenredige participatie van mannen en vrouwen: Aalst-Oudenaarde, Kortrijk-Roeselare, Limburg, Mechelen, Oostende-Ieper, Sint-Niklaas-Dendermonde en Turnhout. Zij zullen attent gemaakt worden op de toepassing van het decreet naar aanleiding van de hierna vermelde verlenging in de mandaten.

Op de Pluspuntbank werd geen beroep gedaan. De sociale partners wijzen vertegenwoordigers aan onder hun leden.

De STC's geven vaak pro-actief advies aan de minister.

Ook wordt geregeld advies geformuleerd op vraag van de minister en van de VDAB, bv. VDAB-ondernemingsplan, tewerkstellingsmaatregelen et cetera. Het betreft hier steeds niet-bindende adviezen.

De meeste adviezen worden voorbereid in werkgroepen waar de man-vrouwverdeling meer evenredig is.

Stuurgroep Strategisch Arbeidsmarktonderzoek

vergadering van de Stuurgroep Strategisch Arbeidsmarktonderzoek dd. 14 juni 2001 werd een huishoudelijk reglement goedgekeurd waarin in artikel 4, vijfde lid, expliciet wordt bepaald dat "de leden van de Stuurgroep ervoor zorgen dat maximaal 2/3 van de leden van hetzelfde geslacht is".

Vermits de Stuurgroep uit vaste vertegenwoordigingen van voorafbepaalde organen/instellingen bestaat, werd geen beroep op de Pluspuntbank gedaan.

Sedert de goedkeuring van dit huishoudelijk reglement (en dus ook op 1 januari 2002) werd de samenstelling van de Stuurgroep uitgebreid met de volgende instanties: de administratie Economie, de administratie Planning en Statistiek en het departement Onderwijs.

Gelet op deze nieuwe samenstelling en gelet op het feit dat de deskundigen van het Steunpunt en de verslaggever geen effectieve leden zijn, is de minimale vertegenwoordiging van één derde vrouwen sedert de goedkeuring van dit huishoudelijk reglement (en dus ook op 1 januari 2002) dan ook gerespecteerd, namelijk 8 vrouwen en 14 mannen op 22 effectieve leden.

De nieuwe Viona-coördinator die in dienst is genomen, is bovendien een vrouw, wat de verhouding op 9 vrouwen en 13 mannen brengt.

Begeleidingscommissie van het Herplaatsingsfonds

De begeleidingscommissie in het kader van het Herplaatsingsfonds is – in tegenstelling tot wat in voorliggende parlementaire vraag gesuggereerd wordt – wel samengesteld conform de voorwaarden gesteld in het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen. Momenteel zetelen er 10 mannen en 7 vrouwen in de Begeleidingscommissie.

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

Hieronder volgt een bespreking van de adviesorganen die als onregelmatig samengesteld zijn opgegeven. Per orgaan worden de vier vragen beantwoord. Enkel de organen die onder de bevoegdheid vallen van Aminoal zullen worden besproken. De ontbrekende delen zullen in een aanvullend antwoord worden verschaft.

Vooraf wil ik nog opmerken dat in het decreet geen rekening wordt gehouden met het feit dat in veel adviesorganen ambtshalve leden zetelen (die een gedeelte of het geheel van de adviesraad uitmaken) of hun vervangers, die dus niet door de minister worden aangeduid. Bovendien kan ik in een aantal gevallen niet kiezen en ben ik afhankelijk van voordrachten.

In zijn advies van 28 juni 2002 stelt de Raad van State dat, wanneer de leden van een commissie aangewezen worden op grond van hun functie (bv. van afdelingshoofd of leidend ambtenaar), niet kan worden gegarandeerd dat aan de vereiste van artikel 3 van het decreet van 15 juli 1997 zal worden voldaan. De leden kunnen immers niet verplicht worden om zich te laten vervangen. De Raad van State stelt dat bijgevolg voor een dergelijke commissie een afwijking dient te worden aangevraagd met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 2000 tot vaststelling van de voorwaarden en de procedure inzake het verzoek

om afwijking krachtens artikel 6 van het decreet van 15 juli 1997. Een aantal van de organen die hier volgen zijn in dit geval. Toch wordt getracht aan de vereisten te voldoen. Ik neem aan dat begrip kan opgebracht worden voor het desondanks eventueel niet voldoen aan de voorwaarde.

Bovendien wordt in het decreet geen onderscheid gemaakt tussen klassieke adviesorganen die de minister bij een beleid adviseren, en de organen die over concrete (beroeps)dossiers adviseren, en dus zeer technisch zijn. In de eerste bestaat er een ruim forum, dat regelmatig vernieuwd wordt; de tweede hebben een beperkte samenstelling, meestal voor onbeperkte duur, en worden gerekruteerd binnen een enge radius.

In de hierna volgende opsommingen komen deze elementen aan bod.

De adviescommissies voor bosreservaten voor de houtvesterijen van Antwerpen, Turnhout, Bree, Hasselt, Hechtel, Brugge

Deze adviescommissies staan de houtvester bij in het beheer van de bosreservaten. Zij adviseren dus de houtvester en niet de minister.

Deze commissies bestaan gedeeltelijk uit ambtshalve leden die op basis van hun functie (bv. houtvester) worden aangewezen. Behoudens één uitzondering zijn alle leden die ambtshalve in de commissies zetelen mannen. Dit houdt in dat in de meeste adviescommissies reeds 4 of 5 mannen zetelen, waardoor het bijzonder moeilijk wordt om een 1/3 vertegenwoordiging door vrouwen te halen voor de volledige adviescommissie. Om deze doelstelling te halen zouden in diverse raden 4 van de 5 verkiesbare leden vrouwen moeten zijn.

Het zou allicht zinvoller zijn om de samenstelling van de adviescommissie enkel op de verkiesbare leden te beoordelen. Enkel bij deze groep kan immers de samenstelling van de leden aangepast worden om de na te streven minimale man-vrouwverhouding te realiseren.

Bovendien dient er op gewezen te worden dat de vertegenwoordiging in deze commissies berust op zeer technische materies waarbinnen momenteel nog beduidend minder vrouwen actief zijn dan mannen.

Wat de vier vragen betreft

1. De adviescommissies voor de bosreservaten werden begin 2000 aangepast. Wegens het ver-

strijken van de in het uitvoeringsbesluit vastgelegde termijn van 6 jaar dienden nieuwe leden te worden benoemd voor de verschillende adviescommissies. De nieuwe leden van de 6 adviescommissies werden in het besluit van 11 februari 2000 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw benoemd.

Bij keuze van de leden, werd (naast de vereiste inhoudelijke kennis) zo veel mogelijk rekening gehouden met de minimale eenderde vertegenwoordiging én met diversiteit. Daardoor werd een veel hoger aantal vrouwen in de commissies opgenomen.

Wanneer enkel het verkiesbaar deel van de commissie geanalyseerd wordt, blijkt het merendeel van commissies aan de na te streven verhouding te voldoen:

- Oost-Vlaanderen – houtvesterij Gent: 3/5 vrouwen
- Antwerpen – houtvesterijen Antwerpen en Turnhout: 2/5 vrouwen
- Vlaams-Brabant – houtvesterijen Leuven en Groenendaal: 2/5 vrouwen.

2. Uit mondelinge informatie ingewonnen bij de databank, bleek dat voor dergelijke gespecialiseerde plaatsen geen kandidaten zijn.
3. Er werden vervangingen doorgevoerd sinds het aantreden van de minister. Zowel bij de herbenoeming op 11 februari 2000 als bij de wijziging van het MB van 11 februari, op 30 juli 2002: hierbij werd de ontslagnemende vrouw uit de commissie opnieuw door een vrouw vervangen.

Gezien de vereiste inhoudelijke kennis om in de commissie te zetelen, werd via de houtvesterijen naar geschikte personen in de bos- en natuursector gezocht.

4. Na januari 2002 werden door deze commissies adviezen over het beheer in de bosreservaten gegeven evenals adviezen over de aanwijzing en erkenning van nieuwe bosreservaten.

De bijzondere onderzoekscommissie inzake luchtverontreiniging van gevaarlijke stoffen.

De opdracht voor deze onderzoekscommissie werd ondertussen afgerond.

De Commissie voor toepassing van het afschotplan voor reewild

Deze commissie geeft de minister advies inzake beroepen tegen beslissingen van de woudmeester inzake provinciale afschotplannen. De commissie moet uit 5 leden bestaan, waarvan 2 ambtenaren uit de afdeling Bos en Groen en 2 jagers.

1. Er werd gezocht naar vrouwelijke jagers en vrouwelijke ambtenaren van de genoemde afdeling die technisch onderlegd zijn. Er werd één vrouw gevonden.

Als reden voor de afwijking van de evenredige vertegenwoordiging moeten we kijken naar de aantallen vrouwelijke jagers. Om het aantal vrouwelijke jagers te kennen, moet een beroep worden gedaan op de arrondissementcommissariaten die de jachtverloven uitreiken. Voor het jachtseizoen 1996-1997 is dit gebeurd: op een totaal van 12.777 jachtverloven werden er 252 uitgereikt aan vrouwen: dit is 1,97%. Het aantal uitgereikte jachtverloven voor het jachtseizoen 2001-2002 bedraagt 11.598. Het aandeel vrouwen is in deze korte tijdsspanne hoogstwaarschijnlijk niet substantieel veranderd.

Navraag bij de Vlaamse Vleugel van de Koninklijke Sint-Hubertusclub van België leert ons dat het percentage vrouwelijke leden 1,79% bedraagt (op een totaal van 7.732 leden).

2. In de Pluspuntdatabank werden geen vrouwelijke jagers voor reewild gevonden.
3. In 2001 werd de commissie opnieuw samengesteld. Eén vrouw kon worden aangesteld.
4. De commissie toepassing afschotplan reewild heeft in 2002 één advies aan de minister gegeven, betreffende de beroepen tegen de weigering van een afschotplan voor reewild.

De Commissie voor Landinrichting

1. Artikel 2, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juni 1996 houdende nadere regelen betreffende de landinrichting bepaalt dat er bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een Commissie voor Landinrichting wordt opgericht.)

Deze commissie is volgens artikel 2, §2, samengesteld uit ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van bepaalde VOI's. De voorzitter van de commissie wordt

benoemd door de Vlaamse regering (artikel 2, §2, 1e lid). De leidend ambtenaar van de Vlaamse Landmaatschappij of de door hem aangewezen ambtenaar is secretaris (artikel 2, §2, 1e lid). Daarnaast bestaat de commissie uit 11 afdelingshoofden van afdelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die lid zijn uit hoofde van hun functie (artikel 2, §2, 2° lid, 1° tot en met 11°), en uit 7 leidend ambtenaren van een administratie of een VOI of de door hen aangewezen ambtenaren (artikel 2, §2, 2° lid, 12° tot en met 18°).

De Commissie voor Landinrichting valt zonder twijfel onder de toepassing van het decreet van 15 juli 1997 op de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen. Voor de Commissie voor Landinrichting betekent dit dat er van de 20 leden maximaal 13 leden van hetzelfde geslacht mogen zijn. Artikel 9, §2, van het genoemde decreet bepaalt dat de adviesorganen aan deze bepalingen dienen te voldoen tegen 1 januari 2002.

In de praktijk bleek het onmogelijk om via de geciteerde wijze van samenstelling van de Commissie voor Landinrichting te voldoen aan het vereiste van artikel 3 van het decreet van 15 juli 1997. Elf van de 20 leden van de commissie zijn immers aangewezen uit hoofde van hun functie, de overige 7 leden en de secretaris, die eveneens aangewezen zijn uit hoofde van hun functie, kunnen zich weliswaar laten vervangen, maar hiertoe bestaat geen verplichting, en de keuze van de ambtenaar die hen desgevallend vervangt, is een strikte bevoegdheid van de betreffende leidend ambtenaar.

Op 8 maart 2002 heeft de Vlaamse regering, op mijn voorstel, het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot wijziging van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juni 1996 principieel goedgekeurd. De voorgestelde wijziging houdt in dat ook voor de 11 afdelingshoofden de mogelijkheid wordt gecreëerd dat zij zich laten vervangen door een door hen aangewezen ambtenaar. Het ontwerpbesluit werd op 12 maart 2002 voor advies op één maand voorgelegd aan de Raad van State.

In zijn advies van 28 juni 2002 stelt de Raad van State dat, aangezien de leden van de Commissie voor Landinrichting aangewezen worden op grond van hun functie van afdelingshoofd of leidend ambtenaar, ook na de wijziging van artikel

2 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juni 1996, niet kan worden gegarandeerd dat aan de vereiste van artikel 3 van het decreet van 15 juli 1997 zal worden voldaan. De leden kunnen immers niet verplicht worden om zich te laten vervangen. De Raad van State stelt dat bijgevolg voor de Commissie voor Landinrichting een afwijking dient te worden aangevraagd met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 2000 tot vaststelling van de voorwaarden en de procedure inzake het verzoek om afwijking krachtens artikel 6 van het decreet van 15 juli 1997.

Ik heb het verzoek tot afwijking op 18 september 2002 ingediend bij de cel Gelijke Kansen. Het werd op 27 september 2002 ontvankelijk verklaard. Op 6 januari 2003 ontving ik een antwoord van minister Vogels, bevoegd voor gelijke kansen, waarin zij meedeelt om het ministerieel besluit van 23 juli 2002 waarin een tijdelijke afwijking wordt toegestaan tot en met 31 december 2002 ongewijzigd te laten. Dit besluit hield in dat voor de berekening van de samenstelling van de commissie volgens geslacht, de 11 afdelingshoofden niet dienden te worden meegeteld. Door de tijdelijke afwijking voldeed de samenstelling van de Commissie voor Landinrichting tot en met 31 december 2002 aan de bepalingen van het decreet.

Om de kans te vergroten dat de Commissie voor Landinrichting toch zo goed mogelijk tegemoet komt aan het vereiste van artikel 3 van het decreet van 15 juli 1997, heeft de Vlaamse regering op 13 september 2002 ook het besluit tot wijziging van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juni 1996 definitief goedgekeurd.

2. Er werd geen beroep gedaan op de Pluspuntbank omdat de Commissie voor Landinrichting een ambtelijke adviescommissie betreft. De gedelegeerden moeten immers tot de genoemde administraties of afdelingen behoren.
3. Sedert mijn aantreden werd één betrokken afdelingshoofd in die functie vervangen en bijgevolg ook als lid van de Commissie voor Landinrichting. Daarnaast werd één leidend ambtenaar van een VOI in die functie vervangen en bijgevolg ook als lid van de Commissie voor Landinrichting. Dit lid laat zich niet vervangen in de Commissie voor Landinrichting. In het eerste geval werd een vrouw vervangen door een man, in het tweede een man door een man.

Ten slotte hebben vier leidend ambtenaren van een administratie of een VOI die zich voordien ook reeds in de Commissie voor Landinrichting lieten vervangen, zich in deze periode laten vervangen door een andere door hen aangewezen ambtenaar. Drie van deze laatste ambtenaren zijn een vrouw, tegenover voordien één.

4. De Commissie voor Landinrichting gaf na 1 januari 2002 een aantal adviezen op grond van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juni 1996 houdende nadere regelen betreffende de landinrichting.

Het gemeenschappelijk opvolgingscomité dioxinecontaminatie

Er valt geen comité met die naam onder mijn bevoegdheid. Misschien wordt de werkgroep dioxines bedoeld, onder voorzitterschap van het federaal Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid of een werkgroep van het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV).

Natuurinrichtingsprojectcommissies en -comités

Vooreerst dient een onderscheid gemaakt te worden tussen de taak van de natuurinrichtingsprojectcomités en de -commissies. Immers enkel de eerste zijn als adviesorgaan aan de minister strikt genomen gevat door de vermelde wetgeving. De commissies adviseren enkel de comités. Beide zijn trouwens ad hoc adviesorganen die slechts functioneren gedurende de duurtijd van het project.

1. Dit neemt niet weg dat voor beide organen de nodige moeite wordt gedaan om te voldoen aan een evenwichtige man/vrouw-verhouding. Een hinderpaal hierbij is dat ik aangewezen ben op voordrachten. De samenstelling van zowel het natuurinrichtingsprojectcomité als van de -commissie wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 (BS 10/09/1998).

Bij de samenstelling van zowel comité als commissie wordt in de aanvraagbrieven steeds gevraagd zowel een mannelijke als een vrouwelijke kandidaat voor te dragen. Voorbeelden van beide kunnen worden opgevraagd.

Wanneer bij de voordracht van kandidaten blijkt dat de verhouding niet gehaald wordt, dan wordt contact opgenomen met de vraag te wisselen tussen effectieve en plaatsvervangende leden om alsnog aan het decreet te voldoen (voorbeelden zijn op te vragen). Bij al deze cor-

respondentie wordt steeds aangegeven dat de voorgestelde aanpassingen gebeuren teneinde te voldoen aan het decreet. Evenzo wordt nagegaan of vanuit een aantal administraties sowieso al geen vrouwelijke kandidaten kunnen afgevaardigd worden. Hoewel vanuit het instrument natuurinrichting de nodige stappen worden ondernomen, vormt dit niet steeds een garantie dat aan de gestelde vraag kan worden voldaan.

Zo wordt meermaals de melding ontvangen dat enkel mannelijke kandidaten kunnen afgevaardigd worden (voorbeelden kunnen worden opgevraagd), wat het extra bemoeilijkt steeds aan de gewenste verhouding te voldoen. Evenzo blijkt soms dat meerdere instanties dezelfde kandidaten voorstellen en dient verder bemiddeld om uiteindelijk toch voldoende kandidaten over te houden. Zeker in dat laatste geval bestaat dikwijls niet de mogelijkheid te voldoen aan de gewenste man/vrouw-verhouding, eenvoudig omdat alle voorgestelde kandidaten (zelfs al zijn het uitsluitend mannen) effectief dienen opgenomen te worden.

2. Gezien de specifiek opgelegde samenstelling van zowel comité als commissie, gebeurt de vraag om kandidaten via een rechtstreeks schrijven aan de diverse instanties die zetelen in deze organen.

Er kan/mag dus nooit een beroep gedaan worden op de Pluspuntbank.

3. Gelet op de lange duurtijd van een natuurinrichtingsproject gebeuren regelmatig wijzigingen in de samenstelling van zowel comités als commissies. Deze wijzigingen gebeuren steeds bij ministerieel besluit en worden in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Ook bij wijzigingen wordt gestreefd naar een verbetering van de man/vrouw-verhouding.

Op die manier zijn ondertussen volgende organen in regel gesteld met het decreet:

- Oosthoekduinen (10 vrouwen op 27 leden)
- Smeethof (8 vrouwen op 23 leden)
- Uitkerkse Polder (9 vrouwen op 28 leden)
- West-Vlaamse Scheldemeersen (12 vrouwen op 32 leden)

De natuurinrichtingsprojectcomités voor de natuurinrichtingsprojecten Dijlevallei, Buitengoor-

Meergoor, Molve Nete en Turnhouts Vennengebied voldoen nog niet volledig aan de gewenste samenstelling. Ook hier wordt in de mate van het mogelijke gepoogd deze situatie recht te trekken.

4. Het projectcomité brengt een eerste formeel advies uit over het natuurinrichtingsprojectrapport na het afsluiten van het openbaar onderzoek hierover en de verwerking van alle gemaakte opmerkingen. Een tweede formeel advies wordt gegeven in de vorm van de vaststelling van het projectuitvoeringsplan.

Door de hierboven vermelde natuurinrichtingsprojectcomités werden na 1 januari 2002 enkel adviezen gegeven:

- Smeetshof : vaststelling projectuitvoeringsplan: 23 september 2002;
- Turnhouts Vennengebied : vaststelling projectuitvoeringsplan: 30 september 2002.

Geschillencommissie overheidsopdrachten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur

Deze commissie valt niet onder mijn bevoegdheid.

De provinciale visserijcommissies

De provinciale visserijcommissies geven geen adviezen aan de minister; zij doen wel voorstellen tot uitvoering van het visserijbeleid; deze voorstellen worden gecoördineerd via het Centraal Comité van het Visserijfonds welke op zijn beurt de voorstellen voor aanwending van het fonds aan de minister overmaakt. Het Centraal Comité van het Visserijfonds voldoet aan het decreet over de evenredige vertegenwoordiging.

De commissies zijn minder als een adviesorgaan te beschouwen, maar eerder als een lokaal beheersorgaan.

Momenteel loopt de procedure voor een nieuwe samenstelling van de commissies. Hierbij zal rekening gehouden worden met de bij het decreet opgelegde vertegenwoordiging van de geslachten.

De Vlaamse Hoge Jachtraad

1. Op 1 juli 2001 verviel de helft van de mandaten van de leden van de Vlaamse Hoge Jachtraad. Op dat moment telde de Vlaamse Hoge Jachtraad 4 vrouwelijke leden op een totaal van 25 leden. Aan de provincies die nog geen inspan-

ning geleverd hadden om vrouwelijke kandidaten voor te dragen werd in de vergadering van de Raad van 17 januari 2001 een speciale oproep gedaan om vrouwen voor te dragen.

Bij de oproep tot nieuwe kandidaten stelden zich slechts 2 vrouwen kandidaat om lid te worden van de Raad. Deze werden ondertussen ook effectief door de minister benoemd. Dit brengt het aantal vrouwen op 6, dit is nog twee vrouwelijke leden verwijderd van het vereiste aantal. Bij een volgende hernieuwing van de helft van de leden volgend jaar zal een extra inspanning geleverd worden om het vereiste quantum te bereiken.

Als reden voor de afwijking van de evenredige vertegenwoordiging moeten we kijken naar de aantallen vrouwelijke jagers. Om het aantal vrouwelijke jagers te kennen moet een beroep worden gedaan op de arrondissementcommissariaten die de jachtverloven uitreiken. Voor het jachtseizoen 1996-1997 is dit gebeurd: op een totaal van 12.777 jachtverloven werden er 252 uitgereikt aan vrouwen: dit is 1,97%. Het aantal uitgereikte jachtverloven voor het jachtseizoen 2001-2002 bedraagt 11.598. Het aandeel vrouwen is in deze korte tijdsspanne hoogstwaarschijnlijk niet substantieel veranderd.

Navraag bij de Vlaamse Vleugel van de Koninklijke Sint-Hubertusclub van België leert ons dat het percentage vrouwelijke leden 1,79% bedraagt (op een totaal van 7.732 leden).

2. Door de afdeling Bos en Groen werd de databank Pluspunt gecontacteerd, waar naar een diploma of een profiel gevraagd werd. Het is echter moeilijk op basis van een diploma om iemand te selecteren voor de Vlaamse Hoge Jachtraad: dit zou discriminerend zijn.

Ook is het moeilijk om een profiel op te stellen: men moet geen jager zijn om in de Raad te zeten. In de Raad zitten er immers vertegenwoordigers van bv. natuur en vogelbescherming.

3. Zie antwoord op vraag 1: benoeming twee vrouwelijke leden.
4. De plenaire vergadering van de Vlaamse Hoge Jachtraad kwam in 2002 viermaal samen. De notulen van deze vergadering werden telkens aan mij overgemaakt.

De behandelende onderwerpen en adviezen in de vergaderingen hadden steeds betrekking op

vraagstukken over de jacht in het Vlaamse gewest.

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

Voor het beleidsdomein wetenschaps- en technologisch innovatiebeleid wordt bovengenoemde parlementaire vraag als volgt beantwoord.

Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB)

1. De samenstelling van de VRWB (beslissing van de Vlaamse Regering 4 juli 1998) gebeurde volgens het decreet tot oprichting van de van 15 december 1993. Tevens werd een inspanning gedaan om aan 1/3-2/3 regel voor de man-vrouwverhouding te voldoen. Onder de 16 leden (+1 voorzitter) waren er aanvankelijk 5 vrouwen.

Vanaf de zomer 2002 is het mandaat van voormelde raad afgelopen. Momenteel bereidt het kabinet van minister Van Mechelen de samenstelling van een nieuwe Raad voor.

Dit decreet tot oprichting van de VRWB van 15 december 1993 stelt dat de VRWB samengesteld is uit een voorzitter en zestien leden, allen benoemd om hun deskundigheid op grond van en hun betrokkenheid bij het wetenschapsbeleid in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest.

Ten minste acht leden van de Raad, alsook de voorzitter, zijn personen die ervaring hebben met of hoofdzakelijk actief zijn in het wetenschappelijk onderzoek. De Raad dient evenwichtig samengesteld te zijn uit deskundigen op het gebied van de cultuur- en de gedragswetenschappen, de toegepaste, de exacte en de biomedische wetenschappen.

Zes leden zijn actief in of hebben ervaring met het universitair onderwijs of het wetenschappelijk onderzoek. Zij worden voorgedragen door de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR).

Zes leden worden voorgedragen door de werkgevers- en werknemersorganisaties die vertegenwoordigd zijn in de Sociaal – Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

De voorzitter en vier leden worden voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor het wetenschapsbeleid of, bij ontstentenis van de expliciete toewijzing van deze bevoegdheid, de minister-president van de Vlaamse regering.

De voorzitter en de leden van de Raad worden benoemd door de Vlaamse regering.

2. Niet van toepassing als dusdanig. De samenstelling van de VRWB (verloopt volgens het decreet tot oprichting van de VRWB van 15 december 1993. (zie ook het antwoord op vraag 1).
3. Ja. Deze vervangingen gebeurden eveneens volgens het decreet tot oprichting van de VRWB van 15 december 1993.
4. Geen.

Fonds voor Wetenschappelijk onderzoek – Vlaanderen (FWO)

De informatie werd opgevraagd.

Max Wildierscommissie (begeleidings- en evaluatiecommissie)

De informatie werd opgevraagd.

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Raad van beroep van de diensten van de Vlaamse regering

Overeenkomstig het decreet van 15 juli 1997 houdende de invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen mag vanaf 1 januari 2002 ten hoogste twee derde van de leden van een adviesorgaan van hetzelfde geslacht zijn.

Wat de raad van beroep bij de diensten van de Vlaamse regering betreft, wordt voldaan aan de vereisten van voormeld decreet. Het Vlaams Personeelsstatuut van 24 november 1993 bepaalde dat vanaf 1 januari 1994 ten hoogste 3/5 (gelet op de toenmalige samenstelling die 5 bedroeg) van de leden van hetzelfde geslacht mochten zijn.

Het huidige Vlaams Personeelsstatuut van 15 juli 2002, dat het Vlaams Personeelsstatuut van 24 november 1993 heeft vervangen, gaat nog een stap verder. Uit oogpunt van een evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in adviesorganen wordt de regel gehanteerd dat ten hoogste 4/7 (o.w.v. de voltallige samenstelling die 7 bedraagt) van de leden van hetzelfde geslacht mag zijn. Deze regel trad in werking op 1 juli 2002.

Ten onrechte wordt dus gesteld dat de raad van beroep niet voldoet aan de eisen gesteld door het decreet van 15 juli 1997.

Aangezien voldaan wordt aan de voorwaarden van het voormeld decreet, zijn de vragen 3 en 4 zonder voorwerp.

Vlaamse Heraldische Raad

1. Er werd een voorstel voorbereid om het aantal leden van de Vlaamse Heraldische Raad met twee te verhogen zodat twee vrouwelijke leden kunnen benoemd worden zonder dat de expertise van de huidige leden in het gedrang komt.
2. Er werd geen beroep gedaan op de Pluspunt-bank.
3. Het voorstel voor de uitbreiding van het aantal leden werd reeds gunstig geadviseerd door de inspectie van financiën. Zodra het voorstel definitief is goedgekeurd zullen bijkomende vrouwelijke leden worden benoemd.
4. Na 1 januari 2002 werden een belangrijk aantal wapenbrieven uitgereikt "Vaststelling van het wapen van privé-personen en instellingen", ondertekend door de functioneel bevoegde minister en de minister-president, op advies van de Vlaamse Heraldische Raad.

Vlaamse Jeugdraad

1. De jeugdraad werd meermaals op de hoogte gebracht over het feit dat de samenstelling van de jeugdraad niet voldeed aan de decretale bepa-

ling omtrent de minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen en werden zij verzocht zich hiervoor in regel te stellen.

2. Er werd geen beroep gedaan op de Pluspunt-bank.
3. Het decreet van 1982 houdende de oprichting van een Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, zoals gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999 is intussen volledig gewijzigd. Het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaams Jeugdbeleid regelt nu o.a. de werking en samenstelling van de Vlaamse Jeugdraad. Het hoofdstuk over de Jeugdraad is in werking sinds 1 januari 2003. Dit decreet regelt onder andere de samenstelling van de Jeugdraad. Ook de man-vrouwverhouding is in deze regelgeving opgenomen.

Met de Vlaamse Jeugdraad werd afgesproken dat zij in 2002 die voorbereidingen en maatregelen zouden treffen opdat zij vanaf 1 januari 2003 volledig samengesteld zijn conform alle regelgeving. In de loop van 2002 bereide de Jeugdraad zich voor op deze nieuwe regelgeving. Zij organiseerde op 23 november 2002 een congres. Op dit congres werd onder andere een nieuwe algemene vergadering verkozen. Hiervoor werden vacatures ook publiek bekend gemaakt.

Sindsdien is er een algemene vergadering die bestaat uit 8 vrouwen en 16 mannen en hiermee dus voldoet aan de vereiste man/vrouwverhouding.

4. Adviezen uitgebracht sinds 1 januari 2002.

Advies	Datum van advies	Inhoud
1.	6 februari 2002	Voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering betreffende de uitvoering van het decreet Vlaams jeugdbeleid
2.	6 februari 2002	Decreet houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid
3.	6 februari 2002	Beleidsbrief jeugd
4.	6 februari 2002	Vlaams jeugdbeleidsplan
5.	28 februari 2002	Naar aanleiding van het later in werking treden van het decreet Vlaams jeugdbeleid
6.	6 maart 2002	Voorontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus
7.	6 maart 2002	Advies bij de nieuwe ontwerpdecreten inzake jeugdtoerisme

Advies	Datum van advies	Inhoud
8.	17 april 2002	Advies bij het voorlopig eindrapport jeugdwerk en NME
9.	17 april 2002	Advies over het restkrediet van de jeugdruimteplanning
10.	8 mei 2002	Advies bij de voorontwerpen van wet tot wijziging van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten met betrekking tot de controle op de beheersvennootschappen
11.	3 juli 2002	De nieuwe beheersmandaten van de ADJ VZW
12.	3 juli 2002	Advies bij het ontwerp van het Vlaams Milieubeleidsplan
13.	3 juli 2002	Advies bij het ontwerp van decreet houdende het geïntegreerd beleid voor cultuur, jeugd, media en sport
14.	3 juli 2002	Advies over de toegankelijkheid en occasionele gebruik van bos en natuur in het kader van de geplande wijziging van het decreet op het natuurbehoud
15.	3 oktober 2002	Advies inzake het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering betreffende de uitvoering van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaams jeugdbeleid Hoofdstuk II Afdeling II Internationale culturele projecten Hoofdstuk III andere internationale projecten Hoofdstuk IV slotbepalingen
16.	3 oktober 2002	Advies inzake het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering betreffende de uitvoering van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaams jeugdbeleid Hoofdstuk II jeugdcultuur
17.	3 oktober 2002	Bestemming van de Lottogelden
18.	6 november 2002	Advies naar aanleiding van het openbaar onderzoek over het Vlaams ecologisch Netwerk (VEN)
19.	6 november 2002	Advies bij de beleidsbrief buitenschoolse kinderopvang
20.	6 november 2002	Advies bij het ontwerpdecreet houdende erkenning en subsidie.

Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

VIZO

1. Voor de opgesomde adviesorganen binnen het beleidsdomein economie werden volgende stappen ondernomen :

- adviesorganen van VIZO: De emancipatie-ambtenaar van VIZO stuurde in naam van de leidend ambtenaar begin 2001 een brief naar alle voorzitters van de adviesorganen van VIZO die op dat ogenblik geen evenredige vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen hadden om hen te wijzen op de inhoud van het decreet van 15 juli 1997 "houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen". Als ge-

volg van dit schrijven werd de samenstelling van verschillende adviesorganen aangepast (zie verder antwoord op vraag 3).

- de VCPB is sinds 6 november 2002 op non-actief gesteld. Momenteel zijn er geen leden benoemd.
 - de sectoriële commissie hout en bouw van de SERV heeft op 11 december 2002 een voordracht tot hersamenstelling overgemaakt. In dit voorstel worden zowel wat betreft de effectieve leden als de plaatsvervangende leden 6 mandaten op de 20 door vrouwen ingenomen.
2. In de brief die door het VIZO begin 2001 naar alle voorzitters werd gestuurd, werd verwezen naar de Pluspuntbank en werd een folder van Pluspunt meegestuurd.

Het valt moeilijk te achterhalen welke vervangingen werden doorgevoerd gebruik maken databank van Pluspunt.

3. Er werden reeds verschillende vervangingen doorgevoerd bij de organen verbonden aan het VIZO. De samenstelling van volgende organen voldoen intussen aan de minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen :
- commissie leersecretarissen (7 mannen; 5 vrouwen)
 - commissie vormgeving (9 mannen; 3 vrouwen)
 - beroepscommissie coiffure (4 mannen; 3 vrouwen)
 - beroepscommissie hondentrimmen (3 mannen; 3 vrouwen)
 - beroepscommissie vastgoedmakelaar (4 mannen; 1 vrouw)
 - beroepscommissie verzekeringen (3 mannen ; 3 vrouwen).

Verscheidende van de opgesomde beroepscommissies zijn momenteel om diverse redenen niet meer actief. Dit is zo voor de beroepscommissie ambulante handel, begrafenissen, dentaaltechniek, distributie, drukkerij, operator onderwaterwerken en vastgoedexpertise.

De beroepscommissies zijn vooral gericht op de techniek van het vak. Hiervoor zijn vakspecialisten nodig. In sommige beroepen zijn de vakmensen overwegend mannen of vrouwen. In deze beroepen is het niet mogelijk om het evenwicht te verkrijgen. Dit geldt onder andere voor bakker, slager, bouwberoepen, horeca, ...

Voor de Praktijkcommissie is momenteel een vacature kenbaar gemaakt. Er werden twee kandidaten voorgesteld: een man als 1ste kandidaat en een vrouw als 2de kandidaat. Het VIZO heeft geadviseerd om de vrouw te nemen.

4. Het opsommen van alle concrete adviezen/beslissingen van deze organen vanaf 1 januari 2002 is niet mogelijk.

De adviesbevoegdheid is in het algemeen de volgende.

Praktijkcommissie

Geeft advies inzake de leertijd :

- aan de Vlaamse regering inzake voorontwerpen van besluit en voorontwerpen van decreet
- de raad van bestuur inzake de leertijd opleidingsprogramma's organisatorische onderwerpen.

De praktijkcommissie is tevens een bestuursorgaan van het VIZO inzake de praktijkopleiding in de leertijd.

Commissie centra

(Is niet meer actief sinds de fusie van de centra – laatste vergadering dateert van 25/04/02).

Geeft advies aan de raad van bestuur, de praktijkcommissie en de leidend ambtenaar, inzake de beslissingen van deze organen.

Commissie leersecretarissen

Geeft advies aan de praktijkcommissie en de leidend ambtenaar inzake de beslissingen van deze organen.

Beroepscommissies

Geven advies inzake curricula van beroepen :

opleidingsprogramma's
 uitrustingsnormen
 examennormen
 lesgevers enz...

Commissie vormgeving

Geeft advies aan de raad van bestuur en de leidend ambtenaar inzake de beslissingen van deze organen.

SERV

Art. 7 bis § het Decreet op de SERV bepaalt dat het mandaat van de leden van de sectoriële commissies vier jaar bedraagt. Een hersamenstelling van de sectoriële commissie Hout & Bouw is noodzakelijk.

Ik heb dan ook de eer de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierna, op voordracht door de SERV, de lijst van de effectieve en plaatsvervangende leden van de sectoriële commissie Hout & Bouw voor te leggen voor verder gevolg.

I. Effectieve leden

1. Leden voorgedragen door werknemersorganisaties

- de heer De Deyn Erwin, BBTK, Brussel
- de heer De Grootte Luc, ACLVB, Brussel
- de heer Geybels René, AC-ABVV, Brussel
- mevrouw Heireman Frieda, ACV-Bouw & Industrie, Brussel
- mevrouw Jaenen Gaby, AC-ABVV, Hasselt
- mevrouw Meersman Sofie, ACV-Bouw & Industrie, Gent
- de heer Raes Hans, AC-ABVV, Brussel
- de heer Van Dessel Luc, ACV-Bouw & Industrie, Brussel
- de heer Van Reeth Rik, LBC-NVK, Antwerpen
- de heer Vanthourenhout Stefaan, ACV-Bouw & Industrie, Brussel

2. Leden voorgedragen door werkgeversorganisaties

- mevrouw Bekker Ria, Febelhout Vlaanderen, Brussel
- mevrouw Byvoet Brigitte, Confederatie Bouw Limburg, Hasselt
- de heer Cordeel Dirk, Cordeel NV, Temse
- de heer De Roock Chris, Febelhout Vlaanderen, Brussel
- de heer Dillen Marc, VCB, Brussel
- de heer Hoedemakers Robert, Hasselt
- de heer Lenaers Rob, Vanhout NV, Geel

– mevrouw Masschelein Hilde, Nacebo, Brussel

– de heer Van Steertegem Guy, Febelhout Vlaanderen, Brussel

– de heer Vaessen Leon, Algemene Bouwondernemingen Vaessen NV, Dilsen-Stokkem

II. Plaatsvervangende leden

1. Leden voorgedragen door werknemersorganisaties

- de heer Borloo Deef, ACV-Bouw & Industrie, Brussel
- mevrouw Crevits Enid, ACV-Bouw & Industrie, Brussel
- de heer Cuyvers Thieu, ACV-Bouw & Industrie, Hasselt
- de heer Henckaerts Bart, AC Limburg, Hasselt
- de heer Monteyne Bruno, AC Oostende, Oostende
- de heer Soetaert Jan, AC-ABVV, Brussel
- de heer Vander Eeckt Marc, ACV-Bouw & Industrie, Brussel
- mevrouw Vanhertbruggen Ellen, ACLVB, Brussel
- mevrouw Verhelst Ann, ACV-Bouw & Industrie, Gent
- de heer Vermeersch Hendrick, BBTK/Brussel-Halle-Vilvoorde, Vilvoorde

2. Leden voorgedragen door werkgeversorganisaties

- de heer de Goignies Gerrit, VCB, Brussel
- de heer De Wandeleer Pascal, Febelhout Vlaanderen, Brussel
- mevrouw De Witte Inge, Covodak, Ouwegem
- de heer Dhondt Jan, VCB, Brussel
- de heer Germis Jozef, VEV, Antwerpen

- mevrouw Larik Anja, Unizo, Brussel
- de heer Leus Christian, Federatie Handelaren Bouwmaterialen, Zellik
- de heer Potteau Paul, Potteau Labo, Heule
- mevrouw Sprengers Karen, Febelhout Vlaanderen, Brussel
- de heer Van Eetvelt Karel, Unizo, Brussel

door de hiërarchische overste binnen de administratie Cultuur.

4. Na 1 januari 2002 heeft het adviescomité Centraal- en Oost-Europa een evaluatie gemaakt van alle projectvoorstellen die voor 2002 werden ingediend voor het samenwerkingsprogramma, waarbij elk lid voor elk project een score diende toe te kennen die leidde tot een rangschikking per land van de verschillende projecten.

Buitenlands Beleid

1. Voor het adviescomité voor het Samenwerkingsprogramma met Centraal- en Oost-Europa werden, na de regeringsbeslissing van 23 februari 2001 m.b.t. het vernieuwd beleid ten aanzien van Centraal- en Oost-Europa, door de bevoegde ministers binnen 11 administraties ambtenaren aangeduid die als lid van het adviescomité zouden optreden.

Hierbij zijn ten minste 4 voltijdse vrouwelijke vertegenwoordigers op maximaal 11 leden van het adviescomité. Voor de samenstelling van dit comité werden geen specifieke stappen gezet om aan het betrokken decreet (i.v.m. de man-vrouwsamenstelling van adviesraden) tegemoet te komen, aangezien een aanvaardbare samenstelling op een natuurlijke wijze tot stand kwam.

2. Er werd geen beroep gedaan op de Pluspuntbank.
3. Er werd een vervanging (van een vrouw door een vrouw) doorgevoerd voor de vertegenwoordiging van de administratie Cultuur.

Dit gebeurde door middel van een toewijzing van de opdracht (het ging niet om een vacature)

Huisvesting

1. De wedersamenstelling van het Adviescomité van het Investeringsfonds voor Grond en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant wordt momenteel door mijn kabinet voorbereid. Het Adviescomité zal samengesteld worden uit 5 vertegenwoordigers ; met name 4 mannen en 1 vrouw.
2. Er werd geen beroep gedaan op de Pluspuntbank.
3. Zie het antwoord onder punt 1. Er werd geen vacature kenbaar gemaakt. De vervanging van de vertegenwoordigers heeft plaats wegens het verstrijken van het mandaat van de vorige vertegenwoordigers van het Adviescomité.
4. Het Adviescomité adviseert de leidend ambtenaar van Vlabinvest bij de toewijzing van de Vlabinvest-woningen aan kandidaat- huurders/ kopers.

Man-vrouwsamenstelling van de raden van bestuur van de Vlaamse investeringsmaatschappijen behorend tot het economisch overheidsinstrumentarium

Vennootschap	Vrouwen	Mannen	Totaal
Vlaamse Participatiemaatschappij NV	3	5	8
Gimv n.v.	3	10	13
Participatiemaatschappij Vlaanderen NV		1	5 6
Limburgse Reconversie maatschappij NV		1	7 8
Gimvindus NV		0	2 2

Toestand op 14 januari 2003

Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden

Sport

1. De Vlaamse Sportraad voldeed bij zijn samenstelling (ministerieel besluit van 24-12-1998) aan de 1/3-vertegenwoordiging mannen en vrouwen. De Vlaamse Sportraad telde toen 17 leden, waarvan 11 mannelijke en 6 vrouwelijke leden. In 2001 namen 2 vrouwelijke leden evenwel ontslag. Tot op heden is nog geen vervanging gebeurd. Zodra die 2 vrouwelijke leden door 2 nieuwe vrouwelijke leden zijn vervangen, zal de Vlaamse Sportraad weer aan deze 1/3-vertegenwoordiging voldoen.

De Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden voldeed bij haar samenstelling (ministerieel besluit van 24-12-1998) aan de 1/3-vertegenwoordiging mannen en vrouwen. De Adviserende Beroepscommissie telde toen 7 leden, waarvan 4 mannelijke en 3 vrouwelijke leden. Het mandaat van één van de vrouwelijke leden eindigde op 03-12-1999, wegens onvermogelijkheid toen ze als lid van de raad van bestuur van het Bloso werd aangesteld. Vooraleer een nieuw lid in de Adviserende Beroepscommissie aan te stellen, vroeg het kabinet van toenmalig minister Johan Sauwens juridisch advies bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap over de toepassing van de 1/3-regel op 7 leden. Volgens de bevoegde diensten van de Vlaamse Gemeenschap kon 113 van 7 leden (= 2.33 leden hetgeen minder is dan 2.50 leden), naar beneden worden afgerond, tot 2 leden. Het ontslagnemende vrouwelijke lid werd door een mannelijk lid vervangen (ministerieel besluit van 05-05-2000).

De raad van bestuur van het Bloso voldoet sedert zijn nieuwe samenstelling (besluit Vlaamse regering van 26-01-2001) aan de 1/3-vertegenwoordiging mannen en vrouwen. De raad van bestuur telt 8 leden, waarvan 5 mannelijk en 3 vrouwelijke leden.

2. Neen.
3. Sedert ik aantrad, werden er geen leden vervangen, noch in de Vlaamse Sportraad, noch in de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden, noch in de raad van bestuur van het Bloso.
4. De Vlaamse Sportraad gaf sedert januari 2002 advies over de volgende aangelegenheden.

1. Voorontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 19-06-2001 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
2. Voorontwerp van decreet houdende het Vlaams geïntegreerd beleid voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
3. Onderwijsgebonden sport
4. Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27-03-1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening
5. Ministerieel besluit tot wijziging van artikel 73 van het besluit van de Vlaamse regering van 23-10-1991 houdende uitvoering van het decreet van 27-03-1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening

De Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden bracht sedert januari 2002 geen adviezen uit.

Artikel 12 van het decreet van 07-07-1998 houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden, geeft de Adviserende Beroepscommissie de volgende opdracht :

" Artikel 12. De Commissie heeft als opdracht om de Vlaamse regering te adviseren met betrekking tot bij de Vlaamse regering ingediende beroepen, bezwaar- of verweerschriften tegen het door de Vlaamse gemeenschap geuite en formeel betekende voornemen om :

- 1° een vergunning of verlenging ervan geheel of gedeeltelijk te weigeren, in te trekken of te schorsen;
- 2° een erkenning of subsidiëring, verlenging of wijziging van een erkenning of subsidiëring te weigeren;
- 3° een erkenning of subsidiëring in te trekken of te schorsen.

In haar adviezen beoordeelt de Commissie de procedurele en formele aspecten van het dossier. Ze geeft geen inhoudelijke appreciatie."

In 2002 werden er bij de Vlaamse regering geen dergelijke beroepen, bezwaar- of verweerschriften ingediend. Van de Adviserende Beroepscommissie werden er in 2002 bijgevolg geen adviezen verwacht.

De raad van bestuur van het Bloso nam sedert januari 2002 beslissingen over de volgende punten.

1. Ontwerpbesluit Vlaamse regering m.b.t. omzetting in euro van salarisschalen, vergoedingen en toelagen : bekrachtiging advies directieraad
2. Ontwerpbesluit Vlaamse regering m.b.t. wijziging VOI-stambesluit inzake sectoraal akkoord 2001-2002 : bekrachtiging advies directieraad
3. Vlaamse sportfederaties : basissubsidies 2002 – 4 voorschotten
4. Koepelorganisatie Vlaamse sportfederaties (VSF): subsidies 2002 – 4 voorschotten
5. Organisaties sportieve vrijetijdsbesteding: subsidies 2002 – 4 voorschotten
6. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 2002 sportkampen – 4 voorschotten
7. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsport voor voorbereiding en deelneming internationale wedstrijden – 4 voorschotten
8. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsportschool (schooljaren 2001-2002 en 2002-2003) – 4 voorschotten
9. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 200 topsport voor EK, WK, wereldbekerwedstrijden – 3 voorschotten
10. Werkingssubsidies 2002 bonden voor vormingswerk: erkenning, 1ste, 2de , 3de voorschot, 4de de schijf en saldo 10%
11. Werkingssubsidies 2002 Sportmuseum Vlaanderen: 1ste, 2de , 3de voorschot, 4de schijf en saldo 10%
12. Werkingssubsidies 2002 Stichting Vlaamse Schoolsport : 1ste, 2de , 3de voorschot, 4de schijf en saldo 10%
13. Werkingssubsidies 2002 Vlaamse Wielerschool : 1ste, 2de , 3de voorschot
14. Gemeentelijke en provinciale sportdiensten en VGC-sportdienst: subsidies 2002 – 3 voorschotten
15. Levering IT-diensten: algemene offerteaanvraag
16. Sportdiensten: subsidiëring 2002 – extra regularisatie 1996-2001 (sluiting zwembaden)
17. Jaarrekening 2001
18. Sportmuseum Vlaanderen: kabinetsnota
19. Beter Bestuurlijk Beleid: stand van zaken
20. Vlaamse Wielerschool: werkingsverslag 2001
21. Aanpassing begroting 2002 – 2de aanpassing (aanpassing budgetcontrole)
22. Contract JeugdSport 2002: goedkeuring projecten en voorschotten
23. Bloso-centrum Gent: bouw sporthotel – meerwerken en uitbreiding bouwprogramma
24. Bloso-centrum Genk: omgevingsaanleg sporthotel – meerwerken en eindafrekening
25. Bloso-centrum Gent: vloerbekleding in trainingsgymnastiekhal – onderhandelingsprocedure en delegatie voorzitter
26. Jaarverslag 2001
27. Aanpassing begroting 2002 – 2de aanpassing (aanpassing budgetcontrole en opmerkingen Abafim)
28. Ontwerpbegroting 2003
29. Verblijfs- en gebruikstarieven Bloso-centra: aanpassing gebruikstarieven Top-sporthal Vlaanderen en Top-gymnastiekhal Gent vanaf 01-09-2002
30. Algemene offerteaanvraag levering IT-diensten: toewijzing
31. Ontwerpbesluit tot wijziging VOI-stambesluit i.v.m. invoeging overgangsbepaling: vraag om advies
32. Toelating tot de stage: 2 adjuncten van de directeur (inspecteur Limburg; sporttechnisch coördinator Topsporthal Vlaanderen); 3 ad-

- juncten van de directeur (contractueel Bloso-personeel geslaagd in wervingsexamen)
33. Bloso-centrum Blankenberge: renovatie zwembad en uitbreiding sporthome goedkeuring ontwerpdocsier
 34. Bloso-centrum Herentals: bouw Vlaams Squashcentrum – goedkeuring samenwerkingsovereenkomst
 35. Bloso-centrum Hofstade: bouw materiaalloods en werkruimten
 36. Bloso-centrum Waregem: bouw sporthotel – algemene offerteaanvragen aanstelling ontwerper
 37. Basissubsidies Vlaamse sportfederaties: definitieve subsidies 2001
 38. Aanvullende subsidies topsport Vlaamse sportfederaties voor WK, EK, wereldbekerwedstrijden: definitieve subsidies 2001
 39. Aanvullende subsidies Vlaamse sportfederaties sportkampen: definitieve subsidies 2001
 40. Subsidies koepelorganisatie (VSF): definitieve subsidies 2001
 41. Aanvullende subsidies topsport Vlaamse sportfederaties voor topsportschool (schooljaren 2000-2001 en 2001-2002) : definitieve subsidies 2001
 42. Aanvullende subsidies topsport Vlaamse sportfederaties: definitieve subsidies 2001
 43. Aanvullende subsidies jeugdsport Vlaamse sportfederaties: definitieve subsidies 2001
 44. Aanvullende subsidies topsport Vlaamse sportfederaties voor voorbereiding en deelneming OS, Paralympics, Stille Spelen, Wereldspelen en Universiades: definitieve subsidies 2001
 45. Aanvullende subsidies 2002 sportkampen Vlaamse sportfederaties: 2 voorschotten (aanvragen 01-05-2002)
 46. Aanvullende subsidies 2002 topsport Vlaamse sportfederaties: subsidiebepaling
 47. Bloso-centrum Gent: bouw trainingsgymnastiekhal – aanleg aangepaste vloerbedekking: bekrachtiging spoedbeslissing voorzitter
 48. Bloso-centrum Oordegem: renovatie van het polyvalente openluchtsportveld meerwerken
 49. Aanvullende subsidies Vlaamse sportfederaties sportkampen: definitieve subsidies 2001 (aangepast document)
 50. Aanvullende subsidies Vlaamse sportfederaties jeugdsport: definitieve subsidies 2001 (aangepast document)
 51. Aanvullende subsidies 2002 topsport Vlaamse sportfederaties voor WK, EK en wereldbekerwedstrijden: één voorschot (aanvragen 01-05-2002)
 52. Aanvullende subsidies 2002 topsport Vlaamse sportfederaties voor voorbereiding en deelneming Olympische Spelen, Paralympics, EYOD en Wereldspelen : subsidiebepaling en 4 voorschotten
 53. Aanvullende subsidies 2002 jeugdsport Vlaamse sportfederaties: 4 voorschotten
 54. Decreet sportfederaties van 13-04-1999: toepassing in 2000-2001
 55. Sporttak in de Kijker 2003
 56. Toelating tot stage adjunct van de directeur (rang A1) : afdeling Bloso-centra
 57. Benoeming 2 adjuncten van de directeur (rang A1 jurist): afdeling Bloso-centra
 58. Recht van opstal VZW Topsporthal Gent
 59. Sportpromotiecampagne 2002: toewijzing reclamebureau
 60. Balans, resultatenrekening en uitvoeringsrekening begroting 2002 op 30-06-2002 (semestriële staat)
 61. Subsidiëring 2002 gemeentelijke sportdiensten, provinciale sportdiensten en sportdienst VGC: regularisaties 2001, extra regularisaties 2001 (sluiting zwembaden) en saldo 2002
 62. Erkenning en subsidiëring 2003 gemeentelijke sportdiensten: erkenning en subsidiëring nieuwe sportdiensten, erkenning sportdienst in ho-

- gere categorie, schorsing erkenning in hogere categorie, schorsing van erkenning
63. Bloso-centra: verwijdering en vervanging PCB-transformatoren in hoogspanningscabines – goedkeuring aanbestedingsdossiers
64. Bloso-centrum Blankenberge: bouw 2 de fase sporthal – perceel ruwbouw en afwerking: goedkeuring eindafrekening
65. Bloso-centrum Hasselt: overkapping toegang – goedkeuring onderhandelingsprocedure en toewijzing werken
66. Bloso-centrum Willebroek: renovatie dak – goedkeuring onderhandelingsprocedure
67. Bloso-centrum Oordegem: omgevingsaanleg – goedkeuring herhalingsopdracht
68. Bloso-centrum Genk: aanleg openbare verlichting- goedkeuring eindafrekening
69. Begroting 2003: aanpassing aan de dotaties (1ste aanpassing)
70. Toelating tot stage 4 adjuncten van de directeur (rang A1): verschillende afde lingen
71. Bloso-sportkampen: programma's 2003
72. Sportklassen in Bloso-centra: evaluatie schooljaar 2001-2002 en tarieven 2003-2004
73. Bloso-centrum Gent: bouw sporthotel (2de fase) – toewijzing van de werken
74. Bloso-centrum Hofstade: omgevingsaanleg sporthotel – goedkeuring eindafrekening
75. Bloso-centrum Willebroek: renovatie dak – toewijzing van de werken
76. Bloso-centrum Herentals: bouw Vlaams Squashcentrum – goedkeuring ontwerp dossier
77. Sportwetenschappelijk onderzoek 2001: eindrapporten
78. Vlaamse sportfederaties: erkenningen vanaf 2002 – advies aan de minister
79. Organisaties sportieve vrijetijdsbesteding: erkenningen 2002-2005 – advies aan de minister
80. Koepelorganisatie (VSF): erkenning 2002-2005 – advies aan de minister
81. Vlaamse sportfederaties: basissubsidies 2002 – advies aan de minister
82. Vlaamse sportfederaties: basissubsidies 2002 – voorschot Vlaamse Karate Federatie
83. Organisaties sportieve vrijetijdsbesteding: subsidies 2002 – advies aan de minister
84. Koepelorganisatie (VSF): subsidies 2002 – advies aan de minister
85. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 2002 jeugdsport – advies aan de minister
86. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 2002 sportkampen – advies aan de minister
87. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsport – advies aan de minister
88. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsportschool (schooljaren 2001-2002 en 2002-2003) – advies aan de minister
89. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsport voor organisatie van EK, WK en wereldbekerwedstrijden – advies aan de minister
90. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsport voor voorbereiding en deelneming Olympische Spelen, Paralympics, EYOD en wereldspelen – advies aan de minister
91. Bloso-hoofdbestuur: aankoop nieuwe telefooncentrale – onderhandelingsprocedure
92. Bloso-domein Hofstade: omgevingsaanleg (1ste fase) – goedkeuring ontwerp dossier en bepaling gunningswijze
93. Bloso-centrum Herentals: bouw sporthotel (3de fase) – sanitair : goedkeuring eindafrekening
94. Benoeming 9 adjuncten van de directeur (rang A1): afdelingen Sportpromotie en Inspectie, Bloso-centra, Sportkaderopleiding
95. Begroting 2002: 3de aanpassing

96. Specifiek project jeugdsport: afrekening Contract JeugdSport 2001 en projectcriteria Contract JeugdSport 2003
97. Sportpromotiecampagne 2002: ondersteuningsactie sportclubs
98. Sportwetenschappelijk onderzoek 2001: los-deelrapport 1 – Secundaire bronnenanalyse sportparticipatie en fysieke activiteit
99. Bloso-hoofdbestuur: aankoop nieuwe telefooncentrale – bekrachtiging spoedbeslissing voorzitter: toewijzing opdracht
100. Bloso-centrum Hasselt: renovatie cafetaria – perceel plafondwerken: meerwerken en eindafrekening
101. Bloso-centrum Hofstade: omgevingsaanleg (1ste fase) – toewijzing werken
102. Bloso-centrum Herentals: bouw Vlaams Squashcentrum – perceel ruwbouw en afwerking: toewijzing werken
103. Bloso-centrum Blankenberge: renovatie zwembad en uitbreiding sporthome – toewijzing werken
104. Bloso-centrum Gent: bouw sporthotel (3de fase) – toewijzing werken
105. Vlaamse sportfederaties: basissubsidies 2002 – saldo
106. Koepelorganisatie (VSF): subsidies 2002 – saldo
107. Organisaties sportieve vrijetijdsbesteding: subsidies 2002 – saldo
108. Vlaamse Wielerschool: subsidies 2002 – saldo
109. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 2002 jeugdsport – saldo
110. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 2002 sportkampen – saldo
111. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsport – saldo
112. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsport voor voorbereiding en deelneming Olympische Spelen, Paralympics, EYOD en Wereldspelen – saldo
113. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsportschool (schooljaren 2001-2002 en 2002-2003) -saldo
114. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsport voor EK, WK en wereldbekerwedstrijden -definitieve voorschotten
115. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2002 topsport voor EK, WK en wereldbekerwedstrijden – saldo
116. Vlaamse sportfederaties: erkenningen 2003 – advies aan de minister
117. Vlaamse sportfederaties: basissubsidies 2003 – advies aan de minister
118. Koepelorganisatie (VSF): subsidies 2003 – advies aan de minister
119. Organisaties sportieve vrijetijdsbesteding: subsidies 2003 – advies aan de minister
120. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 2003 jeugdsport – advies aan de minister
121. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 2003 sportkampen – advies aan de minister
122. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2003 topsport – advies aan de minister
123. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2003 topsport voor voorbereiding en deelneming Olympische Spelen, Paralympics, EYOD en wereldspelen – advies aan de minister
124. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2003 topsportschool (schooljaren 2002-2003 en 2003-2004) – advies aan de minister
125. Vlaamse unisportfederaties: aanvullende subsidies 2003 topsport voor EK, WK en wereldbekerwedstrijden – advies aan de minister
126. Vlaamse sportfederaties: aanvullende subsidies 2003 prioriteitenbeleid Vlaamse regering – advies aan de minister

127. Vlaamse Trainersschool: programma's en cursusgeld opleidingscursussen 2003

Brusselse Aangelegenheden

Het antwoord inzake Brusselse aangelegenheden is nihil, aangezien er hiervoor geen advies- of beheraden zijn.

**Vraag nr. 62
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Positieve-actieplan allochtonen en gehandicapten – Doelgroep

Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft het positieve actieplan voor allochtonen en personen met een handicap 2002 opge maakt.

Een hinderpaal is evenwel dat in de verschillende departementen/diensten/VOI's ... deze groepen telkens anders omschreven worden. Dit bleek nogmaals tijdens de gedachtewisseling/hoorzitting m.b.t. inburgering in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen op 7 november 2002.

1. Welke personen worden bedoeld met "allochtonen" en "migranten" ?
2. Welke personen worden bedoeld met "personen met een handicap" ?
3. Worden deze twee definities ook door alle betrokkenen exact geïnterpreteerd/toegepast ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (nr. 62), Vanderpoorten (nr. 38), Landuyt (nr. 27) en Van Grembergen (nr. 43).

Gecoördineerd antwoord

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking

Door het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 december 1990 houdende maatregelen tot bevordering van gelijke kansen van mannen en vrouwen in de diensten van de Vlaamse Executieve en in de instellingen van openbaar nut die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest werd de bevoegdheid voor het emancipatiebeleid voor de personeelsleden van de Vlaamse

overheid toegewezen aan de minister bevoegd voor Ambtenarenzaken.

Met het oog op het realiseren van de evenredige participatie van vrouwen, migranten en gehandicapten in de Vlaamse administraties en VOI's stemde de toenmalige Vlaamse regering op haar vergadering van 3 februari 1993 er principieel mee in om een doelgroepenbeleid te voeren gebaseerd op de Canadese Employment Equity Act. In een brief dd. 10/12/1993 gaf de toenmalige minister van Ambtenarenzaken aan de opdrachthouster Emancipatiezaken opdracht gegeven om het goedgekeurde concept inzake doelgroepenbeleid uit te voeren. Hierdoor werd het doelgroepenbeleid officieus toegevoegd aan de opdrachten van de toenmalige opdrachthouster Emancipatiezaken.

N.a.v. de goedkeuring van het positieve-actieplan van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op 16/03/99 besliste de Vlaamse regering om de verantwoordelijkheid voor het interne doelgroepenbeleid toe te wijzen aan de opdrachthouster Emancipatiezaken. Hiermee kreeg de dienst Emancipatiezaken officieel en formeel de opdracht om het doelgroepenbeleid voor allochtonen en personen met een handicap op te nemen.

Het aflijnen en definiëren van de doelgroep "allochtonen" en "gehandicapten" in het kader van het doelgroepenbeleid en het nagaan of de definities door alle betrokkenen exact geïnterpreteerd/toegepast worden, behoort derhalve tot de bevoegdheid van de dienst Emancipatiezaken.

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Jaarlijks stelt de dienst Emancipatiezaken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een positieve-actieplan op voor het werken aan gelijke kansen voor allochtonen en personen met een handicap. Met betrekking tot de uitvoering van het actieplan, maar ook meer algemeen in het kader van het voeren van een kleurrijk en divers personeelsbeleid, kunnen de personeelsverantwoordelijken van de verschillende departementen en Vlaamse Openbare Instellingen steeds een beroep doen op de dienst Emancipatiezaken. Zij kunnen er terecht voor informatie en ondersteuning.

Ik heb begrepen dat de dienst heel vaak wordt gecontacteerd en geraadpleegd. Ik neem dan ook aan dat zij in de mate van het mogelijke sturing kunnen geven aan het gelijkemansbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en aldus een zekere lijn kunnen trekken voor de terzake gehanteerde terminologie.

Ik denk dat de dienst op dat punt zeer goed werk kan verrichten en dit ook daadwerkelijk doet.

Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme

1. In de Vesoc-actieplannen "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit" 2001 en 2002 werd volgende omschrijving van de kansengroep allochtonen gehanteerd: legaal in België verblijvende burgers met een socio-culturele herkomst, teruggaand op een ander land, die al dan niet Belg geworden zijn en ofwel in het kader van gastarbeid en volgmigratie naar ons land gekomen zijn, ofwel het statuut van ontvankelijk verklaarde asielzoeker of van vluchteling hebben verkregen, ofwel door regularisatie recht op verblijf in België hebben verworven, of elke door het Vesoc erkende of als allochtoon geregistreerde persoon binnen een door het Vesoc goedgekeurde registratiemethode. Ook in de VOI's die een positieve-actieplan of een diversiteitsplan hebben uitgevoerd (zoals Kind en Gezin, VRT, VDAB e.d.) werd voor de doelgroepafbakening in grote lijnen deze omschrijving gehanteerd.

In het kader van de in ontwikkeling zijnde uitvoeringsbesluiten bij het decreet van 8 mei 2002, houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt, wordt deze omschrijving aangepast om meer afstemming te realiseren met andere beleidsdomeinen en om nauw aan te sluiten bij de registratiemethode die in de toekomst zal gehanteerd worden binnen de diversiteitsplannen in ondernemingen en instellingen.

De nieuwe omschrijving van allochtonen wordt:

- a) personen die zich legaal in België bevinden, ongeacht of zij de Belgische nationaliteit hebben, en die tegelijkertijd aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - minstens één van hun ouders of grootouders is geboren buiten België ;
 - zij bevinden zich in een achterstandspositie vanwege hun etnische afkomst of hun zwakke sociaal-economische situatie;
- b) personen die zich in België bevinden en die aan één van de volgende voorwaarden voldoen :
 - zij zijn door België als vluchteling erkend op basis van het Internationaal Verdrag

betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend in Genève op 28 juli 1951 ;

- zij hebben in België asiel aangevraagd en hun aanvraag werd niet definitief afgewezen ;
 - zij zijn slachtoffer van mensenhandel met een voorlopige of in duur onbeperkte verblijfsvergunning ;
 - zij zijn geregulariseerd op basis van een samenlevingscontract of kregen een eerste inschrijving in BIVR op basis van een aanvraag in die zin.
2. De omschrijving van de kansengroep personen met een handicap, zoals die binnen het Vlaams werkgelegenheidsbeleid tot op heden wordt gebruikt, luidt als volgt : personen met of een VFSIPH-nummer, en/of ten hoogste een diploma BuSO, en/of bij de VDAB ingeschreven staan als beperkt of zeer beperkt arbeidsgeschikt, of elke als arbeidsgehandicapte geregistreerde persoon binnen een door het Vesoc goedgekeurde registratiemethode.

Hiermee wordt de groep van arbeidsgehandicapten in beeld gebracht ; het is immers deze categorie van personen met een handicap die in het werkgelegenheidsbeleid de eerste aandacht nodig heeft.

3. Met de nieuwe omschrijving van de kansengroep allochtonen wordt eenvormigheid van de doelgroepomschrijving gerealiseerd tussen de werkgelegenheidsprogramma's van evenredige arbeidsdeelname en diversiteit, het minderhendende decreet, het decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt en het in ontwikkeling zijnde strategisch plan etnisch-culturele minderheden.

De omschrijving van de kansengroep arbeidsgehandicapten zal verder worden afgestemd in uitvoering van de Interministeriële Conferentie personen met een handicap, en meer bepaald in de werkgroep "Optimale coördinatie tussen het tewerkstellingsbeleid en de mogelijkheden inzake inschakeling in het beroepsleven".

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

1. In het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt de term "mi-

granten" niet meer gebruikt. Men hanteert enkel de term "allochtonen".

Als allochtoon wordt beschouwd :

- iedereen die een niet-Belgische nationaliteit heeft
- iedereen met Belgische nationaliteit die zichzelf in het kader van de vrijwillige registratie opgeeft als van anders dan Belgische afkomst.

Deze definitie geldt voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De definities, gehanteerd binnen de Vlaamse openbare instellingen komen hier niet noodzakelijk mee overeen.

2. In het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gebruikt men de ruime definitie van "arbeidsgehandicapte" om personen met een handicap te definiëren.

Als arbeidsgehandicapte wordt iedereen beschouwd die:

- een dossier bezit bij het VFSIPH
- of als hoogste onderwijsniveau BuSO heeft
- of zich in het kader van de vrijwillige registratie opgeeft als arbeidsgehandicapte.

3. Zoals gezegd gelden deze definities voor het personeelsbeleid binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Openbare Instellingen kunnen andere definities hanteren.

**Vraag nr. 63
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Artikel 8 van het Minderhedendecreet bepaalt dat de adviesraden bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen concrete maatregelen moeten nemen om de migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwagbewoners bij hun besluitvorming te betrekken.

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 164 van 12 april 2001 viel het op dat er weinig concrete

maatregelen genomen werden om deze minderhengroepen bij het beleid te betrekken (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 2040).

Ondertussen werd zowel door de regering als door de minderhengroepen opgeroepen tot een grotere deelname aan het beleid. Allicht wordt dat vertaald in de participatie in de adviesorganen.

1. Werden er sinds maart 2001 nieuwe concrete maatregelen genomen om de doelgroepen en categoriale structuren te betrekken bij de besluitvorming van de adviesorganen ?

Heeft de minister zelf een aantal stimulerende initiatieven genomen ?

2. Werden er sinds maart 2001 ook nieuwe spontane aanbevelingen gegeven door de groepen van migranten/allochtonen/vluchtelingen/woonwagbewoners aan de adviesorganen ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 8, Stevaert nr. 152, Vogels nr. 63, Vanderpoorten nr. 39, Landuyt nr. 28, Dua nr. 69, Van Mechelen nr. 56, Van Grembergen nr. 44, Gabriëls nr. 36, Vanhengel nr. 10).

Gecoördineerd antwoord

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking

Het betrekken van de doelgroepen van het minderhedenbeleid bij de besluitvorming van adviesorganen kan niet los gezien van de beleidsoptie van de Vlaamse regering om werk te maken van een grondige bestuurlijke vernieuwing. In uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering van 19 januari 2001 om in het kader van beter bestuur ook een herstructurering van het bestaande adviesoverlegstelsel door te voeren, is ondertussen een ontwerp van decreet tot regeling van strategische adviesraden uitwerkt en worden momenteel de oprichtingsdecreten van strategische adviesraden voorbereid.

Deze beleidsontwikkelingen maken dat er sinds maart 2001 geen concrete maatregelen genomen werden om de doelgroepen en categoriale structuren te betrekken bij de besluitvorming van de bestaande adviesorganen en dat er vanuit ICEM geen verdere stappen werden ondernomen om het aspect "samenspraak met de doelgroepen" in het be-

staande stelsel van adviesorganen nader te concretiseren.

Wel werden en worden er ernstige inspanningen geleverd om artikel 9 van het Minderhedendecreet uit te voeren. Het Forum van Organisaties van etnisch-culturele Minderheden, opgericht bij besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1999, is de Vlaamse gesprekspartner namens de etnisch-culturele minderheden. Het biedt een kader om overleg te plegen en visies of standpunten te ontwikkelen en naar buiten te brengen over alle aangelegenheden die de etnisch-culturele minderheden aangehen en die de integratie in de samenleving bevorderen. Het komt tegemoet aan de vraag van de doelgroepen om zelf te kunnen beschikken over een instrument voor belangenbehartiging op Vlaams niveau.

Het Minderhedenforum werd en wordt verder versterkt. Vanaf 2003 zal het Minderhedenforum minimum over 5 voltijdse krachten kunnen beschikken. Bovendien wordt het Minderbedenforum nauw betrokken bij de Vlaamse beleidsvoering. Zo wordt het Minderhedenforum structureel betrokken bij de evaluatie van het huidige minderhedenbeleid en bij de voorbereiding en uitvoering van het nieuwe strategisch plan. Bovendien werken Vlaamse regering en Minderhedenforum momenteel aan een charter waarin duidelijk en concreet wederzijdse engagementen over samenspraak en inspraak zullen geformuleerd worden.

Minister-president van de Vlaamse regering

Wat de bevoegdheden van de minister-president betreft, zijn er geen adviesraden in de zin van het zogenaamde minderhedendecreet. De vraag is derhalve zonder voorwerp.

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

1. De aanwijzing van de voorzitter en de leden van de Vlaamse Havencommissie gebeurt op decreetale basis (havendecreet van 2 maart 1999 en het uitvoeringsbesluit van 12 januari 2001). Dit decreet en besluit bepalen dat de aanwijzing gebeurt op basis van de voorstellen van de adviserende instanties.

Het wordt niet uitgesloten dat deze adviserende instanties bij hun voorstel hierbij migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwageneigenaars afvaardigen.

2. Er werden geen nieuwe spontane aanbevelingen gegeven.

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Binnen het bevoegdheidsdomein Onderwijs werden volgende initiatieven genomen die de betrokkenheid van minderhedengroepen bij de besluitvorming moeten garanderen en verhogen.

Het decreet gelijke onderwijskansen werd op 28 juni 2002 in het Vlaams Parlement goedgekeurd. Het decreet wil vanuit een driedelige invalshoek een antwoord bieden op de problematiek van de kansenongelijkheid in het onderwijs. Ten eerste vertrekt het decreet vanuit een in beginsel onvoorwaardelijk recht op inschrijving in de gefinancierde of gesubsidieerde school van keuze. Ten tweede wordt in de oprichting voorzien van lokale overlegplatforms die het gelijke kansenbeleid op het lokale vlak mee kunnen implementeren. Ten slotte voorziet het decreet in een geïntegreerd ondersteuningsaanbod, dat scholen en personeelsleden van extra middelen voorziet om een zorgbrede werking te kunnen ontwikkelen waardoor de leer- en ontwikkelingskansen voor kinderen en jongeren worden geoptimaliseerd.

Decretaal is verankerd dat naast vertegenwoordigers van directies, inrichtende machten, vak- en ouderverenigingen, leerlingenraden, lokale socio-culturele en of economische partners in de lokale overlegplatforms ook vertegenwoordigers van organisaties van etnisch-culturele minderheden, van verenigingen waar armen het woord nemen, van de integratiesector en van het schoolopbouwwerk kunnen zetelen.

In het ontwerp van decreet betreffende participatie op school en de Vlaamse Onderwijsraad wordt de Vlaamse regering gemachtigd die organisaties aan te wijzen die de afgevaardigden zullen leveren voor de sociale, economische en culturele organisaties in de raden van de VLOR. Hierbij zal de regering rekening houden met actuele onderwijsnoden. Dit betekent dat bij de samenstelling minderhedengroepen die door de Vlaamse regering als prioritair worden beschouwd, kunnen betrokken worden.

De Vlaamse Onderwijsraad beschikt als strategisch adviesorgaan van het bevoegdheidsdomein Onderwijs en Vorming – net zoals in hun huidige werkingsmodaliteiten – over de autonomie om werkgroepen en commissies volledig zelf samen te stellen.

Reeds in hun huidige werking proberen zij de doelgroepen bij hun adviesopdracht aan de overheid optimaal te betrekken. Teneinde hun vertegenwoordiging in de Commissie toelating, de Commissie Ondersteuningsbeleid en, de Commissie Onderwijs in Eigen Taal en Cultuur van de VLOR te garanderen, heb ik aan het Forum van Organisaties van etnisch-culturele Minderheden de toelating gegeven een beroep te doen op een extra personeelslid gedetacheerd vanuit het onderwijs.

Bovenvermelde initiatieven geven aan minderhengroepen een structurele stem in het onderwijsdebat.

Ik ben er mij van bewust dat het op dit ogenblik soms nog problematisch is voor sommige doelgroepen om zich te verenigen en op die manier hun achterban te representeren bij beleidsvoorbereidend werk. Daarom blijf ik – ook in de toekomst – rechtstreekse reacties steeds zeer ernstig in overweging nemen bij beleidsinitiatieven en probeer ik via wekelijkse schoolbezoeken de rechtstreekse communicatielijnen open te houden.

Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme

1. Om de georganiseerde allochtone gemeenschappen beter te betrekken bij de Vesoc-actieplannen "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit" heeft minister Landuyt de allochtone federaties uitgenodigd om projectvoorstellen in te dienen die pasten in de prioriteiten van de lopende jaarprogramma's. Dit heeft geresulteerd in de subsidiëring van vier toeleiders in het kader van de operatie startbaan bij vier federaties van allochtone verenigingen voor de begrotingsjaren 2000, 2001 en 2002. De samenwerking met de VDAB werd verankerd via een samenwerkingsprotocol; de projecten werden voorgelegd aan de Vesoc-werkgroep. Uit de tussentijdse en jaarlijkse rapporten werden suggesties gehaald voor een verdere optimalisering van de Vesoc-actieplannen.

In het kader van Kleurrijk Vlaanderen werd een belangrijke stap gezet om de adviesfunctie ten aanzien van het werkgelegenheidsbeleid door de georganiseerde allochtone gemeenschappen op een meer structurele wijze vorm te geven. Op de Rondetafel van 15 oktober 2002 met de allochtone federaties, de Vlaamse sociale partners en de Vlaamse regering werden, na een open debat, een aantal conclusies geformuleerd, die na verder overleg binnen VESOC en met de allochtone federaties geleid hebben tot de on-

dertekening door alle partijen van de gemeenschappelijke platformtekst (met addendum door de federaties) met betrekking tot "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit 2010".

Hierin wordt een groeiscenario geconcretiseerd dat de doelstellingen 3 en 5 van het Pact van Vilvoorde moet realiseren voor de kansengroep allochtonen, worden zes actieterreinen aangegeven die daartoe bijzondere aandacht vergen, worden de modaliteiten voor verder overleg, advies en samenwerking vastgelegd (onder andere een Commissie Diversiteit binnen de SERV), en worden de concrete acties opgesomd die de Vlaamse regering, de werknemersorganisaties, de werkgeversorganisaties en de allochtone federaties zullen uitvoeren.

Met deze gemeenschappelijke platformtekst is dus een duurzame en structurele basis gelegd, niet alleen voor de verdere betrokkenheid bij de besluitvorming, maar ook bij de participatie aan de uitvoering van het beleid en van het groeiscenario.

2. De initiatieven die door mij werden genomen gebeurden in wisselwerking met de vragen, suggesties en aanbevelingen vanuit de federaties waarmee reeds werd samengewerkt en vanuit het Forum van organisaties van etnisch-culturele minderheden.

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

1. Er werden geen concrete maatregelen genomen om in het bijzonder deze doelgroepen in adviesraden op te nemen.

Voor een zetel in deze adviesraden worden er functie-eisen aan de leden gesteld: leidend ambtenaar zijn van een administratie, of afdelingshoofd, of afgevaardigde van een afdeling of deskundige (meestal professoren), of afgevaardigde van een vereniging ... Indien deze leden van etnisch culturele minderheden lid zijn van een dergelijke entiteit kunnen zij doorstromen naar deze adviesraden. Er is geen enkele reden waarom een dergelijk kandidatuur niet welwillend zal behandeld worden.

2. Vanuit de groep van migranten/allochtonen/vluchtelingen/woonwagenbewoners werd tot op heden geen interesse getoond voor de werking van deze adviesraden.

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

Voor het beleidsdomein wetenschaps- en technologisch innovatiebeleid wordt bovengenoemde parlementaire vraag als volgt beantwoord.

Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB)

1. Neen.

De samenstelling van de VRWB (beslissing van de Vlaamse regering van 14 juli 1998) gebeurde volgens het decreet van oprichting van de VRWB van 15 december 1993.

Dit decreet tot oprichting van de VRWB van 15 december 1993 stelt dat de VRWB samengesteld is uit een voorzitter en zestien leden, allen benoemd om hun deskundigheid op grond van en hun betrokkenheid bij het wetenschapsbeleid in de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

Ten minste acht leden van de Raad, alsook de voorzitter, zijn personen die ervaring hebben met of hoofdzakelijk actief zijn in het wetenschappelijk onderzoek. De Raad dient evenwichtig samengesteld te zijn uit deskundigen op het gebied van de cultuur- en de gedragswetenschappen, de toegepaste, de exacte en de biomedische wetenschappen.

Zes leden zijn actief in of hebben ervaring met het universitair onderwijs of het wetenschappelijk onderzoek. Zij worden voorgedragen door de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR).

Zes leden worden voorgedragen door de werkegevers- en werknemersorganisaties die vertegenwoordigd zijn in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

De voorzitter en vier leden worden voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor het wetenschapsbeleid of, bij ontstentenis van de expliciete toewijzing van deze bevoegdheid, de minister-president van de Vlaamse regering.

De voorzitter en de leden van de Raad worden benoemd door de Vlaamse regering.

Vanaf de zomer 2002 is het mandaat van voormelde raad afgelopen. Momenteel bereidt het kabinet van minister Van Mechelen de samenstelling van een nieuwe Raad voor.

2. Neen.

Voor het beleidsdomein Media kan ik het volgende meedelen.

De advisering van het mediabeleid gebeurt nu door één adviesraad, namelijk de Vlaamse Mediaraad. De laatste samenstelling dateert van 1998. De mandaten gelden voor een periode van 4 jaar. De samenstelling voldoet aan de normen voor diversiteit en de 1/3 verhouding wat betreft de vertegenwoordiging van vrouwen. De huidige samenstelling zal behouden blijven tot medio 2003, wanneer in het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid een nieuwe strategische adviesraad voor het beleidsdomein cultuur zal worden ingesteld. Het initiatief hiertoe zal worden genomen door mijn collega bevoegd voor cultuur.

Concreet op de vragen kan ik het volgende antwoorden:

1. In de huidige Vlaamse Mediaraad zetelen geen leden van allochtone afkomst.
2. Spontane aanbevelingen werden niet ontvangen.

Voor het beleidsdomein *Ruimtelijke Ordening* kan ik meedelen wat volgt :

Voor wat het beleidsdomein ruimtelijke ordening betreft is er op Vlaams niveau een gewestelijke adviesraad, met name de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (ook "Vlacoro" genoemd). De huidige samenstelling (de eerste na goedkeuring van het nieuwe decreet ruimtelijke ordening in 1999) dateert van 29 juni 2001 (benoeming van voorzitter, leden en vast secretaris bij besluit van de Vlaamse regering).

Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde artikel 8 van het Minderhedendecreet moet voor Vlacoro samengelezen worden met artikel 7 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en met het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van nadere regels voor de organisatie en de werkwijze van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke ordening.

Een eerste aspect betreft de samenstelling van de adviesraad. Artikel 7 van het decreet ruimtelijke ordening bevat specifieke en gedetailleerde regels over de samenstelling van Vlacoro. Een systeem van voordrachten verzekert onder meer de verte-

genwoordiging van diverse maatschappelijke belangengroepen. Specifieke bepalingen toegespitst op de vertegenwoordiging van migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwagenbewoners bevat artikel 7 van het decreet ruimtelijke ordening niet. Anderzijds verhinderen de bepalingen van artikel 7 geenszins dat leden van bedoelde groepen deel uitmaken van de adviesraad. Dat kan op basis van de door het decreet gevraagde voordrachten. Het is echter duidelijk dat artikel 8 van het minderhededecreet, gezien de algemene formulering ervan, geen specifieke rechtstreekse doorwerking kan hebben bij de benoeming van leden van Vlacoro aangezien artikel 7 van het decreet ruimtelijke ordening de samenstelling van het adviesorgaan in detail regelt.

Een tweede aspect betreft de formele besluitvorming in de adviesraad. Die is geregeld door bovenvermeld regeringsbesluit van 19 mei 2000. Specifieke interventies van de groepen van migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwagenbewoners zijn in die formele besluitvorming niet opgenomen. Eén en ander hangt uiteraard ook samen met de samenstelling van de adviesraad, waarover daarnet meer.

Tot slot is er de inhoudelijke werking van de adviesraad. Spontane aanbevelingen van de groepen van migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwagenbewoners aan het adres van de adviesraad zijn er tot hiertoe niet geweest. Hoe dan ook kan er bij de inhoudelijke werking van de adviesraad desgevallend de nodige aandacht besteed worden aan noden en vragen vanuit de bedoelde groepen voorzover die noden en vragen vanuit het oogpunt van ruimtelijke ordening relevant zijn. Wat dat laatste betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nr. 164 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 12 april 2001. Daarin ben ik ingegaan op de beperkte mogelijke relevantie van etniciteit en culturele achtergrond voor ruimtelijke ordening, en heb ik aangegeven dat een aantal mogelijke problematieken (voor zover ruimtelijk relevant) behoren tot de planningsbevoegdheid van de lokale overheden die er desgevallend de nodige aandacht aan besteden.

Ik wil daar aan toevoegen vertegenwoordiging in Vlacoro van deskundigen op voordracht van onder meer de ministers bevoegd voor cultuur en voor huisvesting toelaat om desgewenst de nodige aandacht te besteden aan specifieke problematieken op Vlaams niveau. Daarnaast wijs ik tot slot op het groeiend belang dat gehecht wordt aan het procesmatige karakter van ruimtelijke planning, waarbij gepoogd wordt om bij planningsprocessen van

meet af aan de bevolking en diverse "stakeholders" te betrekken.

Wat *Financiën en Begroting* betreft, kan ik het volgende meedelen.

Het aantal adviesraden is minimaal ; de bestaande adviescommissie (erkenningcommissie Bevak ; adviescomité boekhoudkundige vormen en strategisch adviescomité Egalisatiefonds) zijn bovendien exclusief financieel-technisch georiënteerd.

Ik meen dan ook dat het weinig zin heeft om te pogen de minderhedengroepen op te nemen in domeinen, die geen enkele betrokkenheid hebben met het minderhedenprobleem.

Ik stip wel aan dat ik overweeg om in het kader van het BBB voor de beleidsdomeinen Financiën en Begroting een voorstel tot oprichting van een globale Strategische Adviesraad voor te leggen. Hierbinnen zal fiscaliteit een belangrijk onderdeel vormen. Gezien de maatschappelijke impact van dit thema kan de adviesvorming hieromtrent niet louter technisch zijn : er zal in die optiek moeten nagegaan worden op welke wijze de adviesvorming hierin efficiënt en met het hoogst mogelijke maatschappelijke draagvlak tot stand kan komen. Ongewitfeld zal op dat ogenblik dus mee de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geschetste problematiek moeten bekeken worden.

Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Antwoord m.b.t. de bevoegdheden inzake Cultuur en Jeugd

Wat de betrokkenheid betreft van etnisch-culturele minderheden bij de adviesraden Raad voor Cultuur, Raad voor de Kunsten en Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding kan ik u meedelen dat er sinds maart 2001 geen nieuwe concrete maatregelen zijn genomen om de omschreven doelgroepen te betrekken bij de besluitvorming van deze adviesorganen. Er werden ook geen nieuwe spontane aanbevelingen gegeven door de groepen van migranten/allochtonen/vluchtelingen/woonwagenbewoners aan deze adviesorganen.

De Jeugdraad organiseerde in 2002 de bewustmakingscampagne "Get a life". Deze werd gedragen door een aantal migrantenjongerenorganisaties. De campagne zal worden voortgezet en verbreed n.a.v. de Week van de Diversiteit. In de stuurgroep voor het congres "Klets !" waren zowel het Platform voor Allochtone Jeugdwerkingen als het Steunpunt

voor Allochtone Meisjes en Vrouwen vertegenwoordigd. Dergelijke organisaties maken ook soms deel uit van de algemene vergaderingen van de Jeugdraad. Recent werden – na democratische verkiezing – voor de algemene vergadering ook een aantal personen verkozen binnen de etnisch-culturele minderheden.

Antwoord m.b.t. de bevoegdheid Ambtenarenzaken

1. Er werden geen nieuwe maatregelen genomen om etnisch-culturele minderheidsgroepen te betrekken bij de adviesorganen.

Er werden geen stimulerende initiatieven genomen.

2. Er zijn ons geen spontane aanbevelingen aan de adviesorganen bekend door de etnisch-culturele minderheidsgroepen.

Antwoord m.b.t. de bevoegdheid Binnenlandse Aangelegenheden

Ik kan het volgende meedelen in verband met adviesraden die, binnen mijn beleidsdomein "Binnenlandse Aangelegenheden" zijn gepland op het niveau van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het gaat om :

1. De Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen

Deze commissie werd ingesteld bij Besluit van de Vlaamse regering van 8 juli 1997 om bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te worden opgericht met als doel advies te verstrekken inzake de toepassing van het administratief toezicht op de beslissingen van gemeenten over het houden van een gemeentelijke volksraadpleging. Deze commissie moet samengesteld zijn uit een voorzitter en vier leden.

Opmerking : om technische redenen kan deze commissie momenteel niet meer samengesteld worden.

Er werden geen initiatieven genomen in verband met het betrekken van etnisch-culturele minderheden.

2. het Noodfonds

Dit Fonds werd ingesteld binnen de decreten inzake het Gemeentefonds en Investeringsfonds,

met als doel advies te verstrekken over aanvragen van gemeenten tot het verkrijgen van bijzondere toelagen (en trekkingsrechten) ter bestrijding van bijkomende en bijzondere uitgaven, veroorzaakt door uitzonderlijke omstandigheden buiten de beslissingsmacht van de gemeenten (bv. kosten naar aanleiding van overstromingen en dergelijke) wier normale begrotingsmiddelen daartoe niet konden volstaan.

Dit fonds bestaat uit twee ambtenaren van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden (plus één niet-stemgerechtigd ambtenaar die optreedt als secretaris), één ambtenaar van de betrokken provincie en drie vertegenwoordigers van de gemeenten.

Opmerking : dit Fonds is uitdovend. Nieuwe aanvragen kunnen niet meer ingediend worden. Enkel hangende aanvragen worden nog afgewerkt. Het Fonds houdt in elk geval op te bestaan in 2004.

Er werden geen initiatieven genomen in verband met het betrekken van etnisch-culturele minderheden.

3. Vormingscentrum voor lokale besturen

Dit Vormingscentrum, opgericht bij Besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 2002, heeft als opdracht de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden te adviseren over de toekenning van subsidies voor initiatieven tot vorming van drie doelgroepen (lokale mandatarissen, lokale ambtenaren en lokale topambtenaren).

Het centrum is samengesteld uit de directeur-generaal van de administratie, die de leiding heeft en uit drie adviescolleges (één per doelgroep) die globaal gesteld samengesteld zijn uit ambtenaren van de centrale administratie Binnenlandse Aangelegenheden en uit lokale mandatarissen respectievelijk lokale topambtenaren.

Ook hier werden geen initiatieven genomen in verband met het betrekken van etnisch-culturele minderheden.

Antwoord m.b.t. het beleidsveld Monumenten en Landschappen.

In het beleidsveld monumenten en landschappen werd er sinds maart 2001 geen nieuwe maatregelen

of stimulerende initiatieven genomen voor de vermelde doelgroepen of categoriale structuren.

Er werden eveneens geen nieuwe spontane aanbeveling gegeven door de groepen van migranten/allochtonen/vluchtelingen/woonwagenbewoners aan de adviesorganen.

Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

1. Binnen het beleidsdomein Huisvesting zijn momenteel geen adviesorganen actief.

Er wordt vanuit het beleidsdomein Huisvesting wel deelgenomen aan verschillende werkgroepen m.b.t. deze doelgroepen (o.a. Woonwagencommissie, werkgroep Opvangbeleid), waarin eveneens het thema huisvesting aan bod komt. In de betrokkenheid van vertegenwoordigers van de respectieve doelgroepen bij deze werkgroepen is – in zoverre mogelijk en haalbaar – voorzien.

"Heeft de minister zelf een aantal stimulerende initiatieven genomen?"

Gezien het feit dat er momenteel geen adviesorganen bestaan binnen het domein Huisvesting, heb ik tot op heden nog geen stimulerende initiatieven ondernomen.

2. Niet van toepassing, aangezien dergelijke adviesorganen ontbreken.

Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden

Sport

1. Sedert 01-01-2002 is het nieuwe decreet van 13-07-2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding van kracht.

Eén van de facultatieve opdrachten waar sportfederaties aanvullende subsidies voor kunnen krijgen, is de organisatie van activiteiten die passen in het prioriteitenbeleid.

Het prioriteitenbeleid is volgens artikel 2, 12° van het decreet, het beleid van de Vlaamse re-

gering dat tot doel heeft de sportparticipatie van bijzondere doelgroepen en hun aansluiting bij een sportclub te bevorderen.

Het thema van het prioriteitenbeleid voor de periode van 01-01-2003 tot en met 31-12-2004, zoals vastgelegd door de Vlaamse regering, is de bevordering van gezamenlijke sportbeoefening van allochtone en autochtone bevolkingsgroepen in de sportclubs.

Het besluit van de Vlaamse regering van 31-05-2002 tot bepaling van het prioriteitenbeleid zoals bepaald in artikel 2, 12° van het genoemde decreet van 13-07-2001 en tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake prioriteitenbeleid, bepaalt in artikel 8 dat de inhoudelijke en kwaliteitsbeoordeling van de aanvraag tot subsidie gebeurt aan de hand van het jaarlijkse actieplan. De minister richt hiervoor een adviescommissie op van zes personen, namelijk sporttechnici, vertegenwoordigers van allochtone gemeenschappen en deskundigen uit hogescholen en universiteiten. De commissie maakt een rangorde op met bijbehorende quotering, nadat het Bloso de helderheid, transparantie en realiteitswaarde van de financiële ramingen in de aanvraag onderzocht.

De oprichting van de bedoelde adviescommissie is momenteel aan de gang.

Om de doelgroepen en categoriale structuren bij de besluitvorming van de 2 bestaande adviesorganen voor sport, met name de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden te betrekken, werden er sinds maart 2001 geen nieuwe concrete maatregelen genomen.

2. De groepen van migranten/allochtonen/vluchtelingen/woonwagenbewoners gaven sinds maart 2001 geen nieuwe spontane aanbevelingen aan de 2 bestaande adviesorganen voor sport, met name de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden.

Brusselse Aangelegenheden

Het antwoord inzake Brusselse aangelegenheden is voor alle vragen nihil aangezien er hiervoor geen adviesraden zijn.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 21
van 29 november 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Westoria Diksmuide – Subsidiëring

Westoria, de grootste en belangrijkste toeristische binnenhuisattractie van de Westhoek, is virtueel failliet. Doordat een partij haar verplichtingen niet nakomt (financieel engagement), stapelen de problemen zich op. Exploitatieverlies, onbetaalde facturen en dergelijke meer, zorgen ervoor dat er tot op vandaag een tekort ontstaan is van 3,35 miljoen euro.

Het project werd goedgekeurd in het kader van het Kustactieplan. De overheid dreigt ermee het geld niet meer uit te betalen. Daarnaast bestaat de kans dat zij alle uitbetaalde subsidies terugvordert.

1. Welk subsidiebedrag werd er aan Westoria toegekend in het kader van het Kustactieplan ?

Welk percentage hiervan werd reeds uitbetaald ?

2. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Klopt het dat ermee bedreigd wordt om de subsidies in het kader van het Kustactieplan te blokkeren en eventueel terug te vorderen ?

Antwoord

1. Aan Westoria werd een subsidiebedrag toegekend van 632.000 euro in het kader van het Kustactieplan in 1999.

Het volledige bedrag werd reeds uitbetaald, gespreid over de jaren 1999, 2000, 2001.

2. Momenteel kampt het project met een exploitatieverlies doordat enkele financiële engagements niet werden nagekomen.

Indien het toeristische project Westoria wordt stopgezet, is bepaald in de voorwaarden van het Kustactieplan dat de middelen worden teruggevorderd.

Vraag nr. 26
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling

Decretaal is bepaald dat én alle raden van bestuur én alle adviesorganen tegen 1 januari 2002 een minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen moesten hebben.

Ik stel vast dat volgende organen die onder de bevoegdheid van de minister vallen hieraan niet voldoen :

- Adviescommissie invoegbedrijven/adviescommissie sociale economie ;
- Brussels Nederlandstalig comité voor tewerkstelling en opleiding ;
- Sectoriële commissie toerisme ;
- Subregionaal tewerkstellingscomité (VDAB) : Antwerpen, Brugge, Gent-Eeklo, Leuven, Limburg, Mechelen, Oostende-Ieper, St.-Niklaas-Dendermonde, Turnhout ;
- Stuurgroep strategisch arbeidsmarktonderzoek ;
- Begeleidingscommissie van het herplaatsingsfonds.

Los van het feit dat dit decreet meer democratie beoogde en mogelijke problemen door een gebrek aan participatie van mannen/vrouwen wou voorkomen en dat decreten ook door de overheid uitgevoerd moeten worden, zijn er mogelijk juridische gevolgen voor beheersdaden en/of beslissingen en/of adviezen die gesteld/genomen/gegeven werden.

1. Welke stappen zette de minister concreet voor elk van deze organen/instellingen om aan het betrokken decreet te voldoen ?
2. Werd er een beroep gedaan op de Pluspuntbank ? Met welk gevolg ?
3. Werden er vervangingen doorgevoerd in de samenstelling van het orgaan/instelling sinds het aantreden van de minister ?

Zo ja, werd een "vacature" kenbaar gemaakt ? Waar ? Werd de vervanging specifiek aangevend om de doelstelling van het decreet te bereiken ?

4. Welke adviezen/beslissingen werden door deze organen gegeven/genomen na 1 januari 2002 ?

NB. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 150), Vogels (nr. 61), Vanderpoorten (nr. 37), Landuyt (nr. 26), Dua (nr. 66), Van Mechelen (nr. 54), Van Grembergen (nr. 42), Gabriels (nr. 33) en Vanhengel (nr. 9).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

(Gecoördineerd antwoord : blz 1609 – red.)

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 36
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Artikel 8 van het Minderhedendecreet bepaalt dat de adviesraden bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen concrete maatregelen moeten nemen om de migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwagbewoners bij hun besluitvorming te betrekken.

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 164 van 12 april 2001 viel het op dat er weinig concrete maatregelen genomen werden om deze minderhengroepen bij het beleid te betrekken (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 2040).

Ondertussen werd zowel door de regering als door de minderhengroepen opgeroepen tot een grotere deelname aan het beleid. Allicht wordt dat vertaald in de participatie in de adviesorganen.

1. Werden er sinds maart 2001 nieuwe concrete maatregelen genomen om de doelgroepen en categoriale structuren te betrekken bij de besluitvorming van de adviesorganen ?

Heeft de minister zelf een aantal stimulerende initiatieven genomen ?

2. Werden er sinds maart 2001 ook nieuwe spontane aanbevelingen gegeven door de groepen van migranten/allochtonen/vluchtelingen/woonwagbewoners aan de adviesorganen ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 8, Stevaert nr. 152, Vogels nr. 63, Vanderpoorten nr. 39, Landuyt nr. 28, Dua nr. 69, Van Mechelen nr. 56, Van Grembergen nr. 44, Gabriels nr. 36, Vanhengel nr. 10).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 1635 – red.)

GUY VANHENGEL

VLAAMS MINISTER
VAN SPORT EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 8
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Migrantenbeleid – Doelgroep

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 59
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1601

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

* datum van afsluiting : 12/2

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
9	20.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	Taalgebruik Brusselse ziekenhuizen – Overleg met de Donnéea	1596
11	17.01.2003	I. Vertriest	Resoluties houtgebruik – Opvolging	1523
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
146	13.12.2002	M. van den Abeelen	Kreukelpalen – Subsidiëring	1523
147	13.12.2002	L. Caluwé	Haven Antwerpen – Fietsontsluiting	1524
148	13.12.2002	M. Van den Eynde	Bedrijventerreinen – Verkeersoverlast	1525
149	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	Migrantenbeleid – Doelgroep	1525
150	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling	1525
151	13.12.2002	J. Laurys	N3 Tienen – Verkeersveiligheid	1526
152	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden	1527
153	20.12.2002	R. Voorhamme	Turnhoutsebaan Antwerpen – Onteigeningsplannen d.d. 1910	1527
154	20.12.2002	J. Verfaillie	Zandvoordebrug Oudenburg – Vervanging	1528
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking				
46	29.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	Artsentekort – Maatregelen	1596
53	06.12.2002	K. Helsen	Preventie van geweld – VZW Refleks	1598
54	06.12.2002	K. Van Dijk	Parkeerplaatsen voor gehandicapten – Gemeentelijke reglementeringen ..	1601
△ 59	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	Migrantenbeleid – Doelgroep	1601
60	13.12.2002	A. De Martelaer	Parkeergarages – Toegankelijkheid voor gehandicapten	1529
△ 61	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling	1608
△ 62	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	Positieve-actieplan alloctonen en gehandicapten – Doelgroep	1633
△ 63	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden	1635
64	20.12.2002	A. De Martelaer	Persoonlijk assistentiebudget – Overeenkomst met instelling	1529
65	20.12.2002	C. Van Eyken	Zorgverzekering – Aansluiting bij Vlaamse Zorgkas	1530
66	20.12.2002	P. Ceysens	Adoptiediensten – Overnameregeling	1530
71	10.01.2003	R. Voorhamme	Kinderdagverblijven – Directiefunctie	1532
73	10.01.2003	S. Becq	Kind en Gezin – Statuut consultatieartsen	1534
78	17.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	OPZ Rekem – Structurele financiering forensisch project	1534

83	17.01.2003	S. Becq	<i>Werkwinkels en sociaal huis – Samenwerking of integratie</i>	1535
84	17.01.2003	I. Vertriest	<i>Resoluties houtgebruik – Opvolging</i>	1535
85	17.01.2003	A.-E. Bogaert	<i>Pokkenepidemie – Preventie</i>	1535
100	24.01.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Tewerkstelling gehandicapten – Actiekit</i>	1537

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

35	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Uitwisselingsprogramma's – Vierdegraadsonderwijs</i>	1537
36	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Migrantenbeleid – Doelgroep</i>	1538
37	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling</i>	1538
38	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Positieve-actieplan allochtonen en gehandicapten – Doelgroep</i>	1539
39	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden</i>	1539
40	20.12.2002	M. van den Abeelen	<i>Beroepsprocedure oriënteringsattesten – Initiatiefrecht</i>	1539
41	20.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs Brussel – Overleg</i>	1540
42	20.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs Rand en taalgrens – Overleg</i>	1541
43	20.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kraamzorg – Opleiding</i>	1541
44	20.12.2002	T. Merckx-Van Goey	<i>Boekentassen – Gewicht</i>	1542

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

21	29.11.2002	J. Verfaillie	<i>Westoria Diksmuide – Subsidiëring</i>	1642
25	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Migrantenbeleid – Doelgroep</i>	1544
26	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling</i>	1642
27	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Positieve-actieplan allochtonen en gehandicapten – Doelgroep</i>	1544
28	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden</i>	1544
29	20.12.2002	J. Verfaillie	<i>Openluchtrecreatieve verblijven – Exploitatievergunningen</i>	1544
30	10.01.2003	J. Verfaillie	<i>Project Westhoek Vredespark – Stand van zaken</i>	1545

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

66	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling</i>	1546
67	13.12.2002	C. Decauwe	<i>N305 Meulebeke – Rioleringen</i>	1548
71	20.12.2002	D. Holemans	<i>NV Grootaert Drongen – Bodemonderzoek</i>	1548
72	20.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Domein Graafschap Bornem – Bestemming</i>	1549
73	20.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams Ecologisch Netwerk – Bezwaarschriften</i>	1550
74	20.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams Ecologisch Netwerk – Heidonk (Willebroek)</i>	1550
75	20.12.2002	M. Van den Eynde	<i>VLACO-kippenproject – Stand van zaken</i>	1551
76	20.12.2002	J. Maes	<i>Bezoekerscentrum De Nachtegaal (De Panne) – Exploitatie</i>	1553

77	20.12.2002	T. Merckx-Van Goey	<i>Biodiversiteit en dierentuinen – Europese richtlijnen</i>	1554
78	10.01.2003	C. Decaluwe	<i>Europees visserij-akkoord – Visdagen, quota en subsidies</i>	1555
79	10.01.2003	J. Verfaillie	<i>Erosiesubsidies – Westhoek</i>	1557
80	10.01.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Vliet Puurs – Uitbaggering</i>	1558
81	10.01.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kouterwijk St.-Amands – Sanering</i>	1558

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

50	13.12.2002	C. Decaluwe	<i>Handleiding RUP's – Stand van zaken</i>	1559
53	13.12.2002	A. De Martelaer	<i>Parkeergarages – Toegankelijkheid voor gehandicapten</i>	1561
55	13.12.2002	R. Van Den Heuvel	<i>GSM-masten – Gemeentelijke bevoegdheden</i>	1562
58	20.12.2002	C. Decaluwe	<i>Afbakening stedelijke gebieden – Stand van zaken</i>	1563
59	20.12.2002	F. Vermeiren	<i>Bedrijfszone Meise (Westrode) – Stand van zaken</i>	1568
60	10.01.2003	K. Van Dijck	<i>Industriezone Hoge Mauw Arendonk – Uitbreiding</i>	1568
63	10.01.2003	F. Vermeiren	<i>Kabeldistributie – Zenderaanbod – Digitale tv</i>	1569

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

34	06.12.2002	F. Vermeiren	<i>Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Restauratie</i>	1571
39	13.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Franstalige theatervoorstellingen</i>	1571
40	13.12.2002	C. Van Eyken	<i>VZW De Rand – Werking</i>	1572
41	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Migrantenbeleid – Doelgroep</i>	1574
42	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling</i>	1574
43	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Positieve-actieplan allochtonen en gehandicapten – Doelgroep</i>	1575
44	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden</i>	1575
45	13.12.2002	N. De Gryze	<i>Overheidsgebouwen – Asbest</i>	1575
46	20.12.2002	M. Van den Eynde	<i>Gemeentelijke leninglast – Toezicht</i>	1576
47	20.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Subsidiëring cultuurcentra – Adviescommissie</i>	1577
48	10.01.2003	N. De Gryze	<i>Vlaams-Nederlands Huis – Vlaamse Bouwmeester</i>	1577
49	10.01.2003	J. De Roo	<i>Metaaldetectie – Regelgeving</i>	1578

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

32	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Migrantenbeleid – Doelgroep</i>	1579
36	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden</i>	1643
37	20.12.2002	M. van den Abeelen	<i>Europese O&O-subsidies – KMO's</i>	1580
38	20.12.2002	J. Sauwens	<i>Nieuwbouwpremies – Stand van zaken</i>	1582
39	20.12.2002	D. Holemans	<i>Expansiesteun – Stand van zaken</i>	1584

40	20.12.2002	F. Vermeiren	<i>Renovatiepremies – Informatie – Inkomenscategorie</i>	1585
41	10.01.2003	K. Van Overmeire	<i>Handelsrelaties – Libië</i>	1586
42	10.01.2003	K. Van Overmeire	<i>Handelsrelaties – Noord-Korea</i>	1589
43	10.01.2003	K. Van Overmeire	<i>Handelsrelaties – Cuba</i>	1591
45	10.01.2003	J. De Roo	<i>KMO's – Liberalisering energiemarkt</i>	1592
48	17.01.2003	I. Vertriest	<i>Resoluties houtgebruik – Opvolging</i>	1594

G. VANHENGEL, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden

8	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Migrantenbeleid – Doelgroep</i>	1643
9	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling</i>	1594
10	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden</i>	1595
11	20.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse verenigingen in Brussel – Subsidïering</i>	1595